

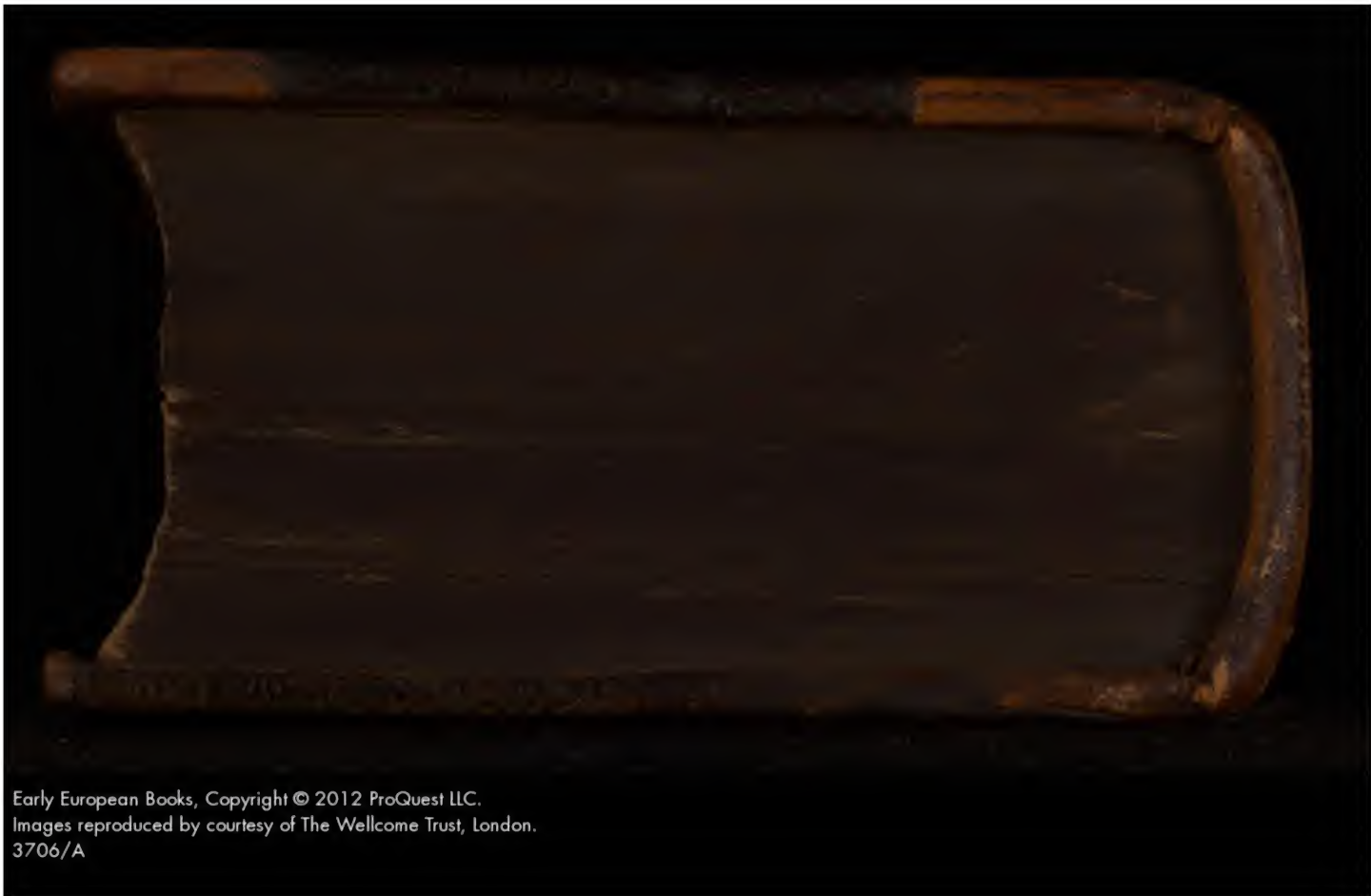

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

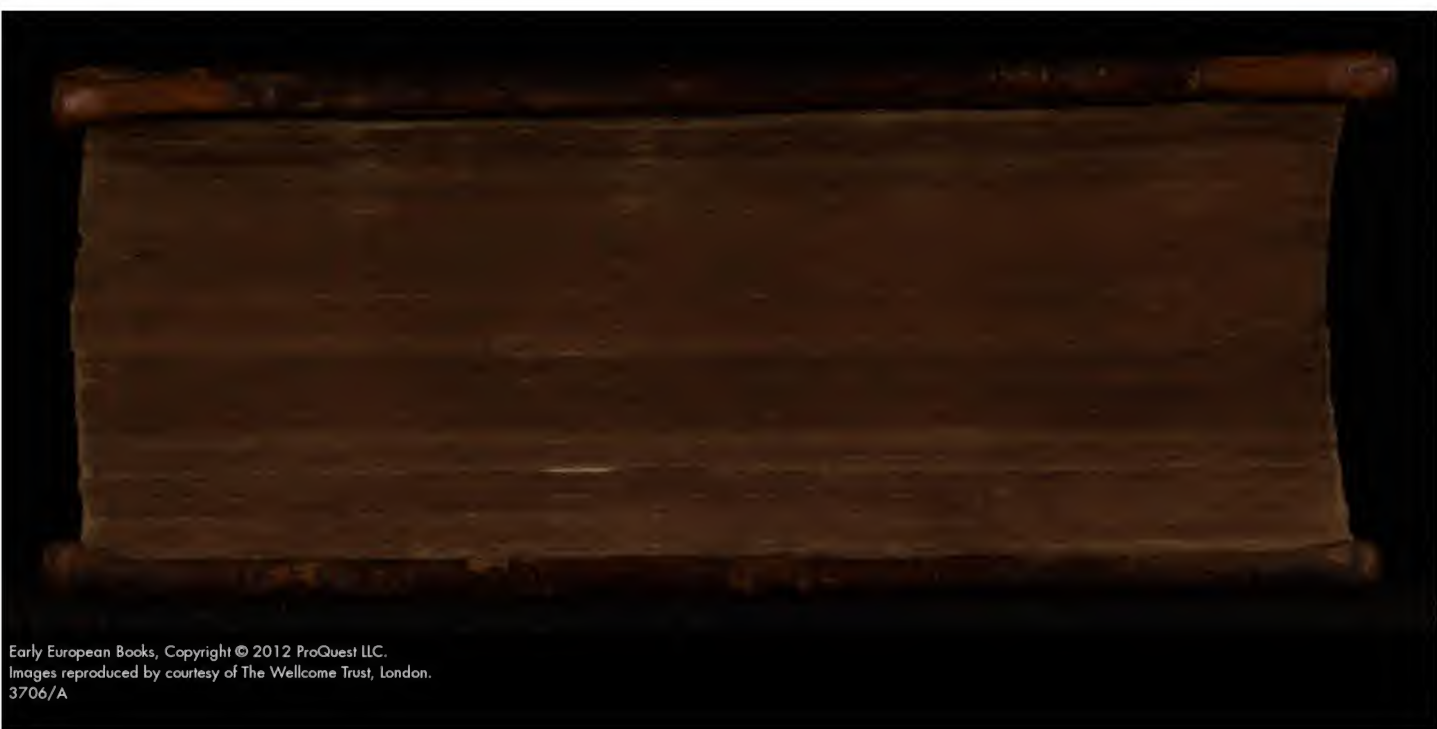

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

3715
SIMILITVDINVM

(2)

C PARABOLARVM, QVÆ
BIBLIIS EX HERBIS ATQVE
ARBORIBVS DESVMVNTVR, DI-
LVCIDA EXPLICA-
TIO:

*qua narratione singula loca explanantur, quibus
prophetae, obseruata stirpium natura, conciones
suas illustrent, diuinaq; oracula ful-
cunt: Auctore*

LEVINO LEMNIO.

SEORSVM ACCESSERVNT
E GEMMIS ALIQVOT, IIS
RÆSERTIM, QVARVM D. IOAN-
ES APOSTOLVS IN SVA APOCALY-
psi meminit: de aliis quoque, quarum
vfus hoc æui apud omnes per-
crebuit,

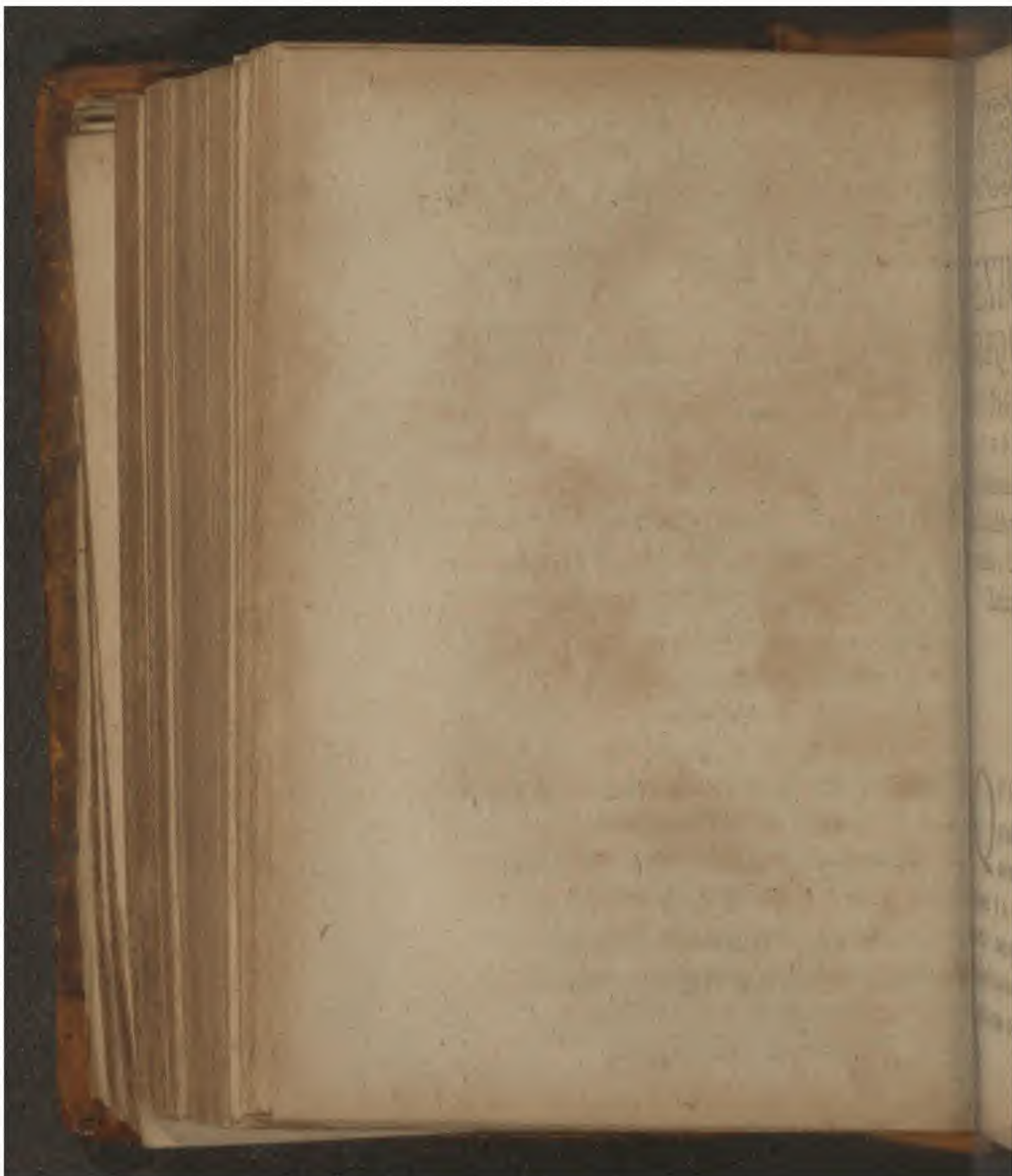
LIBRI II.

*Auctore FRANCISCO RVEO,
Doctore Medico Insulano.*

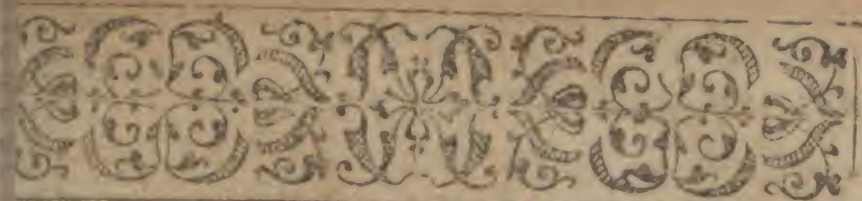
Item LEVINI LEMNII,
de Astrologia Liber vnus.

FRANCOFVRTI,
Typis Guolphg. Hofmanni, sumtibus
hæredum Iacobi Fischeri,

M. DC. XXVI.

EXIMIO, SVM-
MAEQVE VIRTVTIS

C DIGNITATIS VIRO,

THOMÆ THIELDIO

mi Bernardi in confiniis Antuerpianis

Schaldam, Antistiti cum primis reue-

rendo, Leuinus Lemnius Medicus

Zirizæus sacrarum literarum

studiosus,

S. P. D.

QU V V M mihi nuper amplissime de-
predicaret virtutis tue decus, &
mentis prestantiam, antistes specta-
time IACOBVS SVSIVS, vir
eter antiquæ nobilitatis insignia, omni
ciplinarum genere excultissimus, cœpit ili-
animus noster in tui nominis amorem ac

LEVINI LEMNI

venerationem incitari. Quis enim erga illum non afficiatur, qui in pacificandis optimatum disidiis, in dirimendis sapiendisque controuersis hereditariis, de fundis ac suburbanis prædiis singulari pollet dexteritate ac prudentia? Quis nō vnice illum diligit, veneretur, suspiciat, qui institutis erectisque aliquot palaestris literariis, artes ingenuas ac liberales disciplinas fouere non desinat? quis rebus tam exulceratis, tantisque opinionum disidiis distractis ac diuulsis sana consilia adhibere curat, ac propositis præmiis doctos quosque ad concionandi munus exstimulare, quo famelica ac dissipata multitudo salutaris doctrinæ pabulo saturetur; mentesque arida ac siticulosa verbi Dei irrigatione reuiuiscant ac reficiantur. Nullum profecto excogitari potest opus, quod plus solide laudis promereatur, & quod humano generi sit vtilius magisque frugiferum aut salutare. Quocirca excogitatum est à me argumentum vir præstantissime, tuæ dignitati aptum, tuoque tam salutari instituto accommodum, quo omnibus innotescat laudatissimus, tuus iste conatus,

P R Æ F A T I O.

conatus, ac longe lateque propagetur nominis
tui honos : tueque exemplo complures ad il-
lustrandam fouendamque religionem Chri-
stianam, ac sincerum Dei cultum stabilien-
dum exstimulentur. Eo autem magis græ-
tum acceptumque Amplitudini tuæ munuscu-
lum hoc literarium fore confido, quod tale
quiddam à nullo hætenus tractatum sit, ipsa-
que rei narratio non minus habeat vtilitatis
quam oblectamenti. Tametsi non defuturos
ominor, qui, vbi conspexerint Medicum tra-
ctare argumentum Theologicum, confestim
exclament, Ne sutor ultra crepidam: tum
id, Quam quisque norit artem, in hac se
exerceat.

----- Quod medicorum est, Hor. lib.
Promittunt medici; tractant fabrilia 2. epist. 1.
fabri.

Verum hæ voces non sunt tanti, vt ab harum
rerum tractatione me deterreant, quum par
sit, vt omnes qui Christi nomen dederunt, ea
consectentur quæ maxime salutaria sunt, illi-

LEVINI LEMNTI

usque doctrinam cumprimis illustrent. Quod
 prater alios spectasse observo virum illustrem
 IOACHIMVM HOPPERVM
 Iurisconsultum, Hispaniarum regi Philippo à
 consiliis secretioribus, in enarrando Decalogo.
 Quamobrem non decet id mihi fraudi esse,
 quum sacrosancta religio à Regibus etiam at-
 que magnatibus (quorum plerique non semper
 res prophanas tractant) exculta sit ac propaga-
 ta, diuinoque afflatu in commentarios redacta.
 Documento sunt Abrahamus, Isaac, Iacob,
 Moses, Dauid, Solomon, Esdras, à quibus
 primum profluxit ac dimanauit cultus &
 doctrina cœlestis, ac quum scripto, tum viva
 voce posteris per manus tradita. Eo autem
 minus vellicari aut arrodi meretur nostra
 hac lucubratio, quod pro dimidia parte sit
 professionis Medica. Siquidem ad Medi-
 cum potissime spectat herbarum tractatio; etsi
 que ex his sumitur Metaphora, Similitudo,
 Exemplum, Comparatio, non alienum est ab
 eius professione dilucide ea explicare. Quum
 autem professores sacri minus fere exerci-
 tati

P R Æ F A T I O.

tati esse soleant in herbarum cognitione, ac vix
vulgatas passimque obuias herbas cognitae,
perspectasque habeant; fieri nequit, ut omnia
exacte atque ad amussim perspiciant aut in-
terpretentur, suaque dignitate singula exor-
nent destituti notitia stirpium, aut minus ex-
plorata earum natura. Quocirca boni con-
sulet æquus rerum aestimator nostram hanc
qualemcumque industriam, quum ea tra-
ctem quæ magna ex parte ad Medicum spe-
ctant, quem naturæ inuestigatio, cui sedulo
incumbit, ad contemplandas etiam res diui-
nas erigit, ad Opificis notitiam eiusque amo-
rem atque admirationem inflammat. Spe-
ro autem candidum Lectorem minus alienum
futurum erga opusculi huius auctorem, ubi
eius gustu se expleuerit, ac nonnihil fru-
ctus ac commodi ex illius lectione concepe-
rit. Hac enim commendatione Genium con-
sequi libri solent, ac plausibiles esse, summa-
que auiditate à studiosis expeti, præsertim
ubi viri alicuius excellentis patrocínio in
lucem prodeunt. Quæ res hoc apud me ef-

*

4

fecit Antistes cum primis observande, ut pa-
sus sim hoc nostrum Commentariolum tui
auspiciis, tuique nominis favore in vulguse
ferri, multorumque iudiciis ac censuris sub-
iici; quod vnum nonnunquam viros, quam-
libet eruditos, ad lucubrationum suarum
editionem retardare solet ac remorari. Qui
est enim ea dicendi peritia imbutus, eaque
rerum cognitione instructus, ut censores pas-
sim tam rigidos, Aristarchos tam oculatos
non pertimescat ac reformidet? aut quis su-
scripta omnibus approbare, omnique ex par-
te calumniam abs se depellere posse confidat?
praesertim in argumento quod detegit vitia,
erroresque hominum, qui fere salutaria mo-
nita respuunt; eosque aut odio prosequun-
tur, aut vellicant, qui illis ad virtutem, ad
decus, ad probitatem, ad sinceram religio-
nem sunt incitamento. Quod ipsum nus-
quam non deplorant sacri vates iis locis quae
illustranda suscepi; qui in eo toti sunt, o-
mnemque suam operam atque industriam con-
ferunt; ut quum omnes, tum illos potissime
officiis

P R Æ F A T I O.

ficii sui commonesciant qui Ecclesiastico
munere funguntur, ac diuinis ministeriis sunt
dedicti, quo subditis absolutum virtutis ac
etatis exemplar exprimant, summoque stu-
dio enitantur, ac rationem ineant, qua col-
lapsæ atque inclinatae Religioni medelam ad-
ferre queant, eamque erigere atque instau-
rare. Illorum enim interest, ac munus de-
legatum exposcit, vt deuias balantesque ac dis-
spatas oves ad Christi ouile dirigant, atque
ad saluberrima caelestis doctrinae pascua redu-
cant; vt egenis ac calamitosiis, omnique præ-
sidio destitutis subueniant, atque illis aliquid
solatii, nonnihil subsidii adferant; vt inge-
nuos ac bonæ indolis adolescentes, in quibus
lucet ac se profert aliquod viuide erectæque
ac generosæ mentis indicium, liberalibus dis-
ciplinis institui curent, quo aliquando Pa-
triæ vsui sint atque ornamento: vt virgun-
culis maturis ac coniugio aptis dotem confe-
rant; ne qua pudicitiam expugnari contin-
gat, ac publice vt mercenarias prostitui.
Hac enim ratione obtinebimus ne passim tot
exsi-

exsistant validi erronei ac grassatores nocturni, qui aliena inuadant ac deprudentur, tot contaminatae integritatis puellae, quae in foris ac fornicibus extra legitimam vitae cietatem, corporis sui usum omnibus proscue concedunt. Quod dedecus fordaque ta consuetudo ne inter Christianos inolefret, in fragilem illum sexum sua beneficia munificentiam liberaliter contulerunt vires illi Ecclesiae procures; qui quod ceteris virtute morumque integritate praevaluerent, subditorum usibus commodisque sedulo prospicerent, Episcopi, praesules, antistites vacabantur: atque à paterno pioque affectu ac propensione in gregem suae fidei ac tutelae commissum Abbates ac Canobiarchae sic ut dignitati & honori sollicitudo & cura coniuncta esset. Consopiebant illi tumultus ac dissidia quae in magnum Reipublicae detrimentum erant evasura, reseruerunt laceratam ac diuisam civium ac popularium concordiam, omniaque reddiderunt tranquilla ac pacata; mitigabant Regum

P R A E F A T I O.

ac Principum irritatos animos, qui si-
ris parumque auspiciis nonnullorum con-
inflammati, grauiora quam pro equita-
onera subditis inferre meditabantur.
ale exemplum editum est in Roboam So. 3. Reg. 11.
onis filio, qui quum in paternam he-
ritatem ascitus atque inauguratus, impe-
, iuuenum potius quam senum consilio
quiesceret, florentissimum regnum abs se
ulsum alienauit. His ac plerisque aliis
claris virtutibus enituere veteris Eccle-
ministri, atque iis se potissimum exer-
runt, in quibus situs est principis Cari-
is fructus, totiusque pietatis ac religionis
uma consistit, vt Iacobus Apostolus palam Cap. 8.
atur. Nam erigere operosa palatia, ma-
que sumtibus exstruere porticus, pau-
nta, xystos, ambulacra, peristilia, conui-
ri lautius ac magnifico splendidoque fer-
orum apparatu, aut denique exquisito cul-
opes profundere subleuandis tenuioribus
stinatas, alienum prorsus esse debet ab illo-
m conditione, natura, moribus, quorum pro-

LEVINI LEMNII

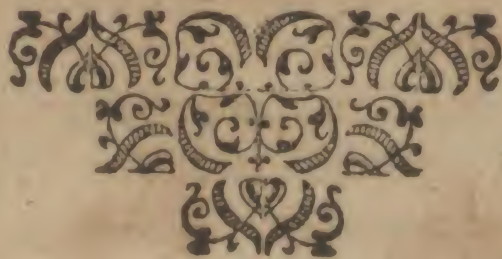
fectio atque institutum frugalitatem ac m-
 ratum rerum vsum exigit, ab omni la-
 pompa, fastu, ambitione, strepitu, ali-
 mundana ostentatione remotum. Hæc,
 humanissime, libere quidem, at amante
 sincero affectu à me amplificata sunt, quo-
 rique exstimulentur, vt Spartam suam ex-
 nent, suamque minam aut talentum aucti-
 conduplicent; illi inquam, qui in clarissi-
 luce hominum versantur, ac velut in totius
 bis theatro constituti, omnium ora atque o-
 los in se conuertunt. Sic enim futurum co-
 fido, vt qui nunc multorum animos abs se
 bent auersos atque alienatos, sibi magna ve-
 ratione ac reuerentia deuotos deuinctosque
 periantur. Est enim virtus vitæque integri-
 fauoris ac beneuolentiæ, totiusque humana-
 cietatis conciliatrix. Qua de re quum nuper
 amœnissimo tuo secessu serio simus philosopha-
 presente clarissimo ac Senatorii ordinis v-
 NICOLAO de VOOCHT lurisperi-
 simo, ac multa vltro citroque agitata sint, n-
 visum est operæ pretium diutius huic argumen-
 in hæc

P R Æ F A T I O.

vere. Deus optimus maximus, cui, Christi
ia, vota precesque nostras deferimus, te
obis seruet incolumem, ac tuos conatus pro-
ueat, magnaq; incrementa ac progressus
conferat. Zirizæ ex Museo nostro

Non. Maii, Anno

M.D.LXVI.

P A S C A S I I O E N I
H E I C R V C I N I I
A V C T O R I S E T O P E R I S
commendationem
Carmen.

Venturo quotquot Medicus clarissimus
auro
Sacrauit, Genium constat habere li-
bros.

Hic tamen inprimis docti suffragia cœtus
Promeritus, nullo fine superstes erit.

Res magnas, res difficileis, res denique sacras
Eruit eximium candide lectur opus.

Auctor enim silvas inter reptando salubres,
Celestis Sophia largiter hausit aquas.

Quando vel arboribus, vel humi serpentibus
herbis

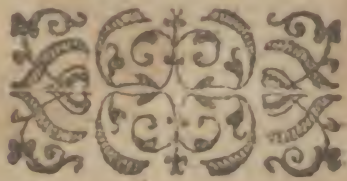
Accessit prisco tempore tantus honos?

Ecquis credideris sacri tot mystica verbi,

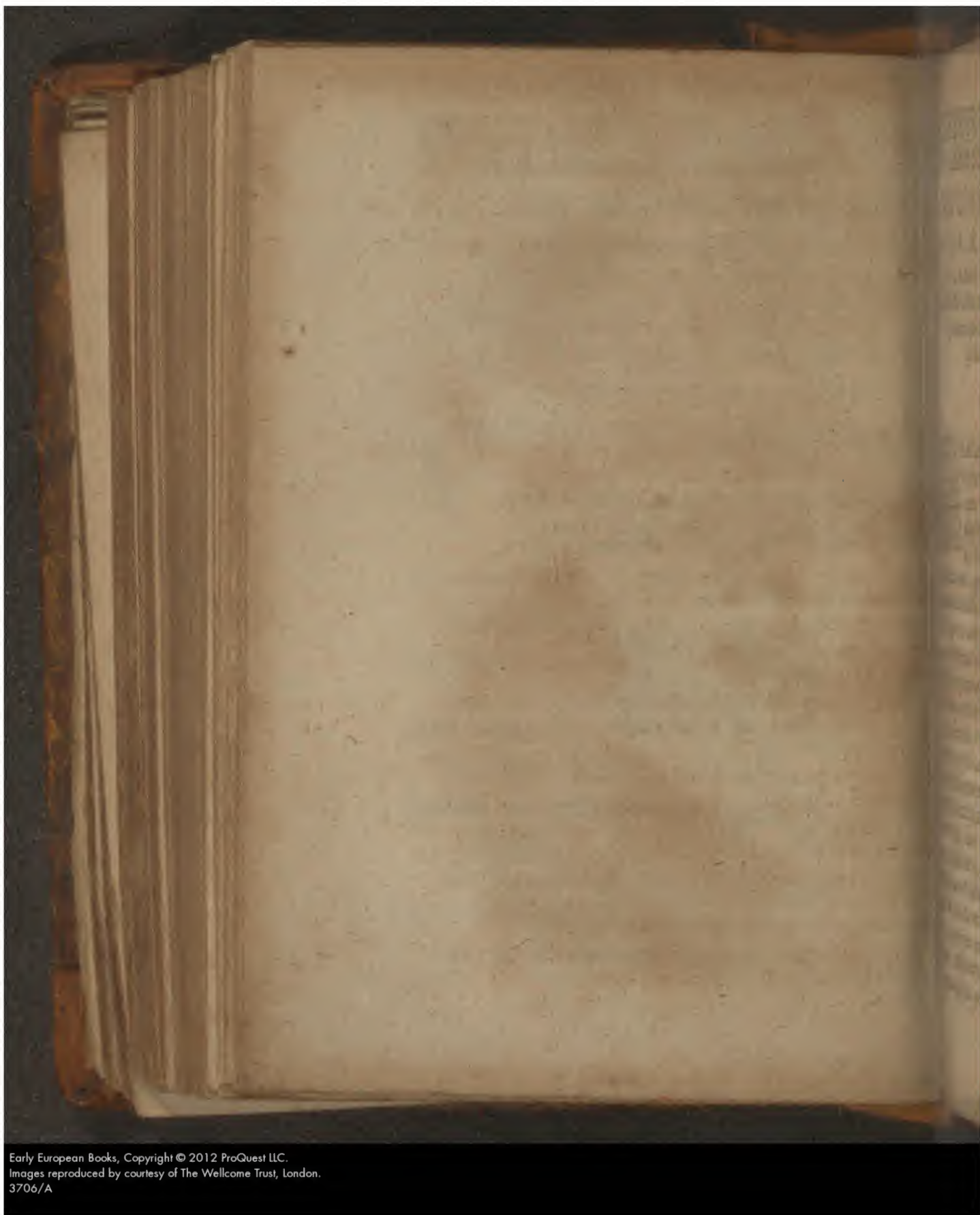
Claustra sub extremo cortice sensa tegi?

Si

in assiduo diuine Pallados usu
omnibus oscultas explicuisset opes;
s inuoluet posthac Labyrinthicus error
exilibus ambiguis, multipliciq; via.
per odorato vestitos gramine colles,
per frondosum te inuat ire nemus:
secus, ac Theseus Ariadnes fila sequutus,
quo te cunq; feres, hoc duce tutus eris.
unda igitur, si quaris idonea vita,
hinc propera in syluam ferre subinde gra-
dum.
rica stirpes, pleno quasi Copia cornu,
ascendis animis pabula lata dabunt.

С. А. Р. I.

Reges her-
barum cul-
tores.

sum immortale nomen est cōsequutus. Lyfima
Eupator, Gentius Illyricorū rex, Artemisia Ma
Caria regis vxor, multiq̃ue alii, prater belli glor
herbarum cognitione illustres sunt. Marcus
rius Imperator Romanus post deuictum Pyrrhū
Epirotarum regem, Lucius Cincinnatus, Marcus
Iulius Coruinus plantarum amoenitate allekti,
cul à strepitu & ambitione ciuili ruri consenuerunt.
Solomon vero regum amplissimus. qui prater
mensas opes eam consecutus est à Deo Opt. Max.
sapiētiā ac rerum cognitionem, vt nullus regū
illi sit comparandus, in herbarum notitia mirific
excultus, exacteq̃; versatus legitur, ac disceruisse
solum de piscibus, alitibus, quadrupedibus, aui
sed de arboribus etiam & stirpibus, à cedro Lib
vsque ad Hyssopum qui egreditur è pariete, hoc e
à minutissima herba ad procerrimas, celsissimasq̃
arbores vsque, omnia habuisse cognita & explora
Sunt prater Solomonem proceres aliquot vatesq̃
Hebræi qui passim vaticiniis suis herbarum nomi
effectusq̃ue interserunt, ac comparationes ex iis in
tuantur. Quum enim stirpes alia aliis rebus adhib
ri soleant, ac nonnulla alimentum vsu prabeant,
lia medicamenti, pleraque vtrumque, nonnulla
noxia sint ac naturæ infesta, alia salutare morbi
que expugnandis accommoda: ex iis Propheta ap
positissimas similitudines, scitasq̃ue & concinna
comparationes desumunt, quibus conciones exor
nant, ac fidem narrationi adtribuunt. Quum autem
multa sint in humanioribus disciplinis ac positiori
bus literis, totaq̃; philosophia humana quæ homi
num animos affatim oblectant, illorumq̃; mentes ex
emplis ac morum integritate imbuunt, tum nulla ac
hæc perficienda maiorem vim atque efficaciam ob
tinent, quam ea quæ sacri vates, quorum nemo non
diuinitus adflatus, concionibus adhibet, adeo vt qui
uis

*Solomon
herbarum
Audiosus.*

3. Reg. 4.

Sapient. 7.

*Varij her-
barum ef-
fectus.*

is vel in naturæ operibus vel diuinis contemplatio-
 nibus mediocriter exercitatus, facile perspexerit, quā
 uam nō sit sterilis & ieiunā illorum narratio, quam
 non prorsus infœcunda illorum doctrina, sed utilis,
 duras, fructuosa. Siquidem Scriptura sacra à coele-
 sti patre diuini Spiritus afflatu promanans, mentes
 hominum suauissimo pabulo pastuq; salutare reficit.
 Quod ipsum Dauid rex indicat, desumpta peramœna
 similitudine à viridante floridoq; prato ac saluberri-
 us aquis, quibus armenta maxime pinguescunt &
 gignantur: *Dominus regit me, nihil mihi deerit in loco pa-*
na, ubi me constituit super aquas refectionis. Sic quum ubi
 ratularetur ac plauderet, quod Dei munere in diui-
 ceda hæreditate, vberima pecora, solumq; ac fun-
 gum maxime fœcundum sortitus esset; *Funes, inquit,*
viderunt mihi in præclaris. Solent enim olim funibus
 uentis metiri iugera, suosq; limites cuiq; assignare:
 partiri prata: quod apud nos nūc decempeda per-
 citur. Huius generis quā innumera exempla in ve-
 sti nouoq; instrumento se proferant, non solum in
 algato vitæ vñ & consuetudine, sed ex natura rerū
 æ nihil non suppediat, de prompta: opera premū-
 lum est ista eruere, atq; auido lectori spectanda ex-
 bere; quo illi innoscat, quāus scientiæ ac sapien-
 tiæ thesaurus reconditus sit in arcanis literis, quæ nō
 in dulcia, quam salutaria hominib. proferunt. Nec
 ne quisquam ex vllis Philosophorum aut Rhetorū
 ietarumq; scriptis tam vberem & copiosam doctri-
 nam frugem, tam salutare animæ mentisq; pabulum
 percipiturus, quam ex vberissimo atq; inexhausto
 uinitatis fonte, illorumq; oraculis quæ diuino ad-
 iuu sunt prodita: Quod si cui libeat attente confide-
 re atque intime excutere diuina eloquia, quantaq;
 sint sapientia qui tam salutaria documenta nobis
 odiderunt, mentemq; ac voluntatem Dei morta-
 lius indicant, illucide perspecturus est, quid diuina

Dauidi sē-
lectissima
similitudi-
nes.

Psal. 23.

Psal. 16.

Sacra pro-
phanis po-
tiora.

*Tropheta
omnium
rerum co-
gnitione in-
structi.*

prophanis præstent, & quam sint res æternæ ac firmæ
caducis ac momentaneis præstantiores. Sacrosanctas
vates præter exactam divinitatis cognitionem iustis
iura reb. exquisitè versatos, nec vilius disciplinatos
ille rudes, vel illud argumento est, quod ex innumerabilibus
atque arcanis naturæ similitudines & comparationes
desumant; deniq; ab animantibus, herbis, arboribus, & aliis
elementis, igni, terra, aquis, aere, fluminibus, montibus,
fontibus, cæternis, Oceano, astris geminis, lapidibus, &c.
à fulmine, pluvia, rore, æstu, frigore, flatibus, grandine,
niue, gelu, glacie, à fatis & semine, à sale, à memento,
à lagena, verticulo, nassa retibus, ab humis, ab arboribus
qui corpori humano substant, vel ab eo præstant, ab
natis, sanguine, lacte, semine, menstruis, à partibus, à
partu, à scoria, ferro, auro, argento, aliisque; innuunt
Tropos ac figuratas elocutiones, Metaphoras, &c.
Translationes, parabolas, collationes, exempla, &c.
mata, hoc est, ornamenta verborum & Sententiarum
& quæ quasi aliquo gestu orationem illustrent, &
rationibus suis accommodant; quibus multum
atque intelligentiæ, plurimum dignitatis ac splendore
ris concionibus adferunt, mentesque ac animos
cordes atque oscitantes sui que obitos ad veram
cognitionem incitant atque inflammant, impiorum
adducta ex iis rebus similitudine, à maleficiis detra-
rent, atque ad virtutem, ad solidam felicitatem
Dei metum & fiduciam extimulant, illisque,
adhibita industria, divinitatis notitiam insinuant
probos vero & qui viæ integritatem consecuta
itabiliunt, virque perseverant, atque in suscepto
gotio persistent, sedulo exhorrantur; obiter, quod
Paulus præcipit, inordinatos, intractabiles, incor-
poreos officij sui commonefaciunt, ac salubri plac-
monitione increpant; pusillanimos & moerent
lantur, imbecilles ac labantes fulciunt, collapsos
gunt, lenitate & clementia utantur erga omnes;

*Deus vi-
cogit &
blandimen-
in allicit.*

1. Thes. 5.

HERB. BIBL. EXPLICATIO.

iram ad vindictam ac violentiam tardi, medentur
 et Esaiæ ac Christi vaticinium contritis fractisque
 mentibus, atque animis deiectionis, mœstis, afflictis sa-
 tatem medelam adhibent; prædicant captiuis re-
 missionem & indulgentiam, occæcatis visum: ita ut
 uix lucis efficiantur capaces, calamitosi solatiū,
 uictis & diaboli tyrannide oppressis, relaxationem
 libertatem: eaque omnia elegantissimis parabolis
 collationibus in suis passim scriptis perficiunt.
 Cum autem nemo non prophetarum, inter quos
 multi regia maiestate existunt: harum rerum speci-
 men exhibeat, atque etiam Iesus Christus, quiq; eius
 nomine apostolica legationis munere funguntur, in
 eodem doctrinæ genere versentur: operæ pretium
 ne facturum sum arbitratus, si obiter commonstrem
 quanta sit eruditio, quam recondita sapientia, quæ
 erum cognitio ac naturæ inuestigatio, quantus ar-
 dor propagandæ religionis, atque expulsa omni su-
 perstitione & idololatria proferendi cultus diuini in
 his hominibus, qui diuino spiritu cœlestique afflatu
 imbuti, tam salutaria nobis prodiderunt, accita ad o-
 rationis decus & ornamentum vniuersa rerum natu-
 ra: quod ipsum patefacere iam meditor.

Esaiæ 61.
 Luc. 4.

*De conditione & natura Mandragoræ, quam à Lia so-
 rorē eblandita est Rachel.*

C A P. II.

INTER herbas virentes ac floridas, quarum innu-
 meras naturæ ac rerum omnium conditor Deus in
 vsum hominum è terra produxit, Mandragora non
 innumum locum obtinet, nec prorsus ignobilis est.
 Cuius quum in sacris Bibliis extet mentio, atque in
 deliciis habita sit, in edendique vsum expetita: de
 hac instituti argumenti sumetur exordium. Consti-
 tuitur huius stirpis duæ species: quarum vna est
 foliis lactucæ æmulis, sed augustioribus, saturati vni-

Genes. 3.

Mandra-
 gora duæ spe-
 cies.

LEVINI LEMNII

brolique vitorea. Pomum vero emergit è centro
moque stirpis medullis, quod herbageo stilo i
eumbit, auellanae nuceis, nonnunquam iuglandis a
callanex magnitudine. Hac species formine nomi
insignitur. Max vero speciosa magnaque folioru
amplitudine ac pompa luxuriat lacteo vitore perpi
lita. Primum vero quod ex pallis patulisq; quatu
uerlum foliis è media stirpe prodit orbiculatum a
circinate torundinatis, cui gallinacei vitello aucto
reo proflusa sine est, odore non sine gravitate qua
dam soporato, iucundo, radice crassa, pilosaq; ac bifi
da, atque in humana coxendicis aut ecuris fo rman
biturata. Qua occasione circumforanei quidam im
postores ex hulus & dryonix radice imaginuculas co
tingunt humana specie, atq; utrumque sexum emu
liantur, ac credula turba persuadent ea forma ac
specie è veris enatas. Nonnulli serio prædicant vi
talem fuisse subretraneum hunc scutum, atque ex
locis quibusdam funebris emisse, quibus supplicio af
fici solent fontes ac facinorosi; qua persuasione rudi
atque imperita plebs imponunt, atque huiusmodi
impositura atque illos emungunt. Belgæ Mandia
goræ pomæ *Podopis* vocant, quo nomine & radi
cem designant, quod mentem amatorio quodam
fascino in errorem pertrahant, & quodam modo in
cantent. Huius pomæ fuisse quidam Rachelum sum
moq; te eius desiderio occupatam sacri codices refe
runt. Quam enim iuices mellis tempore Ruben in
tra digestas, Lia maritum suum Mandiagoras Ra
chel dicitur ac sororis secunditatis amula, eas sibi
concedi offerro, postulavit. Lia exasperata importu
na interpellatione, pomæ illi denegavit; tandem so
pita altercatione hac lege ac conditione rex transacta
est, ut Lia subsequente nocte mariti concubitu frue
reretur; nam id alienis vicibus, duabus sororibus uni
marito deditur, perfici solet. Rachel vero potius ut

*Pomum
Mandiago
ra Mandi
goræ
Mandi
goræ
Mandi
goræ*

HERB. BIBL. EXPLICATIO. 7

andragonis, quas ea mente atq; animi intentione
 orece blandita creditur, quo amabili ac gratioſo
 in patriarcha Iacobo cōgreſſu; eſu illius pomi, con-
 ptui effici poſſet idonea. Quum enim inuidia in ſo-
 rem pecuniata ſterilitatis probum à ſe depellere at-
 te amoliri cuperet, expoſtulauit cum marito, quod
 erilis degeret, quum ſoror numeroſa prole ſerax eſ-
 ſet & ſecunda. Iacobus indignatus, ſe perfunctum
 maritali munere profiteri, ipſumq; nec culpari poſ-
 ſe, nec ignauix argui ceterum ſecunditatem ac con-
 ceptum Dei donum eſſe, illiusq; arbitrio negotium
 ad perfici. Ceterum an Mandragora ſcificandi
 mulieribus conferat, atq; vtero retinendi ſemi-
 nis efficaciam conciliet, in dubium vocari poſſet.
 quum enim ſoporifero eſſectu prædita ſit, & impen-
 ſigida, hæc qualitas ad tale quiddam præſtandum
 totius inefficax cenſeri toleret & inidonea. Quod ta-
 men ita dilui poſſe video, vt in frigidis humidisque
 regionibus, atque in vtero humecto & algido tale
 quiddam perficere nequeat, ſed in torrido æſtuantia
 ac & exuſto. Sic in Africa, Hispania, India, Mau-
 ritania, Numidia, Aegypto, in quibus fere regio-
 nibus mulieres aduſtos arentesq; habent vteros
 feruidos, tum ſquallidos ac ſtrigoſos, non incom-
 mode hoc pomum adhiberi poſſe crediderim. Siqui-
 dem eius eſu corpus ad temperiem reduci poſſe exi-
 ſtimo: quum poſt amplexum & cōgreſſum marita-
 lem, ſoluto in ſomnum corpore, vterus retinendi
 ſeminiſ aſciſcat, nec id in fumos ac fuliginem
 uaneſcat, vt in calido atque æſtuantem vtero aſſolet,
 quo vteruſque ſemina minus coaleſcunt aut vni-
 untur, ſublata omni poſteritatis ſpe; quod multis v-
 riſ veniſſe obſeruauim etiam in Belgica, qui ob plus ſa-
 lis calidam vteri intemperiem efforta extiterunt,
 amerci mariti ſedulo illis ſuam operam præſtarent.
 quoque officio alacriter fungerentur: quin & viri

LEVINI LEMNII

broſique viroris. Pomum vero emergit è centro
moque ſtirpis medutillio, quod herbaceo ſtilo in-
cumbit, auellanae nucis, nonnunquam iuglandis at-
caſtanea magnitudine. Hac ſpecies forminae nomen
inſignitur. Mas vero ſpecioſa magnaſque foliorum
amplitudine ac pompa luxuriat. lacteo virore perpo-
lita. Primum vero quod ex paſſis patuliſq; quaque-
verſum foliis è media ſtirpe prodiit orbiculatum a
circinatae rotunditatis, cui gallinaei vitello aut lu-
teo proſuſaſſine eſt, odore non ſine gravitate qua-
dam ſoporato, iucundo, radice craſſa, piſoſaſq; ac biſi-
da, atque in humanae coxendicis aut cruris formam
biſurcata. Qua occasione circumforanei quidam im-
poſtores ex huius & bryoniae radice imagunculas cõ-
ſingunt humana ſpecie, atq; vtrumque lexum emo-
liuntur, ac credulae turbæ perſuadent ea forma ac
ſpecie è terra enatas. Nonnulli ſerio prædicant vi-
talem fuiſſe ſubterraneum hunc foetum, atque ex
locis quibuſdam funeſtis eruiſſe, quibus ſupplicio af-
fici ſolent fontes ac facinoroſi; qua perſuaſione rudi-
atque imperita plebi imponunt, atque huiusmodi
impoſtura argento illos emungunt: Belgæ Mandra-
gorae poma *Deolappelen* vocant, quo nomine & radi-
cem designant, quod mentem amatorio quodam
fascino in errorem pertrahant, & quodam modo in-
cantent. Huius pomi fuiſſe auidam Rachèlem ſum-
moſque eius deſiderio occupatam ſacri codices refe-
runt. Quum enim triticeae mellis tempore Ruben in-
rus digreſſus, Lia matri attuliſſet Mandragoras, Ra-
chel ſterilis ac ſororiae foecunditatis æmula, eas ſibi
concedi offerriq; poſtulavit. Lia exaſperata importu-
na interpellatione, poma illi denegavit: tandem ſo-
pita altercatione hac lege ac conditione res tranſacta
eſt, vt Lia ſubſequenti nocte mariti concubitu frue-
retur (nam id alternis vicibus, duabus ſororibus vni
marito dedicatis perfici ſolet) Rachel vero potiretur

Man-

*Pomum
Mandrago-
rae blandi-
mentum a-
moris.*

Genef. 30.

HERB. BIBL. EXPLICATIO.

7

mandragoris, quas ea mente atq; animi intentione
oree blandita creditur, quo amabili ac gratioſo
in patriarcha Iacobo cōgreſſu; eſu illius pomi, con-
ptui effici poſſet idonea. Quum enim inuidia in ſo-
rem permota ſterilitatis probrum à ſe depellere at-
que amoliri cuperet, expoſtulauit cum marito, quod
ſterilis degeret, quum ſoror numeroſa prole ferax eſ-
ſet & fecunda. Iacobus indignatus, ſe perfunctum
maritali munere profiteretur, ipſumq; nec culpari poſ-
ſe, nec ignauia argui cæterum fecunditatem ac con-
ceptum Dei donum eſſe, illiusq; arbitrio negotium
ad perfici. Cæterum an Mandragora ſterificandi
in mulieribus conferat, atq; vtero retinendi ſemi-
nis efficaciam conciliet, in dubium vocari poſſet.
num enim ſoporifero effectu prædita ſit, & impen-
ſigida, hæc qualitas ad tale quiddam præſtandum
omnis inefficax cenſeri ſolet & inidonea. Quod ta-
men ita dilui poſſe video, vt in frigidis humidisq; re-
gionibus, atque in vtero humecto & algido tale
quiddam perficere nequeat, ſed in torrido æſtuan-
te & exuſto. Sic in Africa, Hiſpania, India, Mau-
ritania, Numidia, Ægypto, in quibus fere regio-
bus mulieres aduſtos arentesq; habent vteros
ſteridos, tum ſquallidos ac ſtrigoſos, non incom-
mode hoc pomum adhiberi poſſe crediderim. Siqui-
dem eius eſu corpus ad temperiem reduci poſſe exi-
ſtimo: quum poſt amplexum & congressum marita-
lem, ſoluto in ſomnum corpore, vterus retinendi
ſeminiſ aſciſcat, nec id in fumos ac fuliginem
vanefcat, vt in calido atque æſtuate vtero aſſolet,
quo vtriuſque ſemina minus coaleſcunt aut vni-
untur, ſublata omni poſteritatis ſpe; quod multis v-
tibus veniſſe obſeruauimus etiam in Belgica, qui ob plus fa-
tis calidam vteri intemperiem effœta extiterunt,
ametſi mariti ſedulo illis ſuam operam præſtarent.
quoque officio alacriter fungerentur: quin & viri

A 4

pergolata ac pampinis concamerata fornice ac ti-
 studine prandium cœnamque absolueret, aut cui
 aequalibus eruditis fabulis temporis radium fallere
 Huius autem flosculi odor tanti effectus prædica-
 tur, ut venenatas bestias abigat, adeo ut serpentes, co-
 lubri, bufones hunc perferre nequeant, sed remotis-
 sime ab eo se subducant; ex quo circa florescente vite
 non solum salubris est & peramœna ambulario, sed
 etiam segura & ruta; licet enim in herbido thoro ac
 viridante grauius decumbere, ac sub arbore parulis
 diffusa ramis opacum frigus capere, atque æstium pro-
 pulsare, vel apricatione solis radiis incallescere & il-
 lustrari, nullo metu aut trepidatione serpentum; qui
 aliquando latenter in herba delitescunt, atque im-
 prouiso obrepunt, hominique terrorem incutiunt.
 Quum autem sponsus (quo nomine Cutilius à I. an-
 ne Baptista designatur, qui erga suam Sponsam nem-
 pe Ecclesiam cœtumque illi fidentium vnice affici-
 tur) nusquam non speciem, & venustatem decorem-
 que Sponsæ amplificet; atque è diuerso Sponsa mu-
 tua compensatione illi paria faciat ac vice rependat,
 quidquid præclarum est, & admiratione dignum in
 natura vniuersi, celo, sideribus, montibus, siluis, ne-
 moribus, campis, herbis, flosculis ex quibus suavis o-
 dor emanat, arboribus quæ non minus salubres quàm
 spectabiles & speciosos fructus proferunt, vino ge-
 nerofo ac saporis eximii quod ex leuissimâ vite ex-
 primitur: huc vterque congerit, ac similitudines ap-
 positissimas pro vtriusque dignitate producit. Sic
 nardo Sponsus comparatur herbæ cum primis odo-
 ratæ, fasciculo myrti, borro aut vni Cypriæ ex ge-
 nerofo viti decerpit. Sponsus vero amicam lilio
 comparat ob eximium candorem, atque odorem sua-
 uissimum; adeo ut si pedisequa & quibus stipari so-
 let, Sponsæ conferantur spine sint nulla specie, nulla
 formæ dignitate commendabiles, hoc est, puellæ quæ
 illam

in comitantur velut hybridæ parumque ingenuæ,
 ul habent amabile aut speciosum, nihil spectabile,
 vlla gratioſa venuſtate viſendum. Huiusmodi
 metaphoriſ ac figuratiſ elocutionibꝯ ſcatet non ſo-
 in hoc canticum; ſed tota paſſim Scriptura ſacra,
 ut ampliffimus ſe campus aperiat, quo ſtudioſus
 tor poſſit oblectari, tota mente ac cogitatione à
 uræ præſtantia in Opificis admirationem erecta.
 inentur in hoc cantico elegantiffimæ ſimilitudi-
 ſ ab iſ rebus, qua ſyncopiatque animi deliquio
 lapſos erigunt ac ſpiritus ſopitos labantesque in-
 urant: ut ſunt vinum odoriferum, faſciculi manua-
 & olfactoriola ex redolentibus herbis concinna-
 te congeſta. Sic ſponſa cum languet ac iam de-
 tura videtur inmodico ſponſi amore, puellari cli-
 relæ imperat, ut aliquid fomenti adferant, ut odo-
 a quæque naribus admoneant: *Fulcite me*, inquit,
lu. ſuſtentate odoribus, ne deſciam. Sic etiam noſtra,
 defectu animi periclitantibus, cinnamomum, ca-
 ophyllor, acetum ſambucinum, pom. citria, & quæ
 o eodem genere comprehenſa limones dicuntur,
 utum, ſaliuncam, aliaque odorifera olfacienda
 hibent, quibus paſſim Scriptura vitur, ac ſaluta-
 m doctrinam delignat, quæ mentes languidas re-
 cillat ac reficit.

Cant. 8.

*De Manna calitus delapſa, tum ea qua Medicis
 in uſu eſt.*

CAP. III.

Q V O D Hebræi in vaſta illa ac ſiticolofa ſolitudi-
 ne Manna paſſi ſunt, non prorsus naturali cau-
 adſcribi poteſt, ſed Diuinæ potentiz, quæ tamen
 turæ uſa ſit miniſterio, ut etiam coturnicibus,
 egatim in caſtra delatis, aut quum percuſſa pe-
 a, refocillando populo aqua profluere, lignoque
 qua amara dulceſceret, tum etiam quum Euri

Exod. 16.

Deut. 8.

Num. 12.

Tſal. 77.

*Exod. 15.**Exod. 17.**Num. 20.**Exod. 14.**3. Reg. 17.**Ezech. 38.**Ioan. 9.**Marc. 7.**Matth. 9.**Marc. 10.**Luce 18.*

violentiſſimo flatu rubrum mare exiccatum tra-
 rum Hebræis patefaceret, ad internecionem delin-
 ſequentibus. Similis eſt ratio de farina multi-
 cata & adauſto oleo Helię & Helifci precibus, de
 quo illi adferente panem & carnes: quod etiam
 Antonio & Paulo Heremita refertur, ſi Eccleſiaſtica
 hitoria habenda fides: de angelo miniſtrante He-
 panem ſub cinericeum & aque poculum, quibus co-
 roboratus quadraginta dierum ac noctium iter em-
 ſus, peruenit ad montem Dei Horeb, in cuius ſi-
 lunca iurus erat à Iſabelis tyrannide, quę mi-
 prophetas in mortem crudeliter venabatur. Hęc
 que alia admiranda, quę paſſim in ſacro codice
 morantur. Deus iuſſu nutuque ſuo perficere po-
 ſet nulla adhibita materia, ſed tamen uti voluit
 rum naturalium (quarum ipſe effector eſt & mo-
 rator) adminiculo ac velut instrumento, eaquę rati-
 ne ſuis proſpicere viſum eſt; atque afflictiſ mentibus
 ſolatia adferre. Quod etiam in Ezechia moribundus
 ac Dei ſententia morti deſtinato obſervari po-
 cuius apoſtoma, admoto cataplaſmate ex ficubus
 contuſis quę maturandi facultate pollent, ad ſani-
 tem perductum eſt. quo argumento declaratur, me-
 bis videntibus, non reſpuenda medicamentorum
 præſidia; ſed ea implorata Dei ope, alacriter adhi-
 benda, quibus vita in aliquot annos producit. E-
 dem uſus eſt medendi modo Chriſtus in diſpellendo
 exſcitare mendici, conſecto collyrio ex luto & ſaliu
 eaque abluta exterſaque in piſcina Siloë. Similit
 in diſcutienda ſurditate, digitos in aures inſeruit, in-
 miſſoque in linguam ſputo, loquelam muto reſ-
 tuit. Cuius generis miracula alias ſolo tactu, aut ve-
 bo peregit, ab iis tantum ſtipulatus impetrandi fide-
 ciam, quam quum inter alios clamoſus ille cæcus
 Birrimanus inter turbe fremitus teſtaretur; conſelli
 nullo adhibito viſibili: extraque ſigno, viſus eſt

epit. Quum autem Deus pro immensa erga genus humanum bonitate ac favore, multis magnisque rebus munificentiam suam declararet, tum præcipue in iuditiis suspendisque miraculis mirandam potentiam patefecit: quod inter innumera Manna demonstrat, tam affluenter ex aëre in terram affusum, ut numerosissimam multitudinem satiare. Dum enim fremeret confusa multitudo sexcentorum milium, Deoque ac Mosi obstreperet, quod ex Ægypto in tam vastam solitudinem perducti inedia conficerentur, Deus, vespere incredibilem coturnicum vim & copiam in castra coëgit; mane autem ros undique diffusus est per castra, solique planiciem: quumque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudine minutum quiddam, rotundum, tenue, perinde ac si pruina esset constrata humi similitudine seminis coriandri, specie bdellii, gustu saporeque similaginis, melle confecta. Quum autem tam subita innouatio, atque insolita rerum facies admirationi esset turbulento populo, ac nonnullis suporem incuteret, plerisque (ut quidam opinantur) contemptum & irrisum adferret, *Manna*, inquit, quid est hoc? Similis est illa Chremetis ironia & subannatio in Clitiphonem filium personatæ atque ementitæ probitatis. Sed ipse egreditur, quam seuerus; rem quum videas, censeas. Cæterum Manna quæ medicis in usu est, calida & humida abscessu primo, huic non prorsus dissimilis est; colligitur enim in calidis regionibus aëreum rossidumque mel, quod æstiuis mensibus, feruescente interdiu Sole nocturno frigore in grumos coit, atque in ramenta conglobatur ex defluxu rorulenti humoris ac madore aëreo, omnibusque passim arboribus, herbis, lapidibus incumbit mellita ista colore flauescente, quæ singula agitata zacchari more liquefcit ac palatum faucesque dulcedine imbuat, quo fit ut gulæ & faucium

Num. 31.

Heaut.
scena 5.
actus 3.

asperitatem leniat; verum quum illi sub sit me-
mentola quædam facultas. zaccharo minus ali-
trem autem vt callosa fistularis & Cylindracea en-
lit, sed paulo clementius; quocirca tuto impub-
bus, seniculis, prægnantibus pauperibus exhibere
potest, vnciz pondere, obseruata cuiusque naturæ
corporis constitutione. Mannæ autem vel mellis
rei nomine insignitur, quoniam ex halitu ac vaporibus
terra calore solis sublato, ex aëre defluit, atque æ-
re noctis frigore concreta plantis insidet ea prop-
modum forma ac saporis dulcedine, quæ in Bibulo
Manna describitur, cuius esu multis annis populus
Israelitæ, ita vt assiduo eius vñu nauseam illis pareret
ac Dei donum fastidirent. Exemi ego aliquando ve-
gere hoc mannæ genus aut rossidum mel ex plantarum
foliis, quum antelucanis horis Academia Lu-
uanensis pomæria egressus, perquirendis herbis e-
sem occupatus, desinente potissimum vere, aërem
tranquillo ac placido, nulli quæ ventis incitaret. De-
uenditur autem adulterinum mel acreum ex Sen-
incrustata, zaccharo confecta: verum vbi id ore volu-
tum liquescit, proditur dolus. Colligunt quidem
nonnulli circa aluearia, illaque loca in quibus apes
mellificant, ac faucem confingunt, excrementa quæ-
dam flauesciente colore, sapore melleo, quæ nonnulli
existimant ex aëreo concretu coaluisse: quum nihil
aliud sint, quam excrementiceus liquor & salua quæ
a vespis, fucis & culicibus prodiit. Siquidem insecta
apum laboribus insidantur, & mel exugunt, quod
obseruantes apes in illa insiliunt, ac turmatim confi-
ciunt: quod indicat Virgilius:

*Adulteri-
na Manna.*

Geor. lib. 4.

En. lib. 1.

*Prima fauci ponunt fundamina: deinde tenaces
Suspendunt ceras: alia sperant gentis adultos
Educunt fetus, alia purissima mella
Stripant, & liquido distillant nectare coctas.*

Ant.

*Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto
Ignatum fucos pecus à praesepibus arcent.*

De Luca siluestri. CAP. IV.

QUUM Deus pro inexhausta sua bonitate erga *Exodi 12.
Num. 9.*
homines afficiatur, omnibus modis illorum
modis prospicit, ac saluti inuigilat, suamque
beneficentiam cumulate illis impendit, non aliud
modo tam obuia ac benigna promptaque liberalitate ac
gratis muneribus exigit, quam summum amo-
rem ac venerationem solidamque fiduciam, qua illi
adhaeremus, atque indubitatam certamque spein con-
sumimus de eius promissis. Commonefacit Deus
tulo oscitantes ac socordes sui officii, suaque be-
neficia subinde illis in mentem reuocat, ne vel exci-
dere contingat, vel obliuione obrui: atque huius rei
causa certos ritus ac statas solennesque ceremonias
constituit, non solum in veteri Lege, in qua omnia
Christi eiusque regno typis adumbrata sunt, sed
etiam in Euangelio in quo promissa exhibita sunt,
etque omnia ad vnicum vsque apicem, ut Christus
spirans testatus est, consummata peractaque.
Et signis quibusdam, certisque symbolis ac sacra- *Sacramen-*
mentis quae sub sensum cadunt, ac sunt visibilia, *ta in quibus*
omissiones suas, atque erga homines gratiam & *usum exhibi-*
reconciliationem testificatur. Siquidem Baptismus *bita.*
agnaculum fidei, ac primus in Ecclesiam aditus, Cir- *Baptismi*
umcisione ac maris rubri transitu adumbratus nos *effectus.*
eo consecrat, eoque illi inserimur, impetrata per
alem peccatorum reconciliatione. In agni vero
ischaalis esum surrogata est Synaxis, hoc est, cor- *Symbolum*
poris & sanguinis Christi communio, quam palam *corporis*
exerceri voluit, atque in cetera Christianorum *Christi in*
publicis peragi, ne vnquam intermoreretur, aut *quem usum*
folesceret mortis & resurrectionis eius memo- *exhibuit.*
ria, sed continenter in mentem reuocetur in-

Joan. I.

*Phase qua
re institu-
tum.*

insigne illud beneficium, quo genus humanum a
boli mortisq; tyrannide oppressum, gratuito ac
lis meritis libertati assertum est, atq; impetrata
Iesum Christum pacificatorem omnium scelestorum
remissione salutem adeptum; Siquidem *Lex per
scripta* *gratia autem & veritas per Iesum Christum*
exorta est. Exhibitum est olim huius ystetii, quod
in Christo expressum est specimen quoddam
adumbratio, dum Abrahamus filium unicum
victimæ destinat, dum Moyses ex Dei præscripto,
immaculati ac masculi eium instituit, eumq; ves
dum cum agrestibus lactucis quæ insigni amaritu
ne sunt imbutæ, præscribit, quo assidue in re
memoria versaretur miseranda servitus, qua
sub Pharaone oppressi sunt: excussoque intolerabili
iugo, in libertatem restituti. Quocirca instituta
agni Paschalis anniuersaria sacra, ut memoriam
renouarent eius diei qua olim apud Ægyptios
sanguine postibus illito à periculo angeli exen
sunt, qui in primogenita Ægyptiorum grassabantur
atque incolumes mare rubrum transierunt: quo
diem cum primis celebrem & sacrosanctum à tra
itu angeli qui illos intactus præterit; denique à
ri rubro feliciter magnoque successu euenisse app
labant Phase, qui nobis dicitur Pascha, Gallice
ge, apto apppositoque ad huius cui decursum voca
lo, qui nobis in hac mundi impedita ac vasta sol
dine, ad immortalitatem ac cælestem patriam secul
que beatas sit transitus. Præcipitur autem edere
agnus cum lactucis siluestribus, siue herhis ama
Siquidem in huius sæculi curriculo omnia amara
sunt, acerbæ, tristia, calamitosa: & quæ plus aloes
mellis habeant. Sunt qui lactucæ nomine Ser
species designari credunt, & Itryba, hoc est, Cic
rium, & quæ corrupta voce Scariole dicitur, Belg
gandore vvinæ, hoc est, candida *Endivia*, cæruleo

eat

que in lacinias dissecto spectabilis, hanc sabulo-
 ram hibernis mensibus inter acetaria primis
 his inferunt. Hoc siquidem artificio tractata a-
 ciditatem exiit, atque eximium candorem ad-
 ducit, ut sunt interna brathicæ capitata folia. Com- *Cichorium*
 mune de autem magnoque successu adhibentur huius- *hepat. salu-*
 herbae hepatis obstructionibus: habent enim *bre.*
 puritatis ratione abstergerendi vim, qua meatus
 ludunt, atque oppilationes expediunt. Tertianas
 febres expugnant, atque icterum seu mor-
 rem regium, discutunt. fellis enim atque hepatis
 imperiem, cui fere Iudæos esse obnoxios color
 indicat, mitigant. Sunt autem istæ stir-
 Virgilio decantata in Georg. nec amaris intyba sibiris Georg. lib. 1.

Officiunt.-----

Rursus:

Forſitan, & pingues hortos qua cura colendi

Georg. lib. 4.

Ornaret, cavaſum, biſerig, roſaria Paſſi:

Quoq, modo potu gauderent intyba riuis,

Et virides apio ripe: tortusque per herbam

(reſceret in ventrem cucumis).-----

Lib. 10.

Commendat hæc quoque Columella in hortulo,
 que excolenda præcipit tamquam alteram succi-
 dum (sic enim prouentum hortensem nominat Ci-
 10.)

De Senect.

Spargite quoque vitos acuant, armantque puellas

Iam breue Corephilum, & torpenti grata palato

Intyba iam teneris frondens lactucula sibiris.

Congeneres istisque sunt affines Chondrilla, Son-
 sis siue Cicerbita, & quæ vulgari voce Dens leonis,
 nostrum porcinum vocatur, hieracium quæ omnia
 eo succo madescunt, ac hæuſcenti foliulo con-
 iunguntur, leporibus cuniculisque gratissimum pa-
 tum. Siquidem earum stirpitum cum minus hydro-
 hæ animalcula turgescunt, amantudine exiccan-
 tum.

*Quæ vera
lactuca sil-
vestris.*

non intentius amarescunt, ineunte vere ibi folia
nerefcunt, acetariis immiscuntur, in pratis obui
quino generi pabulationem suppeditant, alix lac
turgescunt, inuitis hortorum cultoribus erump
atque eruncandæ eruendæque sunt, ne salutare
bas strangulent. Cæterum lactucam illam siluestre
quæ Endiuia nomine insignita est, in edendi agni
schalis vsu adhibitam, velut condimenti loco,
facile mihi persuaderi potest: quum ob insignem
rentemque amaritudinem quæ linguam vellicat,
sit esculenta, nisi quum primum emergit, nec ad
spinis in dorso parteq; auersa armata sit: vincit eni
Endiuia vulgaris, quæ germana est lactuca siluest
amaritudine reliquas stirpes quæ succo lacteo ma
scunt. Quocirca medici nouellam ac teneram in
sum medicamenti adhibent, non adultam, quæ ad
leata est ac spinulis horret, tum vetustate amaresc
Intybi vero speciem cocto elixoque agniculo conco
menti vice adhibitam prorsus crediderim, nem
Cichorium & Seriolam, ex quorum non solum
liis, sed radicibus etiam acetaria conficere Be
didicerunt. Siquidem radix ad sesquicubiti fere lo
gitudinem se porrigit, quam autumnò enatam in
leolas ac tesselas dissecant, vt rubram pastinaca
quam Carotam vocant, eamque ex aceto & oleo,
asperso piperis polline, elisant, vt etiam cucumer
erithmum, rapistrum, vulgo *Raiponse*, compluraq;
alia quæ tempestiue suæque anni parte hortus p
fundit.

De olea, oleastro, oliua, oleo.

C A P. V.

Gen. 7.

Gen. 8.

VT palma, quæ ponderi non cedit, victoriæ insigni
ita Olea pacis index, cuius rei specimen columba
ex arca Noë remissa edidit, quum desinente diluu
defluxisq; ac subidentibus aquis, oliuæ fruticem
tulit.

mitigata iræ Dei argumentum. Folio autem est
 carbor salicis aut ligustri, superne viridi, auersa
 que parte qua terram spectat albescente atq; in-
 no vt alba populus, flosculo minuto sed folioso,
 lore luteo, non sine grauitate odorato, fructifera
 est foecundaque numerosis baccis, oblonga for-
 atque ouali, quæ ubi maturescunt, atque nigresce-
 incipiunt, oleoso pinguique succo turgescunt, ex
 his oleum exprimitur articulis firmandis, touen-
 sq; membris, tum mitigandis doloribus accommo-
 um, agilitatem enim vigoremq; iis præstat foris ad-
 bitum potius, quam in corpus admissum: eo siqui-
 m corpora perfusa non solum nitescent, sed robur
 iam concipiunt; atq; ad obeundos labores reddun-
 e habiliora. Quod indicasse Dauidem obseruo, at-
 ue Deum ob huius aliarumque rerum munificen-
 am in immensum extulisse. Ipse est enim qui germinare
 et fœmina & gramina iumentis, herbas in usum hominum,
 nem ut vires augeat ac confirmet, vinum, ut cor hominis lati-
 et, oleum ut corpus co niteat ac vires concipiat. Quo spe-
 at illud Plinii: Duo liquores corporibus humanis saluberr-
 i, intus vini foris olei. Quin & Samaritanus quo Chri- *Luce 10.*
 us designatur, duo hæcimenta vulnerato adhibuit,
 inum, quod abstergit & emundat; oleum quod le-
 it, quod dolorem mitigat, quod vulnus ad sanitatem
 erducit: quo indicatur Christum secus quam
 acerdotes Leuitasque officii sui negligentes, salubri
 doctrina afflictis ac sauciatis mentibus mederi animi-
 que vulnera obligare, ac cicatrice ita obducere vt
 nullum vestigium appareat, hoc est nihil eorum quæ
 ante commisit, illi imputeretur. Oleum autem intus
 exhibitum, aluum mollit ac lubricam efficit, aspera
 queque mitigat, venena paulo ante hausta retundit
 atque hebetat, eaque innoxia facit, ac ventriculum
 ad vomitum incitat, quo fere noxia ac perniciofa quæ-
 que excutit, efficitque lubrica vi, ne venenata po-

*Quomodo
ruina op-
pressi tra-
hendi.*

*Potio conso-
lidans.*

*Olinarium
usus.*

*Cap. 15.
& 17.*

*Similitudi-
nes ex olea.*

ziones venas subeant, mortemque inferant: qua-
cultate hoc etiam adferri commodi, ut praesumptum
temulentiae obsistat, & ne quis confestim ebrietate
succumbat. Praeter artis rationem faciunt qui
ptis, luxatis, contusis, collapsis; ruinaque oppressis
oleum vel butyrum exhibent, ut membra afflicta
consolident atque instaurant, nisi omphaceum oleum
hoc est immaturum, quod nondum maturescere
oliua exprimitur. Nam id adstrictionis est particeps
qua vi corporis partes ac dissolutae coalescunt hia-
tes atque uniuntur. Butyrum vero & oleum maturum
inter initia incisa primum vena, si artas patitur, non
ita commode exhibentur ad dolorem mitigandum
ac dissoluendum conglobatum concretumque san-
guinem; in quem Vium potionem conficio ex
mentis rubiae internis ac nucem muscata: postmodum
consolidantia propinari curo, millefolium, rosmarini
rubras antequam prorsus dehiscere incipiant, ac
folia dilatare iuvit baccas, omnes symphyti, hoc est
consolidae species, succinum marinum, quod sperma
Ceti vocatur, gnesiam ac germanam mumiam, rha-
barbarum, ac nucem muscatam rosmarinum, eaque omnia
decocta in vino rubro stiptico adstringentis
naturae bacca quae omni fere nationi oliua dicuntur
ante maturitatem lecta, quum adhuc viridescunt
in muria asservantur ad pellenda ciborum fastidia
ac nauseam: acutunt enim appetentiam, atque viti-
am amygdala amara, ebrietati obsistunt. Sumuntur
autem ab huius stirpis fructu & floribus a scriptori-
bus sacris similitudines concinnae cum primis & ele-
gantes. Sic Iob quum improbe cuique & facinoroso
io praenaturum interitum denunciat; *Antequam, in-
quit, dies huius impleantur peribit, & virtus illius are-
laderit quasi vna florescens betulus eius, & velut olea pro-
iciens florem suum hoc est, ante diem ac prope rata sub-
itaque morte conficietur, nec ad aetatem maturam*

aut

ad statutum legitimumque vitæ tempus est per-
 enturus, similitudine desumpta ab arboribus ac flo-
 ribus herbis, quæ ineunte vere spectatissime pro-
 eunt ac florescunt: sed quarum flosculi vel vredine
 ereunt, vel ab Aquilone seu Borea decutiuntur.
 Deus enim non finit nefarios diuturna prosperitate
 ui aut optatum successum consequi, adeo ut quum
 ultum vitæ superesse possit, atque illud perducere
 longius præmaturam mortem illis accelerat Sic legi-
 mus in Genesi acceleratius oppressisse homines di- *Cap. 6.*
 nuum, quod moniti non resipiscerent, nec ad fru-
 em se conuerterent, sed in dies in deteriora prola-
 erentur. Et quum Deus Sacerdotibus & optimati-
 us Ephraim minitatur atque inopinatum exitium
 enunciat ob religionis neglectum, in quem propter
 brietatem ac temulentiam erant deuoluti, sic in il-
 os per Esaïam iram suam exacuit ac vaticinium ful- *Cap. 28.*
 minat: *Va Corona superba, flori decidenti & defluro, & erit
 os deciduus & quasi temporarius ante maturitatem. Quo
 iudicat illos, cum omni fastu & arrogantia ut flores
 ecussum iri, ut ficus primas & præcoces quæ confe-
 tim deceptæ deuorari solent, & æstiuæ fructus qui in
 nemem asseruari nequeunt. Non dissimile argu-
 mentum amplificat contra Ægyptios, obita Dei no-
 mine legatione Esaïas: Ante messem totus effloruit Æ- *Cap. 18.*
 ypti populus, & præmatura perfectione germinauit, & præ-
 enduntur ramusculi eius. Quo designat Ægyptiis tale
 quiddam obuenturum quale præcocibus fructibus
 e primitiuis baccis, ipsisque segetibus & vitibus quæ
 estinantius erumpunt, atque intempestiue ac præter
 temporis rationem maturescunt. Citissime enim
 cuiusmodi fructus corrumpuntur, nec ad conseruan-
 dum vsui sunt. Quo denunciat illorum felicitatem
 non fore diuturnam. Per Oleam etiam aliasque
 arbores indicantur piorum successus, rerumque o-
 mium affluentia, & præter hæc progressus & incre-*

Psal. I.

menta virtutum: Quod ipsum omnibus restatum vult David, qui virum pium ac Deo addictum arbor frondosam & fecundam aequiparat, quæ non otiosa & sterilis sed fructuosa & fertilis, suosque ramos diffundit, & fructus edit salutare; quibus non tantum ipsa, quam alii se oblectant ac reficiunt.

Cap. 17.

Hieremias quoque idem argumentum amplificatque improbis, qui nulla habita Dei ratione humanis præfidiis innituntur, ac rebus caducis fidunt omnia aduersa pollicetur: *Maledictus*, inquit, qui confidit in homine & à Domino recedit cor eius; erit enim velut arida quæ in siticulosa ac ieiuna terra posita nullum bonum, nec sentit commodi ex aeris clementia. *Felix & beatus* qui confidit in Domino, in eoque omnem spem & fiduciam collocat arbori similis est, quæ in irriguis locis confita est, suisque radicibus humorem diffundit, nec æstum pertimescit, quo fere exarescere solent, quæ in arido solo sita sunt: & erit folium eius viridifrons, & tempore siccitatis fructum proferre non desinet.

Psal. 51.

Commendatur huiusmodi Metaphoris fiducia Deum, nec alio deflectendam mentem, alio dirigendum cor, quam ad illum à quo omne bonum promanat, & qui hominibus nihil non præstare sit paratus. Hinc David Deo potius quam rebus fluxis, caducis Momentaneis innixus, secus quam impii; Ego, inquit, sicut oliua fructifera florebo in domo Dei, quoniam confisus sum in misericordia eius. Rursus quum indicat hominem minime otioso, & qui se in Dei eloquiis exercet.

Psal. 128.

berem rerum prouentum, vxori numerosa procreantur foecunditatem; *Beatus*, inquit, qui timet Dominum & ambulat in viis eius, prosperabitur manuum suarum labor, felix & beatus ipse erit. Vxor tua sicut vitis fecunda, in latere domus tue. Filij tui sicut plantule oliuarum, in circuitu mensæ tue. Ecce, sic beari ac discescere solet homo qui timet Deum.

Cap. II.

Similiter apud Hieremiam Deus illū, cui vnica afficitur, quo se oblectat ac reficit oliuam pulchram vocat, vberem, speciosam, fructiferam, hoc est, nomen

eius

is apud illum gratiosum est & amabile. Huic Oseas *Cap. 14.*
 resonat qui ex eodem fonte oracula sua hausit eo-
 in spiritu conciones suas perfecit. Et erit quasi solita
 ria eius, & odor eius ut Libani. Quo designat illos, qui *Simile à re-*
 eo indiuisse adherent, illiusq; placidis se oblectant, *bus odoratis.*
 uorabiles esse illique gratos & acceptos. Ut enim
 a vis halitus & fragrantia spiritus fouet ac recreat:
 a Deum reficit & oblectat odor hominis, qui salu-
 rem illius doctrinam amplectitur, ac Diuinæ volun-
 ti se præbet obsequentem. Sic Paulus quo ostendat *2. Cor. 2.*
 los apud Deum gratiosos esse & fauorabiles, qui
 ius Euangelium propagant, ac fide alios instruunt:
 busti, inquit, bonus gratusq; odor sumus in omni loco. Et Pa-
 triarcha Isaac: Odor filij mei, tamquam odor agri pleni, cui *Genes. 27.*
 benedixit Dominus. Denique in Cantico Sponsa: Curra-
 mus in unguentorum forum, hoc est, id quisque efficere
 studeat, ut pasci possit ac refici salutari illius doctrina,
 quæ lassos ac labentes fulcit ac recreat, non secus
 quam suauissimus odor naribus oblatus collapsos a-
 nimique deliquio sopitos instaurat atque erigit.

De Rhamno aculeato frutice.

CAP. VI.

Rhamnus ubi adoleuit, validis robustisque qua-
 quauerfum vallata aculeis, homini si manum in-
 cautius admoueat, infesta est: adherent illi racema-
 tim exiguo minimoque petiolo numerosæ bacca colore croceo, orbiculata, magnitudine vel myrti vel
 iuniperi, sapore acidissimo, quas qui improuiso de-
 cerpere tentat, crebro infixæ aculeo ac mucronata
 cuspide manū vulnerat; bacca ubi dentibus linguaq;
 atteruntur, vel prementibus digitis contrectantur,
 croceo succo manus inficiunt: sunt enim flaccidæ &
 vliginosæ. Quum autem tres sint Rhamni species, ista
 Zelandicis sabuleris, dumosisque colliculis copio-
 se innascitur, Oceani accolæ *Danen* vocant, quæ

Pfal. 57.

Locus Davidis explicatus.

vox corrupta an à Dumo ac dumeto deducta sit, n-
 ausim certo statuere. Sunt tamen arenoli illi, ma-
 rimique tractus passim multis densisque Virgulis
 viminibus, spinosisque ac senticosis fruticibus atque
 aculeatis stirpibus foecundi; ut sunt Rhamnus, rubus
 Halimus, paliurus, oxyacantha, carduus stellatus,
 ryngium, Ononis siue resta bouis. præter insignes
 lias herbas, quas affatim ea loca suppeditant Bell-
 nius qui Palaestinam ac Syriam peragrauit, existimamus
 Christi Seruatoris sertum, seu spineam coronam;
 lius capiti implicatam ex Rhamno fuisse confectam
 quod in iis regionibus nulla alterius generis spina
 proferat. Desumit autem David ex spinoso hoc in-
 tice appositissimam similitudinem contra fastum
 tyrannidem, contra factiones & scuitiam improbo-
 rum, qui innocentibus insidiantur atque infestis sunt
 damnaque inferre meditantur, quorum conatus
 molimina irrita fore prædicat & inuolida: *Antequam
 spine vestra, inquit, indurescant in Rhamnum, ullo qu-
 aculeos inferre possint, Dominus velut tempestate quada-*
exorta conteret & conficiet vos, infringetque vires vestras &
robur imminuet. Quibus verbis indicat illos fraudes
 imposturas, technas, sycophantias, cades, omniaque
 hostilia comminisci ac meditari, sed antequam vires
 illis suppetant ad perficienda quæ animo concepe-
 rint, conficientur ætate immatura, hoc est, priusquam
 adolescant ac vires ad inferenda incommoda sint
 consequuti, quibus verbis hæc quoque sententia
 subest, ut ex hac vitæ statione, in qua in tenuiores
 tyrannidem exercent, exturbandi sint ut ex olla aut
 lebetæ eximi solent carnes semicrudæ, quæ non satis
 elixatæ esui sunt inidoneæ, quum vix calorem con-
 ceperit ab igne, qui ex spinoso atque aculeato stri-
 dentique rhamno extruitur. Solent enim strues li-
 gnorum aut fasciculi ex paliuro, rhamno, iunipero,
 rubo, vepribus, ac sentibus confecti non solum ma-
 nibus

us tractantium vulnus infligere, sed foco immissi
 pitantibus flammis ac stridore quodam horrendo
 dentes territare: sic vt etiam fauillas scintillantes
 que ignitas faculas in obuios quoque eiaculentur.
 itaque sensus ex Propheta verbis erui debet.
 quilibet illi scruant, atque innocentes opprimere
 tentent: nihil illis ex voto aut animi sententia suc-
 sursum, sed inopinato ac repentino illorum inte-
 riu infantes periculo eximendos. De Rhamno ac de-
 mra ex hac stirpe similitudine nonnulla tractata
 nt, lib. 4. cap. 9.

De Cucurbita silvestri vulgo Colloquinthida.

CAP. VIII.

Olocynthis seu, agrestis cucurbita Medicis vsui
 est in expugnanda pituita, & bile tum flaua tum
 ra quos humores violenter & valide extundit non
 re vitium detrimento, & reseratis venarum fibris,
 inguinis educatione, quo circa coërcetur illius ferocia
 astiche, & aliis quæ ventriculo robur conciliant.
 uctus huius stirpis orbiculatus est, vbi maturuit,
 indidus pilæ magnitudine, vel vt malum Medicum
 u citrium quod ab auri colore *aurangium* vulgo vo-
 nt, si extrema putaminis pars flauescens cultro adi-
 atur, eximæ nec prorsus ferendæ amaritudinis:
 quod indicatur in Regum historia. Quum enim He-
 sæi famulus in rus digressus herbas colligendo pul-
 mento collegisset, inter alias cucurbitam siluaticam,
 quam vulgus *Colloquinthidam* vocat ignarus quid esset. *Farina qua*
 ollam coquinariam coniecit, illisque edendum *rancorem*
 pposuit, vbi degustassent, *Mors in olla*, conclamant; *pulmentis*
 hoc est, venenum nobis exhibitum est. Helisæus non *eximat*.
 nperitus naturæ, confestim inita ratione qua ama-
 rudo eximi posset, farinam ollæ immiscuit: quo fa-
 to pulmentatium esculentum perfecit, abolito ex-
 tico atque alieno sapore quo erat imbutum. Subest

huic rei ratio Physica, habet enim farina potest
eam vim, ut extraneum atque amarulentum sapor
diluatur atque aboleatur, praesertim ordeacea, ex qua
lenta conficitur, tum cremor massaque polenta
zythi aut cernisae materia, maeeratis aqua frugum
avena, ordeo, ac lupi salicarii floribus quae tri-
voce lupulus dicitur, quo fit, ut quoniam ceruisa
rus ex istis fere conficitur, qui ex hoc liquore videntur
sunt, ac zytho madidi, quod identidem vsuuenit
ferioris Germaniae populis, lupulo & avena per-
Ceterum quotidiano experimento comprobatur
habemus salam atque amaram aquam dulcescere
mixta polenta, siue ex ordeo confecto cremore
ex hac stirpe est concretus liquor, ut etiam lomi-
um ex farina fabacea, adeo ut duarum horarum
ratio mitescat ac poculenta efficiatur, citraque offe-
sam in corpus admitti possit.

De salice. C A P. VIII.

Salix nota arbor, à saliendo nomen sortita, quae
sceleriter affiliat ac confestim arborescat, Belgis
simili etymologia *vulge* dicta, quoniam prompta
ac voluntaria in crescendo. Quum autem huius stir-
pis plures sint differentiae, ea Belgae astutis saloribus
ecenacula adornant, atque etiam virenti hac fronde
ac pampinis, agrorantium lectos velant, quae Vir-
lio *glauca* dicitur, quod ad albedinem vergat: haec
quidem gratum odorem in auras diffundit, atque a-
ris feruorem astumque mitigat. Ex hac Deus per I-
saiam similitudinem cum primis elegantem desumit
qua pollicetur piis omnibus qui illi fidunt, rerum
omnium affluentiam, vberem annonae ac rei frumen-
tariae prouentum, prosperum in omnibus negotiis
saeceffum, nec solum externa bona & quae corpori
inseruiunt, se exhibiturum confirmat ac pollicetur
sed solida & aeterna, quaeque mentes quamlibet aridas
& ini-

cap. 44.

articulofas vberrimo Spiritus diuini pabulo foue-
 atque inexhausto Diuinitatis fonte perfundant,
 in irrigatione moerentes arentesque animi in opti-
 m spem eriguntur, atque vberrimos fructus amo-
 & charitatis erga Deum & proximum proferunt.
 enim concionem suam orditur Vates eximius,
 ue huius seriem prosequitur; *Ne timeas aut me-* *Simle à fr-*
oncutiaris serue mi Iacob quem elegi: nam effundam aquas Etuantibus
er sitientem, & fluentem super aridam, perfundam spiritu arboribus.
semen tuum, & benedictionem super stirpem tuam, ita ut
minum more germinent, & quasi salices iuxta profluentes
uas. Ut enim stirpes in locis irriguis confitæ specta-
lime frondescunt ac foliorum pompa luxuriant:
 animus humanus salutari doctrina perfusus ac
 mini spiritus fonte irrigatus, omnium virtutum
 splendore nitescit, ac solida viuidaque fide fultus fu-
 lime ramos diffundit, ac solidis Deoque acceptis o-
 ribus exornatur, ut arbor fecunda fronde & fru- *Psal. 136.*
 bus, quæ alios etiam reficit ac fructibus satiat. Iu-
 ci abducti in Babylonia, omni solatio destituti, su-
 enderunt in salicibus citharas suas, quibus modu-
 ri solent diuinos hymnos ac cantilenas gratulato-
 as Deo viuenti, omniaque queruntur in tam tristi
 ilio, lamentosa, lugubria, funesta, amara, luctuosa,
 a ut nulla ratione induci potuerint, quo vllum lati-
 argumentum proferrent, scite tractandis organis.
 pposite in salicibus suspendisse describuntur à Psal-
 aographo instrumenta Musica, quum hæc arbor
 erilis sit & frugiperda, & quæ ut polluti semen ante
 naturitatem obiciat; his accedit quod amara sit, nec
 modum spectabilis & amœna uti platanus, palma,
 edrus, cupressus, terebinthus, quocirca huic arbo-
 i accommoda aptaque exilii comparatio, & quod
 ius ramis citharæ affixæ sint. Ut enim salix amari-
 udine imbuta est, nec admodum speciosa aut aspe-
 tu grata: ita exilium & transmigratio in Chaldæam

*Hierem.
Threnor.*

Eccles. 2.

fuit acerba, tristis, amara, calamitosa Iudæis, et magis quod identidem recrudesceret dolor, & bitas renouaretur continenti recordatione Sion urbis Hierosolymæ, ipsiusque augustissimi templi quo sacris carminibus Deum soliti sunt honorare. Tantus siquidem moeror illorum animos occupavit ob conculcatam sacratissimam religionem, atque eos prophetas, urbemque dirutam ac solo æquavit, ut nulla oblectamenta, nulla solatia admitterent, vllis blandimentis percelli potuerint, ut sacris Davidicis cantionibus alienas profanaq; aures decernerent, quum ad irridenda sacra modulamina efferretur, qua petulantia victis dolor non sopiri, sed crudescere cœpit ac redulcerari. Siquidem ut hinc Prouerbiū, *Musica in luctu importuna narratio*, itaque ab illis responsum.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena, atque inter illos qui nostræ miseriæ & calamitati non indolescunt, sed insultant ac subsannant, cum cultum quem exhibere consueuimus Deo mortali? itaque frustra fatigant nos, ut illos oblectemus citharis nostris, quum & nos, & Deum Hebræorum despiciant, ac dentatis diceris exagitent.

De Saliunca. CAP. IX.

Eclog. 5.

Saliunca quam nonnulli Celticam nardum existimant, pulillus est frutex non in eam altitudinem assurgens, in quam nostra *Lauendula*. Siquidem humo se non attollit, quod Virgilius annotauit, & ita comparatione à nonnullis stirpibus in commendationem eius qui scite calamum tibiamque inflat nouit, atque æmulo peritiorem pronunciauit;

*Lenta salix quantum pallenti cedit olina,
Punicis humilis quantam saliunca rosatis:
Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.*

Digeritur autem Saliuncula in fasciculos manuati &

astoriola, quæ subinde naribus admoueri so-
 vel instaurandis fouendisque cordis viribus, vel
 ndis retris odoribus, ne spiritus contagione a-
 inficiantur. Est enim eximia suauitatis, sic vt
 bus ac tegeticulis lodicibusque interposita, gra-
 io illa odore commendet, ac tineas blattasque
 t: quod etiam Belgæ moluntur pseudonardo
Lauendula, qua passim scatent excultique sunt
 Belgas horti, spicato caruleoque aut cæsis flo-
 aloris tam intensi vt caput grauedine inficiat.
 defuerunt nostra memoria hospites & caupones
 am, qui aquam lauendulæ è turbine aut meta-
 toria, quam *Alembicum* vocant, iniectam vino
 miscerent, quo generosius videretur, minusque
 um, & facilius inebriaret: qua impostura id in-
 modi consequuti sunt conuiuæ, vt postridie a-
 mo capitis dolore sint affecti, qui vix vllis reme-
 discuti aut mitigari potuit, nisi adhibita somnifi-
 catione, aut aqua frigida, vel sero lactis affluenter
 to. Cæterum Deus qui suis amplissima quæque
 ueretur & præstat, ex hoc exili ac minuto frutice
 parationes desumit: *Montes & colles, inquit, can-* *Isaia 55.*
at vobis laudes. & omnes arbores plaudent manu: hoc
omnes gratulabuntur & applaudent vestra feli-
ci, singuli vobis honorem deferent, & magnifice
tes vestras deprædicabunt, quod excusso iugo, Dei
beneficio salutem sitis consequuti, atque illius mu-
nentia ad amplissimam dignitatem euecti, tantis-
donis ac muneribus exornari, finito tam tristi at-
acerbo exilio. pro saluunca assurgat tibi abies, pro spina
, & pro urtica crescat myrtus: Quibus verbis desi-
omnia istis futura incremento, atque optatos
perosq; successus habitura, ita, vt prominutis ab-
iq; herbis aut etiam noxiis spectatissimæ arbores
rudiferae sint emeritura. Hæc autem non solum
æternas ac temporalia bona, sed ad externas do-

Galat. 5.

tes, atque animi mentisque decus & ornamenta ferenda sunt: ut pro se iocia, violentia, sauitia, arrogantia, superbia, atque animi elatione; quae Paulus testatur non dubia sunt carnis opera, sed dat clementia, humanitas, mansuetudo, lenitas, placabilitas, beneuolentia, benignitas, ac perque alia quae inter fructus spiritus ab Apostolo reperiuntur, sic ut expulsa iniustitia, iniquitate, nequitia, iniquitas, iustitia, probitas elucescant; pro luxuria, prodigalitate, pudicitia, moderatio, frugalitas, temperantia se proferant; pro ignauia, desidia, somnolentia, alacritas, fortitudo, magnanimitas, infirmarum rerum contemptus & despicienda praestantia virtutis substituuntur. Si in uersis rebus ordine pro vitiosis ac deprauatis affectibus vel perturbationibus, quae mentem à ratione, à naturae Dei Lege auertunt; pax & tranquillitas quam fiducia in Deum, animum placide ac secure regere moderetur.

De herba Borith, quae medicis veteribus Struthion vocatur Mauritani Arabibusque scriptoribus Condisi, cunctis recentioribus vocata Saponaria, & herba finia, Belgis Zeep cruydt quod ut smigma eluendi oculis adhiberi soleat.

C A P X.

Cap. 2. Hieronymus expli-
catum.

QUUM populus Iudaicus paulo ante urbis diu iniquatissimis esset moribus, multis horrendis flagitiis ac sceleribus contaminatus, ad summam impietatis nihil esset reliqui, Deum tanti similitudine illos perditos ac profligatos nunciat; nec ullis, quamlibet praesentaneis remediis ad saniolem mentem, ad integritatem vitae, ad virtutis posse perducere. Quum enim à sacratissima religione, Deique cultu ad idololatriam defecisset, aliunde quam à Deo uiventi salutis praesidia conserere coeperunt, aliunde responsa petere atque orare.

ri. quum etiam hoc accederet ad impietatis cum-
 um, vt in fontes non clanculariis insidiis confice-
 red, sed aperte ac passim in triuiis, nulla iustitia re-
 tentia, nullo legum metu, adeo vt nihil se commi-
 haberent persuasum, ac ne tantillum mali per-
 lasse, aut si quid patratum est, ac scelus admissum,
 euadent sibi à veritate deuui atq; errore impediti,
 le abtergi atque elui posse maculas & sordes cō-
 stas cultu quodā alieno ac superuacaneo, qui Deo
 atus est & detestabilis. Quocirca quum Deus vi-
 det illos, contempto suo praecepto, inanes spes fo-
 re, ac fallaces rationes ac modos comminisci, quo
 uiros praeferre conentur, iisq; sibi plaudant ac se-
 o persuadeant omnia salutaria cōsequutos: Deus,
 illi pereat suus honor & magnificentia, expostulat
 in populo suo, quod alio se conferat, alias cisternas
 crobes eruat, quod alio properet quam ad fon-
 tina aqua viua, quae non coenosa est, non faeculenta,
 exitiosa, sed suavis & salubris. Sic autem insti-
 tum cum defectoribus expostulationem, ita vt singu-
 lum quemque illorum appellet: Ego, inquit, te plan- *Hier. 20*
ui vitem electam & generosam, atque lectissimo semine pra-
estitimus malleolis ac sarmentis conserui: qui sit ut in pratum,
est, alienam ac degenerem spurcamque vitem conuersa
 Et quo ostendat non facile elui posse maculam
 nauum aspersamque animo labem. Si laueris,
 quit, nitro & multiplicaueris herbam Borith, maculata ta-
 eri coram me in iniquitate tua. Quo indicat, tamen si
 speciem primaque fronte excutisse sordes, atque
 misse maculas videaris, superstizioso quodam
 ritu, quam tu ipse tibi fingis, & obscuras Dei glo-
 riam, fictaque religionis umbra numquam tibi per-
 adeas Deum, tali ratione posse placari, aut re-
 sistinum nitorem consequi: alia ineunda ratio, a-
 lis excogitandus modus, quo posses nitescere,
 factori tuo reconciliari, excutienda prorsus ex

animo idololatria, hoc est, adulterinus, ac fidei
 cultus, alteri quam Deo attributus, amplectenda
 integritas extirpanda è mente omnis nequitia
 Deo firmiter inhaerendum, illique omni fiduciam
 biliter innitendum, alioqui externis rebus cultus
 commentitio ac superstitioso quem Deus non e
 nec praescripsit, sibi salutem atque animi puritatem
 polliceri, non solum inane & superuacaneum
 etiam damnosum & Dei maiestati iniurium. ab
 git quidem atque emaculat sordes Struthion
 lanaria quæ lanceis vestibus candorem adfert, cui
 expoliant ac lentigines nauosque abolent smeg
 ta, verum nihil excogitari potest tanta abstergens
 ac facultate præditum, quod animæ tuæ sordes
 set eximere, quod plus satis inolitam penitus
 infixam labein possit eluere. Qui enim mortis
 suum non agnoscit ac salutarem doctrinam à
 medico oblatam respuit, insanabilis est & desp
 tus, cui medicinam adhiberi Hippocrates verat, i
 que dignior Christus deferendos præcipit, ubi omni
 operam studiumque illis conseruandis impensum
 Carcerum Deus apud Malachiam se Angelum mini
 rum pollicetur qui viam præparet, quo varicinio
 annem Baptistam designari Euangelium testatur,
 statim venturum Dominatorem, hoc est, Christum
 qui multa innouabit, multamque operam insur
 corrigendis illorum vitiis formandisq moribus, q
 ram interest populum salubri sanaque doctrina i
 buere: Ipse est enim quasi ignis constans & quasi herba fa
 num, & sedebit constans & emundans argentum, & purga
 filios Levi & colabit illos quasi aurum & argentum, hoc
 pueros reddet, nitidos, tersos, expolitos adempta
 mni rubigine & scoria vitiorum vt in fornace aut
 ficina argentaria expoliri metalla solent. Itaque p
 mum vitium est ministerio, absterfis sordibus, or
 tum ac nitorem adferre, nequa culpæ possent t
 quæ

Cap. 3.

Matth. 11.

Marc. 1.

Luc. 7.

Esa. 40.

in contaminati sceleribus qui Dei munia obeunt
 etque functionibus destinantur; quocirca simili-
 nem desumit à rebus extrinsecis eamque ad ani-
 mam transfert. Siquidem fullonia herba siue Stru-
 on incredibilem vim obtinet in eluendis maculis,
 ne imbuendis candore lanis; pollet enim ut abs-
 foria; adeo ut etiam pituitam è capite eliciat, ac
 instrumentum moueat tanta violentia, ut partum
 torruum excutiat.

De Cocco vermiculo, Conchylio, Murice, Ostrea.

C A P. XI.

Rutex est pusillus exilibus ramis, folio aculeato,
 cui annascitur coccus seu granum tinctorium,
 ad colorem rubrum ac rutilantem exhibet aspe-
 gratissimum, oculisque amabilem; cuius tinctu-
 re succo imbuta lana aut byssus, exuberantissime
 reque splendido rubore illum inficit. Inuenitur
 nam in aquifolio vel acrifolio potius, qualis est ar-
 z Belgis vulgaris, folio laeuore perpolito; quaqu-
 asum aculeato, perenni virore, ut cui numquam
 ia decidunt. Ex hoc grano Coecinea vestis no-
 en obtinet, cuius in Bibliis saepe fit mentio, vermi-
 la, muricata, qualis est rosas rubore perfusus, ostri-
 , quisquiliata quæ purpureo colore flagrata quæ
 nabili rubore collucet, oculisque blanditur, qui
 lor Imperatorum ac regum paludamentis dicatus
 t, ac purpuratorum apud Romanos pallis ac gale-
 s. Sic in Cantico sponsæ rubicunda labra, vittæ
 coccineæ comparantur. Sic puellæ Belgicæ venusta
 s studiosæ labella corallina & coccinea moluntur.
 osus defuncto Mose, dux Iudæorum constitutus,
 allium coccineum gestasse legitur. Sic Christus in
 adibrium affectati regni chlamyde purpurea indu-
 us describitur: In Apocalypsi vero mulier illa scor-

Cap. 4.

Cap. 2. &

7.

Matt. 27.

Cap. 17.

& 58.

Luc. 16.

Cap. 1.

ratrix, quæ domum suam patefecit omnium co-
 rati infedisse describitur bestia coccinea, eaque
 lier induta erat purpurea coccinea, atque de au-
 & gemis, & margaritis, habens poculum in ma-
 sua plenum abominationibus, & immunditiis li-
 nis suis. Et fronti inscriptum erat mysterium Ba-
 lon, Romanæ urbis typus & figura, ut Hierony-
 interpretatur: quibus insignibus factam indicat
 perbiam, arrogantiam, mentem sanguinariam
 innocentem corde cruentam. Diuitem vero il-
 epulentiæ præter sumptuosas mensas atque appa-
 rum ferculorum, indurum fuisse purpura & bys-
 storis Evangelica testatur, nulla humanitate, ni-
 pietatis in egenos & miseros affectu. Ex huius
 rubicundo colore desumitur apud Esaiam compa-
 tio, atque instituitur concilio contra illos qui inno-
 tum sanguini inhiant, atque innoxios opprimer
 meditantur, eosque Deus ad saniozem mentem
 uocare, atque ut respiciant, vnde sceleribus et filia
 amanter exstimulat, quod si obtineri possit, polli-
 tur amnestiam, hoc est, omnium scelerum obliu-
 nem, quamlibet horrenda fuerint & enormia, ad
 ut culpari sustineat, ac violata fidei, ruptiq; fœde
 crimine subire nō recuset, nisi stet promissis, ac præ-
 quod sit pollicitus. Sic n. cum illis concionē institu-
 Abluite manus vestras sanguinolentas, mundos vos præsta-
 auferre malum cogitationū vestrarū ab oculis meis, desinte-
 gere peruersæ, studete aequitati subuenite oppresso, pupillos stu-
 leuate, viduas patrocinamini, si fuerint peccata vestra et coe-
 num sicut nix candidiora & si rubra ut vermiculus, hoc est
 purpureus & conchyliatus color, qui ex marina co-
 cha eximitur, velut lana alba erunt. Quo indicat quan-
 libet scelera vestra cruenta sint cæde & sanguine in-
 nocentium, facile expiari posse atque elui penitentia
 ac haec a se Deum, cunctis quoque emendationis vie
 proponit. Ceterum veteres coccineas seu mureas

purpureas, denique & bombycinas, quas Belgæ ob
 utilissimam lini lanæque texturam *keffen* vo-
 cant, & *bombazyn*, & præter hæc sericas & holosericas,
 in Asiatica Scythia olim confici solent, in usu
 Hebraeis, easque ad decus & ornamentum cor-
 poris, ad honestatem, nonnumquam ad luxum, &
 inanis inaneque ostentationem adhibitas Bi-
 blicæ codices passim testantur. Vnde apud Hie-
 remiam Israel insultat ac dira minatur, quod deser-
 tico à quo omnis salus dependet, se idolis prosti-
 tamquam adultera, alienis se oculis exponit, or-
 namento exotico se comit ac polit, ut illos in sui a-
 lliciat. *Quum* inquit Dominus) *magna sit*
in fruges ac vastitas, omnesque sortes in fugam versi ad
iniqua a qua hostibus inaccessa se conferant: tu vero per-
vastata quid facies? Etiam si vestieris te coccino, & or-
na monili aureo, & pinxeris sibi seu fuce oculos tuos, fru-
strumponeris, despicient enim ac despuent te amatores tui,
propterea astringuntur ornamentis politique tuis
salus, sed in animam vitamque tuam sunt inten-
 zechiel quoque Dei nomine non minus acerba
 inquit Samariam & Hierusalem, quos adulterii in-
 lat, quo nomine Idololatriam atque à Deo de-
 onem designat. Ut enim inexpiabile scelus est
 testandum violatum coniugium, hoc est, legiti-
 & indissolubilis vitæ societas contaminata adul-
 : ita etiam execranda res idololatria, qua Deo
 sui honor, suum decus & gloria adimitur,
 e in alium transfertur, eo autem in illos incan-
 tracerbis, quod non solum in lucis umbrosis
 vallibus gentiliū more suas aras, statuas, delu-
 adornarent, magnaque pompa & vitulorum ap-
 tu sacra sua peragerent: ita ut legitimus cultus
 ei possit, in coque salutis columen consistere;
 quod accitis ac convocatis etiam exteris in æde
 dicata nefaria sacra perficerentur, sæpe (in-

Cap 4.

*Idololatria
 adulteria
 comparatur.*

quit) spectatoribus omnia magis angusta sanctaque videtur, in illorum gratiam lausisti te & depinxisti sibi oculos tuos ornataque mundo muliebri sedisti in lecto pulchro, instructa mensa ante te, super quam hymiama suum unguentumque meum posuisti adhibito tanquam lemni festo exultantem strepitu. Itaque is cultus qui hi offerri debuit, exhibitus est idolis ac denotante confusa multitudo ex gentibus confusa qui eadem qua tu, fruuntur insania.

De Taliuro aculeata stirpe, cui sanguinarii comparantur, qui infidiosi quique ad inferenda damna premii sunt.

C A P. XII.

Cap. 7.

QVVM nusquam non Prophetæ vitia insectentur illorumque rabiem ac ferociam reprimantur hominibus infestisunt, atque ad iniuriam damnaque inferenda prompti: horum nonnullos leonibus, pantheris, colubris, aliisque infestis luis, denique vulpibus & mustelis infidiosis animalibus componunt: nonnullos aculeatis ac senescentibus stirpibus assimilant. Sic Micheas vates deplorant sanctam religionem, pietatem proculcatam, cultumque diuinum prophanatum, omnes ab integritate collapsos, nec aliud, quam fraudes, sycophantias, imposturas, insidias, omniaque hostilitati. In hunc itaque modum scelera illorum multiplicat; ac singulorum improbitatem exaggerat immensum, à spinosis aculeatisque stirpibus deorsum similitudine. Perit ex terra sanctitas, exulabit rectus atque integer, inter homines non est sanguini inhiant, & vir fratrem suum ad mortem verum & malum manuum suarum dicunt bonum, hoc est, furoribus blandiuntur. Princeps postulat, & iudex in malis deest. h. e. in omnibus acquiescit & obsequitur postulatis, nullaque habita aut observata iuris ac ratione, finit illum omnia pro arbitrio ac voluntate.

agere, vel tenuem plebeculam arrodere atque
 tionibus opprimere, vel tyrannidem in tenuio-
 exercere. *Qui optimus ex eorum numero, est quasi Pa-*
us, & qui probus & integer tamquam spina in sepimentis.
 circa huius nodi hominibus in imperio consti-
 tis, eum rerum statum futurū indicat, ut delatori-
 passim inquiringentibus in ciuium vitam, mores ac
 dia, non satis tutum sit cuiquam fidere, aut sua ar-
 a committere, ne familiari quidem atque intime-
 ro. Ingruente enim huiusmodi tumultu, atq; ha-
 da de ciuium opinionibus quæstione, exploratisq;
 rum sententiis, labascunt multorum animi, atq;
 licos non solum deserunt, sed nonnumquam pro- *Matt. 10.*
 nt; quod euenturum Christus etiam vaticinatus *Marc. 13.*
 . Itaque in tam dubia ac vacillante multorū fide;
 bea, inquit Propheta, *qua cubat in sinu tuo, custodi clau-*
oris tui, hoc est, ne vxori quidem mentem tuam pa- *Nusquam*
facias: quia filius contumeliam facit patri, & filia consur- *recta fides.*
aduersus matrem, nurus aduersus socrum suam. Et inimi-
hominis domestici eius: in tanto rerum humanarum
 tu, ac tam turbulento Reipublicæ statu, quo præfi-
 o quisq; se fulcire debeat obiter commonstrat: *Ego*
tem Dominum respiciam, exspectabo Deum seruatorem
eum: Exaudiet me Deus meus. Propter summam fidu-
 am erga Deum, & quod totus in illo conquiescit,
 eo pender, salutem sibi pollicetur, ac præsentaneū
 auxilium contra potentiam, ac fastum, ac superbiam,
 contra sæuitiam ac nocendi rabiem. Quū enim Deus
 mansuetus sit, placidus ac mitis: illi rabidi sunt, fero-
 es, crudeles, inhumani, atq; ut fentes, tribuli, spinæ,
 atq; arbores aculeis armatæ, quibus innocentib. da-
 na atq; detrimenta inferunt. Quamobrem desumi-
 ur in hac concione ab arboribus validis firmisq; a-
 culeis vallatis similitudo, qua hominum improbo-
 um naturam & conditionem adamussim exprimat:
 iquidem paliurus spina alba quæ mense Maio, can-

didido ac suauiter olēte flosculo passim in dumosis
 cis ac sepibus conspicitur, sentes, rubus, Crescin
 quæ pharmacopœis *Berberis* dicitur, foliis, floribus
 baccinis vel acinis racemisq; oculis blandiuntur,
 que aliquem in eduliis vel medicamentis vsum
 bent: sed manibus tractantium noxiæ sunt, si in
 tius ac parum considerateprehendas: ita fucati
 mines & fallaces in speciem blandi sunt, amabili
 sed qui arrepta vel obiectuata leuissima occasione
 gant ac vulnus infligant. Est autem *Paliurus* The
 phrasio, Virgilio, Plinio, Dioscoridi, Columella
 cantatus, sed non omnibus eadem facies exprimitur
 tamen omnes fateantur sepibus minuendis accom
 modam, quod minacibus aculeis pecus atque homi
 nes, qui hororum fructibus insidiantur, arceant,
 prorsus dissimilis oxyacanthæ, siue acutæ spinæ, quæ
 mense Maio spectatissime floreat, exiguo quidem
 & minuto flosculo, cui in medio rubicunda quæda
 festuæ infident, sed quæ candore & suauitate eximi
 commendabilis sit, adeo ut nemo non apud nostri
 res hac fronde ædium vestibula exornet, ramis
 vireis asseruatis, atque aqua identidem irrigatis: vbi
 vero arbor hæc deflorescere incipit, baccas exhibet
 primum virides, oblongas, maturitate rubentes, o
 ficulo intus lapidoso quod ambit membrana, intu
 pingi vnctoque sapore imbuta, quo vtimur in arte
 rendis calculis, ac leniendo vesicæ meatu.

*De Gith, quæ Græce Melan'hion, vulgo à nigrore Nigella
 dicitur, Belgice Syvarte, Nardus ob odoris suauitatem
 tum aliis stirpibus desumpta comparatio.*

C A P. XIII.

Cap. 28.

E Saïas quem alias testati sumus rerum naturæ peri
 tissimum, in illustranda sua concione ac vaticinio,
 quasdam stirpes, earumq; & flores & semina narra
 tionibus

ni accommodat, nempe Gitb siue Melanthion, Cuminum, Triticum, Hordeum, Milium, viceam, speltā
 zeam, quæ vulgo notissima sunt, & quum armen-
 pabulum tum hominibus alimentum suppeditât.
 th, vulgo Nigella, passim in hortis obuia est frutex
 vitali altitudine, aliquando maiori pro soli vber-
 e, vt Zelandicis agris affolet, foliis feniculaireis, te-
 ter dissectis, flore caruleo quo euanescente capi-
 um se exhibet in summitate papaueraceum, cor-
 ulare, oblongum, membranatum septis ac loculis
 linctum, cui semina includuntur nigerrima, porri-
 minis non ab similia sed odoris fragrantissimi, quod
 in panis crassa inspersum, antequam is furno im-
 neretur, grato sapore illum commendabat: ve-
 nus vsus nunc apud Cusalpinas nationes in dissue-
 dinem venit atq; exoleuit, ipsoq; semine Medici ad
 tartaros discutiendos vtuntur, ad euacandos lum-
 acos ventri admodum infestos, ad dentium dolores
 niendos, ad menstrua vrinasq; ciendas, ad abolēdas
 origines, nauios maculas, tum foeda vitia quæ exte-
 riorem cutem deformant. Cuminum Belgis nomen *Cuminum.*
 tinet *cumy*, vulgo semen vulgarissimum, quo ple-
 nius indicutiendis flatibus, in sopiendis intestinorū
 doloribus ac torminibus, in hernia flatuosa reprimē-
 vtuntur, cui ego nigellam & lauri baccas commi-
 ere soleo, & mīli farinam, cuius etiam in hoc capi-
 tulo Propheta meminit. Hordeum, fruges nota quinto *Horletum.*
 meri gratissimum pabulum, quo etiam in annonæ
 enuria ac tritici raritate, plebecula vtitur. Medici
 minus decocti cremore & prisana vtuntur in ætuoſis
 ebribus ac pulmonis atq; vocalis arteriæ vitiis, præ-
 rrim quum ex falsa pituita aut flaua bile illæ partes
 el exasperatæ, vel exulceratæ sunt admixtis violarū
 ut buglossæ flosculis. Ex huius quoq; frugis polenta
 ut maza Belgæ sapidissimum liquorem eliciunt, qui
 is Cernisia dicitur, colore vt coctori visum est, fuluo,

croceo, luteo, flavescente, rubicundo, spiceo, præcipuum ubi fax & spumofum excrementum, quo B in pinfendo pane viuntur, subfederit. Tunc et gratissimum colorem adsciscit, ut vinum Creticum vel illud exoticum, quod *Bastardum* vocant, ac si rem vinofum, qui non secus quam vinum, temeritiam excitat.

Triticum.

Triticum, inter frumentacea præcipua nobilitas ex cuius farina, simila, similagine multiplicis differentia panis conficitur, syncerus, secundarius, niger, fufuraceus & aliquot adhuc genera quæ re-

Milium.

fere superuacuum. Milium frumenti genus, cum quum plures sint differentia, Sarmaticum, Indicum, Hispanicum, omnes apud Zelandos spectatissime scunt, Saracenicum vel Indicum, grano vel rubro, flavescente; ex his nostrates & pulres, & panem conficere didicerunt.

Vicia.

Vicia leguminis genus, iumentorum pabulum est, ut lens, pisum, faba. Hæc obiter dicare visum est, quo Prophetæ mens exacte ac deinde pside possit explicari, quæ in hoc versatur, ut de Deum nihil temere aut fortuito, nihil inordinate confuse, sed omnia distincte aut distribute, certa ratione ac lege perficere, nunc poenas infligere cecis, cecis hominum sceleribus, nunc plagis & vulneribus mederi, afflictisque mentibus solatium adferre, quod aliquando maturius, nonnumquam serius pergit, sic ut ultionem differat, ac lente ad vindictam pergre diatur, quod etiam in præstanda salute evenit, quando subito potentiam suam utrobique exserit expedire illi videtur, atque occasio se offert. Quocirca commune facit vates illos, qui Dei iudicia non tantis pro æquitate interpretantur, ut modeste ac reverenter de illius Maiestate & providentia sentiant, sed magnifice & sincere de illo loquantur, ne quid contempnant, aut calumnientur in eius factis, quum videtur iustos rerum omnium prosperitate frui, pios calamitatibus affligi.

tibus atq; autumnis esse expositos, quum pro in-
 nobili a sapientia, atque inscrutabili consilio res
 talium recte & legitime regata ac moderetur. De-
 ita autem in illustranda hac concione appositif-
 sima similitudine de agricolarum studio & occupa-
 tione, ipsaq; arandi ac serendi tritrandiq; ratione.
 Quidem colonus tempestiua anni parte, subacta
 ara, atq; æquata soli planicie, certo modo & mensu-
 ra semina suis quæque locis, atque agrorū dimensio-
 nibus humo committit; obseruatq; ordine atq; ad-
 apta ratione telluris, aliam agri partem tritico &
 ordeo deputat, aliam pro frumenti aut leguminum
 cultura nigellæ, lupino, speltæ, milio designat, neque
 illi indifferere & permixte grana solo mandat ac
 locis committit, sed singulis discriminata iugera a-
 pteque peculiare accommodat. Peracta autem sa-
 sione, arator non cessat nec conquiescit aut otiosus
 sed post sementem messi inhiat; quocirca ante-
 nam ad maturitatem deueniant segetes, frugesque
 cereales flauescere incipiant aut maturitatem con-
 sequi, lolium, zizania inutilesq; herbas eruunt extir-
 pantque famuli, curat ne fata strangulent, illisq; ali-
 mentum depopulentur, quo tempestine metat, atq;
 nonnæ prouentum mature in horrea conuehat; de-
 messa segete, eaq; recondita, iam alius illi labor, alia
 opera peragenda oboritur: siquidem trituræ atque
 excutiendis granis è loculis, illaque ex gluma, acere,
 paleis eximere ac purgatoria efficere meditatur: in
 quo opere cum delectum habet, ut singulatim cum
 iudicio quæq; aggrediatur, nec vlla ratione confundi
 semina sustineat. Itaque aliæ cura adhibetur minutis
 pusillisq; seminibus, alia robustis, alia tritico, ordeo,
 siligini, auenæ, farri, lupinis, phaseolis, viciæ, lenti, cu-
 mino, Gith. Sic quum agricola industriis omnibus
 laborem impendit, omniaq; certa ratione & modo
 pro rei natura exsequitur, sedulo operi insistit, ac re-

rum suarum satagit, quo emolumentum vberius
 fructum ex rusticatione percipiat. Ita Deus in
 mundi theatro, tantisque ac tam confusa hominum
 multitudine, omnes ad frugem perducere te-
 ret. Et quemadmodum agricola profecta vomere te-
 occationi intentus est & confringendis glebis, vo-
 rit, ut metit, ut trituratae fustibus semina excutit,
 paleas vanni flabello ventilatas à gravis secernit,
 arbores truncat ferroque coercet ne luxurient ac
 rursus, quam patet, ramos diffundant; ut denique
 feriatque ex aliena arbore germen includit, sed
 que docet inolescere libro: Ita Deus homines
 stat, ac suo arbitratu nonnullis damna ac detrimen-
 ta infert, severumque iudicium in malos exercet, alios
 laniatibus exercet, & explorat constantiam: ne-
 numquam malos tolerat ac manum à feriendo
 pendit in spem emendationis vite. Nec est quod
 quam illi obloquatur aut obmurmuret, quam
 gulari sita providentia omnia moderetur, illique
 iter consilii sui ratio. Quocirca si quid aduersum
 derit, aut indigatur, si morbi ingruant, si ciades, ca-
 mitates, pestes aliaque vita incommoda infestent,
 omnia hæc à Deo inferri cogitemus, quo castigati
 illum confugiamus, illius opem ac subsidium impli-
 remus, in illo omnem fidem ac fiduciam consequen-
 de salutis colloceamus. Quod si prospera obveniant,
 omniaque ex voto atque animi sententia decurrant,
 si affluant opes, si accrescant latifundia, si offerantur
 honores ac dignitates, si res domestica bene avecta
 & stabilita, si corpus validum sit & inculpate consti-
 tutum ad eundem omnem successum rerum nostrarum
 referemus, atque res prosperas & aduersas ab i-
 lo administrari habeamus persuasum, illiusque ductu
 & auspiciis omnia perfici. Quod non solum apud
 Esaiam Cyro Persarum regi in mentem reuocat, cui
 Dei virtute, idque in gratiam ac fauorem gentis Iu-
 daicæ

res feliciter gerat, subactaque nationes, sed non mortalium testatum esse vult, Deum omnium auctorem esse, illiq; omnia attribuenda, vim & potentiam quum alias, tum potissime hunc Prophetam ipse afferit. quum inquit: *Ego sum, & nullus preter me formans lucem & creans tenebras, faciens pacem & creans malum: ego sum, & omnis faciens o-* Esa. 45.
ba. Quo indicat prosperos successus illius esse eris: damna vero, detrimenta, aduersitates, vitem, pestem, famem, bellum, in vindictam scelerum ab illo inferri. Ipse enim efficit, vt qui ab illo condunt, illi fidunt atque inniuntur, pacate viuunt: & diuerso, vt ii qui sceleribus se contaminant, si calamitatum genere diuexentur. Ceterum Hieremiam quoque agricola officium assignat, admoque manu ori illius: *Ecce ego, inquit, de-* Ioan. 18.
ponam verba mea in ore tuo, Ecce constitui te hodie super gentes & regna, ut euellat, destruat, perdat & dissipet, ut plantet & edificet. Quo indicat illum munitum & vallatum sententia verbi sui, virtutem habiturum ad exstirpanda vitia, ad eximendos errores, ad euellendas ex animo enormes cupiditates, atque inferenda semina salutis, ad instillandam salutarem mentemque inuocandam solida fide in amorem ac venerationem DEI viuientis. Simile argumentum tractat **MARTVS**, quum desumta a vite & palmitis similitudine: *Ego sum, inquit, vitis vera, pater meus agricola est: omnem palmitem in me non ferentem fructum, euellat, qui fidem suam non declarat per opera caritatis, amputat, atque vt inutile sarmentum, igni mittat, omnem vero sirculum ferentem fructum purgat, & putatis refectisque cupiditatibus, quo plus fructus* Rom. 11.
ferat. Ab hac non est aliena Pauli similitudo de castri in oleam insitione auulsis ramis ex nato olea trunco. Quo indicat alios à felice statu

*Pauli locus
explicatus.*

delapsos, atque a salute excidisse, alios ascitos & cooptatos in numerum fidelium, nullo ipsorum merito, sed singulari Dei favore & gratuita bonitate, quam nisi agnoscant, impensiq; beneficii sinum mores, ac constanter in fide persistant, rursus excludendos pronantiat, atque ob ingratitudinem a consortio alienandos, assumtis infertisq; postliminis qui mutata vitæ consuetudine, excussaque mentis excitate & caligine, ad frugem, ad morum integritatem, ad veritatis cognitionem se conferunt, ac Cælestium a quo desciverunt, amplectuntur. Hac ratione Deus partim reprimat ferociam fastumq; hominum atque insolentiam compescit, ne quis in sanctimoniam persuasionem intumescat, suique gloria sibi blandiatur, aut calamitosus & abiectus interret; partim fouet atque alit illorum spem; qui alienati a Deo, per fidem rursus sunt in nativam obedientiam inferendi, atque in consortium cœtumque fidelium assumendi.

De Lentisco, quæ Grace Schinos dicitur, & Illice.

C A P. XIV.

Dan. 13.

Q V V M habita esset quaestio in Senatu ad referendum conferri populi multitudine, de profectione Susannæ pudicitia, ac commisso adulterio, in illam deprehensam criminati sunt veteratores fraudulenti & mendaces, Daniel prudenti ac diuturno immisso consilio explorata rei veritate, excutiendaque facti causa infontem mortis, periculo eximita patefacta calumnia, suspicione criminis illam liberat. Quum enim ad supplicium raperetur pudica matrona, nullius sibi criminis conscia, & quæ apud Deum suam causam referret, Daniel Dei spiritu impulsus elata voce conclamat, nullo suo merito illam mercedi adiudicatam, ac rei causam accuratius excutiendam. Itaque conuocato seniorum confesso & populi interrogatione.

tia, calumniatores semotos assignari iussit, ac
 arum constitui, deinde accito altero eorum, sci-
 tur sub qua arbore moechus cum illa sit congres-
 sus. *Sub lentisco* inquit: Daniel dicit illi comminatus
 erat, atque alterum produci iubet, cui quum si-
 interrogatio proponitur de initio congressu ac
 coitu illegitimo concubitu, *Sub ilice*, inquit: i-
 ue uterque & mendacii & illata calumnia con-
 demnatus, ex lege Mosi morte sunt mulctati. Ceterum *Deut. 9.*
 lentisci natura obiter explicetur, arbor est patu-
 ris, & sic satis procera, acinis rubentibus, maturitate
 liquorem fundit, quem medici *maslichem* vo-
 cant, Belgis eodem nomine cognitam, quæ vetusta-
 te in globulos candidos ac spissatur, catarrhos
 exsiccat ac fluxiones sistit, suffitu sincipiti ad-
 dentium, vel ramenti aliquot ore conuolutis, den-
 tes mobiles ac vacillantes, atque vligine vitiatos fir-
 mat, ac gratum oris halitum efficit, Ex hac arbore
 aspidēs conficiuntur ab Italis, ut apud Belgas ex Iu-
 piteri & lauri sarmentis, extergendis poliendisque
 dentibus accommodæ; Sic ut proverbiali figura di-
 cantur *Lentiscum mandere*, qui eius rei curiosi sunt, ac
 plus nimiam operam dentibus poliendis adhibent,
 Nostrates nunc ardeæ Reliaris ex auro, argento, ebo-
 re, ungue, quam alitem *Putoir* Belgæ vocant, ex pa-
 sinaca marina, vulgo *Pulsteert*, ab aculeato telo sic
 dicta, à Galeo pisce, Zelandis, *Haye*, conficiunt, ve-
 rum ex lentisco confecta dentiscalpia minus gingi-
 vas vulnerant, sed condensant potius astrictiōis
 ratione. Hunc veteribus in usu fuisse Martialis in-
 dicat;

*Lentisco melius, sed si tibi frondea cuspis
 Desuerit, dentes penna leuare potest.*

Ceterum aliter qui mendacii colore calumniam
 adornare atque obtegere meditatur, sub pruno, hoc

*In Apopho-
 retis.*

Ilex.

est, illic patratum scelus impudenter confingit, inter glandiferas arbores refertur, foliis perenniore, nec deciduis, cuius fruticulis viscum innascitur, quo medici utuntur in expurganda epilepsia, et bisque aliis qui ex turgidis spumosisque humoribus excitantur. Est una ilicis species quæ coccum præbet, vulgo, *Verumillon, Carmezyn, Scharlaken*, infectores utuntur in illustranda lana, bysso, ac bonæ exuberantissimi ruboris colore. Eximitur dissimile granum ex acrifolio arbore foliis quaque uersum aculeatis, latuore perpolitis, quæ quum in Brabantios circa sepes & compita promeriat, raris tantam magnitudinem assurgit. Vidi tamen in principio quodam Zirizeæ contemino magnitudinem prunæ arboris, eamque cultoris industria & cretæ folionum amputatione in summam proceritatem fastigiatam, profert autem inueniente autumno bacis orbiculatas pisum magnitudine, insigni rubore perfractas, quales etiam exhibet ruscus, quæ nostratibus *aculeata* vocatur: tum taxus arbor quæ foliis raris aut piceæ vel abietis, ut superioribus annis Londini mihi conspecta est, cuius umbra apud Britannos non est mortifera, nec bacca lethifera: in Hispania nim illis venenati quoddam subesse prædicant, nec temere in alimentum usum assumunt indigent, tantum gallinas illis saginari ac pinguefcere nonnulli experiantur, exiuta opinor nativa insitaque ferocitate.

De Hyacintho, vesteque hyacinthina, vel à viola colore Iacynthina.

G A P. XV.

VITTA S, regmina, fimbrias, chlamydes, pallia velamina, operimenta, stragula Hyacinthino vel Iacynthino, hoc est, violaceo colore imbuta, ad decus & ornatum adhibita, ad oblectandos pascendosque oculos olim, ut etiam nostro seculo in deliciis habita.

Bibliot.

orum codices passim demonstrant. Sic Ponti-
 daico eius coloris indumenta regali splendore
 scripta sunt ex auro, Hyacintho, purpura, corco-
 ro, hoc est, bis tincto, bysso, atque opere Phry-
 quo cultu ac nitore populus rudis olim officio
 utebatur, quo esset in religionem propentior:
 velo, hoc est, coruscante Euangelii luce inter-
 otius & spiritualia ornamenta spectanda sunt,
 erigenda mens ad ea quæ magis salutaria sunt,
 que inflammant in amorem & fiduciam omni-
 nis Dei. Siquidem externus ornatus ac ve-
 a pompa imperiæ plebis superstitionem non-
 quam fouet, atque oculos perstringit earum
 admiratione, quas Deus aut contemni vo-
 aut in moderatum usum adhiberi, ut sunt te-
 ac palla auro gemmisque rigentes, ac chlamy-
 hyacintho ac purpura aliisque operosis coloribus
 rata. Desumitur autem coloris huius appella-
 artim ex Hyacintho spectabili gemma, aut lan-
 , hoc est violacea tinctura, partim ex amabili e-
 ominis flosculo qui exuberanti caruleo purpu-
 , qualis conspicitur in Amethyste gemma, in
 o seu vulgari buglosso, aliisque herbis passim ob-
 quarum flores purpureo colore collucunt atque
 is suauiter blandiuntur. Insectatur autem non-
 quam Deus illorum luxum factumque ac super-
 , qui operosis sumptuosisque huiusmodi tegu-
 tis magnificentiam suam aliis inani ostentatio-
 enditant, atque lanthino purpureoque amictu e-
 infimos quoque despiciatos habent & fastidiunt,
 numquam ex his desumit concinnas Metapho-
 e similitudines, easque ad internas dotes transfert,
 nimi decus mentisque ornamenta accommodat.
 bus enim exemplis homines socordes comino-
 cit sui officii, & quid Deo præstare, qualem illi
 um exhibere, & quam solente expulsa omni su-

Hier. 10.

Exod. 28.

Hyacinthus
herba.Hyacinthus
gemma.

Cap. 16.

Cap. Eze-
chiel. 16.
paraphra-
stice eua-
ngelium.

perstitutione & idololatria in ipsius religione com-
re debeant, accurate demonstrat. Quod ipsum
alias, tum diserte apud Ezechielem in hoc capi-
primitur. Primum enim in mentem illis reu-
quanta, quamque immensa beneficia in hos co-
lit, qua usus sit erga illos bonitate, quibus illi
tun animi tum corporis muneribus, quam salu-
praecepta tradidit, quam sacra religione mentes
rum cognitione Diuinitatis imbutas, instruxit,
inde expostulat cum desertioribus, atque inge-
quod omnibus istis in probrum ac dedecus abu-
atque in profanum usum, cultumque alienum
farium transfulerunt, sic ut mentem, rationem,
ligentiam, animi praestantiam, acumen ingeni-
nesq; vires non in illustranda illius maiestate, non in
seruanda tuendaq; sacratissima ipsius religione
in erigenda stabiliendaq; idololatria, in superstiti-
& commentitiis cultibus inducendis confes-
Sic enim prosequitur concionem obiurgatoria
Hierosolymam conuerso sermone: *Quum* inqu-
dus esses, inops, egena, omnique subsidio ac solatio destituta,
lut infans recens in lucem editus, sordibus & sanguinolentis
luuie inuolutus, cui nondum umbilicus praecisus est, in-
terius uter, inquinamenta abluta, ego prateriens, te con-
tus in sanguine tuo volutatum, multiplici incremento,
quam stirpem & germen terre te auxi, adeo ut se-
tacitisque auditibus adollescere coeperis atque
gredi, ut comi & poliri, mundoque muliebri
nari possis, id esse tempestiuum vbera indicant
pratunida, & germinantes densi undique capilli
quamquam in hac aetate esses constituta, nud-
men eras & deiecta, oculisque spectantium (co-
quam illius sexus pudor aut decus patiebatur
posita; quod ego dum hac iter ingredior confis-
tus, obseruavi te pubescere, atque in ea aetate co-
tutam, quae esset amoribus idonea, & a procis a-

am.

suis ambiti posset tamquam nubilis maturaque
 & cui sponsus designari debet. *Ego vero expandi*
tum meum super te, & vel aui quæ parum pudenter
 recunde oculis spectantium exhibentur, ac de-
 cius obteguntur, ac data fide initoque fœdere te
 sponsaui, atque unitam assumtamque in legi-
 tam vitæ societatem ablui à sordibus, ita ut nulla
 res, nihil inquinamenti tibi inhaereret: deinde vn-
 to delibutam ornaui veste variegata, calceau-
 i cintho, torque, armillis, corona capitis illustraui
 tu verò tam insigniter comta, tam operose culta
 constituisti te alienis, omniaque ornamenta nostra
 aliquam mihi consecrata in profanos vsus conuer-
 ti. Quo indicat, ut mulierem impudicam adulterio,
 etiam idololatria contaminatam, eumque hono-
 rem & cultum, quem Deo impendi par erat, demoni-
 exhibitur, quum omnes cogitationes, vota, desi-
 deria, spes & fiducia in Deum essent referenda, à quo
 depēdet hominum salus. Tunc aut maxime Ma-
 iestas & amplitudo supremi numinis imminuitur, ac
 humilia ignominiaq; afficitur, quum illi adimitur,
 que in alium transfertur, quod nulli præterquam
 attribui debet, hac enim ratione debita illum
 de istoque honore fraudamus, & nos deserto sin-
 gulo eius cultu ad perniciosum rapimur magno salu-
 tæ nostræ detrimento.

De Carice, Scirpo, Iunco palustri, papyro.

CAP. XVI.

CAREX Scirpi modo fruticat locis palustribus
 & vliginosis, forma triangulari, utroque latere
 andivi prædita, qua virenti fronde Belgæ & Bri-
 tanni triclinia ac coenacula adesque sacras æstiuis
 sensibus consternunt, quo æstium propulsent, ac
 cui gratoque halitu reficiantur. Scirpus iunco pa-
 lustris frutex est lepore perspolitus, orbiculatus.

D

Prover-
bia.

Levni mari-
tims.

filo enodi, nullisque geniculis aut internodiis
incto: fungosa intus candidaque medulla quae
nostrates in amenti aut crassioris filii modum
tantam in multos usus accommodant. Siquide
nuptiali pompa ex hac ornamenta & suppellect
fictam & commentitiam confingunt, nempe cal
vireos, discos, pedines, scopas, sedilia, crura
amentatas, quales mulieribus visui, cestos
cingula zonaeque virgineas: multaque alia mi
tificio ac concinno contextu elaborata confic
quibus in gratiam sponis laquearia adornant,
etisque nuptiis pro apophoretis ac strenis singulis
tribuunt. Quoniam autem huic filii periculum
uis ac minime geniculatus aut nodosus, proinde
locum fecit, *In scirpo ne dum quarere*. Quod in hos
drat, qui plus nimio anxii sunt & scrupulosi, qui
frustra, ac nullo fructu se fatigant. Belgae fructum
hunc qui aliquando in mediocrem altitudinem
assurgit, *Biesse* vocant, ex quo stiores nostrates cre
xunt stragula, nassas, quallos, fuscillas, quoniam
minosus est, flexilis, naturaque tam sequaci, ut
uis ex hoc elaborari possit. Sunt passim obuii
buletis Zelandicis ac colliculis arenosis, iunci
admodum proceri, cacumine aculeato, ita ut in
bulantium furis infelli sint, ac puncturas infigant
ius fruticis frequens est apud nos plantatio in
usum excogitata, ut arenam & puluerulentia qua
actu quodam vento agitata remoretur, ne agro
novalia sementi destinata, obruant, quocirca no
res *Helm* vocant quod ut galea caput, ita iste fructus
us agros munit, ac tueatur ab arena impulsu
iunci forma ac specie adolescentulae quae gratiosius
deri affectant ac teneritate commendari, iunces
pud Terentium dicuntur, quod etiam nostrates
usuvenit, quae ut gracili corpore spectabiles sint,
ardens prellis quo attringunt ac salem liguriunt.

ratione se reddunt iunceas, ne si qua paulo sit
 minor magisque optima aut obesa, athleta censea-
 tur. Sic Chærea Terentianus quum miro affectu esset
 amicam, curaret decora oris figura, color verus
 candidior, corpus solidum ac succi plenum, in
 que flore ætatis constitutum, illudis aliis quæ
 sunt operosa cura grætile scire. Itaque Parmenoni
 vitam suam aperit, atque indicat, in quam oculos
 eiecit & qua potiri cupiat, quum præ hac omnes
 iudicant formæ illi vilescant, ac sine despiciantur. Si-
 lem, ut is ait.

Haud similis virgo est virginum nostrarum: quas matres

student

Eunuch.

Acto. 2.

Scena 3.

Demissa esse humeris, vincto pectore, ut graciles fient.

Si qua haud ita paulo pingilem esse aiunt: deducunt cibum:

Tametsi bona est natura, reddunt curatura iunceas.

Itaque amantur.

Ut autem apud nos scirpus, iuncus, arundo, typha
 nascitur, ita in paludosis. Nili aqua s papyrus nascitur,
 hac olim in tenuissimas membranas dissecta char-
 acterifici solent, ut nunc in Europa ex lintentis mi-
 racula centosis, atque aqua maceratis: quæ quum
 eadem cum veterum papyro usum & commodita-
 tem obtineant, verus nomen reseruant. At argit
 tem papyri frutex nonnumquam in octo aut de-
 cem cubitorum altitudinem, ut arando in Hispania,
 ternodiis distincta forma triangulari ea crassitudi-
 ne, quæ manum complicatam impleat, ex quibus
 filiarescunt, scipiones conficiunt leuore perposi-
 ti colore spadicio, qualis est castaneatum extimus
 cortex, iis enim Patrici ingrauescente atque inclina-
 tate, se fulciunt, ac gressum labantem firmant.
 Exhibet se hac stirpe esculenti quiddam ut in nostræ
 undinis radice candida & geniculata, sapore mel-
 lito, sed expresso tantum succo dentibus, reiecto
 cortice. Ex Papyro olim lembos, scaphas, cymbas.

Papyrus

frutex.

Scipiones ex

papyro.

Lib. 13. c. 11.

Cap. 18.

Job. 9.

Jobi locus
explicatus.

Cap. 18.

aliaue navigia pice oblita construxisse Aegypti
 præter Plinium Esaias vates indicat, qui multa
 terræ quæ trans flumina Aethiopia sita est, hoc
 Nili actolis qui per mare legatos mittunt in vasis
 pyri, hoc est iuncis ac scirpis navibus, ut in
 dere ac conuictis copiis cum aliis rationibus
 litas opprimant. Ceterum ut argumentum
 ptum prosequæ desumuntur in Bibliis iam com
 moratis illis concinna similitudines & Me
 phoræ. Sic quum Iob disceptaret cum Satrapi
 quot quibus visum est officii causa, atque humani
 impulsu illum adire, quo tam afflicti hominis
 mitari condolerent, tantamque cladem com
 ratione dignam deplorarent, multa inter hos vitre
 troque agitata, atque in controuersiam vocata
 humanæ vitæ cursu, de Dei erga homines prouide
 tia, de afflictione hominum, quæ bonis non mi
 quam malis impender, de prosperitate & successu
 rerum, quibus a que mali & boni fruuntur, vnus
 stantium, nempe Bildad Suites, qui solidis rationibus
 ex natura rerum petitis argumenta sua fulcire
 tue, convincere tentat impios, infames, nefarios, f
 norosos, improbos, calumniatores, hypocritas, q
 que ficta & simulata religionis specie hominibus
 ponunt, ac Deo sucum faciunt, non diu subsiste
 illos quidem ad tempus spectatissime florere, verum
 qui ingruente Dei iudicio citissime exarescant & co
 terantur, ut carices, ut scirpi, ut iunci, ut gramin
 virentesque herbe aquarum irrigatione destituta
 Impii enim in afflictionibus, periculis calamitatibus
 imminente morte, destituti fiducia ac solatio D
 labascunt, nec habent quo se fulciant, sed in desper
 tionem ac diffidentiam deuoluuntur. Non dis
 mile est Esaiæ vaticinium contra Aegyptios, quos
 egestatem redigendos pronuntiat, ac primum me
 tem atque animum, deinde omnia illis adimend
 quod

um usu & commoditate negotiatio, piscatura,
 ue opificia subsistebant, atque vberimum quæ-
 præbere consueverunt. *Arescent, inquit, aqua à* *Esa. locus*
& flumines exsiccabuntur, exhaurientur & siccabuntur ri- *explicatus.*
amæ flumina arando papyrus & iuncus inarescent. & omnes
herbæ circa flumines, aut riuu ripam peribunt. Quo
imam sterilitatem fore denuntiat, ac nullam pi-
orum frequentiam, nullos conmeatus, nullum
ntium concursum. Nonnunquam Deus succes-
piorum hominum, progressus & incrementa
atis, omnem rerum salutarium affluentiam sa-
libus aquis & fluminibus, denique virentibus
is floridisque pratis & viridariis comparat. Atq;
as fecunditatem pollicetur squalidis, incultis, si-
lensis agri, eosque irrigandos saluberrimis ac sca-
endis aquis pronuntiat, multisque speciosis her-
secorandas. Quo indicat aridas atque ieiunas
ites irrigandas verbo Dei, ac salutari eius doctri-
eiusque spiritu perfundendas. Sic autem eius rei
cinium prosequitur: Letabitur deserta & inuisa, & *Cap. 35.*
stabit solitudo & florebit quasi lilium, uerietur locus ari- *Metaphora*
in stagnum, & saturient sicculosa aquis, incubilibus in *Esaie expli-*
bus prius dracones habitabant, orietur viror calami & iun- *cata.*
 Hoc est Expulsis prodigatisq; vitiorum monstis,
 ferent se virtutis ac pietatis femina, emerget A-
 or & Caritas erga Deum & homines, erigetur in
 imis hominum Spes & Fiducia consequenda salu-
 , sic vt mentes ante steriles, fœtæ atque irrigatæ
 rbi Dei scaturigine, ac fidei robore fulgẽ vberimos
 ctus proferre incipiant non secus, quam ager bene
 lius latus segetes ac spectabiles herbas profun-

De Absinthio. C A P. XVII.

RES spectantur apud Belgas maritimos Absin-
 thi species, Ponticum vulgò Romanum, quod in

hortis colitur, non in suaui odore: Marinum in O
ni crepidine passim obuium: Vulgare insigni
tudine expugnandis vermibus cum primis effici
presentaneum, quod tamen in hortos translatum
rescit adeo, ut non solum sapor, sed foliis etiam
immutetur. Ex incanis enim & Cinericeis viro
adsciscunt, nec odorem prorsus ingratum aut fa
osum. Ex hoc amarissimo frutice Scriptores
passim similitudines desumunt, easque impiis acci
modant. Sic quum Deus apud Hieremiam impi
trillia, acerba, amarulenta iungitur, ac calamit
denuntiat, *Ecce ego, inquit, cibabo populum istum absinthio*
& propinabo aquam felle, & dispergam eos in gentes ignota
gladio illos persequar. Rursus ad prophetas mendi
qui Dei verbo abutuntur, & adulterant verbum
Hieremia *Ecce ego, inquit, saturabo illos absinthio & potabo eos*
quia *quoniam à Prophetis Hierusalem progressa est impietas*
pollutio diffusa est in totam regionem. Amos autem
Cap. 23. *quum inuehitur in pseudoprophetas qui in spec*
Cap. 5. & 6. *blanda magis, quam salutaria proferunt, ac p*
textu religionis, sincerum Dei cultum supersti
nibus contaminant, deinde quod procures & opti
tes, quorum interest aequitati studere, atque ad in
strare iustitiam: Convertam, inquit, iudicium in a
ritudinem, & fructum iustitiam absinthium, hoc est,
flexerunt se ab aequitate, nec recte perfungentur iu
cis officio quod prorsus amarulentum est & ac
bum homini innocenti, qui ab iniuria vindicari
pit, ac subleuari, in aqua causa non opprimi. Inset
tur autem Esaias pluribus locis huiusmodi iudi
corruptos, qui dicunt bonum malum, & malum b
num, qui ponunt lucem tenebras, & tenebras luce
ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum
Rursus alio loco illos exagitat, qui muneribus occu
cati opprimunt innocentes, quorum causam

Cap. 9.

Hieremia
loca explicata.

Cap. 23.

Cap. 5. & 6.

Cap. 5.

eberent, illisque suum ius eripiunt. Sic enim
 aduersus huiusmodi homophylaces, hoc est,
 conditores, *Va qui conuincunt leges iniquas. & scri-* *Cap. 10.*
pturam scripserunt, ut opprimerent in iudicio pau- *Ezech. 22.*
perem, & erant causa humilium populi mei, ut essent
illis prada, & pupillos diriperent. Apud Hieremiam
 minus acerbe in illos incandescit: Inueniuntur, *Cap. 5.*
 in populo meo impij insidiantes quasi aucupes, ponentes
 ac pedicula ad capiendas homines sicuti decipula &
 aplena auiibus, sic domus eorum referta dolo & fraudibus,
 tam vidua non indicant, pupillis non patrocinantur, &
 pauperibus eripiunt. Cæterum ubicumque in
 scriptura Abūnthi fit mentio, maximam atque acer-
 rimam calamitatem, animique tormentum sub-
 indicat. Sic in clade illa funestoque ac luctuo- *Cap. 3.*
 Hierosolymæ excidio Hieremias ciuium suorum
 sonam sustinens queritur se felle circumfusus, &
 plenum amaritudine, & Abūnthio inebriatum.
 Non indicat ad summum luctum atque angorem a-
 ni nihil esse reliqui, nec quid amplius posseda- *Psal. 49.*
 i. Non dissimilis est deploratio ac querimonia
 audis quum in dubio belli euentu constitutus es-
 set, ac illi ab hostibus periculum immineret. Sic
 animad Deum sua vota dirigit: *Deus repulisti nos & Davidus lo-*
 struxisti nos, & miseratus es nobis: commouisti terram, & con- *cui illustra-*
 turbasti eam, obiecisti populo tuo dira, potasti nos vino compun- *tus.*
 tionis, hoc est, ea spectacula oculis nostris obiecisti,
 quibus non sumus exilarati, sed in mœrorem &
 incoestitiam, in anxietatem & mortis horrorem deie-
 cti, ut ii quibus mortifero aliquo poculo, aut venena-
 to lethaliq; portione vitalia persusa obstupescunt. Ea- *Cap. 51.*
 dem vsi sunt Metaphora Elaias Hieremias, Ezechiel, *Cap. 23.*
 qui propinatum vini furiosi calicem describunt quū *Cap. 25.*
 regibus, tum promiscue plebi, quo gustato in rabi-
 em atque insaniam stuporemque acti sunt, pror-

*Prou. 5. &
7.*

Cap. 8.

fusque orbatim mente, ratione, iudicio, rerumque
rendarum prudentia & consilio. Nec prorsus
mentius tractatur qui meretricum consortio ad-
scit, illarumque blanditiis, fallaciis, illecebris len-
niis capi se ac deliniri patitur. Quod quum à Sa-
mone sit observatum, studiose commune facit filii
ineuntis ætatis infcitiae, ut longe ab alienis se sub-
ducat, nec vlla ratione earum blanditiis mentem
cantari sustineat. *Favus enim* (ut inquit) *distillans*
meretricis, hoc est sermo blandus & mellitus, eius
fauces & guttur nitidius molliusque oleo: *novissimus*
vero ac rei exitus amarus ut absinthium. & *lingua eius*
ut gladius anceps. Siquidem omnia agit infidiose, sine
late, fraudulentem, atque incredibili astutia, venatu-
ni & aucupio intentia omnes ingenii vires ad emen-
gendum confert. Ceterum quum fells & Absinthii
nomine tristitia quaque, noxia, amara, tetra, cala-
tosa denuntiari soleant, tum tale quiddam etiam
Apocalypsi designatur. Siquidem clargente tu-
Angelo, cecidit de cælo magna stella, facis in mor-
ardens, qua ira Dei accensa in impios denotatur (et
autem stellæ nomen Absinthium) eaque de lap-
terram, fluviorum partem, & aquarum fontes: con-
versa est tertia pars in Absinthium, multique homi-
num in aquis interierunt, quod amaritudine imbu-
essent. Ut autem naturalis siderum concursus, aspi-
ctusque, & (ut vocant) constellatio astrorum fera-
aliquando est & noxia, magnamque stragem homini-
bus & brutis animantibus, satisque ac sementi infer-
ita vis ista celestis exitialis fuit humano generi, ma-
gnaque detrimenta intulit, vindicta Dei in reprobo
inflammata.

*De Carduis Spinis, Vespribus Tribulis, Rubis, Lappis, Sentibus
& quibus hæc stipes in scriptura accommodari solent, &
quid designent.*

C A P

C A P. XVIII.

pes istæ quæ sponte fere atque inuitis colonis
quam non erumpunt, nihil propemodum com-
hominibus adferunt, sed aculeis infestæ sunt,
nienti officiunt. Quocirca quum Deus maledi-
Adamo transgressori, atque ærumnas vitam
laboriosam impendere denuntiat, *Maledicta terra, Gen. 3.*

in opere tuo, in laboribus comedes ex ea, in sudore
tuo vesceris pane tuo, spinas & tribulos sentes & carduos
erunt tibi & comedes herbas terre. Sic Deus accensus Cap. 5.

in populum Israeliticum, qui nulla grati ani-
argumenta erga ipsum proferebat sub vineæ no-
dita illi minatur, quod post tantam culturam,
lapidis vuis labruscas produxerit: *Ostendam in-*
vobis quid facturum sim Vineæ meæ: auferam spem eius,
in direptionem, diruam maceriem eius, & erit in concu-
lium & ponam eam desertam, non putabitur, nec seditur,
ascendent opprimentq; eam sentes vepres, & spina.

qua figurata loquutione indicat se extremam im- *Osea 10.*
dixisse operam fouendis erudiendisque Israelitis *Esaia &*
bri doctrina, mentesque illorum verbo suo con- *Osea locus*
tenter irrigasse, nec quicquam prætermisisse eo- *explicatus.*

quæ ad animorum cultum spectant, sed frustra
summisse laborem, nec quidquam se profecisse
plorat: quapropter illos pro desertis habet, ac pa- *Rom. 4.*

res ignominiosas, & scædas, in mores improbos &
osos, sic vt inens illorum inculta, nullisque ornata
tutibus, vitiis vndique scateat vt solum neglectum
cultura destitutum, herbis noxiis. Rursus alio
sterilitatem illis denuntiat, ac rerum penu-
nullasque futuras fruges aut annuos proventus,
vt terra maledictioni obnoxia, humus situ &
ualore obsida non aliud quam spinas, vepres, ac tri- *Esa. 5.*
bulos profundat. Sic vt quocunque loco fuerint, mil-

Cap. 32.

Esaï. 34.

Esaïa locus
interpretatus.

Esaïa 13.

Sophon. 2.

le vites & stimata mille argenteis, ibi in vepres
nas locaque senticosa vertuntur, adeo ut in vni
teria nullus ager victum suppeditet, sed tota re
solitudine eamque vastitatem sit redigenda v
ges ut alimenta, ut cibaria defutura sint, omni
in agris horrida se proferant, squallida, siccula
cultis, omni nitore atque amabili viriditate desti
Paulo autem inferius atrociora magisque hor
impiis obuentura denuntiat. Sic enim contra
maos, hoc est, Dei & Eccl. sive hostes vaticiniu
stituit: *Conuertentur eius flumina & torrentes in picam
humus eius in sulfur, & erit terra in picam ardentem,
stinguetur in sempiternum, & desolabitur in perpetuum
per eam transiente, ulula, eritque noctua, ibis & cornu
alites & animantia hominum consortia fugiunt
biles eius erunt absque regum, & principes ad nihilum re
tur, hoc est, nullus erit Reip. status, nulla politia
lus principi honor aut dignitas, nulla imperii
fas nullus ordo vel consularis vel senatorius, sed
inter plebem & optimates confusio oppressis legi
ac iuris & equitate subvertata: quum hoc etiam accedat
malorum cumulum, ac miserandam rerum fac
ut Regum palatia solo sint æquanda, omnesque
splendide atque operosius ædificatae dicenda
atque ad nihilum redigenda, sic ut hominum
quentia vacua, feris & alitibus lustra & latibula
beant. Sic enim hæc quum isto, tum aliis locis
plificat, ac regionis vastitatem exaggerat in imm
sum: *Et orientur in domibus eius spina, & virtua, sentes
dus, vepres: & palurus in munitioibus eius, ut
conspici solet in ruinosis palatiis, belloque dir
arcibus. Et erit ibi latibulum diaconum, & i
tionum statio, & occurrent in desertis iis locis
se demonia, onocentaurus, Syluani, pilosi
Fauni & Satyri, nocturnæque Stryges & Lemu
In iis etiam habitaculis residebit Lamia, nidulab
bur**

*Ficus fru-
ctus duplices
profert.*

*Carica,
Grossi.*

*Matth. 24.
Marc. 13.*

Cap. 38.

maritimos periustraret ac Zorizeam inuiseret, ta-
ta sunt illi melones inusitatae magnitudinis, mi-
sapi & succulenti, ac sicut turgida adeo mar-
Casar rei nouitate delictatus (quod tale quiddam
in frigida regione non speraret) assereret ne in
Hispania quidem melius potuisse maturescere, ve-
id nobis non est perpetuum quod aliquando
mensibus calor languidus sit, & remissior, qua-
possit huiusmodi fructus ad maturitatem produ-
Fici arboris fructus duplicis est differentiae.
Caricae ficus sunt tempestiuae quae ab arbore exi-
tur antequam prorsus siccescant, deinde exsiccae
fistellas ab Hispanis reconduntur. Grossi primi
ficus succosae, praecoces, & intempestiuae, quae
maturescunt, vel serius maturitatem assequuntur
unde serotinae dicuntur. Quomodo autem ficus flores-
cunt, ceteris florentibus arboribus ita grossi
producit. Sumuntur autem ex hac stirpe ciuili-
fructu similitudines & exempla in arcanis li-
cum primis elegantia. Sic quum Christus variis
Iudaeis obuenturas calamitates, & deuastandam
Ierosolymam ne quem dies Domini inopinato op-
mat multis exemplis ad excubias ac vigilantiam
omnes exstimulat, sumtaque similitudine ager-
nante ficu quibus indicium aduentus Domini ob-
uari possit demonstrat. Ut enim quum huius-
boris rami tenebescunt ac frondescere incipiunt
omnesque grossos parturiunt, instare aetatem indica-
ita prodictiones, pestes, bella, fames, terremotus in-
sunt dolorum atque in foribus esse iudicii diem
stantur. Ceterum ficus maturandi ac leniendi
cultate pollere Esaias etiam demonstrauit. Sig-
dem cataplasma illum confecisse legimus ex con-
sis ficibus atque Ezechiae regis apostemati admo-
se, eoque praesidio illum sanitati restitutum, si-
Deo singulari suo beneficio, quo Regi vita in quin-

nos prorogata est, externam medicinam adhi-
 que illi s munere corporibus humanis efficax
 praesentanea. Nam propheta quum omnia
 na praesidia inualda pronunciat atque infir-
 nec vilas munitiones, turres, propugnacula
 a Dei vim libelli se, ficibus malaris illa com-
 quae leuissimo motu atque agitatione arboris
 ant. Itaque Assyriorum genti sic insultat: *Naum 3.*
munitiones tuae sunt sicut cura gressus suis si concessa fue-
rent in os comedentis. Quo indicat omnes illorum,
 robur, potentiam corruere atque ad nihilum
 extenta exportectaue manu sua. DEVS au-
 per Oseam ex suauissimis huiusmodi fructibus
 in similitudine exoptulat cum populo israeliti-
 quod à tam amabili propensioque Domino de-
 unt, atque idololatria se contaminarit. Sic enim
 em erga ipsum, animique propensionem expri-
Tamquam uvas in deserto inueni Israel, & quasi pri-
mulnea poma. Quo designat non secus se affici er-
 raëlem, quam viator lassus ac siticulosus affici-
 erga lapidam & succulentam uam, quae ex inpe-
 le obtulit in vasta aliqua solitudine ac loco de-
 aut prematuro ac praecoci ficus fructu, quo nihil
 ad reficiendas vires obtingere potuit gratus ma-
 ne acceptum. Atqui quum tanto illum amo-
 mplectatur, eoque se oblectet ut fructu aliquo
 tabili, ipse non responder amore mutuo, sed
 alphegor, hoc est, Priapi idolum rapitur, illi-
 e abominando cultu se contaminat. Sumuntur
 m ex ficu eiusque foliis & fructu innumeræ pas-
 apud Prophetas similitudines, quibus nonnum-
 ubertatem, rerumque omnium affluentiam
 gnant, piorumque successum & incrementa:
 numquam sterilitatem, rerumque necessaria-
 inopiam atque improborum interitum. Sic *Matth. 21.*
 istus execratus est ficum frondosam quidem, *Marc. 11.*

Simile à ma-
tura ficu.

Naum 3.

cap. 9.

Ose locut.

explicatus.

sed minime fructiferam: qua denotavit fucata
dam speciem & ostentationem religionis op-
solidis fructibusque fidei destitutam. Similiter Mi-
vates linata metaphora à terra horrida & inerti
ab arboribus spoliatis suis fructibus, ut finitas
petasque vindemias assolat, in hunc modum
rat presentis seculi statum, in eaque se incidit
pota querunt, quæ nullos probos aut integros
beant: *Ve mihi qui factus sum sicut qui colligit in
racemos vindemias, non est bonus ad comedendum: prae-
maturas fides desideravit anima mea pergit sanctus de-
rectus hominibus non est.* Quo delugit profligatam
iustitiam & equitatem, extinctam religionem
tumque Dei mundasse, impietatem, omnia
plena esse crudelitatis & nequitiae, Sunt autem
generis multa in sacris literis obuia, quæ hic co-
possent, sed non visum est lectorem iis exenti
defatigare.

Joelis 1.

Esaï. 34.

Hierem. 5.

& 8.

Amos. 4.

*De Palma arbore, eiusque fructu, & quid in scriptura
illi designetur.*

CAP. XX.

PALMA arbor est trunco valido ac procero,
arundinaceo, gladiolo affini. fructus fert sa-
dulci, Græci *dactylos* vocant, à digiti forma, & *palmas*,
quibus medici vires intantum exhau-
extenuatis. Humorem enim nutricium quæ
calem vulgo vocant, fouent, ac corpori arido ali-
tum conferunt. Caterum quum hæc arbor
renitatur, nec prementibus vigentibusque
hoc insigne in certaminibus victori decerni so-
quod inuictum animi robur palmæ naturam
rat, ac sit rei fortiter atque animose geste, sym-
lum ac trophæum. Sic martyres qui inuicti in fe-
que animo aduersus Tyrannorum saevitiam su-
te

Palma vi-

ctoria index.

Apoc. 7.

amici stolis albis palmis manibus gestasse le-
 rari in victoria argumentum. Similiter qui iusti-
 tiam & aequitatem qui Dei hostibus se intre-
 ponunt. palma aliisque speciosissimis arbo-
 ribus similes. Vnde David, *lusu. ut palma florebit,*
in Libano, multiplicabitur. Quum enim im-
 herba, confestim atrescant, tum pietatis cultor
 palma, diutissime vigent & tubi sunt, ac fru-
 ctus profert denique ut Cedru-celsa arbor
 orata, nulloque xuo putredini aut cariei obno-
 tatissimam vitam ministrat. Hoc ipsum desi-
 lob, quum recta administrata iustitia sibi conscius,
 ente pronuntiat, *In iudicio meo moriar & sicut pal-*
mificabo dies: quibus verbis pollicetur sibi vitam
 unitatem. annosque florentes ac senectam viri-
 magna cum animi tranquillitate. In cantico ve-
 ponti comæ & casaries palmae elatae assimilantur,
 comparatio desumitur à tenello termitis ac cau-
 o, ipsoque germinis, quod è palma prodit, vel ab
 involucro atque integumento, ex quo fructus e-
 git qui *Phœnicobalanus, Coriote, palmula* vel *dattylus*
 tur, qui color Phœnicus, hoc est, spadiceus subest,
 ut designet illi rutilanti esse capillo, eoque firmo
 deciduo, quum palmae folia non defluant. Huim-
 di autem coloris crines spectantur in Pannoniis, hoc
 Hungaris & Austraciis, quorum capillitium fere ful-
 cit atque aureo colore perfusum est. Caterum quum
 us indignanter ferat populum suum vitis occaca-
 & obitupefactum obfurdescere ad omnia saluta-
 monita, ac nullis afflictionibus, nullis calamita-
 us expurgisci ac resipiscere, nec ullis plagis induci
 se, ut à Deo inferri has plagas agnoscat, sed in res
 unitas eas reiiciat, atque in ordinatum naturæ cursum
 ferat, longe acerbiora magisque atrocia illis obuen-
 ra denuntiat, ita ut præter bruchum, & locustam, e-
 cam, rubiginem, quæ fruges vitiant ac depopulantur,

Psal. 91.

Cap. 29.

Cap. 5.

Palma elata
quid.

Cap. 11.

Vineas per Ioelem excidendas pronuntiat, et
que spectabiles ac fructiferas arbores exilirpa-
ita ut nusquam alimenta suppetant. nusquam
frugum spes affulgeat, quibus fames possit sedari
enim prodigiosam sterilitatem, terraeque vastitatem
adesse indicat, atque ingruente praesentanea
somnia vinoque sopitos excitat: *Expergiscimini et
et ululate omnes qui bibitis vinum in delusione, quia per
ore vestro: Posuerit vineam in desolationem, sicutum decoris
(ablato enim cortice arbores emoriuntur) viti-
ruit, & sicus elanguit malogranatum, palma, & malus
que arbores exaruerunt.*

*De Hebeno, & aliis quibusdam exoticis, quorum in scrip-
tis fit mentio.*

C A P XXII.

Cap. 17.

Quanta olim fuerit in Tyro totius Asiae emporio
celeberrimo negotiatio, quae hominum frequen-
tia qui mercium apparatus, praeter illustres Hist-
cos Ezechiel vates amplissime describit, recens-
nim singulatim multorum regnorum ac provin-
ciarum mercimonia rara & exquisita, quibus ex-
solent negotiatores hanc urbem, quod omnibus
lem aditum, accessumque commodum praebe-
nulla natio hunc locum non frequentabat, erat
commeantium incredibilis concursus antequam
Alexandro Macedonum rege in ruinam esset reda-
quod futurum hoc capite Ezechiel vaticinatus
Inter innumeras autem merces quas hic recen-
vates, Hebenum, ebur, resinam, stactem, calamu-
balsamum, corallum, crystallum, & praeter pretiosissi-
ma aromata, aurum, variasque gemmas commen-
rat: Hebenus lignum est nigerrimi coloris, adeo po-
derosum, ut etiam in tenuissimas lamellas dissectum
in aqua demergatur nec fluitet. Quam autem di-
sint huius arboris species, una Indica, altera Aethi-
opica

Hebenus.

ex postrema elaboratam vidi fistulam incur-
 squicubiti longitudine, elegante nitore ex-
 celso, ut fere conspici solet Gagares, duritie lapi-
 plusquam buxea: ubi contrectavi, non satis
 ere potui, an in lignum aut saxum, an etiam
 um cornu referri deberet. Est huic affine
 um lignum gentili nomine *Guaiacum* appel-
 , quod in scobem ac ramenta limæ attritu re-
 , atque in aqua ad tertias decoctum salubri-
 hibetur morbidis ficolisque corporibus, & qui
 genera sunt contaminari. Vfus sum autem
 o successu aqua sceniculi, in qua huius tritura
 rata est, ad discutiendas oculorum caligines ac
 omata siue suffusiones. Ad sudores vero provo-
 os huius decoctum exhibeo cum fumaria, cal-
 moribus, melissa, ficibus, atque ad exigendos va-
 s, ac puerorum exanthemata in extimam cu-
 euocanda. Ebur adstringendi spissandique est
 a: quocirca pectines, qui ex hoc conficiuntur,
 olorum defluuium prohibent, & caput confor-
 . Quoniam autem eximii sit candoris, præsertim
 dentes primū ex elephantis mandibulis eximun-
 deo Sponsa in describendo Sponsi corpore, ven-
 illi eburneam attribuit, propter candorem &
 tatem, sapphiris distinctum, quo castitatem de-
 at: ea enim gemma castos commendat. Sponsæ
 collum turri eburneæ assimilatur, quod candi-
 sit, firmum, & erectum, nec obliquo capite pro-
 diatur. Hieremias autem Nazarcos Deo conse-
 os ebori componit, quod vetustate rubescit. Sic
 m deplorat illos ita deformatos, ut agnosci ne-
 rent: *Candidiores Nazarai eius niue, nitidiores lacte, ru-*
andiores ebore antiquo, Sapphiro pulchriores, denigrata est
per carbonem facies eorum. Ex quo coniice in quam
 amitatem erant deiecti. Myrrha quæ ex arbore
 uillat Terebintho assimili, corpora a putredine: f-

*Eboris Na-
tura.*

Cant. 5.

Threno. 4.

Myrrha.

E

Syrax.
Thus.

feruat: Stacte liquor resinofus & stillicidium m
eiusque pinguedo que vulgo Syrax liquida et
quum Medicis etiam in vlti styra calamita.

Gutta.

Deo dicatum. suffimen a fumanti vapore volu
jicitur, Gutta thymiana ammoniacum ex arbor
arenam defluit, vnde nomen sortitum Cyren
vel Syriacus, hoc est, concretus succus, quem
vocant, ad suffitus & odora menta p[ri]ncipaliter effec
olfactoriola in peste, vt zibethum, ambra, seu su
Orientale, muscus, Cassia cinnamomo affinis et
que par, quæ cor recreat, animiq; deliquio opp
erigit, vulgo *Caneel*.

Aloe.

Aloe concretus liquor ex arbore smaragdina
ris quam nostrates ex Hispaniis allatam laqueat
affigunt, ac biennio amabili virore absq; vlla aq
rigatione conseruant. Exp[re]ssus ab hoc frutice su
putredini obstitit, ac vermes enecat, morbosq;
tagie sos impugnat. Lignum quoq; aloës, quod
locum vocant, asphaltum non dissimile, Hebræis
in v[er]bo fuisse constat, quoniam halitus suauitatis
commendat, vt lignum & hodium. His omnibu

Lignum
aloe.

Psal. 44.

memoratis, vt etiam balsami nobili lachryma,
pruræ decus & virtutis præstantiam designat, ac
ueni gratumq; halitus salutaris doctrinæ, qua
hominis affectum perfunditur. Sic quum David
monis nomine Christi splendorem, amplitudin
magnificentiam, maiestatem amplificat, Myrrha
quit, gutta, & cassia in vestimentis tuis à domib[us] eba
Quo indicat gratissimum esse odorem & fragrant
quæ ab ipso promanat, ac longe lateq; se diffund
ita vt omnes mortales reficiat ac recreet. Tale q

Cant. 5.3.4.
Ioan. 1.

dam obuium est in Cantico: Sic Sponsa mirifice
lectata suauissimo Sponsi colloquio, Labia eius
quit, lilia distillantia myrrham primam & electam.
designat sermones eius & eloquia plena esse gr
& veritate, quæq; p[ro] os fulciant, atq; ab omni vitio

etela conseruent, impios vero amaritudine im-
pungant, atque illos vel conficiant, vel ad poenitentiam
conuertant, metaphora sumpta à myrrha, quæ tametsi
odorata sit, insigniter tamen est amara.

De Terebintho.

CAP. XXII.

Terebinthus arbor in Syria ac Palæstina spectabi- *Terebinthi
naturæ.*
li & amœna, folio fere lauri, flore oleæ coloris
ei, baccis primum herbaceis, mox rubris, ma-
te nigris, fundit hæc arbor æstiuis caloribus
vinthnam resinarum præstantissimam, mire-
ram, adeo pellucidam, vt fundum poculi, in
seruatur, conspici queat. medetur hæc vulne-
bus, ac dolores mitigat, intus vero humorum col-
les discutit, ac calculos atterit, meatusque vri-
nis peruius præstat, ac saniem oarumque puru-
concretiones in stillicidio vlceroso, cui fere fi-
bnoxii sunt, expurgat, atque vrinæ liberum
cursum, atque expeditum facilemque decursum
facit. Sumuntur ex hac arbore ac plerisque aliis
herbæ comparationes & similia. Sic Esaias post
cladem Israelitis aliquid consolationis af-
ferentibus adfert, illosque in spem emergen-
tibus, qui à calamitate sunt reliqui, *Esai. 6.*
*Multiplabitur, quæ derelicta erat in medio terræ, & adhuc in ea
erit, & conuertetur, & erit in ostentationem ut Tere-
binthus & quercus, quæ expandit ramos suos, semen sanctum
quod steterit in ea.* Quo indicat tale quiddam
futurum populo Iudaico quale arboribus, qui-
bus quæ hibernoque frigore folia decidunt,
ita fulmine, vel turbine conuulsa extinctioni
dantur proximæ, tanquam omni vita & acco-
le, quum tamen aliquis viget nonnullus. *Esai. locus
explicatur.*
illis subit, quæ incensæ vel.

rentis anni amœnitate reuirescunt, ac postill
frondescere incipiunt. Itaque denotant illa
cidium ac vilitatem, quæ vix decimus quisq
futurus sit, sic tamen ut non omnia præc
sint redigenda, aut extirpanda funditus, sed
sint aliqua reliquia, atq; homines aliquot
fidui, qui tametsi visi sunt interuersioni dati,
omni emetendi spe, reuiuiscant tamen, ac ve
semine fulsere in pristinum statum ac dignit
ducentur, non secus quam stirpes aliquot sp
ut tilia & terebinthus, quæ brumali frigore
se exaruisse visæ sunt; rursus nouo vere repub
ac pullulare incipiunt, fecundaque stirpe
tissime se propagant. Cæterum æterni pati
entia Christus Terebintho multisque aliis sp
simis stirpibus se comparat: & quam auidè q
illius doctrinam amplecti debeat, obiter co
strat. Sic enim Sapientia sui commendatrix o
quibus propria salus curæ est, se approbat: *E*

Ecl. 24.

*altissimi prody primogenita ante omnem creaturam
ut in celo orratur lumen indeficiens: quasi cedrus exalt
in Libano & ut Cupressus in Sion. quasi palma in Ca
plantatio rosa in Hiericho; ut platanus expandi ramos
aquis. in plateis ut cinnamomum & balsamum odore
di. quasi myrrha electa, quasi storax. galbanum, onyx
est, blatta Byzantinæ, seu onyx & stacte, sua
rem exspirant; Ego quasi Terebinthus expandi ramos
rami mei honori & gratia. His omnibus & si quid
us huc congeri posset, amplissime commendat
patris Sapientia Christus, quo certatim omnia
conferat, atq; ab hoc vberissimo fonte aquam
hoc est, salutarem doctrinam depromant, ne
diuertant, aut ad cisternas dissipatas se confers
est, aquas turbidas & cœnosas quæ arida cor
refocillant, aut reficiunt, sed potius veneno
ant, ut & statur apud Hieremiam Dominus. C*

Cap. 2.

Cupressi natura & viribus superuacuum
 hic refertur, quum apud Dioscoridem & Pli-
 nium compluresq; alios copiose earum natura & vi-
 rescentur: hoc tantum indicasse sufficiat, mul-
 tas defumi similitudines in arcanis literis ex ha-
 borum radicibus, trunco, ramis, foliis, fiori-
 bus, ab earum specie & decore aspectu, ab o-
 fragrantia, à durabili æternaq; ligni materia,
 obora salubri quam viatoribus lassis præbent, à
 fructibus quos in hominum vsus profe-
 quibus partim designatur decus & virtutis præ-
 dignitas & excellentia piorum hominū, men-
 tæ integritas & mores inculpati qui profunt omni-
 nocent nemini: Nonnunquam indicant factum
 borum & superbiam, animi elationem, arro-
 tum, tumorem, ferociam: Sunt enim celsissimæ
 es, summaq; proceritatis, atque in immensum
 aræ; quarum pleræq; humilibus infirmisq; ar-
 detrimenta inferunt, vt opulenti tenuioribus.
 rem Deus concitata aëris intemperie altissimos
 es & procerissimas arbores fulmine dejecit, vt
 David, *constringit cedros, quercus ilices, robora*: ita su-
 os & elatos, factuq; turgidos qui se aduersus De-
 rigunt, atque hominibus sunt infesti, conuellit,
 it, comminuit. Quo spectat illud Esaia: *Dies*
exercitus super omnem superbum & excelsum, &
quantem, quem humiliabit super omnes cedros Libani sub-
erectas & super omnes quercus Basan: quo decla-
 eum minimo negotio fortissimas qualque mu-
 nes & propugnacula dejicere, opes & potentiam
 orum hominum comminuere, nec quidquam
 validum esse ac firmum, quod contra illius vim
 it subsistere. Quod ipsum etiam Zacharias po-
 suo inculcatum esse voluit, ne temere fidant hu-
 nis præfidiis, quum nullæ munitioes quantum-
 vallata illi possint obistere, sed

Cap. II.

recta eius manu cedant, ac collabantur. Quocirca hunc modum tanquam per facialem (*Aranea* vocant, qui Principis sui nomine vel pacem vel lum denunciat) figurate Israellem alloquitur illi dira minatur. *Aperi Libane portas tuas, & absorbe cedros tuas, Ulula abies* (quo designat potentia inferioris procures) quia cecidit cedrus, quoniam magnifici statim sunt. *Ululate quercus Basan* (quo denotat de & intractabiles) quoniam succisus est saltus mutatus, simili cladi subiicit pastores qui superbia elati implebant plebecula cum austeritate & potentia, quos *zechiel* alias deplorat; denique perfectos & opulentes populi, qui tanquam leones *Exutiam* ac *tyradem* exercuerunt in subditos.

Cap. 34.

De Myrica sive Tamarice, & erica, qua vulgo à solitudine & loco arido Heyde vocatur, ex qua Belga extergit praementis scopas conficiunt.

C A P. XXIII.

Buzol.
Eclog. 4.Erica
Heyde.

MYrica quae Tamarice, humilis est pusillusque, pud nos frutex, quod Virgilius etiam observavit, folio scabro, sabinæ non ablimili, flore purpureo concretu muscoso, quo apes impense delectantur. Huic affinis erica, sed improcerior, flosculo ex dore purpurascens, quo passim scatent solitudines Brabanticae, à quibus, quoniam nihil preciosi profundunt, herba hæc nomen sortita est. Belgæ siquidem loca squalida, frigida, senta, atque situ horrida, nullis consita arboribus, nullis frequentera minimis, raris ac prope nullis culta edificiis, aut exornata villis, *Heyde* vocant; quasi dicas solitudinem desertum, solique vastitatem. ingruente enim aut tempestate, exorta que pluvia, tonitru, fulmine, cunctatione, ne minima quidem domicilia aut gurgustia se offerunt, in quibus potius diuertere ac delitescere. nihil autem in iis locis spectatu visuque dignum qu

uersum dirigit oculos, nisi humiles abiectiq;
 & squalore obducti; à quibus Propheta pal-
 litudines desumunt, si quando hominibus
 tristes & tristia quæq; obuentura denunciant.
 cecidit, *Maledictus qui confidit in homine, & ponit* Cap. 17.
brachium suum, & à Domino recedit cor eius. Qui Hier. locus
erbis detestatur illum, qui in re corporea ac tra- explicatus.
em & fiduciam suam collocat, & in periculis a-
potius, quam à Deo subsidium ac salutis præ-
conquirat: hic enim myrica erit similis in deserto, quæ
is temperie & clementia nihil boni aut com-
consequitur, sed in terra horrida, ieiuna, siticu-
lla constituta, non diu subsistit: Benedictus vero Psal. 1.
qui confidit in Domino: erit enim ut arbor circa
aquarum plantata, quæ continenter humore ir-
radices & ramos longe lateq; diffundit, sic ut
in eius semper existat viride, & tempore siccita-
tem ferre non desinat. Rursus quoniam Deus ex-
imminere denunciat Moabit, qui ex Iudæis
edii, nempe Loth Abraham fratre, infestissimi il-
ites erant. Fugite, inquit, & salutate animas vestras. Hier. 47.
Quia quasi myrica in deserto. Quo illos commonefa-
ture se ex suis stationibus subducant, ut sa-
ne prospiciant, ut celeri fuga vitæ suæ consulant.
nam eorum ciuitates deuastandæ sicut, ac futuræ
ta nullosque habituras incolas, tum ciues spo-
los omni honore ac dignitate, nulliusq; futuros
imationis aut nominis, sic ut non pluris æsti-
di sint, quam Myrica in vasta solitudine.

De Resina, Belgice Hars.

C A P. XXIV.

Resina est omnis illa oleagina pinguedo & gum- *Resina*
 mosa concretio, quæ incalcescente Sole, ex pino, *quid.*
 a, abiete, larice, lētisco, Terebintho profluit, apud

nostrates etiam cerasus & prunus mellei coloris
 sinam profundunt arrendis calenlis idoneam
 pulus quoq; alba, quæ vulgo *Abel boom* vocatur
 cini modo gummosum liquorem ex hiante co
 exhibet. Terebinthina ex omnibus principatun
 tinet, proximum locum sortitur Lentiscina, hoc
masliche, cui succedit pinea & ahiegna, picea, fr
 na vero & Colophonia postremum locum occup
 Est autem Resina duplicis differentie, vt & pix, l
 da & sicca, quæ ad nos ex Noruegia aduehitur: i
 Hars nostri vocant, Hispani *Herpens*; alteram ne
 coneretam à speculi nitore, quoniam pellucida
 splendescit, *Spiegelhars*. Harum vis effectusq; em
 lores mitigare, vulnera attringendi glutinandiqu
 cicatrice obducere, præsertim resina Terebinth
 cuius vires & effectus Hieremias Metaphoricòs
 nimi vulnera transfert, quæ verbi Dei lenimenta
 nescunt, ac sanitatem consequuntur. Itaque in
 modum expostulat cum Israelitis: *Nunquid*
non est in Sion, aut rex eius non est in ea? Nunquid
non est in Galaad, aut medicus non est ibi? Quare igitur
est obducta cicatrix populi mei? & cur valetudo eius tam
gniter procedit: quasi diceret; Obuia est hæc parata
 medela, quæ mentem animumq; lacerum sanat,
 filia populi mei, salutis sue oblita, non adhibet rem
 dia vulneribus suis sordidis & purulentis, nõ admi
 tit salutaria verbi Dei fomenta & cataplasmata,
 putrescit in vitiorum suorum sordibus, nec vomit
 suas exercituro expertoque Medico, nempe Deo,
 regit, aut curandas offert, penes quem præsentata
 sunt remedia medendis exulceratis mentibus,
 hibito vino & oleo consolationis & misericordie
 Christi parabola indicat de Samaritano, cuius ip
 typum gerebat, & viatore saucio ac vulneribus com
 cto, quo designatur genus humanum astu & mal
 Satanae, integritatis & innocentie integumentis f
 liatu

Resina mul-
ta specier.

Hier. locus
explicatus.

Esa. 10.

totum, omni vitiorum genere afflicti & desperati
proximum. Quum autem Deus in scelerum
indictam vulnera nobis infligat, hoc est, in edias, ca-
mitates, clades, infortunia nobis immittat, vult vt
eorum inflauranda valetudinis præsidia petamus.
Gaude re extat suavis cum primis & consolatoria a-
Hieremiam concio, in qua Deus indigne ac do-
mer fert, quod homines aliunde quam ab ipso fa-
us ac sanitatis præsidia conquirant, & venentur,
ad idololatricam, superstitioni, ac ridiculis vanisque
tribus dediti, deserto tam liberali ac munifico Do-
mo, tyranno fallaci, insidioso, noxio se dedant.

Cap. 2.

Quocirca non sine causa ad hunc modum cum
populo expostulat: *Nunquid solitudo factus sum is-*
raeli aut terra serotina, qua vel nihil prorsus vel maligne ali-
quid profundit? cur ergo populus meus à me deficit, & se re-
sistentiam negat? Similitudine desumpta a solo sterili
infecundo, ab agris ieiunis, aridis, siticulosis, squa-
dis, qui sementi inidonei sunt, nec vllas fruges aut
cunctus in vsum aliquem effundunt, quum longe ab-
hæc sterilitas à cœlesti patre rerum opifice, apud
nem est omnium quæ excogitari aut mente con-
cipi possunt, copia & abundantia, summa vbertas &
fluencia, nulli non obuia & exposita; sic vt liceat
vilius est, ample & inculpate illius munificentia
tui, illius exornari muneribus, ita vt omnibus mo-
lis culpandi sint, qui à tam munifico Domino de-
ficient, quum nulla subsit legitima defectionis cau-
sa, nec quidquam in eo possit desiderari. Quocirca
rei indignitate permotus, adducto alio exemplo,
scelus exaggerare pergit: *Nunquid inquit, obliuiscitur* Hier. locus
virgo ornamentis suis, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ qua red- explicatus.
ditur oculis spectantium commendatior? nulla
certe ratione tam erit sui negligens, vt tale quid-
dam in animum induxerit. *At populus meus nulla ha-*
bita dignitatis suæque salutis ratione, oblitus est mei

diebus innumeris. Caterum quum Deus saluberrima
maxime salutaria remedia afflictis membris adhiberi
velit, insultat Aegypti populo, quod sinistra parua
que apposita medicamenta vulneribus applicat, quibus
bus exasperatur potius malum, quam mitescit: Tunc
inde commonstrat unde petenda sanitas, à quo sanitas
expetenda: *Ascende*, inquit, *in Galaad* & tolle resinam
virgo filia Aegypti, frustra multiplicat medicamina, sanitas
non erit tibi. Erit autem Galaad vna ex sex oppidis
quam, vt in alyum & perfugium se recipiunt, qui
tuito atq; imprudenter nulla destinata malitia ali
vitam eripuerant, eaq; ciuitas Leuitis & sacerdotibus
bus assignata erat, apud quos vigeat lex & verbi
ministerium. Siquidem vt Malachias ait. *Labia sacerdotum*
custodiunt scientiam, & legem ex ore illius requirunt, quoniam
fit angelus Domini exercituum: hoc est, Dei legatus &
terpites cui incumbit docendi munus & doctrinae
dium. Quocirca propheta huc afflictum conuocat,
que à Deo eiusque ministris petendum auxilium
monstrat, alioqui non solum irrita fore remedia
unde conquisita, sed etiam damnosa; quod iis vsu
nit, qui in alium, quam in Deum defigunt oculos, &
conualecendi spem & fiduciam collocant. Sic ide
Vates contrita & conuulsata, conuulsaq; Babylon
quæ est velut scelerum quadam officina, resinam ad
hibendam conclamat, si forte sanetur. Sed quum
lutaria monita respuat atq; auerfetur, quum ad D
verbum eiusque monita & vellicationes absurdesca
vt insanabile ac morbo deplorato implicitum omne
certatum deserunt, atq; alio se conferunt. Qua meta
phora indicat Hieremias Concionatores sacros a
Dei ministros nulla non remedia adhibuisse sanandi
eius vulneribus, medendis animi vitiis, atq; extre
mam impendisse operam eximendis menti erroribus
sed non successisse curationem, omnemq; medendi
operam frustra insumptam. Quocirca visum est illar
relin

Galaad Le-
uitarum
statio, &
homicida-
rum asy-
lum.

Num. 35.

Dent. 19.

Ios. 20.

Cap. 2.

Hier. 50.

inquire sue cœcitati. & subire Dei iudicio, à quo
 miserranda clades & acerba calamitas, concitatis
 illam hostibus ferocissimis imminet; quod Chri- *Matth. 19.*
 setiam Iudæis euenturum denunciat, qui tot pro-
 cati beneficiis, in Prophetas ac seruatores, eiusq;
 cœtatores immaniter sauiuerunt.

*vite seu vinea, cuius partes atque appendices, sarmenta,
 palmites, malleoli pampini, ciuiculi vel capreoli, vua,
 racemus, botrus, acinus vinaceus, seu acinorum granum:
 & quam apposite horum pleraq; concionibus ac vaticiniis
 adhibentur.*

C A P. XXV.

¶ Vum multæ passim in sacris Bibliis ad stabilien-
 dam veritatem, ac rei dubiæ vel obscuræ facien-
 dam fidem Parabolæ, hoc est, rerum notissimarum
 similitudines narrationibus adhibentur, tum nullæ
 agis vel varicinia vel conciones illustrent, quam
 ex vite eiusque sobole desumuntur. Primum
 se offert insigne illud vaticinium Iacob Patri-
 chæ de Messia, qui ex Iudæ semine oriundus salu-
 tem & reconciliationem, reditumque in Dei fauo-
 rem & gratiam mortalibus attulit. *Non auferetur*
spiritum de Iudæ, nec dux de femore eius, hoc est, non de-
net, nec abolebitur imperium, donec veniat qui mit-
endus est, nempe Sospitator ac salutis autor IESVS
CHRISTVS, et ipse erit expectatio gentium, hoc
est, ad illum gentes se conferent, illius doctrinam
implebuntur, illi fident, atque innitentur; illius i-
mitabuntur vitam, mores, & studia, Ligans ad vineam
millum suum, & ad palmitem vitis asinam suam. Lauabat
in vino stolam seu indumentum suum. & in sanguine vne
ballum suum. Quo crucis & effusi sanguinis mysteri-
um exprimitur, cuius virtute expiati sumus, atque
Diaboli mortisque tyrannide per resurrectionis

*Gen. 49.**Prophetia
de Christo.*

Cap. 11.

Simile à ve-
au clo.

Psal. 127.

Eccles. 24.

Osea 14.

efficaciam in libertatem afferri. Tale quid dicit
 Esaias, quum inquit, *Enim haec radix Jesse. Quia*
in signum populorum, ipsum gentes conquiescent & ardua
uer. Alludit ad erectum vexillum aut signum aliq
 quod eminus conspici possit, quale nautae *Baken*
 cant, in quod relincentes interdiu continenter
 los deligunt, ut noctu in Cynosuram aut polum
 dicum, quo cursum inoffense dirigant, nec vsp
 impingant aut diuersi rapiantur. Caterum quum
 ris aspectu sit amena, pampinorum ac folioru
 pa, clauiculorum amplexu, vuarum turge cent
 vbertate in statu connubiali vxor numerosa prola
 cunda, huic stirpi comparatur quum Dauid inquit
Vxor tua sicut vitis abundans quae longe lateq; palmitibus
diffundit, in lateribus domus tuae. Sapientia veron
 commendatrix; ego inquit, *quasi vitis fructifera,*
risimum undique odorem diffundo, hoc est, suauissima
quia & salutarem doctrinam omnibus profero, & omnes
refici possint, tanquam succulenta ac sapida vua. Qu
 quis enim huius sermones amplectitur, prosper
 successus est habiturus, magnaq; in virtute progr
 sus & incrementa. Quum felicitatem Deus per
 am praeclaris aliquot metaphoris israeli, & quisi
 in gratiam cum Deo redierit pollicetur: *Sanabo*
quies, contritiones eorum & diligam illos spontanea;
indicat liberalem, & spontaneam, gratuitamq; peccato
torum veniam: Quia auersus est furor meus ab ea:
quasitas israeli & germinabit quasi lilium aut rosa, & eru
per radice eius ut arbores Libani, & propagabunt se rami eius
& erit quasi olivae gloria & decor eius, & odor ut libani.
germinabunt quasi vinea, & auferent ut triticum. qu
 iam affluenter fruuntur. Horum commemoratio
 ne omnium rerum affluentiam ac prosperitatem
 dicat, ac florentissimum fore Reipubl. statum, n
 quid quam etiam defuturum eorum, quae ad int
 num animi decus, mentique ornamentum spectat
 iis vel

vero qui munificentia diuina innocentes, deli-
 ciat voluptatibus dediti sunt, ac luxuria dissolunt,
 intra via omnia euentura Esaias denunciat. nempe *Cap. 24.*
 neas extirpandas, nullam fore vindemiam. de fu-
 rum vinum iis, qui se inter pocula cantilenis, ac
 stultis instrumentis oblectare solent, ac plus nimio
 scire atq; insolescere; illam denique subsequen-
 tiam cladem & vastitatem, vt populus quo ciuita-
 tes maxime illustrati solent, ad nihilum fere sit redi-
 endus, sic vt pauci futuri sint restituri. Nam tale quid
 in euenturum pradicat, quale decisis oliuis afflo-
 ret ex olea, & racenis peracta vindemia. Vt enim in
 nouissimi stirpibus non ita omnia decerpuntur, quin
 aliquid restet: ita ex ingenti clade quam perpessi
 sunt, exiguus aliquis numerus erit reliquus. In eo-
 dem argumento versatur per Hieremiam Dominus, *Hier. 8.*
 qui improbos non solum vastandos pronunciat, sed *Cap. 48.*
 etiam fame ac rerum omnium inopia opprimendos,
 adeo, vt desint vix viribus, & non sint ficus in ficul-
 nea, sic, vt decidentibus foliis, nihil ex his sperari pos-
 sit. Quo designat nulla fore sedanda famis solatia, *Hier. locus*
 quibus corpus possit subsistere, nulla afflicte mentis *explicatus.*
 fomenta, quibus possit fulciri; deniq; illos ad vnum
 omnes, sicut ficus & vuas colligendos vt nullę restent
 reliquię: quemadmodum si finita messe aut peracta
 vindemia nihil supersit spicilegij, nulla racematio.
 Vt autem maturescentes vuę lapidę sunt & succu-
 lentę, palatumque & fauces sapore grato reficiunt:
 Sic doctrina sana & salubris; sermo gratiosus & sua-
 uis, mentes hominum fouet ac refocillat. Quocirca
 Moyses doctrinam perniciosam & noxiam, improbo-
 rum hominum commercia, eorumque vitam, mores
 & studia vix venenatis comparat, quę animos ho-
 minum noxia ac prauo succo imbuunt, mentesq; be-
 ne institutas, a Dei cultu & religione auertant: *Mosis locus*
 vite, inquit, Sodomorū vinea eorū, & suburbana Gomorina: *explicatus.*

*vina eorum una fellis, & botrus amarissimus, fel & verum
corum vinum eorum, & venenum essendum insanabile,
est, sermo illorum tam pestilens & venenatus est
confestim inficiat & perimat. Quo spectat illa*

Cap. 3.

*Oleam subannatio in hos qui superstitiosa doct
imburi, ac cultu pernicioso dementati, respectat
deos alienos, ut ebriosi ad vini pocula & lagenas:*

*Osea locus
explicatus.*

*inquit, respiciunt ad deos extraneos, & diligunt vinu
uarum. Comparat enim illorum velaniam, qua
untur ad idololatriam, temulentorum conditi
qui semper ad calices & patras vinique nidore
etulos ac nares habent intentas, ac conspectis pocu
vel temulentorum sedalio exultant ac gesticu*

Esai. 17.

*lud obiter indicandum, Prophetas vitis vuarum
& aliarum stirpium nomine, nunc rerum abunda
amac fertilitatem, nunc inopiam & penuriam, n
nunquam populi raritatem vel interitum, aliqua
frequentiam, & qui ex paucis in numerosam stirp*

Cap. 49.

*sunt propagandi. Sic Deus apud Hieremiam elegi
Metaphora Idumæos ita spoliandos pronunciat,
nihil ex illis sit reliqui, adeo ut hostes futuri sine i*

*Hier. locus
explicatus.*

*paulo clementiores, quam ipse: Si te, inquit, vin
miores aggressi fuissent reliquissent forte acemum, hoc
non prorsus te expoliassent, aut omnibus tuis bon
exuissent. Et si fures, nocturniq; oppressores, ades t
inuissent, rapuissent, quod visum illis fuisset satis, non
men omnia forte conuastassent, sed passi fuissent
liquid superesse: At ego, ait Dominus, ita spoliavi & sa
ita abdita quæque detexi, ut exuisti omnibus angul
nihil celari potuerit, nec vlla supellex ut relicta: Qu
autem prorsus odiosa sit & detestabilis Deo supe
bia, & fallus ex rerum affluentia ac prosperitate o
tus, qua dulci fortuna ebrii insolescunt ac ferociun
illam tamen acriter conuadit ac re, rimat, & tal
quolibet inultos prosteruendos pronunciat, ut se*

gere

quas messorum plenis vlnis exporrectisque bra- *Esaia 7.*
 vellunt, atq; in manipulos complicant, sic ut et *Esaia meta-*
 qui ex paucis futuri sunt reliqui, colligendi sint, *phora expl.*
 sic finita messe. interim plerisque superfuturos
 licetur, allata alia similitudine, ut vix in vitibus,
 olivæ in olea. Quemadmodum enim nusquam
 exacte perficitur vindemia, quin aliqua super sit
 racematio, nec tam diligens oliuarum excussio: quin
 sub foliis aliquid delitescat, vel in cacumine ali-
 quod se proferat: ita à clade & vastitate aliqui super-
 luxuri sunt, qui in spem misericordie sunt reſervandi:
 illa, inquit, attenuabitur gloria iacob, & pingueſcit car-
 nis emarceſcet. Et erit ſicut congregans in meſſe quod reſti-
 (ut in ſpicilegio aſſolet omnibus manipulis ſub-
 brachium eius ſpicat legat. Interim relinquetur in
 racematio, & ſicut excuſſio oleæ vel duarum vel trium
 in ſummitate rami, & ſicut quatuor aut quinque in
 ſumme arboris. Quo indicat opulentos atq; optima-
 ſtu & arrogantia turgidos deſiciendos: ex tenui
 plebecula nonnullos superfuturos, quemadmo-
 exacta vindemia aliquot botri aut acini, quibus
 iores ſe fouent ac recreant.

De Hyſſopo. C A P. XXVI.

Hyſſopus hortenſis herba eodem etiam nomine *Hyſſopi ef-*
 Belgis cognita condimenti vice iuri innatat, quod *fectus.*
 imii ſit odoris, ac ſapore non ingrato, ſit ut elixa
 æque non minus ſaluaria efficiat, quam ſapida.
 in pectus & pulmonem expurgat, capitisque pi-
 tam extergit. quocirca in expugnando pleureſi ac
 orbo quouis laterali ſingularem effectum obinet.
 ratione viſum eſt Deo herbam hanc ſolenni ſa- *Leuit. 14.*
 uicio adhibere, quum vel leproſi luſtrandi ſunt, aut *Num. 19.*
 elus aliquod piaculare expiandum, intincto Hyſſo-
 ſalcicuo in ſanguine paſſerculorum vel vitulo-
 im. Quocirca Dauid adulteri atque homicidii ſce- *Pſal. 50.*

Exod. 24.

Cap. 9.

3. Reg. 4.

lere contaminatus, aspergi expiatione hyssopo
 pit; quo absterfa omni macula animi mentisque
 ritate nitescat, respexit is ad veteris testamenti
 & sacrificia. quæcunque enim purificabantur
 præscriptum legis Mosaicæ, sanguine cum lana
 na & hyssopo aspersa, puritatem sunt conseque-
 bant, ut Paulus ad Hebræos testatur. Christi
 sanguine omnia nostra scelera expiata sunt, ac
 accessu oblivioni data. Ceterum quum Hyssopi
 rio incidat in libris Regum, ac Solomon disse-
 memoretur de arboribus à Cedro Libani usque
 Hyssopum quæ erumpit e pariete: non videtur
 nostra designari, quæ non est exilis & minuta herba
 sed aliquando spicato purpureoque fl. sculo ita
 quipedalem magnitudinem assurgit. Quocirca
 antum, siue capillum veneris illum intellexis-
 terpretor, cirratis crispisque foliis quæ nisi mure
 aspergines persequitur; & quoniam rutæ foliis a-
 est, hanc Belgæ *Steen uyte* vocant, hoc est, muræ
 rutam. Huic *Trichomanes* affinis iisdem semper
 proveniens, quæ recto stilo eoque iuceo assurgit
 medii digiti longitudine, foliis minutis, utroque
 tere distincta serie concinnoque ordine digestis
 rore perenni, utraque herba eosdem habet effe-
 ctus, atque ut Hyssopus tussiculosis & anhelantibus,
 monisque vitis medetur. Vocantur autem nun-
 lytrichi nomine, nunc callitrichi, ab effectu, qui
 pillum confirmant, & nigredine imbuunt, illum
 crispum & densum perficiunt. Quoniam itaque
 guus est humilis, quæ fruticulus, vix palmarum altitu-
 ne, atque e parietinis erumpit, hunc pro Hyssopo
 signari arbitror. Nam hic illius dicti sensus est, A-
 filima quavis arbore ad minutissimam herbam,
 parietinis innascitur, omnia illum exactissime
 builie explorata.

Arundine, quæ Græci Calamus, Belgice Riet vocatur, cumq; differentiis de lino stipula, quisquilis & plerumq; aliis, ex quibus similitudines desumuntur.

C A P. XXVII.

Arundinis plures sunt differentiæ; vna species est lano e perpolita, enodis, nullisque distincta geni- *Matth. 27.*
 e aut internodiis, quæ Typha palustris vocatur, *Typha pa-*
 lis Christo pro sceptro regali in manum tradita, *lustru quid.*
 spectati regni ludibrium. Est huic stirpi sceptri
 lis aut imperatorii forma, cuius cacumen dua-
 fere palmarum altitudine, ac crassitudine polli-
 densa compactaque lanugine stipatur, quam si
 u aut digitis demulceas, holosericum, aut villo-
 quandam congeriem contrectare te credas, quæ
 en post dies aliquot dissoluitur in pappos, atque
 diffusam lanuginem euanesceit. Alia in locis hu-
 tis atque irriguis passim conspicitur, quæ *Canna Canna pala-*
 stris, aut *Donax* vocatur, culmo geniculato, terete, *stris.*
 foloso, lanuginosa in cacumine congerie, eaq; dif-
 non compacta. Scatent hac passim urbana fossæ
 mœnia ambitu muniunt, & in pomœriis palu-
 loca ac stagnantia. Plebecula apud nos æstiuis *Arundine*
 sibus radicem huius stirpis certatim eruit, quod *radix esi-*
 eat esculenti quiddam non sine nauseosa quadam *ta.*
 cedine, quæ qualitas efficit vt apostemata ad sup-
 rationem perducatur, ac spicula spinalque atque a-
 eos corpori infixos extrahat. Quoniam autem
 do nutanti est cacumine, auraque tenuissima hinc
 impellitur, ob id illi assimilantur inconstantes,
 biles, lubrici, vacillantes, volubiles, & qui in di-
 factisque, atque in omni vitæ actione non satis
 constant, aut in sententia firmiter persistunt, *Luc. 7.*
 upe arundine magis volubiles. A quo vitio quum *Christi do-*
 nes Baptista esset alienissimus, Christus in lau- *Ioanne pra-*
 m eius constantia & quod illius doctrina ac *de ceteris m.*

Messia testimonium veritati forent consensum
 prolixam concionem habuit, qua persuasum
 veluit promiscua multitudini, illum arundinem
 agitatæ proflus dissimilem, ut qui nusquam va-
 lut aliud stans, aliud sedens loquatur, vel leuiter
 to à paulo ante probata sententia dimoveatur
 constantem esse, stabilem, veracem, & eius
 nulla subsit vel leuitatis vel inconstantie sus-
 quocirca æquum esse, ut quibus magnifice de
 præcone sentiat ac loquatur, illumque non ex
 ra hominum opinione, sed ex rei veritate al-
 Cæterum ut reliqua persequar, ex Arundinis
 zione desumitur proverbum; *scipioni vel baculo*
dineo inniti, de eo qui spem suam ac fiduciam co-
 in illo, qui non solum non fulcit aut præsidio
 etiam nocet ac detrimenta infert. Eadem
 Metaphora, Esaia teste, Rapsaces in obsidione
 solymæ, qua inuictum, Deoque fidentem E-
 regis animum labefactare nititur, omnibusque
 chinis ac minis ad deditionem sollicitare. Apu-
 chielem quoque Dominus eadem usus simili-
 insultat regi Aegypti, illique internecionem
 tur. Quum enim Israëlitas illius præsidio
 fulcire studuit, *ipse velut baculus arundineus*
 & sibi vulnus infixit, & illos fœde lacerauit,
 bus humerisque vndique dissolutis ac perti-
 Quo indicat omnes illorum vires attritas &
 plas esse, omneque belli robur conuulsum &
 tum. Sic enim Deus, ut David testatur, increpa-
 arundines, hoc est, hastatos ac lanceis armatos
 conuellit, labefactat, prosternit ac deiecit, Met-
 desumpta à longis firmisque arundinibus, quas
 iam brachii crassitudine spectamus, quas in
 brare solent, atque eminus cuspidem hosti ob-
 quod nunc Turcas in Palæstina factitare audia-
 qui ea loca religionis ergo frequentant. Si

Isap. 36.

4. Reg. 18.

Isap. 29.

Isal. 76.

In Deum iturpi Hieroboam intulit, atq; Israëlitis
 eum cului de litos concussit more nutantis in
 arundinis, eoque euulsit è terra vberè & for-
 ta, quam a progenitoribus Dei munere erāt con-
 titi. Quo designat illos ad nihilum redactos, at-
 que in opibus, potentia, honore, dignitate spoliatos.
 Item Deus desumpta ab arundine similitudine,
 inducia inflatos, & qui rebus caducis & momen-
 tis innituntur, nonnunquam conuellit & deiecit:
 dixerit fragiles, imbecilles, pusillanimos, vacil-
 lantes, morcos erigit, consolatur, fulcit, animumque
 itum ac labantem salubri doctrina fouet, instauit
 elicit. Quo referri debet in signe illud vaticinium
 d' Esaiam de Christi lenitate & mansuetudine,
 afflictas quasque mentes in spem salutis erigit.
*seruus meus quem elegi, dilectus meus in quo sibi com-
 mit anima mea. Penam spiritum meum super illum. &
 gentibus annuntiabit non contendet neque clamabit,
 ne audiet quisquam in plateis vocem eius, arundinem com-
 muni non constringet & linum fumigans non exstinguet, non
 irasceat nec turbulentus, & in nomine illius gentes sperabunt.*
 abus hisce metaphoris; nempe Arundinis con-
 uulsarum, seu conficti calami, & lini fumigantis de-
 rat, quam Christus erga contritas afflictasque
 mentes mansuetudine & clementia, quam salubri
 doctrina in ruinam inclinatorum erigit, labentes falcia-
 rentes soletur, imbecilles & vacillantes in fide
 staurer, & si quid aliunde accesserit damni atque
 commodi resarciat, adeo vt plagas menti illatas le-
 ter tractet & placide, nihil agat vi, minis, terrore,
 uitia: vt nonnulli feroci & turbulento ingenio, qui
 ipsos sublata omni resipiscentia spe, sauius tractant,
 quam mansuetudo Christiana exigit. Similiter nec
 linum fumigans exstinguet.

3. Reg. 14.

Esai. 42.

Luca 4.

Cap. 42.

Matth. 21.

Esai. 61.

Esai. locus
explicatus.

Quæ similitudo desumitur à lychno pensili, siue
 lychnio, vel itupa, vulgo *Lement*, quod oleo imbu-

tum flammam alit nonnumquam subobscura
 fumidam, minusque luminosam, ubi vel p[ro]p[ri]a
 defuit, vel parcius illa fouetur, itaque hac co[m]mu-
 tatione designat fidem modicam, debilem, vacillan-
 tem, inclinatam, quæ tamen non prorsus extincta
 que est, licet aliquando sit extinctioni proxima.
 Christus, & quisquis eius ministerio fungitur,
 tinguit, nec opprimit, sed tantisper dum aliquo
 tatis scintilla emicet, & subit menti vel ex-
 gnuculus, nutrit, fouet, exuscitat, atque animu[m]
 ritus sancti, flabello accendit & illustrat, vt d[icitur]
 omni caligine, lumen fidei & pietatis perspicue
 ceat ac longe lateque in r[ati]onem proximi se diffundat.

Doctrina

*Christi quid
 menti præ-
 stet.*

Ita autem Deus doctrinam suam, quæ est veritas
 mentium animæ mentisque pasculum, temperat
 moderatur, ne quis nimia seueritate possit ali-
 quæ professio[n]e resilire, atque ab Ecclesiâ alioquin
 nec etiam lenitate & mansuetudine nimia, quam
 quam molli educatione corrumpi, ac seueritate
 dam oscitante ac supina ad omnia virtutum
 torpescere. Siquidem iudicii seueritate in quibus
 continentur impii, imbecilles lenitate & man-
 sine. Sic in Euangelio quo cuique salus denuncietur
 Dulcia permixta amara, hoc est, consolationes
 & amara dulcibus, hoc est, minæ consolatione

*Quisquilie
 quid desi-
 gnent.*

gata. Per fumum & vaporem, nebulas: per fœ-
 festucas, paleas, stipulas, fauillas, pulueres, quis-
 quilias, aliaque reiectamenta designantur in Bibliis
 homines tum res viles, leues, inanes, fuitiles, ni-
 ta, nihili, nauci, nulliusque momenti vel pretii
 quæ plus detrimenti quam commodi adferunt
 his variæ & multiplices similitudines a sacris Scrip-
 turis sumuntur, quibus narrationes suas exornant
 Sic Deus impios vt paleas dissipandos pronuncia-
 urendos vt stipulas, vt puluerulentas quaque dis-
 tiendos, vt quisquilias aliaque ventu[m] uolubus di-

leas

Quo spectat illa apud Iob sententia; *Lucernæ* *Cap. 21.*
extinguetur, hoc est, splendor eorum, gloria,
 decus, magnificentia obscurabitur & exole-
 bunt *improbi velut paleæ ante faciem venti & sicut*
quæ turbo dissipat hoc est, repentino funditus
 auentur. Sic Elaias trituros pronunciat *Cap. 25.*
 tas, & quicumque Dei verbo obfistunt, ut teri
 paleæ in plauitro, & non minore negotio ab- *Cap. 5.*
 tur, quam ignis deurit stipulam aridam. Non
 attutia minaturis, quibus consuetudo pec-
 naturam abiit & vitis suis iam domesticis
 assuetis occaluerunt. *Si mutare potest. Ethiops*
iam, & pardus varietates suas hoc est, regmen *Hier. 18.*
 alium illi paruum, & vos poteritis benefacere quum
 in assueti. *Quæcirca ego vos dissipabo tamquam stipu-*
la ventis rapiunt in deserto. Simili clade perituros *Cap. 1.*
 ciat apud Esaiam illos, qui cultus adulterinos
 unt, & omne præsidium ac fiduciam in idolis
 eunt: *Eritis*, inquit, *sicut quercus defluentibus salis,*
hortus absque aqua. Et erit fortitudo vestra, hoc
 ille ficulneus, cui innixi estis, ut *scintilla stupæ,*
vestrum quasi scintilla & succendetur utrumque si-
cerit qui extinguat: hoc est, Omnis illa pompa
 aculorum fidei religionis abolebitur incendio,
 gamentæ lini & stupea congeries accensa face
 rant. Cæterum ut reliqua persequar; Amos *Cap. 8.*
 nera acriter insectatur negotiatores frumenta-
 quod quum granaria habeant onusta frugibus,
 non penuria famelicam turbam deglubunt,
 xter stateras dolosas, trutinamque accisam ac
 æquam, qua populares defraudant, tenui ple-
 la pro sincero tritico quisquilias, paleas, glumâ,
 hoc est, peripsemata seu purgamenta, fursuribus
 riora obtrudunt, ac carius diuendunt falla-
 ac inopia reddunt sibi obæratos atque obno-
 ut non liceat aliò diuertere, etiam si merces minus

prostant. Quoniam nemo debitorum Græca hoc est, prompta numerataque pecunia emptum cum creditoribus transigit. Quod si cui liberæ Prophetæ Satyram excutere, quam contra hunc struit, qui plus nimio quæstui inhiant, magno opum detrimento precia rerum intendunt, dum peripsecturus est, quam graphice atque ad vivum ista ætatis homines suis coloribus depingat, & Deus illis minetur, qui pauperes absorbent, atque gestate oppressis victum viteque subsidia subtrahunt. Verum iis missis, sermonem referamus ad Metaphoras, quæ ex inutili ac volatili hac congerie delictur ad illustrandas res veras ac solidas. Deus apud Hieremiam verbum ac doctrinam suam primis salutarem, efficacissimam in erigendis peccatisque famelicis mentibus prædicet, tritico comparat, quod solidum alimentum corpori parat, ut illa anima: doctrinam vero inanem, superflua, adulterinam, fucatam, instabilem, fallacem, xiam, infrugiferam, somno ac paleis; *Quid tritico comparat, cum stramentis & paleis*. hoc est, quid vanitas comparatur veritate, quid somno inania ac fallaci cum re veritate & indubitata? quid densissimis tenebris cum clarissima Euangelii luce? Paleæ etiam metaphorice annes Christi præco utitur, quum acriter instigat cordes ad amplectendam salutem; adesse enim inquit, qui accepto in manu ventilabro, expurgabit aream suam, & congregabit triticum suum in horreum: paleas autem exuret igni inextinguibili. Quibus verbis indicat precipiendos in æterna tabernacula post exactos æui labores: impios vero æternis incendiis defecandos. Ut autem Ioannes magna severitate commonefacit populum officii sui, & hortatur ad resipiscendum adhibitis parabolis de securi arbori ad mox excidendæ, de secernendo tritico à paleis. Christus cui semper fuit odiosa ac detestabilis

2 Cap. 6.

Matth. 3.
Simile à tritico & paleis.

Matth. 7.

hoc est, simulata sanctimoniarum species, fictaque
 tibus umbra, adducta trabis & festucae similitudi-
 ner castigat illos qui plus nimio sunt oculati
 enis virtutibus, ac minutissimos errores curiosius ob-
 ant, eosque exaggerant in immensum, quum
 suis maxime blandiantur, eaque ita extenuent,
 nihilum recidere patiantur. Quo autem huius-
 li vitiosi affectus & complures alii, nempe phi-
 dia, hoc est, cecus amor, sui que fiducia, & fastus,
 angustia: animi elatio, proximi despectus, odium,
 vindictae cupiditas hominum animis eximantur,
 i vates ac sapientiae professores mentes illorum
 modestiam sui que cognitionem ac naturae noti-
 m reuocant, ut obseruare condiscant xui huius
 euitatem, & quam sit inanis, fugax, fragilis, cadu-
 euanida vita mortalium: & quum innumeris ma-
 exposita, tum angustiis arctique finibus termina-
 breuissimis spatiis circumscripta, sic ut ab iis ap-
 pte spiritus ipsaque vita qua homo subsistit, so-
 nium censeatur, fumus, vapor, halitus qui con-
 m euanesceat atque in aëra diffunditur, umbra, bul-
 , foenum & herba cito arescens, flos & folium mox
 eciduum; & ut Iob ait, ventus qui per aëra voluitur: *Iacob. 4.*
 quibus metaphoris designant sacri vates gloriam: *Psal. 36. 37.*
 eus, magnificentiam, & quidquid est humanae sapi- *101. 103.*
 entiae, quidquid fortitudinis & prudentiae, vanum *Iob. 8. 14.*
 esse, fluxum, caducum, ruinosum, nisi stabili atque æ- *13. 7.*
 terno Dei verbo fulciatur, nisi coelestis virtute su- *Esa. 9. 45.*
 lentetur. Hac omnia Scripturae testimoniis abunde *Osea 13.*
 stabiliri possent, sed opus in immensum cresceret. *Esa. 40.*
 Quocirca quaedam in margine designasse sufficiat, *Iacob. 1.*
 qua studiose auidoque lectori, si perquirere *1. Pet. 1.*
 velit, omnium specimen sunt *Ecclesi. 14.*
 exhibitura.

*De Cucumere & plerisque aliis herbis quarum in Biblia
mentio.*

C A P. XXVIII.

Exod. II.

CUCUMIS vel cucumer notior est, quam videri
scribi debeat. Hunc autem & plerasque
herbas Hebræis atque Aegyptiis fuisse, sui Biblio-
historia communiter. Quum enim Moses vexaretur
à populo Israëlitaico, ac vulgus promiscuum flagitaret
desiderio carniū. *Quia, inquit, debet nobis carum
edendum?* recordamur piscium quos in Aegypto co-
dimus. In mentem venerunt cucumeres, pepo,
porri, cepa, & allia. Iltis autem non solum plebi
utuntur, sed etiam patricii partim in obsoniis & c. ut
dimentis partim in acetariis cum oleo, aceto & p. ut
re ad acuemendam cibi aviditatem. Erexerunt
in vineris & cucumerariis casas & tuguriola, quod
tam hodie Galli & Belgæ faciunt, in quibus en-
des excubabant, ne quis alienos prouentus inua-
ret; peracta autem vindemia, ac sublatis cucumeribus
aceruis, subducebant se excubitores, ac gurguliantia
feruerunt, nullaque amplius conspecta hominum
frequentia. Ab hac solitudine desumit similitu-
nem Esaias contra Hierosalem, quam pronunciat
solandam ac redigendam in vastitatem, ut vix ter-
vestigium supersit, futura sit velut in deserto vinea
& cucumerario tugurium vacuum. *Et erit, inquit,
Sion, ut umbraculum in vinea, & sicut tugurium in cucu-
merario, & sicut ciuitas obsessa qua vestitur.* Baruch a-
tem statuas, delubra & simulacra idolorum non pro
terroris incutere ait, quam tugurium in cucum-
merario. *Nam quale est, inquit, formido aut terro-
mentum in cucumerario nihil custodiens: tales sunt israhel
Dii lignei, aurei & argentei; aut qualis est in horto rhamnus
aut spina alba cui aucula insident.* Alludit ad Priapi-
tuam, quæ in hortis collocari solet ad abigendos ter-
rendos

Cap. I.

osque nocturnos fures. Quod huiusmodi versum indicat Horatius, qui Baruchi verbis prorsus sonat, ac pari irrisione vulgi superstitionem ex-
at;

*Olim truncus eram ficulnus, inutil lignum,
Quum faber incertus, scammion faceret Priapum:
Maluit esse Deum. Deus inde ego factum adiuuque
Maxima formido, nam fures dextrato torcet,
Obsecro, rubet porrectus ab inuine palus.
Et si infortunus volucros in vertice arundo
Terret fixa, vetatq, nouis confidere in hortis.*

De Iunipero. C A P. XXIX.

T Cucurbita umbraculum & velut opus ropia- *Cap. 4.*
rium Iona praeiuit, atque a Solis aritu liberauit: *3. Reg. 19.*

Iuniperus Heliae ex itinere lassus ac defatigato umbraculum exhibuit. Quum enim vates hic profugus esset furori Iesabelis ac loca deserta peragraret, sub Iunipero reledit. Hoc siquidem arbutum dum densius fruticetur, ad arcendum solis calorem non est incommodum. Quocirca molesto & lassato fuit is secessus molesti itineris solatium, dum autem his paululum respirat inedia tadioque affectus, sinem vitae sibi imponi cupit. Ceterum *Helias pro-*
sum somnus (ut sic constitutis assolet) obreperet, *fugus.*
ille paululum obdormisceret; ecce aderat genius, illum ad cibum capiendum inuitavit, oblato panis hericeo, & aquae poculo quo resocillatus rursus et ingressus prouenit ad montem Oreb, in cuius clunca noctem illam secure peregit, tutus ab insidiis illorum qui furibundae mulieris mandato Dei prophetas ad mortem rapiebant. Quae documento tique esse debent, Deum in vita huius stadio miris modis suos exercere, verum non prorsus destituere, nos tametsi calamitatibus premi patiatur, nonnumquam tamen illos opprimi sustinet. Iob quum

Cap. 30.

ex tanto opulentia & felicitatis gradu in extrema
calamitates esset defectus, deplorat se irrideri ac
sannari a sordidis infimaque sortis hominibus
qui præ egestate atque alimenti inopia victum in frum-
venabantur, ac Lupuli rubique baccis, atque herbis
radicibus famem sedabant, ut conspiciamus hodie
lidos vagosque nebulones, quos nostri à ligurie
ollis (nam encenia festa que Genitalia passim co-
stantur) *Pot. boenem* vocant, radices Iryngiorum, d.
pastinacæ sylvestris erueret, atque acines rubique
ex sentibus & virgultis decerpere.

De Labrusca. C A P. XXX.

Cap. 4.

Labrusca vitis est sylvestris, vuam proferens gra-
tu peracerbam, quæ non maturelci. Hunc
etiam quoniam nihil gratum palato proferat, in
moribus & naturæ hominum depravata apud
iam accommodat. Quum enim formandis colen-
Iudæorum mentibus nihil non operæ, nihil non la-
ris impendisset, omnis labor & industria frustra
sumpta est. Quantumvis enim studiose atque a-
rate vineam suam excoluerit, nihil effectum est
vvas vllas sapidas produxit, sed labruscas, hoc est
cerbas & immaturas vvas: expectavit ex tam dili-
ti cultura iudicium, æquitatem, mores inculpa-
vitæ integritatem, gratitudinem erga tam sedulo
atque industrium cultorem: sed vice versa, pro-
sunt acerbissima quæque, iniquitas, iniustitia, vi-
tum neglectus, odium, ira, indignatio, ingrati-
erga tam munificum animi mentisque cultorem
Eandem vocem accommodat impiis, quibus
in obliuionem & contemptum deuenit, quorum
irritum fore conatum indicat, ac frustra illos la-
rem insumpturos excolendis vineis; Sic in die, in qua
plantationis tuæ labrusca proueniet; plantabis
tationem amœnam, sed germen alienum conle-

Isais. 17.

est, tamen si amœna plantaria humo commiseris: generosa vite desumpta, sic vt omnia tibi spem: imam polliceantur opimæ vindemiæ, vbi aduen-
ticipiet maturitatis tempus, pro suauissimo fru-
labruscas percipies. Similiter in segete quæ ma-
rius ad messem deuenisse tibi videbitur, peribit ti-
speratæ annonæ prouentus; eo siquidem die quo:
metenda erunt fruges, ac messi insistendum alie-
subito irruent ac depopulabuntur segetem, nec
uidquam in horrea conuehes eorum, quibus tam-
dulam curam impenderis. De his paulo fusius supe-
us quædam enarrata sunt.

*De Mentha, Ruta, Anetho, Cumino, quæ Christus parabolis
adhibet in insectanda Pharisaorum auaritia, & fucata
Religionis sanctimonia.*

C A P. XXXI.

HERBÆ istæ in crebro vsu sunt apud omnes quæ ple-
beios rum patricios, ac passim in compitis & tri- *Matth. 23.*
uiis prostant venales. Quoniam autem holitores visi *Luc. 11.*
sunt aliquem quæstum ex iis consequi, Pharisei deci-
marum exactionibus etiam hæc grauare cœperunt,
atque aliquid lucri ex iis corradere. Quocirca cum
Christo inuisa esset simulata Religionis species, atq;
auaritia Scribarum detestabilis & odiosa, insectatur
illos acriter & seuerè, qui omnia ad compendiū suum
rapiunt, ac minutissima quæque consèctantur, quum
illa quæ multum habent momenti ad summam pie-
tatē; & in quibus consistit columē Religionis negli-
gāt, nec ad ea magnopere sint intēti. Sic in extorquē-
dis decimis adeo sunt supersticiosi, vt è vulgarib' ho-
teribus mētha & anetho, quæ Belgis *Dil* vocatur, deci-
mas exigant, quum pro nihilo dicant iudiciū, miseri-
cordiam, fidē, quæ virtutes illos commonefaciant, ne
quem afficiant iniuria, vt egenis subueniant, ne quem
fallant periurio, sed cuique fidem seruent; itaque iis

neglectis quæ sunt in Religione præcipua, suum negotium agunt, suumque questum ac commodè plus satis spectant: in maximis exultantes, in minimis mire oculati.

De Sinapi vi & natura, cui fides ac Dei verbum comparantur.

C A P. XXXII.

QVO omnibus innotescat ac persuasum sit, quam salutaris sit doctrina Evangelica, quæ mentes hominum in Deum eiusque notitiam erigit, ac hinc solida imbuit, Christus multis variisque parabolis e rebus passim obuiis desumptis, nulli non mortalium ad hanc amplectendam auctor et indagator. Comparat autem regnum celorum, hoc est, doctrinam Evangelicam quæ fidem alit ac fœnet semini, margaritis, fermento, lagenæ, siue ferculo, grano Sinapi minuto quidem illi & exili, sed quod vi efficaci & ad urente torpentem linguam vellicet, ac palato languescenti laporem gratum excitet: Sic omnes nationes huius semine comminuto, attritoque mannaia vel trusatili mola affuso aceto vel omphacio condimenti vice utuntur. Quemadmodum autem Sinapis minutissimum semen solo comminutum, vix adoleuit in stupendam proceritatem assurgit, ac longe lateque ramos diffundit; adeo ut alitibus & umbraculum & nidulandi commoditatem præbeat: ita verbum Dei & fides minime otiosa, tametsi in speciem humilis videtur & exilis, se tamen sensim propagat, atque ut fructifera frondosaque arbor, vires, incrementa suscipit. Rursus ut Sinapisimus, hoc est, cataplasma ex contuso Sinapis semine, membris stupidis vel lethargo, vertigine, apoplexia, paralyti, epilepsia oppressis motum sensumque excitat, atque in huiusmodi nonnihil curæ sanitati restituit: ita fides Dei verbo facta, inuidas torpentesque mentes erigit, &

Matth. 13.

Luc. 13.

Eccl. 17.

Marc. 4.

& instaurat, atque ad omnia pietatis officia agiles
 reddit & expeditas. Quocirca ardor & acrimonia
 lapidis, saporque feruidus & ignitus, qui non sine
 sum vellicatio-ue lacrymas elicit, ac caput sternu-
 mento à pituita expurgat, apposite verbo Dei affi-
 latur quod etiam mentes concutit, vrit & inflam-
 mat atque animos languidos & oscitantes ad pietatis
 studia incitat atque accendit, & nonnumquam pœ-
 nitentiæ lacrymas extundit. Quam sollicitudinem ac
 curam rerum terrenarum, qua fere discrucari solent
 animas mentes; Christus animis hominum eximit, li-
 nos contemplari vult non hortensia quibus cul-
 tui adhiberi solet, sed agrestia ac sponte nata. Itaque
 vnum exemplo in munifici patris fiduciam nos ex-
 citat, qui nobis de pabulo & comineam affluenter
 aspicit, ut alicibus; de visu, de nitore cultuque ve-
 rum, ut liliis agri, quæ tam nitide tamque operose
 culta sunt, ut ne Solomon quidem & egum amplif-
 mus conspici potuerit, vel cultior vel ornatior, et-
 iam quum in summo splendore esset constitutus.
 Quamobrem Christus summo studio inhiare nos
 ad doctrinæ Euangelicæ, ac rerum cælestium con-
 templationi inuitare, adeo ut nihil nobis defuturum
 solliceatur earum rerum, quæ in hac fragili vita &
 aduoca necessariae sunt, ut etiam ultro ac spontanea
 ei liberalitate sint accessuræ.

Par effectus

verbo Dei

& sirapi

Math. 6.

*Hedera, quæ arboribus ac parietibus tenaci amplexu ad-
 hæret.*

CAP. XXXIII.

Cap. 4.

Hedera quæ Ionæ Prophetæ aduersus Solis astum
 umbraculum præbuit (quoniam alii, uerbi-
 tam satis apposite verterunt) ab hærendo nomen
 sortita est: quod natura sit sequaci, omnibusq; se atti-
 nat. Hinc Persius;

- Heliconidasq; & pallidam Pirinen
Illi relinquo quorum imagines lambunt
Hedera sequaces. ....*
- In proœmio.** *Quum autem hæc arbor Baccho poëtarum præfata
consecrata, ut olea Mineræ, ob id poëta hæc con-
secrata, ut olea Mineræ, ob id poëta hæc con-*
- Hedera Bac-** *cho sacra.*
- Ecloga 7.** *ri solent, quemadmodum lauro victores;
Sic Virgilius:
Pastores hedera crescentem ornate poetam.*
- Laurus vi-** *Et quum Augustum orbis dominatorem suo poëta
storia sacra.* *celebraret, allegoricos petit suo quoque car-
minum locum esse inter eius triumphos, ac patiatur hanc
ram, qua poëta exornari solent, inter lauros Imp-
toribus victorios dicatas, nonnullum locum con-
nere.*
- Ecloga 8.** *A te principium, tibi desinet accipe iussu
Carmina cepta tuasq; hanc sine tempora circum
Inter mœtices hedera tibi serpere lauros.*
- Lib. 2.** *Quum autem superstitiosa gentilitas Bacchi quæ
hoc est, sacra Liberi patris tertio quoque anno (v. l. 2. c. 1.
Trieterica dicta) solenni ritu celebraret ex hac vine-
fronde ferta & coronas confecit. Sic in libris Ma-
bæorum Antiochus Iudæos coëgisse legitur, ut
Cap. 6. *statu patriis legibus, contemptisque diuinis in-
stitis, bacchantium more hedera redimiti orgia ce-
brarent, & qui id facere recusaret, morte plecteretur.**
- Hedera chr** *Quod autem hæc arbor quæ perpetuo frondet,
Baccho sa-* *vimquam foliis destituta est, Baccho sacra sit, hinc
ara.* *rum puto, quod ebrietati obstat, ac discutiendi
capitis doloribus ex temulentia contractis sit acco-
moda, foliis etiam aut ramusculis foris capiti adhi-
tis, sic, ut videri possit huius arboris umbra Ionæ
Dere rus. *non incommoda, ut quæ capitis grauedinem ex-
& lassitudine contractam discutiat. Mira autem
scribitur à Catone vis & natura Hedera. Si enim
culum ex ligno eius conficiatur, & vino impleatur
id dilutum ut atque aqua mistum, continuo vinum
efficitur.**

lit, atque inferne per lignum diffunditur. Tanta
nim inter hac *antipathia*, hoc est, discordia, ut al-
teri admisceri non sustineat, sed vasculum
eracum vinum respuat. Caterum an hederā fue-
rit, quā Ionam ab ardore Solis tutata sit, & quam in-
manenter tulit exarescere radice a verme erosa, non-
nulli interpretes, tum etiā Augustinus ambigit, quum
cucurbita in eum vsus sit accommodatior, quam
Hebræa designare videtur, quod amplissima fo-
proferat, atque claviculorum amplexu in sublime
atur, opusque topitiarium citissime perficiat, sub
capturæ opacum frigus, atque æstus solisque ar-
tem propulsare liceat; cum enim in frigidantis sit
tura, feruido cæli statu foris corpora calore tue-
intus etiam atq; in corpus admissa intemperiem
æstu contractam mitigat, ut acetaria ex cucumere,
elone, pepone, citrullo, lactucis, atriplice, portulaca
infecta, quæ primis mensis inferri solent, atque et-
eorum nonnulla naribus admoueri, quo spiritus
allapsi recreentur.

*Hedera vino
obsistit.*

Cucurbita.

De Moro arbore & fructu eius.

C A P. XXXIV.

Morus arbor Belgicæ nationi notissima, æstiu-
mensibus in vsus refrigerandi expetita, caudice
vel trunco valido, cortice ubi adoleuit, scabro, nec
ullo læuore perpolito; ligno intus colore buxæo &
subflauo, foliis in expansa manus modum dissectis,
icui non absimilibus, ructu oblongo, ouali, granoso,
primum candido, quum pubescit, rubro, maturitate
nigricante; arborum omnium postremo florer,
nec in folia floresque se expandit, nisi ver habile
sit, quasi nolit ullam hiemis iniuriam aut ætis incle-
mentiam perpeti, at quæ omnium primo fructum
marurum & esculentum edat. Inficit Morum manus
sanguinolento colore ubi maturuit: eluit extergetq;

maculas ac natos immaturum, hoc est, afflu-
 nonnum rubi uado colore perfusum, sic ut nullo
 cesse sit aquam aut quid aliud exiergentis ma-
 adhibere, sed succum tantum motorum quæ
 vireseunt. Fructus huius arboris salubriter expe-
 in refrigerandi usum affert; præsertim mentis
 quibus perissimum viget, idque in prima mensura
 que ante cibum assumptus: nam peracto prandio
 cerna in corpus admissus putrescit, ac morbi res-
 ruptione excitatis seminata minuit, ut cere-
 prima corna, persica, vix recentes, &c. quæ ante
 bium refrigerant, sitimque sedant, ac calidam he-
 intemperiem mitigant ac reprimunt; nec vero gi-
 te post cibum admittere soleo, modo horum
 & uix succus deglutatur non admissio in corpus
 cilagineo illo stamine, quod a pediculo cui fru-
 adhærescit per motum se porrigit; sic enim vino
 hilaratis fumos reprimunt, ut poma succulenta, pu-
 ca, arengia, limones, & mala Citrea quæ absol-
 prandio hoc efficiunt, ut quis minus ebrietati li-
 cumbat, & mensilli minus fumo ac vapore vini
 nubiletur. Sic enim à naturali ratione non vi-
 positalienum, nec valetudini contrarium, quod
 ratius cecinit;

*Mora quan-
 do cadenda.*

----- ille salubres

Ætates peragit, qui nigris prandia moris

Finiet. ---

Alioqui si affluentius deuorantur mora, ut à lasciu-
 ac petuleis puellis a solet, substituendum est, Incipit
 Conficitur ex mori arboris fructu, tum ex eo qui
 Rubo colligitur medicamentum aut ex *ex. 7. 4. 5.*
 quod *Diamoron* vocatur, reprimendis vulæ ac to-
 siliarum fauciumque tumoribus aptum. Ad
 autem aliquando hæc solatia ac naturæ fomenta in-
 probis qui vel Dei magnificentiam non agnoscunt
 aut eius donis abutuntur. David passim testatur
 inter

Psal. 77.

hæc alias quoque vitæ delicias complexus. *Con-*
it, inquit, *bruchus & locusta fruges illorum grandovi-*
pruina moros eorum. Sæpius enim contingit aëris
 inentia atq; intempestiuo gelicidio, florescen-
 tias, moros, segetem, oleas ita confici, vt nullus
 mentus ex illis percipiatur. Cæterum quum in
 mentionem incidimus, obiter enarrandum
 in Machabæorum historia scriptum est. Quum
 Antiochus Syriæ rex Iudæis esset infestus, at-
 omni armorum genere oppugnaret, duos & tri-
 Elephantos, in illorum dorso turribus ligneis
 armatoque milite instructis, in aciem præ-
 t, & quo belluæ efferatæ in pugna essent fero-
 es obiecerunt illis rubicunda velamina moro-
 atque vuarum rubentium succo perfusa; nam
 uinolento colore exasperantur elephantes, at-
 in hostem sunt atrociores, maioriq; impetu fe-
 tur.

2. Mac. 2.
 Historia ex
 libro Ma-
 cheb.

Elephantæ
 rubro colo-
 re efferan-
 tur.

De Sycomoro & caprificis.

C A P. XXXV.

comorus vtriusq; partis nomen exprimit, adsci-
 a ficu & moro nomine, cuius fructus est Sy-
 minos. Arbor adscribitur à Dioscoride & Plinio
 olissima, ficus similitudine foliis moro proximis,
 fructus edit ignavi gustus, insipidos & immatu-
 quos non ramis vt ficus, sed caudice ipse gerit, ca-
 nicis similes, & qui non maturescunt, dulciores ta-
 præmaturis ficubus, quas *Grossulos* vocant, nulla
 us granorum congerie. Præbuit hæc arbor Za-
 eo qui Christi videndi erat avidus, suggestum;
 um enim statura pusillus esset, in Sycomorum se-
 duxit, velut procula sordidis ac caducis rebus, vt
 Iesus esset conspicuus, sic vt in Zachæo typus sit
 pressus gētium, quibus factus est aditus in cælum
 in seffumq; fidelium per fidem in Christum, cuius

Sycomori
 descriptio.

Luca 19.

Matth. 2.

G

Zos. 17.

quanta sit vis & efficacitas, fides arefacta portum ostentum declarat, cuius exemplo Christus stimulat Apostolos, ut illam in mentibus sentiant, eaque pollicetur tantum accessurum roborem potentia, ut si Sycomoro imperent, ut eradicent, in mare se transferat, illorum iussus obsequitur, tum etiam, si visum sit, mentem loco demouere.

Matth. 17.

id exigat profectus Euangelii. confestim atque ab omni mora perficiet. quod facere iussus est, modo ad

Marc. 11.

Deum fides minime vacillans, eamque vim habere quam granum Sinapis: quod tamen minutum, tamen attritum exerit acrimoniam suam, ac vellicat. totumque corpus excitato sternutamine concutit: itaque appolite fides & doctrina Evangelica huic grano comparatur, quod mentem hominis inflammer. atque in Dei amorem ac venerandam

Luca 13.

rapiat, qua de re superius. Ceterum ut ad Sycomorum oratio recurrat, Eliazas acriter insurgit in populum Ephraim & Samariam incolas, quod superbo atque

Cap. 9.

lato animo Deo insultarent atque illuderent. Quod enim illos cladibus ac calamitatibus afficeret, ad resipiscenciam renocaret, contemptui illis sunt manus, & pro ludibrio habita: sic ut nihilo facti emendatiores; ut pueri insolentiores, qui a parentibus flagris cæsi, obstinate persilunt, ac se deteriora flagra pollicentur. Quam autem plagæ illos ad salutem mentem renocare deberent, facti sunt oblitiores, magisque præfracti, calcitrosi, refractarii. enim allegoricis ac figurata locutione ludibrio

*Esa. leuis
expiatus.*

missas: Lateres ceciderunt, & collapsi sunt quadrato lapide quoque exposito ædificabimus. Sycomori succisa sunt, Cedros constituemus; quasi dicerent, Exiguum est, nulliusque momenti damnum ac detrimentum, quod perpelli mus minimo negotio, parvisque sumptibus recitetur: imo omnia magnificentius inaurabunt

Stabilius; pro lateritiis marmoreas ades erige-
 re pro Sycomoro, hoc est, vulgari passimq; obvio
 Cedrina laquearia erigemus, omniaque ope-
 ra perfici curabimus. Quamobrem quum obsur-
 rent ad Dei vellicationem ac monita, omnia-
 lis essent non sine irrisione despiciara, Deus irri-
 scelerum continuatione, extenta manu atro-
 illis inferre meditatur, quod moniti atque a-
 castigati non referrent pedem, atque ad percus-
 confugerent. Huius arboris mentio etiam
 ad Prophetam Amos, qui quum neque Prophe- *Cap. 7.*
 nec ex Propheta oriundus, nullisque artibus
 libus institutus, sed rusticanis negotiis ac pa-
 vitæ assuetus, adscitus est à Deo in prophetici
 functionem, illique mandatum est, vt con-
 roboam Regem, & Amasiam Sacerdotem hor-
 vaticiniū fulminaret; cuius conatibus quum
 Amasias, Amos primum excusatione se *Amosi locus*
 quod cogatur hanc functionem obire, tamen si *explicatus.*
 propheta sit, nec prophetici institutis ab incu-
 is imbutus. Quocirca, quū hoc onus illi à Deo
 positum, illi potius quam regi & sacerdoti ob-
 indum. Amasias instat & suadet, ne pergat vati-
 in regem proferre, sed in Iudæam se subdu-
 tra Israeliticos limites, suæque vitæ fuga con-
 ne illum ad vincula, mox ad supplicia rapi con-
 Amos exerte ac palam vocationem suam tue-
 se in animo sibi esse testatur, vt eam deferat, aut
 perata legatione sit discessurus. Itaque Amos
 se fatetur, se non esse Prophetam, nec Prophe-
 am, sed armentarium seu bubulcum, aut pecua-
 qui Sycomoros vellicet, hoc est, Caprificos de-
 & colligar. *Verum abduxit me (inquit) Dominus* *Tsal. 77.*
 quemadmodum etiam David de post foetan-
 regni solium euectus) quum sequeretur gregem, &
 me: Vade Propheta ad populum meum Israeliticum.

Arbor. 4

Itaque neglecto regis & Amasiae Sacerdotis ma-
to vaticinium suum libere exequitur, atque vi-
internecionem denunciat. Qua fiducia etiam vi-
Apostoli quum interdictum illis esset à Phari-
saeis additis minis, ne omnino loquerentur, neque-
rent de nomine IESV. Petrus enim & Ioannes
fidenter sed citra contumeliam responderunt
iustum sit in conspectu Dei vestris potius iudici-
temperate, quam Dei, vos qui legis praecepta te-
nere iudicate: non enim possumus quae vidimus &
audimus non loqui.

De malo punico, vulgo Granat Appelen.

C A P. XXXVI.

*Arboris
mali punici
descriptio.*

*Granata
acida dis-
fenteriae ac-
cepta.*

Malus Punica à Punica Carthaginensi regi-
na & cortice colore nomē obtinet *Granata*,
mala rubentibus granis scateant. In illa His-
paniae parte, quae *Baetica* dicitur, nunc *Granata* à Mauri-
tiorum nostrorum memoria occupata, (natus
Ferdinandus Arragonum rex expulit) frequen-
tissima. Arbor est non admodum procera, folio
nitidi laevis ex politique viridis, flore qui
puniceo, sylvestri qui *Balaustium* dicitur, rubicun-
dissimo, quod duro cortice seu tegmine aut pumiceo
coriaceo integitur, *Sycion* Graeci, *malicorium*,
vocat, perficiendis coriis idonea astringentia
ne & quod atro colore illa inficiat, granis in-
uberantissimi ruboris, succulentis & angulosis
rosa congerie artissime in se compactis, aut ve-
ptis aut loculis, tenuiq; ac flavescenti intus me-
na distinctis, sapore aliquando dulci, mitigan-
tissimo, aliquando acido ac vinoso hepaticum
raro accommodo & quum astringentis sit partem
cohibendis cruentis ac dysentericis fluxionibus
sunt enim acida poma omnium profuua, a-
tem affectam corroborant. Mali Punici in fac-

frequens mentio, eoq; designatur decus & orna-
 tum virtutis, vitæque integritas, tum etiam dul-
 ce & puraque ac casta eloquia. Sic Sponsus conuo- *Cant. 8.*
 cionem suam, ac blandimentis verborumque
 iniis alliciens; *Dabo tibi*, inquit, *poculum ex vino*
meo: hoc est, aromatibus confecto. quale nostrum
aromaticum mustum, hoc est, succum suauem mali
 recentem expressum, quo nihil palato gratius:
 et, refocillabo te suauissimo meo colloquio, re-
 te salubri doctrina, & spirituali computatione
 hilarabo. Rursus alio capite. Quum Sponsus in- *Cap. 4.*
 amabili amore sponsam amplectatur, hoc est, mi-
 atur erga Ecclesiam suam Christus, cui Sponsæ
 tus, oculi, genæ, palpebræ sint visu gratissimæ;
germen, inquit, *mali Punici*, ita & *genæ tuæ*, hoc est,
 dimidiatus cortex mali Granati confracti aut
 ti, qui fragrantissimi ruboris grana spectanda
 bet; sic malæ tuæ quæ non enormiter extume-
 at, aut sunt inflatæ, aut indecore protuberant, sed
 enter constitutæ amabili ac gratiofo rubore per-
 quo castitas designatur, modestia, pudor, pro-
 s, quibus rubicundus color attribuitur. Deinde
 lo inferius; *Emissiones tuæ* siue propagines, aut plan-
 tua, *paradisus malorum Punicorum*, cum pomorum
 libus, aliisq; fragrantissimis herbis quæ quod pro-
 e assistant, omnia efficiunt suauiora, magisque o-
 ata. Quibus designat gratissima quæque, omniaq;
 ntis solatia, ac fomenta, quæ numquam satiant,
 quibus animus maxime reficitur. Quum autem
 hoc Cantico Sponsus & Sponsa singulis fere mo-
 ntis vltro citroque suauissimo colloquio se resst-
 nt, quo languorem, qui amori inesse solet, excu-
 nt, alter alteram identidem ad inuisendos hortos *Cap. 6. 7.*
 itat, quo spectent an vineæ florescant, an mala
 nica germinare incipiant, an aliqua ex floribus ob-
 tamenta possint concipere; non enim patitur al-

Exod. 28.

39.

3. Reg. 7.

4. Reg. 25.

2. Paral. 3.

Hier. 25.

Agg. 2.

Joelis 1.

ter ab alterius amplexu se deuelli, sed indiunctis
mutuo adharere cupiunt, atq; alter alterius suauis
mo colloquio ac consuetudine frui. Quoniam autem
mala Punica seu *granata* miris modis oculis blan-
duntur, ac gustum saporemque suauissimum salu-
succi exhibent, ideo Deus præcipit ad horum suauitatem
rudinem confici orbiculata poma, ac rutilantia
foraminosa in formam mali Punici, in quibus se-
dandum exhibet rubicundum illud granorum blan-
dimentum, quo in mentem renocaret obliuio-
dis durum Legis corticem, sed postmodum ex-
scante Euangelii luce subsequaturum suauissimum
Euangelicæ doctrinæ succum.

De Citreo ac malo medica, Limonibus & Aurangiu, &
Aranien appelen.

CAP. XXXVII.

Malum
Medicum.

Citrea ma-
la.

NON defuit etiam genti Hebrææ, quam in ch-
etamentum, tum condimenti vium malum me-
dicum seu pomum Citreum, cuius generis sunt
cati *limones* & *aurangia*, aureo croceoque colore, quæ
rum pleraque orbiculata sunt, nonnulla oblonga
que ouali forma, præsertim Citrea, & quæ *limonis*
mine passim innotescunt, eximii odoris, & quæ
mite recreant; ex horum corticibus in laminas
taleolas dissectis, ac melle conditis, aut etiam zace-
ro incrustatis cōficiuntur tragemata ac bellaria, quæ
non solum palato grata sunt, sed cor etiam reficiunt
ac vires instaurant; in quem vsum etiam huius ar-
bis flores melle condiuntur, antequam prorsus de-
scunt, aut se in folliculos expandunt. Spiritus enim
extenuatos erigunt, ac tabidis aridisque corporibus
fomenta ministrant. Est alia ab hac arbore *Citrus* et-
iam vocata, sed quæ huiusmodi mala aurea non pro-
ferat, siluestri Cupresso aut Cedro non absumilis; si-
ut nonnulli existiment ipsissimam esse arborem
quam

lignum *Sethim* Biblia vocant, ex quo confici *Citrus li-*
 pit Deus trabes, mensas, contignationes, tabu- *gnum So-*
 aquearia, signa. Est enim lignum a carie ac tere- *thim.*
 vermiculi q; alienum, nec vlllo suo corruptioni *Exod 35.*
 oxium. Vbi autem ascia perpolitum est ac dedo-
 m, crispanti venarum discursu picturatum con-
 tur, vt apud nos vestes polyanthicae ac variegatae,
 polymiticae, hoc est vano & versicolore filo con-
 e, quod in vulgari cameloro, atq; etiam in byssi-
 ricaq; textura perspicimus, quae *Damascena* vulgo
 llantur. Spectantur apud nos ex hoc ligno ela-
 ta mensae ductiles ac versatiles, tum vt nunc pas-
 efficiantur in hospitum inopinatum aduentum
 citia & extractiles, quo plures accumbant, spe-
 li ac peramena colorum varietate, laetore per-
 ta, quorum nihil non nativum est & genuinum,
 vlllo pictoris pigmento fucatum. Quocirca existi- *Exod. 35.*
 Deum ex hoc splendido atque incorruptili ligno *37. & 38.*
 ulse contrui ea, quae vsuerant Sacerdotibus in
 plo, sic vt arca foederis, & quidquid in sacris He-
 orum spectabile erat, ex Cedro & Citreo ligno
 lectum fuerit. Quoniam enim rebus externis affice-
 tur Iudaei secus quam Christiani, omnia in illo-
 a sacris splendida esse voluit, sumptuosa, magnifi-
 atq; operosius elaborata, quo omnia essent augu-
 ra, maiorq; religionis cultusq; diuini veneratio,
 opulus melius in officio contineretur.

De Croco. C A P. XXXVIII.

Rocus radice bulbosa ac cepacea, in capillamenti
 exilitate in spargit folia iuncis multo tenuiora, e
 ibus flosculus emergit, tametsi is aliquanto ante
 la cōspiciatur, cerulei coloris, in cuius medio velut
 ocea stamina ac filamenta se proferunt fragrantif-
 ni odoris, adeoq; intensi, vt cerebro vi soporosa of-
 iat. Cor vero Crocus ita recreat, vt digito annulari

*Dioscorid.
lib. 1.*

Cant. 4.

*Psal. 40.
Eccl. 45.*

*Ex croco co-
lorum no-
mina.*

*Caltha flor
luteus.*

sinistræ manus affrictus confestim ad cor pen-
tanta est illi cum corde societas, ut vel foris vel
adhibitus, absque mora per arterias illuc perferat
quo fit ut corpori venustatem adferat, & color
floridum conciliet, modo ne sit immodicus
sus; nam immoderatus risum perpetuum ho-
excitat, & (ut tradunt medici) nimio gaudio ho-
nem conficit, si trium drachmarum pondere
beat. Quum itaque tantopere Croco homin-
reficiatur, non sine ratione Sponsa horulo at-
datis Crocus odoratissimis aliis herbis interfer-
ut sic fragrantiam suam tamquam in unum fasces
lum coacta inter se conferant Cyperus, nardus,
cus, calamus, & cinnamomum cum præstantissi-
Libani arboribus herbisque cum primis odor-
Quibus designatur decor atque omnium virtut-
ornatus, oratio quoque Ecclesiæ & piorum homin-
qui suavisimum odorem Dei naribus offundunt
ut oratio ad Deum feratur, iuxta Davidem; tam-
incensum & sacrificium in odorem suavitatis. Cate-
quum Crocus succos, liquores, linthea, vestes, lana
colore vel luteo, vel flavo, vel fuluo imbuat, &
exuberantius affusus est, rutilanti, rubentiq; ac
cuando, fit ut isti colores rebus in quibus apparent
que se proferunt, ex Croco nomen sortiantur.
Medici in æstuosis febribus & feruida hepatis inter-
perie lotium observant croceum vel luteum, vel
uum, vel crocatum: quod festucas & filamenta Cro-
referant, quæ ad rubedinem devergunt, ac rube-
colore perfusa sunt; ita intensior est color crocatum
croceus, qui crocum ipsum æmulatur, quam flavus
aut luteus. aut quem à Citreo pomo Citreum
cant, nã isti colores dilutiores sunt. Sic Caltha vul-
Calendula, ab auri fulgore luteo & subcroceo colo-
spectatur, sic viola lutea & muraria, quæ Mauris
dicitur: Sic unguentum quod Croci colorem æmu-
latu

& cum recepit. Crocomagina vocatur & Cro-
 m. Sic Oxycroceum à croco & aceto nomen ob-
 Quod vero ad vestes attinet croceo colore, tum
 neo ac purpureo simbutas: multa eius generis in
 literis obuia sunt, quemadmodum etiam apud
 Scriptores paludamentum Imperatorium coc-
 ceum legitur. Hyantkinum, & vestis Clocatula
 ei coloris, Belgæ *Rouvaens* vocant à Rotomago
 q̃ ciuitate vbi lana eo colore inficitur. Sic etiam
 memias lamentatur, redactam esse in nihilum
 uialem, omne decus & ornamentum ciuitatis
 atum. nec in ea quidquam esse spectabile, aut vi-
 specie, sed omnia deformata: inductam exire-
 calamitatem, sordes, miseriam, inopiam: *Qui*
delicate ac voluptuose vefiebantur atq̃ deliciis afflue-
in via conculcati sunt: Qui nutriebantur in croceis, hoc
crocei coloris velamentis vel rubenti coccino,
mixati sunt stercora.

Thren. 4.

De Myrto, qua apud omnes nationes nomen retinet; & de
 Myrto siluestri.

C A P. XXXIX.

¶ Virtus arbuscula aut potius apud nos frutex & Myrti de-
 virgultum, perpetuo virens, Veneri dicata est, ac *scriptio.*
 rata cōiugio, in quo exigitur castitas & concor-
 folia profert olex aut ligustro angustiora,atura-
 viroris, baccas nigras Iunipero affines, sapore vino-
 ex quibus, vt etiā ex mollissimis eius foliis oleum
 primitur: quō Hester delibuta regi Assuero in ma-
 monium assumpta est. Conficitur etiam ex baccis
 num myrtites, quod pollet vi astrictoria, ac stoma-
 um dissolutum confortat; id etiam ruptis atque ex
 to delapsis commodè exhibetur. Huius arbusci ra-
 lis Hebræos adornasse ædes suas ac vestibula in En-
 anis, hoc est, solennitate festorum quæ celebrari

Cap. 2.
 Hester oleo
 myrtino
 vsa.

3. *Esd.* 4. solent, ob templum post Persarum exilium instauratum in *Scenopogia*. hoc est, tabernaculorum festo-
 7. *Mac.* 10. gendis tabernaculis nomen sortito Scriptura per-
Ioannis 7. restatur. Sic Neemias urbis ac templi legisque in-
 2. *Esd.* 8. rator praecepit populo reduci ex captivitate atque
 exilio in Hierusalem, ut velut in publica letitia ac
 triumpho conferant se in montes ac sylvas, atque ex
 moribus adferant, Oliux, Cupressi, Citri, palmae
 ac Myrti ramos, quo conficerent ex virenti fronde
 umbracula, passimque inter se exulare celerent atque
 essent Geniales. Hic mos etiam Belgis vulgaris est,
 quando solennis aliqua annuaque pompa exhibetur
 aut Regem vel Principem inaugurari coniungitur
 parva ex hostibus victoria, longaue obsidione
 rata ciuitate triumphus per vicis ac compita agitur.
 Id etiam Troianos factitasse absoluta longa urbis
 fisione, pulsisque (ut illis persuasum erat) Graecis
 gilius testatur;

Aeneid. 2.

*Nos delubra Deum miseri, quibus ultimus esset
 Illentes, fissa velamus fronde per urbem.*

Cap. 55.

Ceterum Esaias (quem alias testati sumus, in il-
 strandis vaticiniis stirpes, herbasque suis narratio-
 bus accommodasse) illos pronunciat felices fore,
 omniaque illis ad prosperitatem ac successum opta-
 lem futura adiumento qui Deo fidunt, eiusque ben-
 rati & clementiae innituntur, ita ut nihil incommu-
 di sit accessum, adeo, ut quae nocitura videbantur
 rebus mutatis, fructum non exiguum sint allaturae,
 quod sic indicat, *Pro saluina affurgit abies*. à proceri-
 te dicta, & quod in sublime abeat; *pro vitica mordaci*
 & contempta herba, vulgo *Natet*, *myrtus*, suauis
 speciosus, & odoratus frutex. Quo designat prom-
 xis infestisque fruticibus fecundos, amabiles, salu-
 tares, frugiferos subduendos, hoc est, pro vicis vi-
 rutes, pro seruante libertatem, pro exilio reditus
 regressumque in caelestem patriam. Rursus quod

Oleum

lit se non defuturum afflicto ac desperationi
 nis, sed in extrema calamitate, clade, angustis
 turum; *Irrigabo*, inquit *fecunditate aquarum ter-* *Esa. 41.*
ridam ac *siticulosam*; *ponam in deserto abietem, ul-*
cedrum, myrtum, cupressum *ponam in locis cultis* ac
lidi, pinum & buxum, arbores quæ perenni sunt
 & quibus folia non defluunt. Quo Deus in-
 te præternaturæ ordinem, præter spem atque
 hominum opinionem, rebusque deploratis ad futu-
 ropulo suo, sic ut in regione deserta speciosissi-
 abores se proferant, hoc est, hominum mentes
 ac siticulosa florentissima virtutum germina
 illarum. Paulo inferius idem argumentum pro- *Esa. 60.*
 utur, ac pollicetur consolationem ac mentis
 quilitatem, futurum enim esse, ut instauretur
 ecclia, ac cœtus dispersus sit colligendus, ac pristi-
 cultu ac nitore postliminio illustrandas, quod
 propo confirmat; *Gloria Libani ad te veniet, abies,*
buxus, simul ad decus & ornatum sanctificationis tue.
 us verbis indicat non solum Ecclesiam ædifi-
 am eximii arboribus, quas sylva Libani suppe-
 sed quidquid in hominum societate excellens,
 nificum, heroicum est, huc allatum iri, non so-
 plebeios atque infimæ sortis homines, quos mi-
 respicit Christus, quam sublimes, sed Reges &
 cipes, satrapas atque heroes in hanc societatem
 vocandos. Cæterum quum myrtet apud Za- *Cap. 1.*
 lam Prophetam mentio incidat; oblataque in *Myrtetum*
 ac Prophetæ visio, de illo pauca disseram: Nam *& ex eo Al-*
 ad amussim exequi nimis quam operosum, *legoria.*
 ingenii nostri captum superat. Sortiuntur ab
 is atque arboribus nomina Sylvarum ac nemora,
 id huiusmodi stirpibus confita sint, ab arundi-
 undinetum. Vnde in libro Sapientiæ; *Fulge- Cap. 30.*
nusti, & tamquam scintilla in arundinetis discurrunt;
est, Sanctorum fulgor & claritas impios, ut

*Zacharia
visio quid
designet.*

stipulas crepitantibus flammis deure. Palmeta
palinis scatent. Myrtera loca myrto, & urbano, &
uestri fecundissima. In hoc autem vireto ex
est Zacharię visio quam populo indicat, quo Pro
tia visioni cōiuncta maioris apud illos sit aut
ac ponderis, atq; acius oscitantes socordesque
tes stimulet: *Vide*, inquit, *noctu* & ecce vir insid
ruse hoc est, spadiceo colore, vulgo Castaenne br
ipse stabat inter myrtera in profundo, & post eum equi
varij, & albi: & dixi qui sunt hi; & respondit vir qui
inter myrtera, (quo Christum designari puto, qu
clesiam obscuratam ac deformatam vitiis em
tam cupit) isti sunt, quos misit Dominus, ut per arbu
ram: Quibus verbis commōstrat in valle huius
di umbrosa, atque opaca, in qua malis bonis pect
sunt, Deum singulari sua providentia curare re
manas, atq; hominum commodis confuere ac
spicere, ipsamq; Ecclesiam per Christum & Apo
los, aliosque verbi Dei ministros, qui in tanta ac
confusa hominum multitudine ac diuersitate,
quique officiis funguntur, ut illis partitus est De
rigere, demandata illius provincia, ut tacite ex
rent, quid rerum geratur in terris, in quo statu co
stant res mortalium, sic ut ea cura pastoribus in
bat ac munus delegatum sit, ut salubri exhortati
(quod Paulus Timotheo precipit) additis min
timulent homines, quo resipiscant, atque ad De
vnde profugerunt, se conferant, quod ipsum, si
neri possit, desituras afflictiones, nec futuras dia
nas, nec perpetuas; itaque Propheta obiecta pop
sua hac visione ad resipiscentiam ipsum prouocat
enim futurum, ut Deus illi factus placior, pe
atque vindictas remittat, omniaque in pristinum
tum restituat. Hęc de myrto amabili atque odor
arbulis sufficiant. Est huic affinis myrtus nemo
lis, cuius baccis turdi, *lysteers* vulgo, & merula
imp

*Myrtus syl-
uestris.*

in se delectantur, ita ut earum caro saporem bac-
 n referat odoratum; sic fic dulci v. de nomen
 ita, vulgo *Sneppe* ficubus sagiatur. Huic *lyue-*
myrto affinis est frutex aut virgultum *Pseudo-*
 us odore non sine gaudente iucundo cuius folia
 unices exiccatos vestibibus interferunt, quo grato
 re perfundantur. Refertur etiam inter *lyuestris*
 tos *Ruscus* foliis quidem *myrti*, sed latioribus
 nonata cuspidem unitis; sic ut incautius attrecta-
 tigitis aculeum infingat, ut vel inhaerent foliis,
 petioli appendice, baccæ pisi magnitudine,
 teis minores, corallino, rubentique colore per-
 cuius radice utimur in ciendo lotio, & atteren-
 calculis.

*Pseudo-
myrtus.*

Ruscus.

De Pino. C A P. XL.

Inns arbor etiam Belgico solo assuescit, sed non
 affurgit in ullam proceritatem, folio existit tenui,
 mundo, aculeato. Fructum seu nucem nihil neces-
 est describere, quum passim obuia sit, ac nucleus in
 imenti & medicamenti usum omninationi veniat.
Pinum Belgæ vocant, quum nux sit, sed quæ in ho-
 em emissa ac capiti illita illum prosterнат. Vnde
 erat apud Macrobiū iocus virbanus Casellii Iurif-
 onulti. Lapidatus à populo Romano Varinius, quū
 ladiatorum munus ederet, obtinuit ut Aediles edi-
 erent, ac proclamari per præconem iuberent, ne
 quis in arenam nisi pomum mitteret: forte iis rebus
 Casellius consultus à quodam an nux pinea pomum
 esset, respondit: *Si Varinium missurus es, pomum est;*
 Tanto ac tam acerbo odio flagrabat populus in per-
 niciosum ciuem, ut illum extinctum potius quam
 saluum cuperet. Cæterum Prophetas pinum atque
 alias memorabiles herbas concionibus accommo-
 dare, alias demonstraui. Esaias enim in decessandis
 statuis Ethnicorum atque idolorum simulachris mi-

*Lib. Satur.
cap. 6.*

Esaiæ 44.

ro artificio plerasque arbores narrationi acco-
dat ac commentat, quanta cura ac sollicitudine
studeant effingere atque elaborare fabri, qui
vili sunt, nec ullam salutem conferunt, adeo ut
illi rei ut lima, malleo, calenti foco iis efformant
laetitudinem se exerceant, ac siticulosi efficiantur
antequam opus perficiant. Artifices vero lignum
(ut concionem prosequitur) normam, & perpen-
diculam, amussim adhibere, securim, ferram seu
nam, circinum, & si qua alia sunt instrumenta
nandis polendisq; lignis idonea, sic ut pars eis
succidat Cedros, iulem, quercum, pinum, ex qua
assulis, segmentisq; ac scandalis dissectis ignem
teteoquendis panibus atque edulis, aut ut lignum
lescat, ex reliqua arboris parte sculpsit Deum, &
curvatus adorat illum. Hæc Propheta Esaias toto
Capite prolixè enarrat, ac semel atque iterum re-
tit, quo homines meminerint, unde petenda auxi-
lii, cui incurvanda genua, ad quem manus, oculi, co-
erigenda nempe ad Deum, cui soli honor & gloria
qui per Christum servatorem nostrum Spiritu
abunde nos imbuat, & contra omnia adversa reco-
inuietos.

De Buxo, errore vulgari Palma dicta.

C A P. XLI.

Miris modis hallucinari contingit plerosq; in her-
barum & arborum cognitione. Sic sunt qui
Matth. 23. anethum, vulgo *Dille*, quam Christus concioni ad-
bet, *Anys*, crepant, quum *Anisum* sui generis sit,
Belgis nomen retineat, seminq; proferat discutie-
dis statibus aptissimum, sic ut Anethi foliis utamur
condimentis, in oleraceis, in carniū elixariis
liquamine, verum non illius semine: at Anisi seme-
& fimeuli in condiendo instaurando liquore Cer-
uiniario, & placentis, in bellariis, in pomis assis salu-
brion

ysum obtinet. Sic Abies arbor celsa ac proce- *Abietis de-*
 ra, ut hinc nomen sortiat, quod abeat atque *scriptio.*
 in immensum, non est populus alba, vulgo
 dicta, ut nigra populus *Populus*, sed arbor Pro-
 prius in concionibus ad populum erudien-
 adhibita, si quando factum deprimunt, ac su-
 elatosque ac sublimes deprimendos pradi-
 etiam deiectiones erigendos. Abies perpetuo
 it, foliis pinnatis pectus modo relectis, flo-
 ceo, specioso atque amabili. Huic picea, ut la-
 no, prorsus assimilis, ex qua mali nauium, & an-
 eriguntur. Conspicitur huius generis arbor
 menium fastigiata non Cœnobio Anachori-
 quos *Carthusianos* vocant Ziricea contermino,
 uctum profert pino non ab similem turbinata
 sed qui nucleum exhibeat non esculentum.
 ut ad Buxum deueniam, in magno erro-
 rantur, qui buxum palmam esse existimant,
 ab hac per omnia dilideat, nisi quod vtra-
 perpetuo virescit, nec foliis spoliatur. Hunc er-
 ex eo exortum opinor, quod nostrates hac
 vrantur die ante Paschæ solemnitatem o-
 qui Dominica Palmarum dicitur: nam eo
 apud Belgas reliquæ frondosæ arbores de-
 antur. Spectatur hæc arbor in singulis fere a-
 nos hortis, folio myrti exiguo, concauo, subro-
 o, laeuore perpolito, perenni virore, flore
 ceo, odore graui & quem non solum animan-
 sed etiam homines auersentur, ligno autem
 ac ponderoso ita, ut in aqua demergatur, colo-
 llido ad flauum inclinato; sic ut ii, qui colore
 ellino sunt, ac giluo, minusque amabili, buxo-
 esse dicantur. Non desunt, qui huius arbo-
 rabiem ramenta lima attrita morbidis corpori-
 exhibeant, & lucem Veneream seu morbum *Color b-*
 icum iis expugnare tentent, eaque pari effectu *xens.*

Buxi natura.

Rei gesta narratio.

Cap. 3.

cesseant cum ebano seu Guaiaco ac ligno Indico
qui mihi toto cœlo errare videntur. Lignum
Indicum odoratum est, succo oleoso ac resinato
butum, sapore non ingrato; at Buxus acida est
ca, tetro viroscq; odore, sapore insuavi, & qui
nostis qua itatis sit particeps, si modo gustare
Conficiuntur autem ex tornatili hoc ligno
materia pedices, pugillares, manubria, forat
stula, capuli, pyxides, trochi; in quem usum
medicamenti accommodatior. Novi enim san
quendam apud nos, sed non admodum firmi
aut mentis sanæ, qui cineres buxi densa, atq;
marum consecrata, quem ritum Romana Ec
dominica Palmarum observa, cuidam adole
lo ebibendos propinaret aqua lustrali immer
hibito inani ac ridiculo quodam exorcismo, a
pellendas, ut adstantibus persuasit, febres, & vi
exigendos: non ita multo post, febris quidem
sa; sed adolescens morte sopitus est. sic ut au
rim meis ciuibus, ne quis tale quiddam iteru
tentaret, quum buxæ frondes deleteria sint, &
triales, corporiq; humano noxia ac periculosa,
odor grauis etiam & virosus indicat, & sapor ab
nabilis atque amarulentus, quem palatum re
atque auersatur.

Iam vero ut susceptum argumentum profec
hoc est, desumptas à Prophetis similitudines e
cem, commonstrabo obiter Buxum etiam adhib
concionibus, eamque arborem scite atque app
suis narrationibus Prophetas accommodasse. Q
enim huius arboris lignum cornea sit, ferreaque
icie, sic ut si quid illi insculpatur nō facile obli
tur aut exoleat. Dominus præcipit Esaiæ, ut pec
Iudeorum, qui Ægyptiis fidebant, amplincet atq;
aggeret in immensum, omnibusq; palam faciat,
fæde à Deo desciverint, & aliunde potius, quā ab

sa. l. 1.

m sint venati: obiter hoc illi dat in mandatis,
 referbantur eorum scelera atque asseruentur
 monumentis publicis, vt ne vnquam in obliuio-
 nem possint deuenire. Sic enim vult irritatus scele-
 ratione. Nunc ergo, inquit, vade & scribe hanc
 tabulam super buxum, vel in tabula aut pugillari bu-
 xum diligenter & accurate exaratam, vt sit in diem usq; *Esaiæ locus*
 in testimonium & usq; in æternum, hoc est, istud *explicatus.*
 vt tam accurate hoc scelus obsignetur, vt sit
 inextinguibile, nec vlla vetustate contingat obliterari aut
 effacere, sic vt & illorum oculis possit continenter
 videri, & aliis in memoriam reuocari elapsis iam
 tot seculis, omnibusque testatum esse illos de-
 liquisse esse ob patratum scelus, edito exemplo at-
 tributo specimine ne alios quoque eo impie-
 denolui contingat. Hieremias quoque simili *Cap. 17.*
 Metaphora, & proclamat. Peccatum Iuda scri-
 ptum est stilo ferreo, ungue adamantino exaratum in tabula
 eorum, & in cornibus ararum seu altarium eorum qui-
 bus continenter adstat, & in quibus ipsi & filij eorum sacri-
 ficiant. Stilo ferreo & cuspide adamantina scri- *Hier. locus*
 ptum, (nihil enim adamante durius, sic vt acutissima *explicatus.*
 umenta exigat, quo perpoliri possit) quod inde-
 let esse vult, nec annorum decursu interire, sed
 ætuo subsistere, nec vllò æuo obscurari. In Cor-
 nis ararum, tanquam in vestibulo primoque adi-
 ingressu templi, vt semper habeant in recenti
 memoria, vt continenter versetur ob oculos. Sic Da- *Psal. 50.*
 uidet peccatum meum contra me est semper, hoc est, ocu-
 liter obseruatur, mentique assidue incumbit,
 nunquam has furias & ærumnas, has animi car-
 uminas excutere possim, nisi scelus poenitentia ex-
 punctum sit, ac Dei misericordia expunctum ac dele-
 tum, etiam tot calamitatibus expressus, tantaque
 ærumnarum obrutus. concepta emergendi fi-
 de ab huiusmodi rebus defuncta similitudine; cu-

Cap. 19.

Iobi locus
explicatus.

Iobi 42.

Cap. 5.

Cap. 14.

pit id quod dicturus est in omne tuum perdur
le enim indubitatum certumq; ac fixum, nec
quam ambigeret aut desperare, quin felicem
optatum successum res sit habitura, Quo, inqu
tribuet, ut scribantur sermones mei? Qui insinuat, ut ex
in libra stylo ferreo & plumbi lamina, vel cetero fer
in saxo vel silice? Quo perpetuo extent, omnia
animis possint insigi, omniumque oculis obli
ens quod Redemptor meus vivit, certoque persuasi
beo me in novissimo die de terra surrecturum, & in co
visitum Deum Servatorem meum, quem visum
ipse & non alius, reposita est hac spes & fiducia in
Quibus verbis prater veram corporis reluc
nem (quæ ut in Christo perfecta, ita in nobis, li
cius membris perficienda est) hoc agit apud a
qui illi plus attulerunt molestia quam solati
mnibus testatum sit se aliquando ex his malis ac
ziis emerfurum, tamen si enim à Deo afflictus
in nihilum redactus, tamen certam se habere
eam concipere fiduciam, ut vindex & instaurator
Deus hanc cladem ac calamitatem in quam de
est, à se auferat, & erecturus sit ex sterquilinio
voluitur in pristinam dignitatem, sic ut res
stuofo ac funesto initio laram Catastrophen
itum sit habitura non sine numerosa prelis a
ac rei familiaris amplissimo prouentu. Quæ
dicat Iobi historiam non esse commentitiam
bulosam, sed veracem, & cui fides derogari no
beat; sic ut ex re gesta proponatur nobis patien
malorum tolerantia, ut testatur Iacobus Aposto
illo prior Ezechiel.

De Nuce. C A P. XXXII.

QVVM Sponsa (quo nomine & Ecclesia &
iusque anima quæ Christo insita est, desig

confectetur & capter odorum suauitates quæ *Cast. 6.*

in solissimis fructibus emanant, hoc est. nulla non
 sit oblectamenta virtutum quibus se reficiat:
in hortens nucum, ut longe lateque prospiceret atque
et vinea florescant, an mala Punica germinant, an se
proficiant in conuallibus. Quibus Metaphoris in-

ter omnium virtutum chorus. Intelligi autem
 debet non nux auellana vulgo *Hæsenote*, ex corylo
glans, quæ est arbor procera & ramosa foliis
 negræ uirtute quadam odoratis, latis & oblongis,

multis inuolueris ac tegumentis munito, cal-
 lis atque herbaceo cortice, ut Plinius elegan-

ter describit intus compactilicatum loculo. Sunt
 huic nuci bini & putamini carinæ, nucleis vero
 tripartita distinctio, lignea interuirescente mem-
 brana. Nux autem hæc *Basilica* vocatur, hoc est, re-
 gibus quod à Regibus è Perside in Europam trans-

portatur, communè nomine *Inglans*, quasi *Iouis glan-*
s, dixeris, quod eam primus hominibus Iupiter
 monstrauit. Eduntur hæc nuces salubrius, minori-

us incommode recentes & succulentæ, quam a-
 liæ. Nam rancescunt vetustate ac capiti grauedi-

ni inferunt, unde Græcis nux *Caryon* dicitur, quod
 capiti noxam inferat. Ex hac Medicamen *Diacaryon*
 facis in vñ est. quod è nucibus confectum mu-
 lta vitis adminiculatur reprimentis ratione.

Medes autem decerpitæ antequam putamina obdu-
 rant, melle & Zaccaro condiuntur, diuque asser-
 untur, roborando stomacho utiles, atque ori-
 busque non ingrata, sic ut mensis inferri possint,
 inter bellaria ut cortices Citri aliæque trage-
 ta, hoc est, delicata quæque edulia quæ secundis
 mensis atque alio cibo saturatis apponi solent. Elici-
 etiam ex nucibus virentibus necesse est, ut cor-

*Nucis arbo-
 ris descriptio.*

Lib. 15. c. 22.

*Nucis Ety-
 mologia.*

*Virtus agna
 nucis.*

Nux aduer-
ſtatis &
proſperitatis
ſymbolum.

Eurzul.
Præcocia
poma, quæ.

faucium ac palati hulcera ac puſtularum erup-
ad eluendas maculas, naſcos. lentigines in facie
etiam præſtat aqua quæ ex vitis ſarmentis veteri-
ſe inciſis profluat, qua de re nullum veterum
tionem feciſſe memini. Cæterum quum nux
foris ligneo ſit duroque cortice, atque intus ſa-
ſapidumq; nucleum contineat, appoſite nec
mode illi accommodari vita humana vel potius
ſtiana poteſt, atque Eccleſiæ decuſus. In hanc
nubila ſerenis, dura mollibus, aſpera lenibus, ad-
mitibus, dulcia amaris, ſolatia caſtigationibus,
ſa ſunt. Durum aliquando eſt & operoſum
frangere, quod ipſum, ſi dentibus tentes, periculi
imminet, ne ſi imbecilles ſint, illos frangas. Quo-
ſtat illi Plauti, *Qui è nuce nucleum eſſe vult, frangat*
poma, quæ. Quo denotat, illi qui dulcia deguſtare velint,
deguſtanda, qui aliquid commodi ſequeretur ac
quod malorum ſolamen conquirat, ne labore
giar, nihil non faciat ac patiat, quo ſalubria al-
poſſet.

De Pomis in genere, è quibus ſacri vates ſimilitudines
munt.

C A P. XLIII.

Serotina
poma quæ.

Pomorum differentia & ſpecies apud Belgas
mera ſunt, ſic vt ſuperiorem, noſtra ætas vili-
nam inſitio & inoculatio plurima genera pep-
Inter hæc ſunt præcocia quæ præmature ma-
ſcunt, ſed fugacia, vt omnes fruſtus verni & æſtivali
aſſeruari nequeunt. Hiberna vero & autumnali
multam hiemem imo in ver inſequens illæſa intacta
que ſervantur. Horum alia dulcia, alia acida, a-
ba, aſtera vinofa, mitia, diluta, aquoſa, alia
miſtique ſaporis. Præbent autem hi fruſtus ama-
les nulli non hominum oblectamenta, atque oculi
palato, manibus blandiuntur, vt etiam puerorum

differentiæ, sic ut si quis ullius generis mala con-
 trectet, odoretur, deguster, mire hoc blan-
 do afficiatur, sic ut etiam eo conspecto in men-
 te eniat Dei munificentia, qui tanta rerum varie-
 tatem cumulatissime instruxit. Inter poma refe-
 rentur quæ orbiculata sunt, nam pira fere oblonga
 turbinata forma. Horum differentias enume-
 rare non est huius instituti, quoniam omissis Cotoneis
 & Citriis, aurangiis, Persicis & volemis, sic di-
 gitur ad manus volam impleant Punicis, Armeniis,
 tantum admonere visum est, Deum has de-
 homini indulgere, partim in alimentum usum,
 in sanitatis conservandæ tutelam, eumq; non-
 tam adimere hæc vitæ solatia, si quando erga
 munificentiam sunt ingrati. Desumitur apud
 prophetam elegans Metaphora ex pomis æsti-
 cito quidem maturescunt, & ut res novæ, ho-
 efficiunt, sed quæ confestim putrescunt, nec as-
 possunt. *Ostendit, inquit, mihi Dominus Deus vi-*
hoc est, corbem seu canistrum pomorum æstiuorum,
Quid tu vides Amos? & dixit, canistrum pomorum,
is designat fructus præcoces & primitivos) Et
dominus ad me, Finis super populum meum Hac Me-
 ta pomorum quæ non possunt diu subsistere,
 imminere populo interitum, instare corru-
 tem ut pomis maturis, quæ si diu asseruantur,
 scunt, ut sunt pruna, cerasia, persica, corna quæ
 mare non possunt, aut in hyemem perdurare,
 appositissima similitudine pronunciet, matu-
 re ut consumantur, atque intereant, aut proxi-
 esse internecioni: eo enim peruenisse illorum
 ritiam, atque ut æstiuos fructus maturuisse, vel
 uri sint, nec amplius possint subsistere. Id ipsum
 Apocalypsis, ac Babylonæ, hoc est, qui Eccle-
 contaminant, extrema minatur, atque auferen-
 pronunciat omnes eius delicias, decus, magnifi-

Cap. 8.

Amos locus
expl.

Cap. 18.

Apocal. lo-
cus explic.

centiam, splendorem. Inter alia autem *Rea*,
inquit, anima tuo desiderata poma, & preclara quæ
omnia pingua perierunt a te, nec amplius illa inveniri
indicat omnia quibus oblectare se solet, & pa-
reficere ablata esse pompam, strepitum, feru-
apparatus bellaria ac mellita reposita, in quib-
uissimi fructus mentis inferri solent, ut poma
ac succulenta, pruna, Persica, aliaque secunda
delicia.

De Quercu, & aliis glandiferis arboribus.

C A P. XLIV.

Multa sunt in sacro Codice stirpium generi-
seriatim recensere ita mensi esset operis at-
infiniti laboris. Quocirca boni consulet æquus
si non omnia ad amulum sum exequutus. Quo-
tem Prophetæ arbores concionibus adhibent
modo satiat, quibus hortus excolitur, sed et ar-
uestres, quæ fere urbanis sunt proceriores, et
nonnullas obiter attingam. Sunt etiam nostris
nibus cognite fagus, populus, ulmus, quercus, &
ilex, acer, suber, cuius cortice suffulta sandalia
ceamenta frigus & aquam arceat, alizque glandi-
arbores, quæ olim ante inuentas fruges alimen-
tominibus suppeditabant. Vnde proverbium
Psal. 103. *Stultum est inuentis frugibus glande vesti.* Prophetæ
Psal. 28. has arbores validos & robustos designant, qui
opprimunt, ac tenuioribus sunt infestis quos
Deus minime negotio conuellit ac delicit. *Ipsi*
tangit montes, & fumigant, ipsæ Cedros in immensum
stigmatas prostermit & confringit, sic ut vix tenue
glum tanti fastus appareat. Sic Deus apud Amos
exterminauit a facie eorum Amorraum, cuius altitudo
tudo ac sublimitas Cedrorum. Quo designat & den-
fastum, superbiam, arrogantiam ac Dei contemp-

Si

Et Zacharias mentem eripit fastuosis, & tan-
 quibus desperatis ad lamenta eulatus ac fletus
 at, *Vlulate* inquit, *quercus Basan, quia succisus est* Cap. 17.
conventus ac magnificētia vastata est, hoc est ablatum
 ne robur, omnis vis & potentia, omnis munitio
 abilitetunt, apposite illis quernis arboribus co-
 Ut enim maxima duritia robori & quercui est,
 horum nonnulla vix findi queant, vel cuneis, vel
 vel serra diffecari: ita ut isti muniti ac vallati
 ac numerosa clientela, ad eas opes ac dignita-
 noresque, ut sublimes arbores euecti sunt, ut
 quam deprimi potuisse viderentur. Verum Dei
 tia nihil obstat. Superius fufius de iis tracta-
 s.

De Rosa, & ex illa desumptis Metaphor.

C A P. XLV.

ROSA apud omnes nationes flos spectatissimus, *Rosa vires-*
 neque odoratus, Cor & Cerebrum odoris sua-
 recreat: intus vero adhibita, affectarum par-
 dolores mitigat, & confortat astrictionis ratio-
 Succus tamen aut earum dilutum clementer ac
 ide alium proluit, flauam bilem expurgat, ieco-
 obstructioni auxiliatur, in quem vsum conficitur
 nos *Rhodopharmacum*, hoc est, Syrupus rosaceus *Rhodophar-*
 tius, qui citra noxam alium delicit, & biliosa *macum.*
 cimenta quæ febres tertianas excitant, expurgat.
 us amabilis floris multæ spectantur differentie.
 gatissimæ sint quæ albescunt, quibus succedunt *Rosarum*
 entes & muricæ, hoc est, quæ purpureo colo- *differentia-*
 ollescent, inter quas flagrantissimi ruboris *Milese.*
 ut etiam apud nos Puniceæ quæ Prænestinæ di-
 untur, vulgo *Provinciales*, colore qui Belgis in-
 et dicitur, quod venæ carnis colorem referant,
 subfloridum aut rutilantem. Sunt etiam Damasce-
 sunt musculatæ minutiore flosculo candido.

Lib. 2. c. 4.
Cynorhodus
odoratus.

Sap. 2.

Sapientia
locus expl.

Ecclesiast.
locus expl.

Ecl. 29.

odoris eximii, ut Cynorhodus urbanus & sativus
go Negelehtier, quæ Plinio videtur Rosa Græca
chmus, alia à Coronaria, flore roseo vel subbruti-
nuto, odorato, quæ dos etiam foliis aculeatis in-
cus quam vulgaribus rosis, quarum folia ino-
sunt. Quum autem Rosa nihil sit fugacius, nec
citius marcescat, aptissime huic vita humana fra-
caduca & momentanea comparari potest tum
splendore eius, gloria, decus, magnificentia, fasti-
perbia, quæ omnia ut flosculi citissime euanel-
Notantur autem in Scriptura sacra qui luxum
& odoratis rebus abutuntur. Sic enim compe-
se lasciui homines ac deliciosi, qui à morte nih-
minis superesse sibi persuadent: *Quum atque*
imbecilla sit aut brevis, & ut fumus & umbra euanesca-
te, fruamur bonis presentibus, & utamur rebus natura
iuventus adest. Vino precioso & unguentis nos impleamus
non sinamus elabi florem temporis, hoc est, non frui-
tiamur præterire amoenissimam æui partem, nec
adolescenciam, quæ Genialiter nulloque momento
est transigenda. Coronemus rosis antequam marcescat
nullum pratum aut viridarium sit quod non pertransseat
xuria nostra, ubique relinquamus signa lætitiæ, ne
vestrum exors sit insolentiæ nostræ, quoniam hoc
patet: hæc est sors & conditio nostra. Hæc, inquit Sapi-
cogitauerunt & errauerunt; Excacauit enim illos malitia
ne Dei arcana cognouerunt: itaque illorum concep-
improbat, quod non vltum rei spectent, sed luxum
prodigalitatem rerum naturæ, nulla habita Op-
ratione. Cæterum apud Ecclesiasticum comparatur
animæ puritas, candor, integritas, decus, & virtus
præstantia rosis aliisque odoratis stirpibus. Sic Sapi-
entia æterni patris, sui commendatrix, Ego, inquit
quasi cedrus exaltata sum, quasi palma in Cadis, & quasi
plantata rosa in Hiericho. In iis enim locis erant præ-
stantissimæ. Rursum quum ad amplexandam Sa-

in exhortatur. Audite me diuini fructus, hoc est,
Eccl. 38.

ut quasi rora plantata super riuos aquarum fructi-
Eccl. 50.

Paulo inferius quum

Pontificis laudes prosequitur easque

in immensum comparatione desumpta

trahit. Ipse est, inquit, quasi stella matutina

quasi luna plena quum suis diebus lucet hoc

est tota, vel media sui parte à Sole illustrata: quasi

stella verna diebus, & quasi lilia apud aquar riuos &c.

conicito studiole lector, quam illa frigeant

phora aut collationes qui ignorat herba aut

naturam ex qua similitudo desumitur, atque

concordandam concionem adhibetur. Caterum

inter scribendum id Horatii in mentem mihi

venit,

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci,

morem delectando pariterque docendo. visum

vulgare quiddam de Rosa adicere, quo iucunda

mixta minus satient. Inoleuit apud Belgas ac

et alias nationes consuetudo, vt si quando

sodales inter se conuiuia agitant, ascitis inter

præstantioris formæ aliquot puellis, stipulentur

isto simposio silentii fidem, ne fidos inter amicos sit

lilla sermone eliminet, eaque de causa vt id ratum ha-

bitur, sub Rosa hæc peracta dicuntur. Vnde passim

in cenaculis Rosa lacunaribus supra mensæ verti-

ta affixa conspicitur, quo quisque sit secreti tenax,

quid temere effutiat, sed omnia reticenda memi-

nit. Ita si quid licentius, parumque verecunde aut

indenter dictum vel actum sit, aut si in Geniali ac-

conuiuio inter se cantillent, lusitent, basient ac figant

lula, lasciuient, ritillent, insolescant, ante digres-

sionem omnia sub rosa transacta contestantur, interposita

exhortatione silentii ac pactioe reticentiæ impetra-

ne quis disseminare audeat vel minimum eorum

in hoc sodalicio peracta. Quo spectat Prouerbi-

H 5

In arte
Poet.

Horat lib. r.
Epist. Rosa
cur mensa
affigatur.

Prouerbi-
um
in fuites.

*Lacedæmo-
norum in-
stitutum.*

um, Odi memorem compotorem, in eos qui liberius
postridie in mentem reuocant atque effatiunt
vino sicut inscribenda atque oblivioni danda quæ
conuiuio incautus exciderunt. Ita Lacedæmoni
Lycurgi præscripto in foribus primoque aditu atque
dum vestibulo inscripserunt, *HÆC NON EQ-
TIVS SERMO*. Vnde autem hic mos receptus
Rosa in cenaculis erecta silenda imperaret, quæ
biagitari solent, Carmen istud Graphice expat

Est rosa flos Veneris, cuius quo furtiva latent,

Harpocrati matris dona dicant. Amore

Inde rosam mensis hospes suspendit amicis,

conuina ut sub ea dicta tacenda seiant.

Est autem myrtus & rosa Veneri dicata, his et
herbis odoratis exornari debet Coniugium ac
Genialis, in quo, excluso tumultu ac dissidio, quod
debet esse placida, quæta, sedata, & si quid inciderit
silentio inuoluendum, ob id Cupido Veneris
Rosam Harpocrati silentii Deo qui digito labem
compescit, consecratam esse voluit, eoque mi-
illum decorauit, quo exhiberetur hominibus lo-
cibus Rosa velut silentii symbolum. Vt autem
Harpocrates apud Græcos, ita Angerona dea apud Ro-
nos silentio præfecta est.

*Rosa silentii
symbolum.*

De Zizania, & Lolio aliisque herbis frugibus inimicis

C A P. XLVI.

*Quid Ziza-
norum no-
mine desi-
gnetur.*

Zizaniarum nomine designatur omnis inuisibilis
etiosa, noxia fruticatio quæ sementi ac frugum
cremento officit, quæque sata strangulat ac per-
succumque quo nutriuntur depopulatur, sic vi-
getes alique herbe salutares aut maligne ex-
gant aut prorsus suffocentur. Quam autem le-
tritico infestum sit, ac noxam interat inter Zizania
hoc est, ea quæ extirpanda sunt, principatum

Conspicitur autem in segetibus folio angusto, *Lolium* *græc.*
σπυρίδι, oleoso, hispido, semine in spica exili, flosculo gibbus no-
 tascentem ut phœnix cuius meminit Dioscori-
 xum. *græc.*
 Quibus prorsus affinis, quæ lolium sylvestre vel *Phœnix*
græc. *σπυρίδι* vocatur quod a muribus erodatur, est autē *herba*.
 atque adulterina tritici species, quæ aliquan- *Lib. 4.*
 dum purius discerni nequit. Huic fere sociari solet in-
 tergetes Githago, vel pseudomelanthium, siue ni *Melanthi-*
um adulte-
rinum.
 foliis porri, prælongo culmo, flore pur-
 o, semine in loculo papaveraceo, nigro, subro-
 inodoro, inodoro, farina intus candida si dentibus atte-
 Lolium autem Theophrastus provenire testa-
 x tritici ac ordeï corruptis vlgine seminibus aut
 helido imbre dilutis. Semen eius panibus admi-
 na, capiti dolorem, oculis caliginem adfert, quod
 porosos humores in cerebrum deferat. Vnde ma-
 it Prouerbiū in excutientes, quique sunt cali-
 tibus oculis, *Lolio victitare*. Sic Plautus:

Mirum est lolio te victitare tam vili tritico.

Quidnam? quia lusciosus. Verbero Edopol tu quidem
cacius, non lusciosus.

Lolio victi-
tare proin-
in Milite.

Cæterum quum zizaniorum nomine nullæ pecu-
 res herbæ designentur, sed omnes illæ frugum &
 herbarum peltes quæ extirpandæ sunt, ne frugiferas
 eas opprimant. Belgæ comuni nomine hanc in-
 alium herbarum congeriem *uuiet* vocant, & *uuiet*
 uncare atque eruere, fundumq; à noxiis fruticibus
 argarum reddere. Quocirca incunte vere antequam
 aadolefcent, mature ac tempestiue euellenda cu-
 at omnia frugum detrimenta. Virgilius autem obi-
 a complectitur quæcunque Zizaniorum nomine
 mprehenfa sint & satis noceant.

Prima Geres ferro mortales vertere terram
Instituit quum iam glandes atq; arbuta sacra
Deficerent sylua, & victum Dodona negaret.

Georg. l. 2.

*Mox & frumenti labor additus ut mala culmos
 Esset rubigo segnisq; horreret in arvis
 Carduus; intereunt segetes, subit aspera sylva,
 Lappæ, tribulig; interq; nitentia culta
 Infelix lolium & steriles dominantur auena.*

Lib. 1. Fast. Ouidius quoque agros & noualia culta præstari
*Ut careant lolis oculos vitiantibus agri,
 Nec sterilis cultis fugat auena solo*

Matth. 13. Hinc appositè Christus per Zizania, hoc est agrorum
 pestes & vicia doctrinam noxiam, perniciosam. In
 ceram designat, denique improbos & perniciosos
 doctores qui hæresi pestifera mentes hominum
 buunt ac peruersa fædolaque interpretatione in
 gante Diabolo, cælestem ac salutarem Euangelii
 doctrinam deprimunt, ac falsâ veris, vitiosa sinceris,
 bia certis immiscentes, Verbum Dei ac pabulum
 nimis inficere student & contaminare, quos tole
 quidem vult Deus in spem emendationis, & quoniam
 niti resipiscant, non tamen prohibet, ut Chrysostomus
Cap. 13. in Matth. mus ait, hæreticorum conciliabula dissipare, ora
 struere, loquendi audaciam concidete. Quo spectat
 illud Pauli ad Titum *Hæreticum hominem*, hoc est
Cap. 3. pertinaciter inhæret prauæ opinioni ac destinata m
 litia pergit tueri falsa. post unam aut alteram monitionem
 velut insanabilem ac deploratum fædore, sciens quod
 uersus est, quoniam ipse suo iudicio damnatus est
 suaque culpa perit, quod monitus in errore persistit.
Rom. 12. Et quanquam Zizania extirpanda nolit Christus. In
 ciosos tamen & qui Reipublicæ tranquillitatem e
 citatis tumultibus perturbant, Magistratus imper
 subiicit.

*De Libanotide coronaria, quæ vulgo Rosmarinus
 dicitur.*

C A P. XLVI.

Quintus

VVM Bibliorum interpretes non semper exacta
herbarum cognitione sunt imbuti, viri alioqui
herbarum peritia ad miraculum instructi, sit non-
numquam ut stirpium aliam pro alia substituant, am-
plius tate vocis Hebrææ decepti. Sic non desunt
herbarum quos est Franciscus Georgius Venerus recon-
diti (heruditionis vir) qui Libanotida, hoc est, nostra
Rosmarinum Coronariam pro Hyssopo verten-
tes censent, quæ vox à thuris odore nomen sortita
fruticem aut virgultum Iudæi in fasciculos
coactum ac complicatum, scoparum more,
supergerendis Iustrandisque hostiis immolaticijs ac-
cinodabant. Nominis autem vicinitate decepti
Latinam vocem refert *Esop*) Hyssopum trans-
eunt, quum ut isti censent, Rosmarinum fuerit
interpretandum. Quum etiam Iudæi nostra hac a-
(ut audio) fruticis huius fasciculo utantur, ubi
sua peragunt, accensis hostiis peccata expi-
sunt, imbuto intinctoque hoc fruticulo ani-
mum sanguini, quo adstantes conspergunt. Quod
olim Ethnici faciebant (mutuato à Iudæis
Iudæi ritu) ut Iuuenal. Persius, Horatius pas-
testantur ramusculo oliuæ, cuius rei exstat lucu-
sum exemplum apud Virgilium, qui pom-
funebrem describit, qua Milenus Æolides ge-
si hominis more effertur. Sic enim rem prole-
gitur:

Lib. 7. c. 27.
de Haman-
dis.

Æneid. 6.

Postquam collapsi cineres. & flamma quieuit,

Reliquias vino & bibulam lauere fauillam,

Offaq; lecta cado texit Chorineus ahen.

Idem ter socios pura circumtulit unda.

Spargens rore leui dixitq; nouissima verba.

est, manibus eius optima quæque precatus est,
officio etiam nostrates mortuos prosequuntur,
sepulchro inferri contingit. Nostri autem sacri-
lex veteri instituto in hunc usum manipulo utan-

*Aqua consecrata aut lustralis cri-
ga.*

*Aqua Ros-
marini vi.*

*Morbi Regii
remed.*

tur ex cetis confecto, atque aqua sacra adla-
conspargunt. nulla quidem, ut mihi persuadeo, si-
ritione gentili. sed ut Dominicis diebus hoc sym-
baptismus in mentem reuocetur, quo is ritus
remonia sit instauratio ac velut representatio
Sacramenti quod semel adhibuit, nunquam
ri debet. Caterum ut ad Rosmarinum referatur
tio, sciatent passim omnium horti vivaci hac fr
folio tenui crebro, oblongo, crassiusculo; colo-
tus candido, superne viridi, suaviter odorato, flo-
cæruleo, oleoso ita ut si in vasculo distillatorio e-
aqua eliciatur, oleum innatare videas; quod eg-
ralyticis & apoplectis salubriter admoveere soleo
uice ac nuca illo inuncto. Odor fruticis animu
fici, presentaneam autem vim obtinet in expug-
do morbo Regio, qui vulgo Ictericus appellatur
fusa extrema cute flauo felleoque colore: hic vi-
vis etiam ad animum transfertur vitiorum nat
maculis deformatum. & ipsum morbum comiti
qui menti vim infert, impugnat: sic omnibus a-
sum ut in elixarum carniū liquamine crebro
vsum admittant. Odor accensū fruticis pestis co-
gia fugat, atque ades suavis odoris fumigio a vi-
halitu tutas præstat. Conficitur ex eius floribus
dicamentum, quod quoniam diu subsistit, *Conse-*
trivales pharmacopola vocant, cuius vis cereb-
mire confortat, si nimio humore oppressum est
moriā collapsam erigit, & ne quis morbo cæ-
apoplexia, paralyti, spasmo corripiatur, aut cal-
tibus oculis efficiatur, singulari vi ac efficacia in-
ta est. Quum autem thuris odor ac suffimen-
Deo offerri solet, eoque homines illi litare, non
num à ratione est Iudæos thurificis fruticum od-
bus esse vfos ac Rosmarini ministerio (quæ sing-
vi pollet in expugnandis cerebri morbis, ubi m-
sedes est, & herba grato odore imbuta est) iua-

gisse: ut nunc Christiani vinida ac feruenti per fi- *Oratio sacri-*
 in Christum oratione se Deo reconcilient, qui *ficiū Chri-*
 us illi omni thure ac suffimento est gratior ma- *stianum.*
 ue acceptus: quamquam nihil velut Basilicas atq;
 sacras odoribus perfundere ac virente fronde,
 hisque redolentibus vel suffitu odoratas pectare,
 id absit superstitio, nec columen pietatis in iis ut
 hisque aliis constituatur.

Adhibentur enim huiusmodi adiaphora hoc est,
 differentia ad decus & ornatum religionis, atque ut
 beat populus aliqua honesta oblectamenta quibus
 igitur. Sic passus est Christus sibi deferri hoc ho- *Ioan. 12.*
 ris, ut impuberes ac promiscua multitudo faustis *Matth. 21.*
 clamorationibus se prosequerentur, sibi que congra-
 lantes Palmarum aliarumque arborum ramos pas-
 sū per vias ac compita prosternebant.

*Amygdala arbor: cuius passim in sacris Bibliis fit mentio,
 & de qua desumitur insignis Metaphora seu collatio à
 Salomone, Ecclesiast. cap. 12.*

C A P. XLVIII.

A Mygdalus arbor caudice procero assurgit multis
 ramis quaquaversū, ut nostra persica, brachiata,
 foliis salici proximis aut ligustro, aut ut ea quæ Belgis
Persica & volema proferre, flosculo candido, foliis
 liliaceo, quæ tamen si mense Ianuario aut paulo
 serius itatu cœli adhuc rigido florescat, apud Ziri-
 tros tamen fructus qui nobis *Amandel* dicitur, præ-
 cociter partu matureicit. Vidi enim ante sesquiannum *Amygdala*
 in nuptiali pompa generosi viri *Brannonis vviengaerd*, *Zelandis nati*
 in quem Socer *Hieronymus à Seroskerke* Zelandiæ Ori- *denegata.*
 entalis cis Scaldem Quæstoriæ dignitatem transtu-
 lit, Amygdala ex arbore recens decerpta ea matu-
 ritate ut cum Italicis vel Hispanicis certare possent,
 sic ut effracto lignoso putamine nucleum intus ex-
 hiberent candidissimum, denique succulentum,

miroque lapidum, adeo vt proceres aliquot
 quillucac in erant obitapeſcerent atque in
 bili admiratione afficerentur quum ſpectan
 ta deſpicata maritimi tractus regione tam ſp
 ſos fructus enaſci. Multi autem erant fructus
 gdalini gemino tegumento atque inuolacro p
 nati primum calycis, mox lignei putaminis, cu
 erat nucleus membrana obductus, qui in aqua
 lida aut tepelcenti maceratus membranam tota
 exuit. & ſe edendum zaccaro inſperſo exhibuit
 mygdalus non priuſus noſtrari perſicæ abſimilis
 quod huic folia maiuſcula ſint & ſlos puniceo
 candidus, fructus Perſicæ orbiculatus, carnoſus
 culentus, ſapidus, vinoſus, foris languinoſus, du
 rus ac ſcabra nuce, amygdalis priuſus affinis
 quod maiori lauore ſit nux amygdalina, nec in
 minoſa: fructus amygdalini cortex nihil habet
 edi poſſit, ſed tantum nucem ambit membrana
 tegmen puluini forma, intus vero exhibet nucem
 nuncamarum nuncdulcem, quorum prior ebri
 tem arcet præſumpta exiccandi ratione: nam hu
 ditatem vini ac vaporem conſumit, eumque pu
 bet ad cerebrum efferri, cæterum amaritudinis ra
 ne, & quod incidendi extenuandique vi pollet, vi
 rum internorum obſtructiones amolitur, hoc
 hepar, lienem, renes à craſſis humoribus expungit
 vrinam prouocat, calculum atterit, vt etiam nu
 Perſicorum; nauios, lentigines, maculas in facie
 que extima eluit abſtergendi efficacia. Quum
 tem vulpes calidis & ſiccis tabeſcant, vſu amygd
 rum amarorum emoriuntur, niſi aquam confe
 lambant, atque amaritudinem quæ vitalem ſuccu
 illis depopulatur, mitigent ac diluant. Dulcia am
 gdala (quo com meatu iacob patriarcha filios inſi
 xit, quum famis tempore in Ægypto illos aman
 ret) corpus alunt ac ſaginant, pectus expurgant, ra

*Amara a-
 mygdala
 quid præ-
 ſent.*

*Amara
 amygdala
 vulpi noxia*

Gen. 43.

conferunt, somnum placidum conciliant, delatis
 cerebrum suauibus ac soporiferis vaporibus: gum-
 vero eaque resinosa concretio, quam fisso per a-
 tem, hiantequae cortice arbor exudat, attingit at- *Gummi*
 Inspissat humores tenues, ac sanguinolentas ex- *amygdali-*
 ones cohibet. Ex hac speciosa atque fructifera *num.*
 ore quæ præmature floret, atque albescente flo-
 lo spectabilis est, desumit Solomon insignem *Cap. 12.*
 zaphoram in Ecclesiaste capite ultimo. adiectis a-
 quibuldā verbis translatiōis tam obsecutis & in-
 datis, ut non cuius sint explicabilia, & quæ Oedy-
 opus habeant coniectore, quibus tamen pro virili
 que ingenii nostri tenuitate aliquid lucis adferre
 labor. Toro autem hoc capite desumpta ex rebus
 nullimis, passimque obuiis collatione commone-
 cit hominem officii sui, utque in ætate iuueni-
 ti suæ inuigilet, cohortatur, antequam ætas ingre-
 scat, & corpus senectutis incommodis opprima-
 it. Itaque Deum ante oculos constitui vult, atque
 eum mentem continenter dehxam, nec vllō mo-
 committendum, ut in virescente ille in obliuio-
 em deueniat, sed viget ætas, atque adhuc in flore æ-
 consistit, omniaque membra suis officiis funguntur,
 eum vitæ integritate ac moribus inculpatis deme-
 eni iludeat. Eleganti autem periphrasi indicat, quo *Cap. 14.*
 nodo homo in ætate florida constitutus sentim de-
 lorescat, atque, ut Iob testatur, conteratur, & velut
 umbra aut fumus euanescat, sic ut singulis momentis
 detrimenta cōcipiat, atque in deterius rapiatur, omni-
 busque membrorum vlu & functione priuetur. Ac-
 cessu enim annorum (nam singula membra Solomon
 persequitur) caligant oculi, aures obsurdescunt, lin-
 gua titubat, & elicetur impedita, nares odorandi fa-
 cultate destituuntur, tremunt manus, labascunt pe-
 des, dorsum incurvescit, totaque corporis compages
 pedetentim dissoluitur. In hunc autem modum (ut

Locus Solo-
monis Alle-
goricus.

autoris verba enarrem) concionem suam pro-
tur. Memento Creatoris tui in diebus iuventutis tuae
quam veniat tempus afflictionis, hoc est, antequam
cum valent senii incommoda & morbi, de quibus
ces, non mihi placent, antequam tenebrescant sol & lu-
stella, & Luna reuertantur nubes post pluviam, hoc
bulia oculorum cum lachrymosa lippitudine,
commorabuntur custodes domus, hoc est, costarum
guaculum quod interna viscera munit, ac tunc
mutabunt, seu vacillabunt, vari fortissimi, hoc est,
qui corpus librant ac fulciunt. & otiosi erunt
in minuto nitore, hoc est, quum edentulus eris, &
que agre concicies mandibula: & tenebrescent vi-
hoc est, oculi, & claudentur ostia in platea, hoc est,
meatus, quo cibus in stomachum defertur, in li-
litate vocis molentes, & consurgunt ad vocem volu-
obserdescent oranes filie iatminis, hoc est, aures quae
norum modulatione affici solent. Excelsa quoque
bunt & formidabunt, hoc est, quum pedes labantur
tiora loca non conscendent, vel aliquid ex aliis
lapsurum metuant. In via florebit Amygdalus,
pinguabitur locusta, hoc est, pedes intumescent
bilem concoctionem; nam locustae ex porrectis
bus saliant, quod senibus est denegatum. Et de-
bitur Capparis. Antequam rumpatur funiculus arge-
& vita aurea recurrat, & conteratur hydra super fonte
confringatur rota super cisternam, & reuertetur pulvis
ram unde venit. & Spiritus redeat ad Deum qui dedit
Hæc partim Allegoria, qua Solomon aliud dicit
liud intelligit, partim Metaphora (qua verba
moditatis gratia transfert per similitudinem à
pria significatione ad alienam extimulat hominem
oscitantem, suæque salutis negligentem, ut
ficus ac Creatoris sui memor sit, illumque id
dem ob oculos constituat, nec unquam in obli-
nem devenire, patiatur: atque id præcipue in
lel

Caput Ec-
clesiast. 12.
explicatum.

mentia atque ætate iuuenili, quæ minus prou-
 identer salutem propriam innigilat, suisque com-
 muniis prospicit. quod ipsum eo magis amplificat,
 ut successura sint deteriora, quibus id perfici non
 potest. Quoties acriter stimulat mentes ignauas
 cordes, ut ab ineunte ætate in Deum mentem
 antequam senium ingrauescat, &
 erari contingat dies malos ac tempora, annos
 plenos incommoditatis, molestiæ, afflictionis.
 sicut in senio ac capulari senio omnia sordescunt
 oblectamenta, voluptates, deliciae, tripudia,
 lenæ, risus, ioci, lepores, omniaque fastidii un-
 dulia, cupedia, condimenta, bellaria, nec ullis
 quamlibet suauibus afficiuntur, quibus fere
 occupari ac detineri solet. Hanc autem oc-
 casum redimendæ salutis eo magis arripiendam
 facit, quod in ætate decrepita & inclinata ani-
 ma cum corpore hæcescat, mens obnubiletur,
 ratio, intellectus, omnesque animæ faculta-
 tes extinguantur, extincta luce, insitoque nature lumi-
 ni. Etenim (ut ordine ac continuata serie so-
 nis caput illustrem) senio confectis oculi cacu-
 lantur, ac præter caliginem lippitudine vitiantur, ut
 Luna illis vix conspici possint. Tunc manus qua
 in perficiendo opere utimur agilitate ac ministe-
 rium efficiuntur, atque ad opera manuarum in-
 sistent. Tunc pectus anhelosum est ac spiritus propter
 subsidentes ægre ducitur. Tunc pedes qui cor-
 poris ac columnæ fulciunt, labant ac incurue-
 nt, sic ut in ingressu scipionis ad miniculo indige-
 ant. Tunc dentes qui cibum molunt ac conficiunt,
 atque mandibularum alimenta conterunt, immi-
 nunt suo perfunguntur, ut edentulis affolent.
 cæcus imminuitur, atque oculi qui velut ex ca-
 uis atque animi fenestris prospectant, deficiunt
 micantur, aut conuenientibus ac collapsis palpe-

bris eorumque musculis minutim ac velut per
 lam vident, ut ii qui vix in platea obuium
 Tunc fauces egre cibum deglutiunt, occulte
 citatem gula: meatu ac tramite per quem
 in stomachum deferuntur, dentibus etiam in
 exelis, infirmis qui cibo elaborando attente
 non gnauiter insunt. Tunc somnus tenuis
 lis ob cerebri siccitatem, ut senex ad auctum
 expergiscatur. Tunc offuscatur vox, & stridula
 rate exasperante vocalem arteriam, prorsus
 cantillandum est idonea. Tunc ad leuissim
 pitum expauescit, totusque meticulosus
 dus semper aliquid sibi imminere, ac è sublimi
 psurum metuit, sic ut non temere per con
 plateas ingrediatur, nisi subinde respectet. T
 rescit *AMYGDALVA*, hoc est. Caput allu
 nicie sic, ut eminus conspici queat, quemad
 Amygdalus arbor quæ candidos in summitat
 producit, ac longissime se spectandam exhib
 vox exilis erit imminuta, ac stridula. Tunc
 quæque illi erunt oneri ita, ut ne muscant
 perferat. Tunc peribit apperitus, qui fere
 condimento irritari solet, totumque rerum
 um desiderium abolebitur. Hæc aliaque in
 da homini obuentura commemorat Solon
 grauescente ætate ac deuexa, antequam
 mi concordia ac confederatio, quæ hæc co
 ta sunt, dissoluatur, & priusquam ex hoc
 nimum emigrare contingat in sedes illi
 Quocirca homini has ærumnas in mentem
 quo in ætate florida ac virenti in Deum
 beat oculos, illique suam vitam, mores, ac
 probare studeat: *Antequam* [ut concionem
 tur] *rumpitur funiculus argenteus*: quo desig
 ne dorsi medullam, quæ ex Cerebri substantia
 teo splendidoque colore producta [ut etiam]

*Amygdali
 metaph.*

imantibus conspicitur) à basi occipitis, hoc est, is parte postica vno producta per quatuor & ita vertebrae (qui & spondyli dicuntur) ad os e, quod ad anum desinit, porrigitur. Quum *Spinae dorsi* in ista spinæ seu dorsi contextus, cui costæ velut *crina navis* atque trabes adhærescunt, atque affixæ sunt, sit ve- *apimiles*. *marina*, (nautæ *kiel* vocant) cui totius nauigii momentum incumbit, tota vis, robur, fortitudo, munimen- humani opificii ac structuræ in spinâ eiusque nulla consistit, sic vt scite Solomon homini immi- teritum pronanciet, quando illam conuel- rumpi, vel dissolui contingat, sub contracti ar- gei funiculi Metaphora, quod instante morte e- it. Cæterum quod sequitur, *Frangitur aut quassa- tur aureus*, ea figurata loquutione. Cor vitæ fon- tē designat, à quo arteriarum riui (vt ab hepate ve- rum propagines) producuntur, qui & spiritus vi- uer, & rubicundum sanguinem secum deuehunt, umbraque fouent & irrigant. Per Hydriam autem quæ conteritur iuxta fontem vel scaturiginem nes intelligit & vesicam meatusque vrinarios; qui ne in senibus collapsi & in angustum contracti non stant officium suum, sic vt accelerati interitus præbeant. Sequitur, *Et consingatur rota super lapideam, vel conquassatur & corruet currus fractis rotis in terram*. Quibus verbis denotat Caput quod fere mo- undis inclinari solet, & in humeros deuolui. Est item caput rotundum & globosum, quod vt rota facilis quaquauersum mouetur dextrorsum, sini- rorsum, nunc in pronam, nunc in supinam partem, amouendi & sentiendi facultas sit tributa, ex eoq; titus animales orti per corpus diffunduntur, ac totum sensumque neruis impertiunt: imminente item morte Caput primum fere labascit ac cor- (vt in oculis perspicui potest, qui omnium primo moriuntur, aut mortis indicia proferunt) ac totum

Gen. 30.

Imagina-
tio conce-
ptu fingit.Num. 16.
& 17.

corpus in præceps rapit, fractisq; omnibus membris
 ut axle currus aut vehiculi, omnem corporis firmam
 ram in foueam deiicit. Hunc itaque subesse sensum
 Solomonis verbis, testantur subsequencia: Nam
 inquit, puluis in terram ex qua desumptus est, & Spiritus
 Deum qui dedit illum, reuertetur. Cæterum ut ad Amyg-
 dalum regrediar, Iacob Patriarcha, cui postea vo-
 do Deo Israeli nomen inditum est, à socero Laban
 parum ciuilitate aut pro æquitate rei tractatus, non
 usus est astu ac stratagemate, subdolo quidem
 fraudulento, nisi industriam interpreteris atque
 genii dexteritatem, qua mercedem auaritiæ pro
 xtu denegatam; atque hæreditatem fraude remota
 tam ad se deriuaret. ratione Physica ad id perficien-
 dum usus: accepit enim virgas ex amygdalo, co-
 lo, populo, callanea, easque decorticatas in alu-
 canali posuit ante ouium oculos, ut quum potum
 nirent, in earum conspectu conciperent: cum autem
 omnibus animantibus atq; etiam fœminis formæ
 species rerum imaginatarum concipiuntur ex re
 obiectis, illæque fœtibus imprimuntur, factum est
 pedes fœtus ederent versicolores ac variegatos, na-
 culisque distinctos, sic ut Iacobus non poenitendū
 sortem sit consequutus. Cæterum extat in Biblia
 insigne miraculum de virga Aaronis Amygdali-
 morem spectabili florum ac fructuum amœnitate
 germinante, qua Deus perfracto populo voluntate
 suam testatam esse voluit, & palam facere omnibus
 quem præfici velit diuinis ministeriis ac sacerdo-
 munere fungi: Absorptis itaque terra hiatus soloq;
 dehiscente Dathan & Abyron una cum primariis
 quot conspirationi contra Moysen & Aaronem co-
 sociatis, qui se diuinis rebus ingerere tentabant
 Io Dei mandato aut vocatione: cæsis interim ex
 miscua plebe ac gregaria multitudine quatuordecim
 cum milibus & septingentis, demandauit Deus Moysen

aperet duodecim virgas, inscriptis singulis vir-
 ticipum nominibus, inter quas erat Aaronis
 icæ tribus. Et posuit singulas Moses inta^lerna-
 testimonii, post die ingressus Moses tabernacu-
 raculi, vnde à Deo responsa peti solebant, in-
 germinasse f. uticis in morem virgam Aaronis
 icæ familiae, ac turgentibus geminis flores e-
 sse, qui foliis dilatatis Amygdala protulerunt.
 erens autem Moses virgas omnes de conspectu
 ini, spectandas illas exhibuit vniuersis filiis Is-
 qua re visa, acceperunt suam quisque virgam.
 onis autem in signum rebellionis in tabernacu-
 relata est: quo sedato sopitoq; murmure ac fre-
 i in conditæ multitudinis, ea virga exemplo sit,
 mplius contra Deum eiusque ministros insur-
 Historia hæc illustre documentum omnibus
 bet, nempe, vt nemo sibi vsurpet aut vendicet,
 m functionem aut vltro se illi ingerat, nisi Dei
 & vocatione accitus, vel etiam communi con-
 uac suffragio eorum, quibus ea res per Dei Spiri-
 demandata est, quemadmodum Paulus ad He-
 os testatur Christum non sibi arrogasse eum ho-
 am ac dignitatem, vt constitueretur Pontifex qui
 cata abolet effuso suo sanguine, sed hac perfun-
 o legatione iussu Patris, qui illum constituit per-
 um Sacerdotem secundum ordinem Melchise-
 h. Cui itaque virga, hoc est, regendi docendique
 nus commissum est, ac delegata functio propa-
 di Euangelii, ille se alacriter operi destinato ac-
 gat, suæque vocationi gnauiter insistat. Atqui
 Aaronis virga prius arida, virtute diuina virefce-
 necepit, ac præterea fructum salubrem proferre:
 quoque par est, vt ministri verbi Dei germina
 tutum proferant, ac salutari doctrina illos, quo-
 cura iis demandata est, imbuant, vt fructus
 morum operum per fidem in ipsis conspiciantur.

*Documentum
 xiii.
 Historia Aa-
 ron.*

Cap. 5.

Hortatio.

*Amygda-
lina nux
vite Chri-
stiana sym-
bolum.*

Quod Christus sedulo inculcauit Petro terribiliter pulatus amoris confessionem, & pascendi gregem diligentiam. Videtur autem mihi admodum appropinquare ac conuenienter Nux Amygdalina posse statui Christianæ symbolum, in qua ut superius de Ioue diximus, aspera mitibus, amata dulcibus, mollibus ac suauibus mista sunt: nam per lignum durumq; putamen aduersitates, labores, & rumina commoda designantur: per nucleum dulcedine butum suauitas & solatium, dolorumq; fomes & mitigatio.

De platano eiusdemq; natura, à qua similitudinem habent sacri scriptores.

C A P. XLIX.

*Lib. 12.
6. 1.*

*Palma
Christi si-
ne Ricinus
herba.*

Fagus.

Tilia.

Platanus arbor est externa atque aduentitia, barbarum gratia ex Asia in Europam adnecta. Plinius testatur ad Morinos vsque Belgarum extremos Romani imperii tributarios esse delatari. Diffundit hæc arbor amplissime ramos, cortice fofo, folio vitis aut ricini, hoc est, eius stirpis quæ go Palma Christi dicitur, ob folia in expansa manu figiem articulata, Catapotia maioris etiam nomine cognita, quod semen cui inest vis purgatrix, per quæ Græcis Catapotia dicuntur, ab orbiculari folio sit inclusum, verum Platano, quam huic fructu lia paulo minora sunt, longo pediculo, hoc est, stioliolo quo folium aut fructus dependet, rubicundo flosculo paruo ac pallido, baccis rotundis atq; articulatis, scabris ac lanuginosis. Præbet hæc arbor, patulis sit diffusa ramis, ac quaqua uersum expositis, scenas & vimbracula, ut apud Belgas fagus, v. Bucken, laxatis ac deflexis expansisque in omnem partem cultoris industria ramis, eaque elegantius seu Philyra Belgis Lunden, cuius apud Brabatos nomen illa arboris propago, & natura & arte excultum.

exhibet, & exclusio Solis æstu opacum frigus
 ita, ut sic, vt subsidentes mire afficiat frondosa con-
 uersatio, ac lassos languidosque suauiter reficiat.
 desunt, qui quum Tiliam hæc præbere commo-
 deant, ac salubri vmbra altantes recreare, Platan-
 i existiment: alii fagum, quod Virgilius cecine-

Eclog. I.

*tu tu patula recubans sub tegmine fagi;
 siluestrem tenui Musam meditaris auena.*

quum magno errori inuoluti sunt, quum illis nulla
 foliis cum Platano sit affinitas. Arcent quidem illæ
 mores, vt Platanus, Solis ardorem, ac caput ob den-
 siorum foliorum pompam ab æstu tuentur, sed non con-
 citur ea species & forma foliorum in nostratibus
 boribus, non emanat ex fronde ea suauitas & expi-
 tio, quæ salubri halitu proximos afficiat. Est enim
 Platanus ea vi imbuta, vt venenata quæque arceat, ac
 serpentes longe abigat, adeo vt vespertilionibus hæc
 arbor aduersetur, nec facile sub ea nidulentur, eiusque
 vmbra ferre sustineant.

*Platani vis
 & natura.*

Quocirca sacri scriptores hanc etiam narrationi-
 bus suis accommodant, ex eaque similitudines desu-
 nunt. Sic Sapientia sui commendatrix, atque in e-
 tatrandis propriis encomiis occupata, commemora-
 tione excellentium arborum, indicat se omni virtu-
 rum genere exornatam, ita, vt sibi adsit decus, ho-
 nor, dignitas, amplitudo, sublimitas, fauor, gratia, ve-
 nustas, quibus dotibus suos sectatores etiam illustrat,
 fatetur se frondescere ac fruticare, vt Platanum ar-
 borem speciosam, quæ irrigata aquarum affluentia
 augetur, atque incrementa suscipit. Arbor enim
 hæc impense humore delectatur, ac sitibunda est ad-
 eo, vt vini irrigationem non respuat, quod ipsum fa-
 ctitasse Hortensium Macrobius refert, quo viuacior
 esset, ac magis spectabilis. Vt autem Platanus ramos
 ac propagines longe lateque diffundit, ac tam gratam

Eccles. 24.

Lib. Sat. 3.

*Xerxes pla-
tani umbra
delectatus.*

Psal. 16.

Thren. 4.

*Magnates
celsis arbo-
ribus com-
parantur.*

umbram exhibet, ut Xerxes Persarum Rex totos dies illa se oblectaret: Ita Sapientia quæ ab Altissimo emanat, omnes qui eo confluant, ac sub eius umbra recondunt, suavisimo Diuinitatis afflatu fouet, recreat, illorum curam ac tutelam suscipit, illos ab omni iniuria atque incommodo defendit. Sicut rat Dauid, *Sub umbra alarum tuarum protege me.* Et Ieremias plorabundus queritur se hoc solatio destitutum populi Iudaici personam sustinens: *Spiritus nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris, diximus, in umbra tua uiuemus in gentibus.* hoc est, illi praesidio fulti subsistemus & tuti erimus ab omni insultu. Ceterum quum sint in Palæstina ac Syria totoque illo felicitis Arabiæ tractu amoenissimæ iuniperumque proceritatis arbores ob soli ubertatem atque aeris temperiem, Propheta ex rebus obuiis ducta similitudine Regum atque Imperatorum magnaturæque splendorem, magnificentiam, sublimitatem, potentiam, maiestatem celsissimis arboribus ut Cedro comparat. Et si quales sunt paulo inferioris nominis Principes vel Satriapæ, quorum non tanta est potentia, ut cum summis certare possint, aut cum illis paria facere: sed tamen in aliquo numero censeri possint, & quibus obtigit non poenitenda dominatio non Cedro sublimi atque immensæ altitudinis arbori sed abieti vel platano, aliisque minus proceris aut speciosis arboribus comparantur. Itaque Deus apud Ezechielem amoenissima utitur Metaphora in describenda amplitudine ac sublimitate Pharaonis quantoque utatur successu ac prosperitate, quid incrementi florentissimo Regno accesserit, quos progressus acceperit, sic ut pronunciet nullum Regem illi parem, nec quemquam illius magnificentiam ad æquare: illum tamen ex alto fastigio ac gloria minime negotio deiectum iri, quemadmodum celsissimæ arbores securi deici solent, ac conuelli. Si-

enit

propheta narrationem prosequitur, qua De-
 verbo elatoque Regi, cui vt nunquam Deus in-
 em venit, ita eius populo fuit infestus, exitium
 tur: *Factum est*, inquit Ezechiel, *verbum Domi-* *Ezech. 13.*
ne: Fili hominis dic Pharaoni & Egyptiorum Regi & po-
pus: Cui nam a simulatus es in magnificencia tua: Lece-
rus Cedro similis es in Libano: spoliaberis ramis, frondibus
assus, tanta proceritate & altitudine vt inter con-
is frondes sit cacumen eius: aquae non timebunt eam:
 tus seu terræ profunditas qua radices aluntur,
 cum illam euexerunt, quumque extendisset ra-
 suos, hoc est, vires & potentiam assequutus esset
 aonis dominatus, in ramis eius fecerunt nidus
 ia volatilia cœli, & sub frondibus eius genu-
 omnes bestię saltuum, & sub vmbraculo illius
 tabant plurimarum gentium cœtus. Qua Me *Locus Ezech.*
 ora indicat Pharaonis imperio multas nationes *explicatum.*
 subditas, illique tributarias ac vèdiggales. Erat-
 pulcherrimus in magnitudine sua, in dilatatione
 istorum suorum, hoc est propagando imperio, ac
 tandis proferendisque finibus. Erat autem
 radix iuxta aquas multas, quæ affluenter illam
 abant. Quibus verbis designat opes illi accreuif-
 immensum ob negotiatorum frequentiam, at-
 vltro citroque commeantium turbam. Cedri
 fuerunt altiores in paradiso Dei, Abietes non
 quauerunt summitates eius, & Platani non sunt
 atæ illius frondibus. Quo indicat nullam pro-
 ciam ei parem, nec Iudæam quæ sanctissima reli-
 ne exornata est, nec vllas alias nationes, quæ Dei
 um amplectuntur, illi conferri posse. Ob tan-
 um autem, inquit, pulchritudinem & eminentiam e-
 lata sunt eam omnia ligna voluptatis quæ sunt in
 paradiso Dei, hoc est, inuidia quadam & emulatione
 qui sunt finitimi qui Deum colunt & venerantur.

*Successus
impiorum
pios ali-
quando
urit.*

*T'sal. 72.
Cap. 12.*

Cap. 1.

Cap. 21.

T'sal. 36.

*Davidis
locus expli-
catus.*

Vrit enim aliquando pios felicitas & successus impiorum, ita, vt improborum prosperitas illos pro modum vacillare facit, atq; a studio recti dimouit. Quod ipsum testatur Dauid, quum inquit, Mei tem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei, qui zelant super iniquos, pacem peccatorum dedit. Huius quoque rei indignatione motus Hieronimus cum Deo disceptat, & quodammodo cum eo expostulat, quod via impiorum prosperetur, & hoc sit omnibus, qui prauaricantur & inique agunt, eodem argumento versatur Abacuc, & cum Deo p modum rixatur: Quare respicis contemptores taces, conculcante impio iustiorum se? quasi dicat: Cur conniues? cur dissimulas, & quodammodo fas ad scelera & iniquitates improborum? Iob quoque indignatur impios in tantam felicitatem euectos, reliquos habeat contemptui. Quare, inquit, vita impiorum, subleuati sunt & confortati diuitiis? Domus eorum secure & pacata & non est virga Dei super illos, &c. Hæc autem tamen si in speciem inter se rates referenda videntur, adeo vt piorum animo tigent, & velut in lubrico constitutos ad ruinam p modum impellant exitus, tamen declarat, quod sint fallacia, incerta, momentanea, caduca, fluxa, temporaria quibus illi fruuntur, quum Deus subito & repente omnia euertat, ac in nihilum redigat, vt ne frigidum quidem tanti fastus & potentie apparet, quod etiam alio loco indicat Dauid, *Adhuc possidet & non erit peccator. & quæres locum eius, & non inuenies,* paulo inferius: *Vidi impium superexaltatum & eleuatum sicut Cedros Libani, & transiit, & ecce non erat: quæsiuit non est inuentus.* Quo denotat improbos in maxime sublimitatem attolli, sed ex florenti rerum statu in quiete possessione deturbari, illorumq; pompanum strepitum euanescere vt fumum, sic, vt ne posterius quidem in ullam regni partem aut hereditariam potestatem

Iellionem admittatur sed euerator florentissima
 milia, & aboleantur ades & palatia splendida, a qui-
 bus Reges & magnates nomen sortuntur. Ex-
 empla quotidie suppeditant Belgarum aliquot pro-
 res gellamine Regio decorati, quorum opes, decus,
 magnificentia defluerunt, & nominis celebritas ex-
 incta est, quod in tanto splendore, in quo erant con-
 tuti, nulla habita sit Dei ratio, nec iam felicitas
 in Supremo numini acceptam referre studuerint.
 Quo spectat hæc Ezechielis Metaphora, qua Deus
 regi amplissimo interitum minatur, eo quod Cor
 elatum esset contra Deum, sic ut aliis præda sit
 uturus, atque ad internecionem delendus, ipsi et-
 am confederatis in eandem calamitatis sortem de-
 ectis, quibus accedunt multa alia detrimenta, quæ
 Ezechiel hoc capere multis Metaphoris amplificat.
 Huc prorsus affinis est illa apud Esaiam Dei com-
 minatio contra fastum, superbiam, tyrannidem, cru-
 delitatem, scuritiam Regis Babylonis, super cuius in-
 teritu etiam lætata sunt Abieres & Cedri Libani, ut
 propheta differit. Qua Metaphora indicat Duces ac
 Satrapas, omnesque illius iugo oppressos exultare
 atque exhilarescere ruina atque interitu Tyranni sua-
 uissimi. Comparatur illi ob magnificentiā ac splen-
 dorem Regni, Lucifero fideri, argentei ac clarissimi
 splendoris, qui Planeta nocturnis horis atque inclinata
 iam die, Solem subsequutus, Vesperugo & Hesperus
 dicitur. Belgis *Auent sterre*, de quo Virg. *Ite domum saturæ*
venit Hesperus, ite capellæ. Matutinis autem atque antelu-
 canis horis, primoque diluculo Solem præcedens Lu-
 cifer vocatur Phosphorus; denique ab amabili venu-
 state ac splendore, lucidoque colore Venus, à qua &
 dies nomen sortitur. Cui rei hæc subest ratio, quod
 Veneris stella ratione epicycli moram ac retardatio-
 nem faciat in signorum spatiis, quo fit ut tardius pro-
 gressa, post occasum Solis appareat, velut itineris eius

*Esā locus
 explicatus.*

Eclog. ult.

comes, mox tamen maturans iter, ociore ambit
 rut, ac transiliendo se eripit à necessitate mori
 stumque cursum perficit, ac Solem matutino te
 re præcedens radianti splendore cælum illustrat.
 syderi quum Rex Babylonius memoratur asini
 successu rerum magnarum elatus, suæque frag
 tis oblitus, diuinos honores sibi deferri passus
 oppressaque Dei religione, ac profligatis eius ci
 ribus pro numine coli voluit, cuius insolentia
 superbiam, læsæque Maiestatis crimen indignu
 rens Deus, illum ex sublimi imperii solio deturbat
 omniq; gloria ac decore spoliavit (quemadmodum
 angelum Satanæ qui Diuinitatem affectabat, De
 proximas sedes ambiebat) & ea ignominia affectu
 etiam sepulturae honor illi sit denegatus, illata
 iamnum memorabili clade regno Babylonico, e
 que incolis, atque indigenis vndique prostratis.
 ruina ac tam magnifici Regis interitus passim p
 uocauit populares & finitimos, qui eius pompam
 strepitum vel inuiti spectare ac venerari soliti si
 ad dicacitates, scommata, dictæria, sic vt mortuo
 daueri insultarent, quod opulentissimus Rex qui
 lo nutu omnes territabat, ex tanta sublimitate ad
 stu in tam acerbam ac seruilem conditionem sit p
 cipitatus adeo, vt non sit inferendus sepulchro mo
 regio, sed (vt Hieremias Ioachimo Regi Iuda
 minatur) sepultura asini sit humandus. Quo indic
 corpus, vt asini & equi, feris & alitibus patam obic
 endum. Quo spectat illa Esaie Ironia & insultatio
*Omnes principes nationum dicunt, Derecta est ad inferos
 perbia tua, hoc est fastus, strepitus, magnificentia, vo
 luptates, delicæ desierunt: cecidit cadaver tuum. Su
 ter te sternetur tinea, & opperimentum tuum erunt vermes.
 hoc est, corpus demortui nullo erit oblitum vngu
 ro aut aromate, vt Regibus assolet, quo à putredine
 corpus conseruetur: sed a lumbricis ac vermiculi*
 arto

Cap. 22.

Esa. 19.

Esa. locus
 explicatus.

letur, ut infimo cuiq; cecidit. Quo-
do caelo cecidisti Lucifer. qui oriebaris mane ante cor- *Ambitio*
m Auroram: Corruisti in terram, qui vulnerabas gen- *ruina ob-*
uicebas in corde tuo, in caelum conscendam, supra astra *noxia.*
nullabo sedem meam, & sedebo in monte testimonij in la-
equilonis, Tu vero in sepulchrum detractus es in pro-
m lucis.

Quod denotat eum vita, opibus, potentia exutum,
tate absorptum, qui humana conditionis obli-
se efferre supra humanam conditionem studuit,
que honorem sibi vindicare. Quæ rerum vices
momento sunt Regibus ac mortalium cuique, ut se
vincant intra limites, ac meminerint eas esse vi-
cerum humanarum, ut minimo momento sum-
mum aliquando deuoluantur, eoque magis si
o factu ac superbia intumescat contra homines;
istas erigat aduersus Deum. Sic Paulus infelicem *2. Thess. 2.*
vanum exitum denunciat homini illi sceleroso
condito, qui effertur supra solium Dei, & se extol-
pra omne quod dicitur Deus, aut numen reli-
colendum, & à quo cuiusq; salus & incolumi-
pendet, adeo ut in templo Dei sedeat ostentans
sum pro Deo, & exercens palam sæuitiam ac ty-
nidem in sanctos qui volunt pie viuere in Christo
quem Deus suo tempore conficiet potenti spiti-
ris sui, atq; ementita falsaq; Diuinitatis specie ia-
tem abolebit claritate aduentus sui, quo detege-
omnis impostura, & euanescet (multis obstupe-
ribus, qui eius fraudulentis prodigiis & porten-
tamentati erant) ut fumus eius doctrina, & fucata
q; religionis ac pietatis species.

*Sanice, virgulto sarculo, termite, malleolo, palmite, ger-
mine, gemma qui & oculus in arboribus ac plerisque a-
lis, desumptæ similitudines, quibus Tropheta vaticinia
illustrant.*

Frutex.

Frutex appellatur quidquid ab radice multum
caudice ac ramosum se profert, sed quod ante

Virgultum.

arboris proceritatem non assurgit. Virgultus
terra eimergens fruticosa virgularum congeries
compluribus ramulis ac lignosis furculis eandem
ut herba emoritur. Hec aliquando excolitur et

Surculus.

rescat. Surculus est germen quod ex ramis sum-
individuum oritur, qualis nobis in ramulo
summitate ad insitionis usum accommodatum
Belgæ vocant, quo efficitur, ut

Virgil.

Athena ex arbore germen

Georg. 2.

Includat: vundos, docet inolevere libro.

Est autem Surculus in arbore velut succrescen-
tes & propago, ut in familia neporum & agna

*Malleoli.**Palmites.*

succellio. Vnde *surculare*, hoc est, adnascen-
tibus surculos adimere. Malleoli & palmites
mentis, hoc est, prælongis vitis virgulis porrig-
nouellæ sunt vineæ germinationes. inter quos

Ioan. 5.

pampinari, qui nihil aliud quam pampinis ad-
rum pompis luxuriant, quibus nihil speres quod
stentamenta stirpis: ut ficus Evangelica Chri-
testata. Sunt enim stolones & inutilis frutices

*Gemma in
vite quid.*

secanda ferro, ignique destinanda. Quia Men-
Christus impios atque improbos designat. Al-
mires fructuarii sunt, à quibus insequente æstate
ctus speratur, nam incunte vere palmites con-
humore, velut animati, profubetare incipiunt
lut parituti extumescere, sic ut gemmae in iis
ferre incipiant. Quod Cicero indicat, In viribus
mo vere existit, tanquam ad articulos sarmentorum
ea quæ gemma dicitur vel oculus, quod exiit
Vnde *Gemmare* vites dicuntur, ac turgescere in
futuri fructus. Indicaui id etiam Virgilius;

Eclog. 7.

---iam venit æstas

Torrida, iam lato turgent in palmitæ gemma.

G

ermen est id, quod ex ipsis arborum surculis pri- *Germen.*
ore exit, ex quo mox folium producit. Sic

quo germinare dicuntur arbores & pubescere.

Ita te post ver aduentare astatem conuicimus: ut

Matth. 24. indicat Christus sumpta similitudine à ficu

minante ac proferente grossos suos, quæ Meta- *Termes.*

superius explicata est de ficu. Termes autem

arbores ramus foliis vestitus, & fructibus onu-

præsertim ex Palma & Olea, de qua Paulus Apo- *Rom. 11.*

similitudinem desumit contra illos, qui fastu-

di, ac sanctimonia specie inflati alios despici-

ac concipiunt de se opinionem, quam pro huma-

agilitate maiorem. Hæc præfari visum est Le-

candide, quo plus lucis adferret plantarum

ratio, ex quibus concinnæ similitudines & Meta-

desumuntur; neque enim solum ex arboribus,

is & fruticibus sacra historia Similitudines mu-

nt, sed etiam ex earum partibus & appendicibus,

ce qua alimentum alliciunt, trunco, per quem

indunt, cortice, quo muniuntur, ramis, fronde,

is, flore, quibus exornantur, fructu, semine, qui-

propagantur: Sic Esaias, ut rem aggrediar, quum *Cap. 53.*

Christo, eiusque ministerio vaticinatur, atque il- *Ioan. 16.*

oculis hominum spectandum exhibet, descri- *Rom. 10.*

tam salutarem summi patris Legatum nulla spe-

nulla formæ dignitate fuisse, sed abiectum, despi-

am, ita, ut nullus propemodum illo afficiatur, aut

um ut gratiosum hominem ac fauorabilem com-

ctatur. Similem dicit Christum virgulto aut fur-

o, qui emergit ex terra arida, ieiuna, squallente

triculosa sic, ut nullam spem pollicere posse vide- *Esai. locus*

ur hominib? (nam coram Deo nihil illo sublimius) *explicatus.*

in vllam sublimitatem possit euehi, suamque pro-

gate doctrinam, aut vlla ratione efficere, ut aliquā

inde eo quisquam concipiat instaurandæ salutis,

aliquid magni ab illo sperare, adeo, ut quum mul-

K.

ti abiecti hominis specie offenderentur, eo res de-
 turba videatur, ut vix decimus quisque fidem in-
 turus tam magnificis promissis eorum, qui
 prædicant, ac testarum orbi volunt Christo
 Seruatorem, saluifque humane vindicem, &
 torem. Quum enim in eo nihil fuerit ipse
 aut visenda specie (nisi deuicta morte, exhibito
 rectionis triumpho, ac consummato salutis huius
 mysterio) profecto non mirum cuiquam, aut
 dum videbitur tam paucos amplecti eius pro-
 nem, eiusque doctrinam arripere: quum vix de
 deputent, in quem defigant oculos, ac spectare
 neant, & abiectior sit, quam ut eius conuerfatione
 familiaritate vti cupiant. Longum autem est
 inia persequi, quæ in hoc Capite Esaias con-
 morat de propagatione regni Christi, propter
 ctorem ad huius Prophetæ interpretes relego, Ier-
 nymum, Rupertum, Twicensem, Adamum Sæ-
 dum recentiore, & si qui alii in illustrandis
 vaticiniis fuerunt occupati. Omnium autem
 stianorum interest locum huius Prophetæ ac-
 eruere, in eoque identidem immorari, ac singulis
 ditando excutere: quoniam in eo nobis prop-
 tur, quibus maxime illustratur Christi & huius
 & gloria, & quid nobis contulerit, quantaque
 fir, ut excussa seruitute ac tyrannide Diaboli
 bertatem damnatos affereret. Reuocat nos ad
 sti exemplum Paulus Apostolus rigidus Christi
 religionis assertor & propugnator, atque hoc
 ut ita finis affecti, sic animati, ut Christus
 qui: quum esset in formæ Dei, non se rapinam arbitra-
 ut esset aequalis Deo, sed seipsum exinanivit, ut assumptus
 formæ. factus sit homini similis & in forma reperiatur, ut
 factus obediens usque ad mortem Crucis ignominiosam
 quapropter Deus illum exulit in summam sublimitatem
 donavit illi nomen, quod est supra omne nomen, ut in

Philp. 2.

Pauli locus

illustratus.

qui: quum esset in formæ Dei, non se rapinam arbitra-
 ut esset aequalis Deo, sed seipsum exinanivit, ut assumptus
 formæ. factus sit homini similis & in forma reperiatur, ut
 factus obediens usque ad mortem Crucis ignominiosam
 quapropter Deus illum exulit in summam sublimitatem
 donavit illi nomen, quod est supra omne nomen, ut in

Est omne genu, caelestium, terrestrium, & inferorum, Matth. ult.
 nulla vis, nulla potestas tanta, quæ non sub-
 iacet illius imperio. Sic Paulus, ut etiam Elaias
 Christi naturam complexus est humanam
 noxius fuit & expositus calamitatibus & mi-
 serum omnium: & diuinam ob consequutum impe-
 rium quo devicta morte & Diaboli tyrannide, extin-
 ctis peccato, mortales omnes in libertatem affe-
 runt, ut nemo non illi assurgat, nemo non caput in-
 eque, nemo non genua incuruet, ubi tam sacrosan-
 ctum nomen vel proferri, vel exclamari audit.
 Nam ut in argumento suscepto progrediar, quum
 nusquam non Christi gloriam illustret, atque
 regnum, hoc est, Evangelicam professionem
 propagandam prædicet, consolatur afflictos & mœ-
 rores, qui se deritutos omni præsidio existimant, ut
 incepta spe & fiducia in Deum mentem erigant.
 Nam enim indicat (a sumpta Metaphora surculi
 arboris) instauratum iri spirituale: Davidis regnu-
 m, omnesq; pios qui se desertos credunt,
 cognatorem habituros & vindicem, excussoque
 iugo, libertatem assequuturos, quod hoc va-
 re confirmat: *Egredietur, inquit, virga seu vir-*
gam, vel surculus ex radice Iesse, & flos subsequente
ex caudice eius. Et requiescet super eum spiritus Do-
Spiritus sapientie & intellectus, Spiritus consilij & for-
nis, Spiritus scientie & pietatis, & replebit eum spiritus
Domini. Quo indicat Christum omnibus
s cumulatissimum, quibus suos instituit ac
pletat. Eandem similitudinem paulo post repe-
In die illa radix Iesse, quæ inclinatis rebus Iuda-
ropemodum extincta videbatur, ut aridus trun-
instaurabitur & erigetur, ita ut omnes nationes,
quam in scopum oculos habitura sint deñxos in
illum, qui stat erectusque est in signum: ac
ut vexillum populi, atque illum requirent;

Cap. II.

Esa. locus

illustratus.

*Ex radice
firpium de-
sumpta si-
mituantes.*

Cap. 29.

Cap. 14.

Prov. 12.

Ecl. 24.

eo se conferent, illum certatim gentes depur-
tur. Caterum ex radice, quæ humorem
cit, ac vitalem succum per ramos undique
sumuntur in Biblis similitudines perclegan-
partis rebus prosperis ac secundis prophetis
modanturque ubi successum pollicetur. De-
iam incrementa virtutum: partim rebus di-
applicat quum scilicet improbis exindia-
que interitum denuntiant. Sic ob cum fi-
pibus & potentia, ac frueretur rerum omni-
entia, omnesque procures illum passim hor-
sequerentur: *Radix mea* inquit, *erat humore per-*
taphora sumpta ab arboribus, aqua salubri-
quæ non arescunt, sed florum & frondium
spectabiles sunt. Et ror morabitur in messione
denotat omnia felicissime successisse, nec qu-
menti aut iacturæ accessisse rebus suis: Quod
radix fundamentum sit quo arbores fulcun-
limentum percipiunt, Deus apud Oseam po-
relipiscuntibus atque iis, qui illi fidunt, vberit-
que, opesque stabiles & diuturnas: *Ere*, inquit
ros Israël, & germinabit sicut rosa aut lilium, & erum-
est, dilatabit, diffundetque se radix eius. & prop-
se ramillius. Quo designat non facile moritu-
lorum felicitatem, sed ut validas arbores, stal-
fore diuturnam. Solomon autem, quæ
nem atque evanidam impiorum spem indica-
frustrandi sunt votis suis, nec sunt consequi-
quæ animo conceperunt: *Desiderium*, inquit,
nam mentum est pessimorum, hoc est, ea cogitant ac
tantur, quæ interitum adferunt: *Radix autem*
proficiet, hoc est, pullulabit fructumque salutis
proferet. Vnde Sapiencia radicatam sedicit,
mas defixisse radices, ac propagatam in popu-
no ifico, sic ut assurgat in immensum, ut C-
& Cupressus, hoc est, longe lateque diffundit

as quibus sui studiosos obumbrat, ac saluber-
 litu fouet ac recreat. Ediuerſo, quum Deus
 imminatur improbis, ac confirmat non fore
 pauc diuturnam illorum potentiam, quan-
 ta vallata ſit & munita, Radicem illorum
 impro tunciat. Quo ſpectat illud Iobi: Ego *Cap. 5.*
um firma radice ac maledixi ac deteſtatus ſum pul- *Iob. 15.*
mon eius. Cui & illud conſonat, Cunctis diebus
ſit impius, & numerus annorum & tyrannidis illius
Non dicabitur nec perſeuerabit ſubſtantia eius nec
terram radicem ſuam; hoc eſt, non erit diutur-
ior eius aſſuetas flamma, & auferetur ſpiritus oris eius
hæc omnia indicant omnem faſtum, ſtrepi-
perbiam ad nihilum redigenda. Non mitio-
tunciat David homini ſcelerato ac nefario qui
fluxis ac caducis ſiſus, innocentes opprimit. *Pſal. 51.*
ta, inquit, Deus in æternum & euellet de taberna-
radicem de terra viventium: Quo indicat illum
us extirpandum, ac funditus eruendum, ſubla-
ni ſpe propagandæ ſamiliæ; nam extincta radi-
la amplius eſt poſteritatis ſpes. Eadem Meta-
Chriſtus uſus eſt, quum os obturat Phariſæis, *Matth. 15.*
pulos libertate dicendi offenſos placat: Omnis
ſto, quam non plantauit pater meus celeſtis, eradiabi-
Quo indicat, Omnem doctrinam aut inſtitutio-
ne, quæ non innititur Chriſti ſolido funda- *Ioan. 15.*
to, & quæ plus habet ſuperſtitionis, quam veræ *1. Cor. 3.*
tis extirpandam. Solent fere in nihilum re-
& aboleri, quæ humanis conciliis, nec adhibito
ſtatuuntur, omniaque diſſipari atque obſole-
re, quæ non ſcripturæ immobili autoritate fulci-
ur, vel ad oſtentationem & quaſtum excogitata
t. De Germine, hoc eſt, rudimento floſcentis
ula incunte vere, par eſt ratio; nam ex eo deſu- *Spruyte.*
untur ſimilitudines, vel in bonam, vel in deterio- *Eſaiæ 5.*
ri partem. Si uinea Domini exercituum Iſra. eſt, &c

Cap. 4.

Esaia 61.

Hier. 33.)

Palmites
quid desi-
gnent.
Psal. 79.

Esaïas testatur; Et viri iuda germen eius delectabile
In eodem Capite in deteriore parte; Rati-
onem sicut fauilla erit, & germen eorum ut pulvis
hoc est, improbi perdentur, nec in ullam ma-
nem resurgent. Rursus quum idem Prophe-
ta testatur populum, & pollicetur gratiam Ser-
uandam non defuturam; In illa die, inquit, erit germen
in magnificentia & gloria, & fructus terra sublimis se-
rificus Quo ostendit plurimum ornatus ad
ris accessurum iis, qui in fide persistant, ac
Christi favore & munificentia consequuturos
spectat illa exultatio qua sibi tacite ac velut
plaudit ac gratulatur homo pius, quod tot tanta-
rum donis sit cumulatus. Sic enim omnia sua dona-
menta, quibus affatim ornatus est, ad Deum en-
tium actione referens: Gaudens, inquit, gaude-
bit Domine & exultabit anima mea in Deo meo, quia in-
vestimentis salutis, & indumento iustitie circumdatus
quasi sponsam ornata monilibus suis. Sicut enim
profert germen suum, & sicut ortus semen suum
minat: sicut Dominus Deus germinare facit iustitiam
& laudem coram vniuersis gentibus. Quibus
inducit se omni virtutum genere ex cultum, atque
Dei beneficio, cui vni debetur laus & gloria. Ver-
terea fertilis & secunda, virentibus herbis exor-
testatur Dei erga inferiora hæc munificentia, ita
tia pax, tranquillitas, ac ceteræ virtutes quibus
res humana exornata sunt, declarant summam
erga homines beneficentiam & amorem, sic vt
to hæc Dei munera nos ad gratitudinem prouocare
debeant.

Palmites vitis, qui se longe lateque diffundit
explicant, dilatant, atque vimbracula contra Solis
flum præbent, felicitatem, honorem, dignitatem
magnificentiam, decus, amplitudinem successuum
Scriptura designant. Sic David eleganti allegoria

Imitis, Hebræorum res secundas commemo-
 ras calamitates postmodum sunt subsequutæ.
 cum Deo sermocinatur, *Vineam de Egypto*
transiisti: quo designat populum Iudaicum; *eiecisti*
et plantasti eam, hoc est, curam adhibuisti illis
 in plantandis & instituendis. *Quæ vitis extendit palmites*
ad mare, usque ad flumina propagines suas, hoc est, ex-
 tendit imperii terminos. *Ut quid diripuisti sepem*
vineæ, vindemiant eam omnes, qui hac iter faciunt? hoc est,
 pugnant, conuellunt, lacerant, dilaniant potentiam
 Iudaicam, quod destituti sint protectione tua,
 te præsidio orbat. Idem argumentum tractat
 vinea ac palmitibus desumpta similitudine.
 autem insignis locus apud Ezechielem exhibi- Cap. 5.
 tabola ænigmatica, qua declarat Deus producta Cap. 17.
 tionem Aquila prægrandi ac rapaci, qua Re-
 Babylonie regno Israelitico inhiantem designat,
 alia insignia attribui solent, ac vinea frondosa,
 etque palmitibus exposita, nihil stabile esse
 diuturnum, nec temere hominum potentia fi-
 dum, esse enim Regum ac Principum fœdera, a-
 litas, pacta, societates infidas, florentissima ma-
 ruina obnoxia. Illa enim Deum dissipare & ex-
 dere, ut vineam foliorum ac frondium pompa lu-
 rantem: erigere autem humilia, abiecta, despica-
 Quod ipsum in postrema Capitis parte his verbis
 licat, & *scient omnia ligna vel arbores regionis*, hoc est,
 perbi, elati, sublimes, Reges, *quia ego Dominus humi-*
lignum sublime, & ex alto lignum humile, & siccaui feci,
et feci lignum viride & succulentum ac frondere ut vi-
ntem arborem, lignum aridum, Ego Dominus loquutus
sum & faciam. Quo indicat erigere se humiles & de-
 icabiles, atque è sublimi deturbare arrogantes.
 Quod ipsum agnuit Diua Virgo, & cantico illustri Ent. 33.
 estatum voluit omnibus, Deum clementia uti erga
 illos, qui eum reuerentur: deicere autem illos &

Cap. 19.
Ezech 21.
Prouerb. in
improbos.

Tyranni
descriptio.

Locus Eze-
chielis
Physicus.

profligare, qui animi fastu contra Deum & homines
insolescunt, diuites famelicos pati, esurientes
affatim saturare & implere bonis. Paulo post
argumentum prosequitur Ezechiel vaticinio
nato contra Ioatham, Eliachim, & Sedechiam
rum & sordifragum. Sic enim primo illos sub-
pingit coloribus & indolem illorum exprimit
scilicet corui, vt habet prouerbium, *malum ouem.*
mater tua leona inter leones cubauit & in medio leonum
nutriuit catulos suos & eduxit unum de leonibus, & leo
est didicit pradam capere, homines deuorare, in capto
non absque vulneribus, nec sine sanguine, ita vt nullum
facit incruentum. Mater frustrata sua expectatioue
sumpsit alterum leunculum suis Ioachimum scilicet
nem, hoc est, tyrannum constituit eum qui incedebat
leones, & factus est leo ac didicit pradam capere, atque
deuorare didicit viduas facere ciuitates depopulari, atque
seruum redigere qui etiam vincas catenis abductus est in
Babylonem. Quo autem magis exaggeret rei a-
citatem, atque amplificet Regis crudelitatem,
etiam illi ab utero materno adfuit, repetit
initium, vsus Metaphora Physica in hunc modum
Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquas plan-
est. Quam Metaphoram, & quae subsequuntur,
non nisi Physicus, & qui in re Medica sit exercitatus
recte interpretari poterit. Alludit enim ad infan-
tationem in utero; nam rubicundo ac sanguine
lento sanguine foetus alitur, ac sensim incrementum
capessit; itaque indicat matrem, à qua crudelitas
fluxit, mire foecundam esse, & sanguine in quo foetus
voluitur, redundantem, vt vineam fertilem in locis
irriguis: eoque euenit, vt materno sanguine affue-
ter pastus & signatus vires validas & robustas co-
ceperit. Quod indicat, quum inquit: *Fructus eius*
& frondes eius creuerunt in aquis multum. hoc est, humorum
in utero abundantia. Et facta sunt illi virga sol da in se
p

dominantium. Quo designat imperatoriam digni-
 & regalem pompam ac strepitum. *Et vidit*
in eam suam in multitudine palmarum suorum. Quo
 illius potentiam ac magnitudinem longe ex-
 & exaltatam staturam eius inter coman-
 andes. Quo designat illum longe superasse ma-
 gentia sua vicinos reges & Sattapas, ac latius 4. Reg. 23.
 gasse dirionis terminos. *Quum autem in tanto re-* Hier. 59.
atu ac strepitu constitutus cepisset alienari à Domino. & 52.
no ipse ut speciosa ac diffusa vitis auulsus est, & emar-
at. atq. arefacta sunt virga arboris illius, eaque vinea
lactata est in desertum loco arido & siticuloso. Quo Zadechias
 pat exilium & captiuitatem, in quam abductus in Babylo-
 priuatus honore, dignitate, dominatione, ma- nem abdu-
 centia Regia; Quod his verbis indicat: *Non est in Etus.*
 am perfluit in vinea Metaphora) *virga fortis, nec*
rum dominantium, hoc est, nulla est imperii maie-
 nulla magnificencia, nulla autoritas, qua illum
 a contemptum possint vindicare. Haftenus de
 nitibus ac vitis propagine, à quibus Christus et-
 similitudinem delumit, atque homines, qui illi
 fidem insiti sunt, ac bonorum operum fructum
 ferunt, fructus sis palmitibus assimilat. Impro-
 vero omni ornatu destitutos, nulloque fidei ac
 raritatis succo imbutos, aridis & infrugiferis, qui
 nutes frutices & sarmenta igni destinantur. Qua
 re vberius in Capite de Vinea. vbi Ioannis Euan-
 ista locus explicatur. Cæterum rami, qui mul-
 lices ex caudice atque arboris trunco, velut erectis
 achis se diffundunt, simili Metaphora vt palmites
 ncionibus adhibentur; Designantur autem hac
 ce robur, potentia, firmitas, incolumitas, decor, &
 natus familia, totiusque posteritatis propagatio ac
 boles, denique consanguineorum, affinium, co-
 atorum, nepotumque series. Sic Sapiens quum
 li felicitatem ac florentes annos pollicetur, qui Sa-

Cap. 15.

Ex Ramis

Metaphora.

Ecel. 1

Rom. 11.

Pauli locus
excussus.

Rom. 4.

Gal. 3.

Iacob. 12.

Cap. 13.

Cap. 4.

pietiam amplectitur; *Radix sapientia*, inquit, *Deum*, & *rami eius longavi*, hoc est, in multos annos vita proregabitur & longum habiturus est paucis. Extat autem insignis apud Paulum *Qua* Metaphorica de ramis auulis ex olea, & in illo locum aliis insitis, in qua solidis argumentis ac demonstrationibus Iudaeos non ita excisos ac dilis ostendit ac conuicit ut sublata sit omnis recuperanda salutis spes: sed illos denuo inserendos, si hoc amplectantur. Si enim *primitia*, inquit, *sancta* & *spersa sancta est*. Si *fermentum sanctum*, oportet & *massam statum sanctam*, quae fermento undique imbuta. Si *radix sancta* & *rami sancti erunt*. Si Abraham patrum credentium patet fidem amplexus est, & illi imputum est ad iustitiam: quid vetat & nepotes ac posteriores stirpis suae authorem exprimere, ac fidem eandem amplecti, ut superius fufius a nobis explicatum. Caterum ut comantes ac longius exporrecti ramaliquando felicitatem denotant, ac rebus laetis ac cunctis adhiberi solent: ita nonnumquam illos re aduersis sacri Scriptores accommodant, eo quod mine calamitates obuienturas denunciant, nec improbos diuturna prosperitate vsuros, quod huiusmodi verbis indicatur apud Iob; *Cunctis diebus suis superbius impius sed nec ditabitur, nec perseverabit substantia eius, mittet in terra radicem suam, ramos eius arefaciet flammahoc est, omnia cedent in deterius, & abolebuntur. videantur ad tempus florere improbi, suosque ramos diffundere, omnia ramen sublapfa confestim debentur. Id ipsum Sapiens obuienturum pronunciat generationi peruersa, quum inquit; adulterina plantationes non dabunt radices altas nec stabile fundamentum vocabunt. Etsi rami tempestiue suoque tempore gertnauerint, infirmiter positi, a vento concutientur, suisque sedibus commouebuntur. Confringentur etiam rami inconsummati, hoc est, imperfecti, & qui nondum iuncti*

nam robur ac firmitatem sunt consequuti, & fru-
 ctuum illorum inutiles, acerbi ad manducandum, nec ad vllum
 usum idonei. Quo indicat, vt ex orationis serie intel-
 ligi potest, nec progenitores, nec filios, nec nepotes
 esse Reipublicæ, nec aliquid commoditatis aut
 utilitatis adferre rebus humanis, quandoquidem vt
 in concione profequitur; *Ex iniquis & nefariis progeni-* Eccles. 23.
bus prognati sunt, testes sunt nequitie aduersus parentes. In
 concilio iehesaiatico seu Concionatore proflus idem argu-
 mentum tractatur, quod instituitur contra adulte-
 rium, quæ alteri quam viro legitimo corporis sui vsum
 præbuit seseq; mœcho subiecit, ac præbuit (vt Plau-
 tui ait) vsurariam. Quod crimen ita exaggerat, vt pri-
 mam declarat illam publicitus infamia notandam, &
 proles quas putat hæredes posse constitui, patri pura- Ex adulterio
 to, nullo honore, nullaque dignitate habendas, qui- prognati in-
 bus etiam hoc incômodi atq; infelicitatis accessum fausti.
 pronunciat, vt huiusmodi proles non figant radices,
 nec ramis earum fructum proferant, hoc est, non pro-
 gæbitur vlla posteritas, nec erit illis vlla sobolis
 spes. Cui sententiæ ista eius auctoris consonet: *Nepotes* Eccles. 40.
impiorum non multiplicabunt ramos, & radices immunda su- Matth. 13.
eracium in petra, siue in summa rupe se extendent. Quib⁹ Matth. 5.
 verbis indicat (vt Christus de semine concionatur,
 quod incidit in loca aspera ac petricosa) illos impu-
 tos non posse radices figere, nec in vllam spem poste-
 ratis emergere, sed mox vbi quid ex eorum stirpe
 sortum sit, emarcescere atque in nihilum redigi. Tale
 viddam etiam Esaias exprimit, quum inquit, *Ante*
messum totus effloruit? & immatura perfectio germinauit. Et Cap. 8.
indidentur ramusculi eius falciis, & quæ relictæ fuerint, ab-
indidentur. Quæ Metaphora declarat impiis omnia pro-
 ptere succedere ad tempus aliquod, accelerari iis an-
 tionam, messum præmature adesse, fructus prope-
 tematurefcere: verum quum iam omnia matu-
 ruisse visa sunt, ac fructu fruituri videntur, segetes,

*Metaphora
ex flore.*

*I. Cor. 3.
Pauli locus
explic.*

Cap. 14.

Psal. 102.

rami, sarmenta, palmites, propagines excindunt
hoc est, tota felicitas, successus, prosperitas cor-
ac vana spe illuſi ſperata vindemia, meſſiſque deli-
rio, atque auide expectata iam flauelcente ſe-
fruſtrantur. Flos, ex quo fructus ſperatur, gaudium
eſt & amœnitas ſeu blandimentum arborum, qu-
vernīs menſibus oculos hominū oblectat ac ſua
odore nares reſicit. Herbae autem alia aliis temp-
ribus floreſcunt, nunc vere, nunc æſtate, nunc au-
umno, nonnullæ etiam hieme, ubi calum elementum
eſt, nec omnia gelu rigelcunt. Indicatur non ſolu
in ſacris literis, ſed etiam apud alios ſcriptores flo-
nomine quidquid præſtanti excellentique ſpecie
Sic prima indoles adoleſcentia, iuuentus, æta flou-
da & pubeſcens floris nomine designatur, tum etiam
decor & ſpecies, venuſtas, pulchritudo, blanditiæ
ac pleraque alia ſagacia in homine, & quæ cito tran-
neſcunt, nec ſtabilia ſunt aut diuturna, licet
tempus ſpectatu grata ac peramœna. In eodem
guſtatu adhibentur concionibus, folium, herba,
mnis que nitor & herbeſcens viriditas, tum ſaxum,
ſtipula, ac pleraque alia, quæ cito languelcunt, ra-
diu ſubſiſtunt. Sic Paulus doctrinam inanem, ſu-
tam, adulterinam, infrugiferam, ſuperſtitioſam vi-
xiā, damnoſam, ligno, fœno & ſtipulis comparat.
Qui enim huiusmodi doctrina minus ſalutari inſu-
ti ſunt, nec ſolido fundamento innituntur, primum
omnium ingruente tentationum procella labaelcunt
ac corruunt, nec prorsus in aduerſitate ſubſiſtunt
nec arida nutrimenta ac fomites contra ignis vi-
Cæterum floris nitor ſpectabilis in ſcriptura paſſim
accommodatur rebus caducis, fragilibus, momenta-
neis, ruinoliſ. Sic Iob 3. *Homo natus de pulvere, repleto
multis miſeriis, qui quaſi flos egreditur, hoc eſt, ſe expandit
ſe dilatat, ſed conteritur, & fugit velut umbra.* Cui
Iud Davidis affine eſt: *Homo ſicut ſaxum, dies eius ſicut*

magis sic efflorescit. Quibus verbis indicat rem mox
 perituram, quamlibet speciosa sit, aspectuque ama-
 bi & gratiosa. Quo autem sua cuique fragilitas
 eandem ob oculos versetur, atque ex aduerso ver-
 Dei vis & efficacia. *Esaia elata voce exclamandum* *Cap. 40.*
recipitur: Omnis caro fœnum & omnis gloria eius quasi flos
q. Exiccatur fœnum, & cecidit flos, quia Spiritus Dei
flauit in eo. Vere fœnum est populus, exiccatur est *Eccl. 14.*
num, & cecidit flos. Verbum Domini manet in æter-
um. Quo palam facit omnem pompam, fastum,
 popitum, splendorem, magnificentiam denique
 quidquid in homine excellens est, & magnificum,
 seu externa seu interna spectes, scilicet, prudentiam,
 scientiæ coniunctam sapientiam, & si quid aliud
 humana mēti inlitum est, flatu Dei euanescente. Qua-
 propter nemo rebus tam caducis & momentaneis
 inhi debet, aut illis fidere, sibi que inaniter harum
 rerum possessione blandiri, sed fulcire se verbo Dei,
 quod stabile est, firmum, diuturnum, & mentes ho-
 minum solita ac salutari doctrina imbuat: Reuocant
 os ad æternas has opes Petrus & Iacobus Apostoli, *1. Pet. 1.*
 celsitanda præcipiunt non fluxa, non temporaria, *Iacob. 1.*
 non euanida, quæ tamquam flosculi ad Aquilonis
 larum, aut Solis ardorem emoriuntur: sed cœlestia, *Solida spe-*
 d quæ Christo duce, eiusque verbo perducere nos con- *ctanda.*
 ingit. Plures sunt eius generis apud Prophetas Me-
 aphoræ, atque ex foliis floribusque desumptæ simili-
 tudines, quarum commemoratione ob oculos ponit
 mortalium res fragiles & caducas, prorsusque in-
 stabiles, quibus tantopere intumescunt homines.
 Sic Esaia fastum ac superbiam Ephraim, quorum
 nomine designat omnes iisdem vitiis obnoxios, fo-
 liis ac floribus mox euanescentibus, ac defluis com-
 parat. Sic enim illis interitum minatur: *Va corona su-* *Cap. 28.*
perbia, ebrius Ephraim & flori decidenti: Pedibus conculcatur
corona superbia ebriorum Ephraim, & erit flos deciduus exul-

Cap. 1.

*Semen in
Bibliis quid
designat.*

Psal. 36.

Cap. 5.

*rationis eius, Et sicut fructus temporaneus & praeox,
enim nec fructus nec praecoxia poma diu subsistit
ita nec illorum felicitas diuturnam prosperitatem
est habitura. Nam quoque Propheta declarat eam
similitudine nihil tam speciosum, ac spectabile,
tam blandum & amabile, quod Deus non concu-
ac conterat, ubi exarserit in nefarios atque impios
ira illius, sic ut flores & germina elatorum hominum
discutiantur, hoc est, omnis illorum pompa
splendor ad nihilum redigatur; quod his verbis in-
catur; *Infirmatus est Basan & Carmelus, & flor Lili
elanguit*, hoc est, virtus, robur, potentia ruinosa
omnis aitor, decor, species, venustas deflorescit
deformata est. Floribus succedunt fructus & semen
de quibus quoniam similitudines desumuntur, li-
obiter indicandum. Semen duobus modis ut & i-
ctum, usurpatum in sacris literis, pro tribu atque
lustris familia vel prosapia, pro sobole ac totius po-
ritatis propagine, pro successione hereditaria, pro
stirpe, genere, cognatione, quae omnia pollice-
Deus in humanae vitae decursu, optatum felicem
successum habitura, ubi quis mandatis eius obsequi-
tur, atque morum integritati insistit. Quod indi-
cauit David in Psalmis, quum inquit; *Iunior fui, etenim senex
& non vidi iustum derelictum nec semen eius quarens panem
Semen illius in benedictione erit, & iusti hereditabunt terra
Semen vero seu generatio impiorum peribit.* Sic Eleph-
vius disceptantium cum Iob commendat Dei cau-
gationem, eaque sic erudiri hominem pronunciat,
totum se committat eius arbitrio, eiusque voluntati
se subiiciat, quod sciat se castigari, vel ad emendati-
nem, vel ut exploretur illius constantia, qua ratio
consequitur homo, ut omnia illi prospere succedant,
accedat optima benedictio; *Spectabis*, inquit, *multiplex
semen tuum, & progeniem tuam*, hoc est, proles, nepotes
& posteros, *& herbam terra numerosam. Ingredietis in vineam
meam, & mandan-**

sepulchrum, sic inferitur aceram matici in tempore
hoc est, generosi hominis more & magnifice te
continget comitante magna procerum multi-
ne. Rursus, quoniam semen herbis ac arbori-
neff, atque id similem speciem producit, seseque
in aliam stirpem propagabat. Prophete quo-
& ito in concionibus illustrandis videntur. Desi-
autem Semen successum, vberem proventum,
fructiferam benedictionem, benefici-
verosimiles fructus. Ita quum Deus apud Esaiam
feceretur felicitatem ac rerum omnium affluen-
tiis, qui illi obdunt, illiusque mandatis insunt:
inquit, pluvia semini tuo ubicunque seminaveris
& panis frugum terra erit uberrimus & pinguis pascu-
in possessione tua agnus, spatiosus, & tauri tui, & palli as-
qui operantur, vel colunt terram, commistum migna,
est, ordeum purumque pabulum comedent, sicut in
ventilatum est, hoc est, ventilabro, vanoque ac-
ate expurgatum à paleis. Quibus verbis designat
familiarem amplissime augendam, omniaque
voto atque animi sententia successura. De Fructu
est ratio; nam & herbarum arborumque fructus
Bibliis designat vberitatem rerum, abundantiam,
tilitatem, beatitudinem, prosperum successum,
vera bona & mala, inopiam, annonæ caritatem &
nuriam, iustitiam vitæque integritatem, impieta-
m, nequitiam, mores improbos: quæ etiam fru-
enti ac frugum nomine designantur. Sic Oseas, Cap. 10.
um ad optimam frugem, ad decus, probitatem, iu-
itiam exhortetur homines suæ salutis oblitos, qui
bus improbis assuescere cœperunt; Seminate vobis,
inquit, iustitiam, & merite in ore misericordia; hoc est,
lifericordia, clementia, bonitas, vobis cordi sit, &
ore versetur, innouate vobis nouale, dum tempus inqui-
endi Dominum. Quo suadet immutandum vitæ insti-
tutum, quo possint vitam, mores, studium approbare

Semen stir-
pium.

Cap. 30.
Esaiæ locus
extensus.

Fructus stir-
pium quid
designet.

Cap. 10.

Domino Deo. Etenim hactenus, ut propheta i-
arastis impietatem, iniquitatem messistis, comedistis
mundici. Qua Metaphora indieat nihil illor
quam fraudes, tycophantias, perfidiam, impu-
dolos machinari, quibus innocentes opprim
Quocirca monet, ut excullis atque extirpatis vi-
fructibus ac Zyzaniis in exculto nouali putre-
tis, probitatem, mansuetudinem, iustitiam, hu-
tatem inserant. Quod etiam apud Hieremiam
rate Dominus precipit; *Novate vobis novale, ex-
tere super spinas, hoc est, reddite corda vestra ex-
optimali mente integratis, iustitiae, innocentia-
nitatis, extirpatis spinis ac sentibus nequitiae.*

Cap. 4.

enim ratione omnia prosperrime homini succed
Quod Deus apud Esaiam palam testatur in signi-
folatione, qua pii hominis mentem in spei a-
ciam erigit consequendae salutis. Sic enim seco-
rem rebus afflictis ac desperatis denunciat; *Di-
sto, quoniam bene ille erit, quoniam fructum adinuenerit,
sem manuum suarum comeder. Quo illum commone-
ut securo sit animo, bene speret, optimam spem
cipiat: quoniam ingruente calamitate & afflictio-
famis aut belli, fruatur secure rebus, quas sua ma-
suoque labore à Deo Optimo maximo sit conseq-
tus. Impio vero, ut idem ait, male erit, quoniam securus*

Cap. 3.

*Fructus pro opera manuum eius rependetur illi. Ceterum, Filius
haredo.* pro sobole etiam & posteritate sumitur hac libe-
rum propagine. Quod munus David Deo accepti

Tsal. 126. refert, quum inquit; *Ecce hereditas Domini, filij mei
fructus ventris.* Quo indicat prolium propagationem
Dei donum esse. Rursus quum Deus sub Da-
nomine Christi regnum fore sempiternum polli-

Psal. 131.

*tur; iuravit Dominus David veritatem & non frustrab-
eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Iūta p-
anciam. & germinare faciam cornu David: paravi iu-
nam Christo meo. Inimicos eius in iusta confusione. Super sp-*
aut

efflorescit sanctificatio mea, vel diadema meum. Verbis amplificat fortitudinem, decus, maiestatem imperii, quod longe lateq; sit propagatum, & sub Davidis typo Christi Servatoris regni spirituale, eiusq; Ecclesiam, hoc est, cœtum fidei, nunquam extinctum aut oppressum iri, nec inquam vetustate, vlla temporum iniuria abominari: quamlibet saeviant inimici, quantumvis doctores Evangelicæ insultent, illamq; lucem extinguere cupiant, atq; omnes machinas ad illam opprimendam admoveant. Quo spectat illud Christi de invicta fide, & inexpugnabili solidaq; professione *Matt. 16.*
Et porta inferi non prævalent adversus eam.
 Quisquis enim tam immobili ac tam firmo fundamento, non est quod metuat se ab illo posse dimoveri, & divelli. *Matt. 17.*
 Quod Christus etiam alias testatus est, similitudine adducta ex viro prudente ac sagaci, qui ædificium suum construit non in fluida arena aut funealustri & vliginoso, sed in solido saxo aut firma-
 to, ne ingruentes tempestates, fulmina, tonitrua, ventres, venti, flumina & concursus aquarum totam ædificem cœvulsam dissipent ac discutiant. Qua similitudine designat illū, qui fidem solidā ac vividam, non fragilem amplexus est, eamq; factis exprimit, invictuscullo infractoque animo subsistere adversus imminentes tempestates, quæ nullis non momentis hominibus Christiano impendent. *Psal. 91.*
 Quam securitatem David illi pollicetur, qui Deo confidit, illiusq; præstium totum se cōmittit, atq; omnem suam spem ac fiduciam in Dei misericordia per fidem collocat. Hac ratione fit, ut ab omni quantumvis exitiosa periculis tutus sit, & secure subsistat, seu illa non latere, hoc est, tacite & latenter ingruant, vel interdum, hoc est, palam & aperto Marte grassentur. Quod Almus, cui fidit, umbra alarum suarum illum mutuat, suaque protectione tutum præstet.

L

CAPITVM HVIVS OPERIS INDEX.

Cap.

Amplissimos reges ac sacratissimos vates hanc cognitione exacte fuisse imbutos, defumantibus istis tot Metaphoræ ac parabolæ declarant, quæ spectanda exhibentur

1 De conditione & natura mandragoræ, quam à sorore eblandita est Rachel

2 De Manna exliius delapsa, tum ea quæ Medicis vñ est

3 De Lactuca silvestri

4 De Olea, Oleastro, Oliua, oleo

5 De Rhamno aculeato frutice

6 De Cucurbita silvestri, vulgo *Colloquintida*

7 De Salice

8 De Saliunca

9 De herba *Borith*, quæ Medicis veteribus *Struth* vocatur, Mauritanis, Arabibusq; scriptoribus *disi*, cui affinis recentioribus vocata *Saponaria*, herba *falloma*, quod vi smigma eluendis maculis haberi solet

10 De Cocco vermiculo, Conchylio, Murice, Ostræ ac colore purpureo

11 De Paliuro aculeata stirpe, cui sanguinari comitantur atq; infidiosi, quiq; ad inferenda damna prompti sunt

12 De *Gith*, quæ Græce *Melanthium*, vulgo à nigro *Nigella* dicitur, Nardus ob odoris suauitatem, tum aliis stirpibus desumpta comparatio

13 De Lemusco, quæ Græce *Schima* dicitur, & Nive

15 De

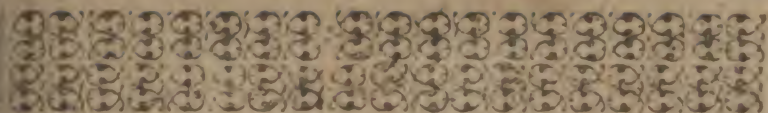

Hyacintho, vesteque hyacinthina, vel a violæ	
et lanthina	46
Carice, scirpo, iunco palustri, papyro	49
Absinthio	53
Carduis, Spinis, Veprib ⁹ , Tribulis, Rupis, Lap-	
sentibus, & quibus hæ stirpes in Scriptura ac-	
comodari solent, & quid designent	57
Ficu, Carica, grosso	59
palma arbore eiusq; fructu, & quid in Scriptu-	
ra illis designetur	62
Hebeno & aliis quibusdam exoticis, quorum	
in scriptura fit mentio	64
Terebintho	67
Myrica siue Tamarice, & Erica quæ vulgo a	
arundine & loco arido <i>Heyde</i> vocatur ex qua Bel-	
exstergendis pavimentis scopas conficiunt	70
Resina	71
vite seu vinea, cuius partes atque appendices,	
neta, palmites, malleoli, pampini, clauiculi, vel	
leoli, vua, racemus, botrus, acinus vinaceus, seu	
horum granum; & quam apposite, horum ple-	
que Concionibus ac vaticiniis adhibentur	75
Hysopo	79
Arundine, quæ Græcis <i>Calamus</i> , eiusq; differen-	
de lino, stipula, quisquiliis, & pleriq; aliis, ex	
his Similitudines desumuntur	81
Cucumere & plerisq; aliis herbis, quatum in	
his fit mentio	88
Iunipero	89
Labrusica	90
Mentha, Ruta, Anetho, Cumino, quæ Chri-	
parabolis adhibet in insectanda Phariseorū a-	
ritia, & fucata religionis sanctimonia	91
Sinapis vi & natura, cui fides & Dei verbum	
comparantur	92
Hedera, quæ arborib. ac parietibus tenaci am-	

- plexu adharet
 34 De Moro arbore & fructus eius
 35 De Sysomoro & caprificu
 36 De malo punico
 37 De citreo ac malo medico, limonibus & A
 giis
 38 De Croco
 39 De Myrto quæ apud omnes nationes non
 tinet, & de Myrto siluestri
 40 De Pino
 41 De Buxo, errore vulgari *Palma* dicta
 42 De Nuce
 43 De Pomis in genere, è quibus sacri vates
 tudines desumunt
 44 De Quercu, & aliis glandiferis arboribus
 45 De rosa, & ex illa desumptis Metaphoris
 46 De zizania & lolio, aliisq; herbis frugibus
 cis
 47 De Libanotide Coronaria, quæ vulgo *Ros*
 dicitur
 48 De Amygdalo arbore, cuius passim in sa
 bliis fit mētio, & de qua desumitur insigni
 taphora seu collatio à Solomone Eccl. c. i
 49 De Platano eiusq; natura, à qua similitudo
 desumunt sacri scriptores
 50 Ex frutice, virgulto, surculo, termitē, ma
 palmite, germine, gemma, qui & oculi
 boribus, ac plerisq; aliis desumptæ similitudo
 quibus propheta vaticinia illustant.

VRVM ET MATERIARVM

HVIUS OPERIS INDEX.

A

<i>Aronis Historia docu-</i>		<i>Apocalypseos locus, Recesse-</i>	
<i>mentum</i>	137	<i>runt animo tuo deside-</i>	
<i>descriptio</i>	111	<i>rata poma, &c. explicat-</i>	
<i>anthio simile</i>	54	<i>us</i>	<i>ibide</i>
<i>ium</i>	46	<i>Apossemata maturat arum-</i>	
<i>erio comparatur idolo-</i>		<i>dinis radix</i>	81
<i>a 35, ex Adulterio pro-</i>		<i>Aqua nucum qua virtute</i>	115
<i>infaufti</i>	130	<i>Aqua lustralis origo</i>	125,
<i>ia ex myrteto</i>	107	<i>Aqua rosmarini vs</i>	126,
<i>6, Aloe lignum. ibid.</i>		<i>Arboris mali Tunicis des-</i>	
<i>ore pulmentis qua ra-</i>		<i>ptio</i>	100
<i>efarina eximat</i>	25	<i>Arundine mobilior, prouerbi-</i>	
<i>tioruina obnoxia</i>	143	<i>82, Arundine radix esen-</i>	
<i>adala amara vulpi no-</i>		<i>lenta</i>	81
<i>& quare 128. quid pra-</i>		<i>Asylum homicidarum Gala-</i>	
<i>t ibid. Amygdala Ze-</i>		<i>ad</i>	74
<i>du non denegata</i>	127,	B	
<i>mygdali metaphora</i>	132,		
<i>mygdalina nux vita</i>		<i>Baccho hedera sacra, & cur</i>	
<i>ristiana symbolum</i>	136,	<i>94</i>	
<i>mygdalinũ gummi</i>	129	<i>Baptismi effectus</i>	15
<i>locus, Verũ abduxit</i>		<i>in Belgas unidos prouerbiũ</i>	26
<i>e Dominus Deus, &c.</i>		<i>Buxenus color 111, Buxi natura</i>	
<i>placatus</i>	99	<i>212, de Buxo rei gesta nar-</i>	
<i>locus, Ostendit mihi</i>		<i>ratio</i>	<i>ibi.</i>
<i>ominus Deus vnicum</i>		C	
<i>omorum æstiuorum,</i>			
<i>&c. explicatus</i>	117	<i>Caltha flos luteus</i>	104
		<i>Canna palustris</i>	81
		<i>Carex graminosa fruticatio</i>	41
		<i>Carica</i>	60

Cerebrum vitiosa imaginatio- nis causa	59	Discrimen inter verbum & negat hominum
Christi doctrina quid menti praestet 84. Christi de Ioan- ne praconium 81. de Christo prophetia	75	Dysenteria granata aia- pta Doctrina Christi quid praestet
Cucurbitum hepatis salubre	17	E
Citrus lignum Sethim	103	Eboris natura, & excessu
Cynorodius odoratus	120	Ecclesiastici cap. 12. expli- tum
Color buxeus 111. Colorum no- mina ex Croco	104	Ecclesiastici locus, Ego qu-
Conceptum fingit imaginatio	134	Cedrus exaltata lu- &c. explicatus
Christi corporis symbolum, in quem usum exhibitum	14	Effectus par verbo Dei & napi
ex Croco colorum nomina	104	Elephanti rubro colore effusa
Cucurbita	95	tur
Cumini vires & natura	39.	Erica, heyde
D		Esaia locus, Arescentiaqi
Davidis locus, Adhuc pusil- lum & non erit pecca-		amari, &c. explicatus
tor, &c. explicatus	140	Esaie locus, Ecclesiasticus
Davidis selectissima similitu- dines de salutare hominum		us quem elegi, & expli- tus
pabulo	3	Esaie locus, Nobiles eius
Davidis locus, Deus repuli- ti nos, &c. illustratus	55	runt absque regno, & explicatus
Davidis locus, Antequam spina vestra, &c. expli- catus	24	Esaie locus, Lateres cecidi- runt, & collapsi sum
Demon se in monstra transfor- mat	59	&c. explicatus
Descriptio arboris mali Punici	100	Esaie & Osea locus, Osten- dam vobis quid factu-
Dei vi cogit, & blandimentis allicit	5	rus sum vinearum mex, & explicatus
		Esaie metaphora, Latabi- tur deserta & inuia, ex- plicata

Esaie

I N D E X.

167

Fructus scirpium quid designet	134
Frutex quid	144
in Fuitiles proverbium	121.
Egredietur vir	G
e radice Iesse, &c. Galaad Levitarum statio &	
ibid. homicidarum Asylum	74
Gemma in vite quid	144
Gemmare quid	ibi.
Germen quid	ibid.
Grossi	60
Gummi Amygdalinum	129
Gutta	66.
H	
Harpocrates silentii Deus	122
Hebennus	64
Hedera vino obfistit	95.
cho sacra & cur	94. natura
Heyde, crica	88
Heliast profugus	88
Herbarum effectus varii	2
Herbarum cultores olim fuerunt etiam reges & qui	1
Hester oleo Myrtino usa	105
Hyacinthus gemma	47.
Hyacinthus herba	ibi.
Hieremia locus, Peccatum Iuda scriptum, &c. explicatus	113
Hieremia locus, Maledictus qui confidit in homine, &c. explicatus	71
Hieremia locus, Nunquid solitudo factus sum	16.
raeli &c. explicatus	72

L +

Hieremia locus, Nunquid	Leuitarum statio Galilee
Dominus non est in	Lignum Aloes
Sion, explicatus	72 Loca diuersa & sa. explicati
Hierem. locus, & si fures	Locus Sapientia: Quin-
qdes tuas inualisier, ex-	nostra, &c. explicatus
plicatus 78, Hierem. loca di-	Locus Pauli de sano, &
uersa explicantur 34, Hier-	lis explicatus
remis cap. 8. & 48. expli-	Locus Ezechielis, Fastu-
cium 77, Hieremia caput	verbum Domini au-
secundum explicatum	28 &c. explicatus
Hyssopi efficitur	79 Locus Pauli, Si enim
Hordis natata & vires	39 mitia &c. explicatus
Hortatio, ut quisq. suum mi-	Locus Solomonis, Mem-
nisterium exsequatur	135 Creatotis tui, &c.
I	ricos explicatus
Idololatria adulterio compara-	Locus Moysi de vite Se-
tur	130 rum, &c. explicatus
Imaginatio conceptu singit	134 Locus Pauli, De Olia
Impiorum successus pios ali-	Olca in fitione explicatus
quando vrit	139 Locus Pauli, Qui cum
in Improbos prouerbiu	152 in forma Dei, &c.
Iobi locus cap. 8. de humana vi-	catus
ta cursu, &c. explicatus	52, Lolo uictitare prouerbi
Iobi locus, Scio enim,	Lolium frugibus non
quod redemptor, &c. ex-	M
plicatus	114 ex Machabaeorum libris
Iunci maritimi	50 ria
Iunco scirpus affinis.	49 Magnates celsis arborib.
L	parantur
Lacedaemoniorum institutum	Mala Citrea
de silentio	122 Malleoli & palmites quid
Lacryma ex vitis sarmentis	76 Malum medium
Lactuca Hebraei in usu & qua	Mādragora dua species &
17, Lactuca siluestris vera	5, de Mandragora pora
qua	18 storia 9, Mandragora
Laurus Victoria sacra	94 nouum blandimentum.

DE STIRPIBUS INDEX. 169

adulterina qua	14	Victoria index 62, Palma	
hiam adulterinum	123	Christi herba 136, Palmes	
hera ex ramis	138	& malleoli quid 144, quid	
aphora ex flore	131	designent	150
natura & vires	40	ex Papyro scipiones 51, Papy-	
	65	rus frutex	ibid.
yricto Zacharia visio		Phase quare institutum	15
d designet	108	Phœnix herba	123
tū & ex eo allegoria. ibi.		Platani vā & natura 137	Pla-
nti descriptio 105, Myr-		tani umbra delectatus Xer-	
sylvestris	107	xes.	ibid.
quando edenda	96	Poma precocia qua 116, sero-	
regii remedium.	126	tina qua.	ibid.
N		Potio consolidans ruina oppres-	
virides condita 116, Nu-		fos	20
etymologia 115, descriptio		Tropheta omnium rerum co-	
ibid. Nucum aqua qua		gnitione fuerunt instructi 4	
stute	116	Prouerbiū in impios	127
quam tuta fides	7	Prouerbiū Plauti de Nuce	116
amygdalina vite Chri-		Prouerbiū in serpo nodum	
tana symbolum 136, Nux		quarere	50
duerſitatis & prosperita-		Pseudomyrtus.	109
is symbolum.	116	Q	
O		Quisquilia & alia reiectamē-	
ilea similitudines	29	ta quid significant.	85
uarum vsus	ibid.	R	
atio sacrificium Christiano-		ex Radice stirpium desumpta si-	
rum	127	mitudines	148
go aqua consecrata	126	ex Ramis Metaphora	128
ie locus, Ipsi respiciūt ad		Reges olim fuerunt herbarum	
deos extraneos, &c. ex-		cultores, & qui	I
plicatus 78, Osea locus, Tā-		Refina quid 71, Refina terebin-	
quam vix in deserto,		thina 67, Refina multa spe-	
&c. explicatus	61	cies	72
P		Ricinus herba	136
alma elata quid 63, Palma		Rodopharmacum	119
L		S	

170 IN LEV. LEM. DE STIRP. IND

Rosa cur morsa affigatur	121	Statle	
Rosa silentii symbolum	122	Syrax	
Rosarum differentia	119,	Sarcularare quid	144. Str
Rosa vires	ibid.	quid	
Ruina oppressi quomodo tra-			
ctandi	20	Termes quid	T
Ruscus	S	109	Typha palustris quid
Sacramenta in quem usum	Thus		
exhibita	15	Trutici natura & vires	
Sacra prophana potiora	3	Tyranni descriptio	127.
Seme stirpiū quid designet	124		V
Semen in Bibliis quid de-		Verbo Dei & Sinapi par-	
figuet	158	ctus	
Sycomori descriptio	97	Vitiorum natura & vires	
Simile a vexillo crecto	76.	a Victoria Laurus sacra	
fructuantib. arborib.	27.	a Virginitatem quid.	
sinapi cataplasmate	93,	a	X
sinapi vigilia	93.	a triti-	Xenxes delectatus umbra p-
co & palens	86	tani	
Solida spectanda	157		Z
Solomon herbarū fuit studiosus	2	Zacharie viso quid designet	
Spectra qui sibi obuersari sin-	108		
gunt	59	Zedechias in Babylonem	
Spina dorsi carinae navis assi-		nactus	
nulus	133	Zizaniarum nomine quid	
Spruyte	149	signetur	11

F I N I S.

DE GEMMIS

LIQVOT, IIS

ÆSERTIM QVA-

M DIVVS IOANNES A-

TOLVS IN SVA APOCALY-

meminit: De aliis quoque, qua-

rum vsus hoc æui apud omnes

percrebuit,

LIBRI DVO,

OLOGIS NON MINVS VTILES

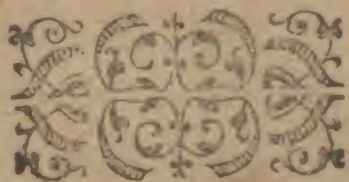
*philosophis, & omnino felictoribus ingentis
periuicundi, è non vulgaribus utrius-*

*que philosophiæ adytis de-
promti.*

AUCTORE

FRANCISCO RVEO,

Doctore Medico Insulano.

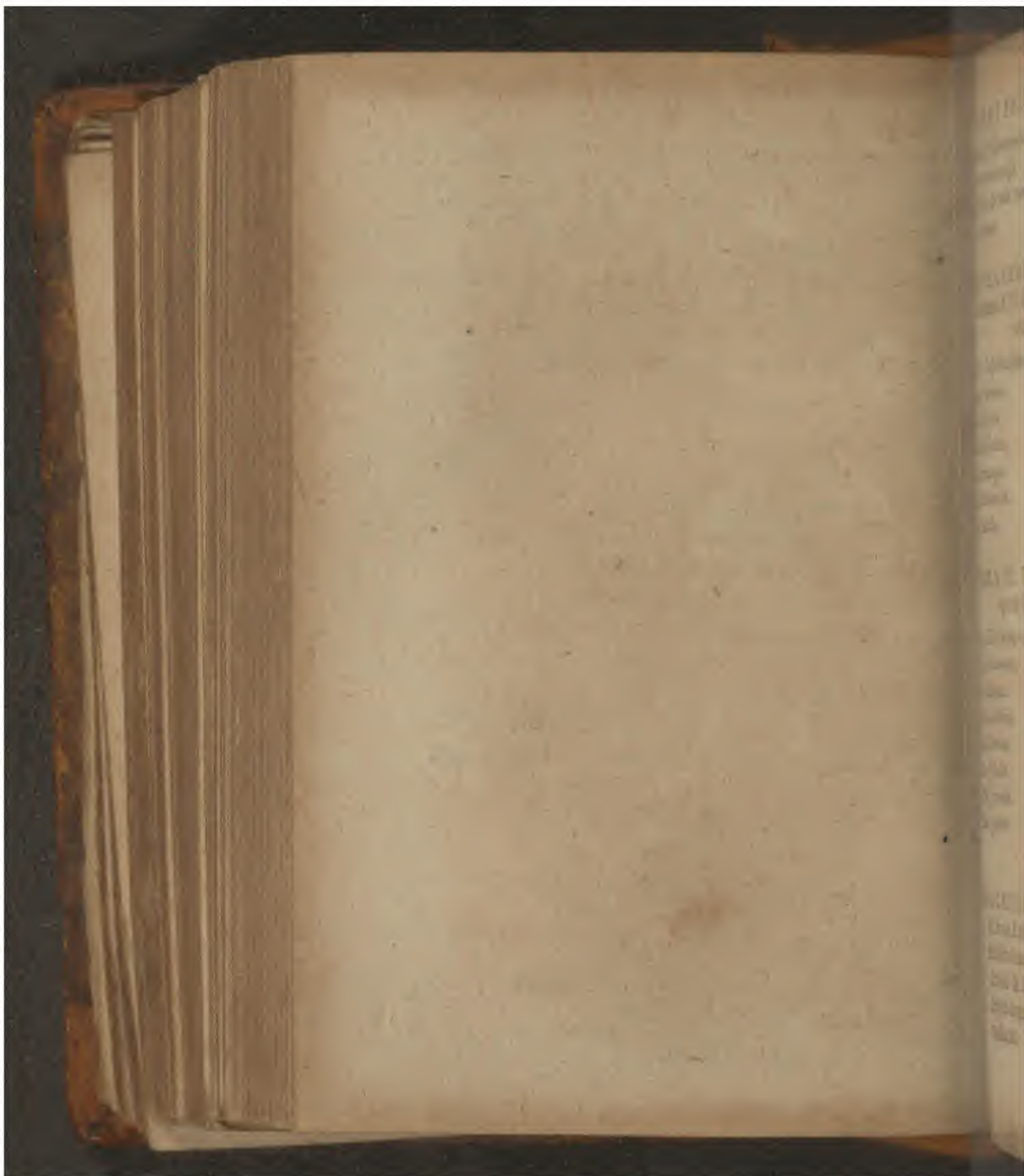

FRANCOFVRTI,

typis Guolphg. Hofmanni, sumtibus
hæredum Iacobi Iischeri,

M. DC. XXVI.

LIBRI PRIMI CAPITA.

pidum & Gemmarum
generationis causa.

quid sint, & unde vim
sortiantur.

Gemmarum proprieta-
tes occulta.

3. Deratione & causis viriū
in Gemmis.

BRI SECVNDI PARS PRIMA, DE
Gemmis XIII. in D. Ioan. Apocalypsi
memoratis.

1. De Iaspidis differen-
tiis & viribus.

De Sapphyro.

De Carchedonio.

De Smaragdo.

De Sardonycho.

De Sardio.

7. De Chrysolite.

8. De Beryllo.

9. De Topazio.

10. De Chrysoprase.

11. De Amethysto.

12. De Hyacintho.

13. De Margaritis.

PARS II. DE CÆTERIS ALI-
quot Gemmis & lapidibus.

14. De Carbunculis.

De Adamante.

De Achate.

De Alethorio.

De Torcoide.

1. De Corallio.

2. De Corneolo.

1. De Cyaneo.

22. De Chelidonio.

23. De Aetite.

24. De Magnete.

25. De Hematite.

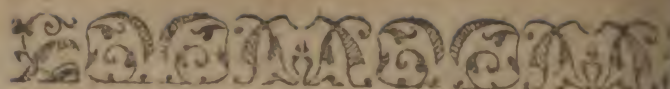
26. De Succino.

27. De fictitiarum à veris
Gemmis differentia.

His subiicitur

PASCASII Balduini Canonici Phalempinensis
ad Fran. Rueum Epistola erudita: qua super his
duobus Ruei libris iudicium continetur primū:
deinde de Hebraicis Gemmarum nominibus,
deque earum admiratione, vsu, abusu & viribus
tractatur.

AVCTORES IN HIS
libris citati.

Aetius	Ioannes Manardus
Alberius Magnus	Marbodus poeta Gil
Antonius Ludouicus	Martilius Ficinus
Apuleius	Nicolaus Florentinus
Aristoteles	Numenius
Arnoldus à Villa noua	Paulus Aegineta
Auerroes	Petrus Aponensis
D. Augustinus	Petrus Crinitus
Aulus Gellius	Plato
Carolus Bouillus	Plotinus
C. Plinius	Rafes
Dioscorides	Salinus
Galenus	Theodoretus Cyren.
Georgius Pictorius Vil-	Episcopus
lingensis	Theophrastus
Halyabbas	Thomas Aquinas
Hermolaus	Vincentius in Speculo
Hieronymus Hungestus	naturalis historia.
Iamblichus	

U

* * * * *

DE GEMMARVM

ORTV, LIBER

PRIMVS.

Idum & Gemmarum generationis causis diuersis.

CAP. I.

Numquemq; lapidem ex altero maxime duorum elementorum, terra scilicet vel aqua, conflare apud omnes rerum naturalium peritos, tam inconfesso est, atque naturali rationi peruium, vt nullus, ni vel Leberide addubitarit. Porro qui lapides non peripi-

ex terrea crassioreq; quadam substantia, humani persuasa, generationis materiam inutua-

Qui vero pellucidi videntur, ex aqua praesentantur, cui subtilis quadam terrea, nec ob-
materies immixta est, vt & in crysallo ac beryl-

ci speciem plane referentibus videre est. Quam & hac intelligi velim, non quod duo re-

rum principia, ignem dico ac aerem, ab illo-
tura separem, Apud principes namq; philo-

complures conuenit, Omne mixtum ex qua-

mentis constare. Verum enimvero ita qua-

accipienda sunt, vt alterum illorum, terram
vel aquam, in quouis lapide praecellere in-

etiam si aliter Plotinus sentire videri possit,
alibi fasius egimus.

Ad aut ad effectricem vocatam causam attinet, Lapillorum
eam utriusq; philosophiae principes nume-
altera namq; suprema, altera vero inferior, ciens duplex.
causa est Deus ipse Optim. Maximus rerum. Deus.

*Non perspi-
cuorum la-
pillorum
caussa.
Pellucida-
rum Gem-
marum
caussa.*

*Simul crea-
ta omnia,
quomodo.*

omnium creator & seruator, in quo, cum quo
quem sunt omnia, & sine quo (D. Ioanne A.
reke) nihil factum est. Quem & Aristoteles
um, supremamq; vocabat intelligentiam, &
omne opus naturæ, opus esse intelligentiæ. In
que Deum, ut omnium rerum creatorem ita
rum primariam & simpliciter necessariam cau-
etiam lapillorū gemmarumq; Christiani auc-
runt. Quandoquidem sapientis est otaculū; &
in æternitate, creauit omnia simul: quod equidem
interpretatum inuenio. Quibusdam quod di-
mul, non ad creationis instantis referentibus, sed
instans propositi diuini, ut scilicet sit sensus
Dominus Deus decreuit ab æterno omnia crea-
Ita enim librum Diuo Augustino relatum,
mirabilibus sacra Scriptura inscribitur, habet
rio. Simul itaque Deus vniceflos lapides & in-
Gemmas creauit, dum videlicet vnica solaque
lunrate multiformem quantumuis specierum
diuiduorum diuersitatem fieri voluit: in qua
tate vnica simplicissimaq; singula simul fecit.
eorum ortus principio per tempus dispensa-
desistit. Quamuis & hic accedere possit ger-
foran intellectus, cui philosophi complures
obscuri ipsa quoq; ratio subscribunt: scil. quod
omnia simul creauit, dum omnium formarum
rum futurarum rudimentum, principium ac fi-
rium quoddā materiæ primæ, ante generum, &
atq; indiuiduorum discretionem, infudit. Il-
dem materies, diuisionis adhuc & productio-
pers, moles erat quædam informis, omnium
formatū seminio ab ipso creatore perfusa; vn-
dem aliquando, & iis mediis quibus supremus
ab æterno præscit & vult perfecta rerum produ-
fœtura existimaretur. Ideoq; & hi admittunt
quidem simul esse creata, non autem simul esse

nat & id sententiæ diuus ille Augustinus su-
maesim adserens, quod quæ à natura generan-
tundum rationes seminales in materia consi-
ducuntur: quod & multo copiosius disse-
rio de Trinitate cap. 9. vt scilicet in audias ma-
in se habere, & quasi fouere cunctarum for-
rationes seminales sibi à primæua constitu-
ogenitas insitasve, ex quibus tandem agentis
m, pro modo expertis, educantur, exlimu-
que formæ naturales, elementorum commi-
essentialiter consequentes, vt & hinc quæ
entia materiæ tantummodo inerant vere, & (vt
in actum ab agentis actione producantur. Ve-
his alibi fusius. Nunc vero hæc de principe il-
& Gemmarum plasmatore sufficiant. Quæ
cunctis sat esse queant: quia tamen pulerum,
atque vtile est homini haud vsquequaque
idem, nosse quibus secundis mediisque causis, vn-
de de quibus disceptatur, originem capeant, *Causse infe-
riores secun-
de vt media.*
degit hoc loci aliarum quoque inferiorum
commemuisse: hoc namque pacto fiet, vt
prior de his nostra sit traditio. Quamquam
deus omnium sit causa immediata, quædam
solus & citra alicuius coagentis admissionem
ideoque (vt aiunt Theologi) eorum causa est
Nonnumquam, sua liberalissima bonitate,
antes alias secum adscilicet affouetque caus-
hoc propter connexionem vniuersi: ita tamen
alteri aduersetur. Proinde (vt inquit Bona-
ra libro secundo, quæstione secunda circa fi-
quia diuina voluntas non cognoscitur, nec ipsa ab actio-
ndit operationem causse creatæ, nec etiam ab earum
ne humanam capacitatem arcet. Ideoque bonum
tile est, sese exercere in cogitatione causarum creatæ.
Ante hinc item multis seculis Pindarus asse-
quod quicquid intra se terra occultat, & ultra

coelum positum est, homo contemplatur. Non
 fructuosum putes: quoniam, diuo Paulo audito
 uisibilia Dei a creatura mundi per ea quae facta
 intellecta conspiciuntur, sempiterna quoque
 virtus & diuinitas. Verum vade digressi sumus
 dem referre liber. Prætermisissitaque nunc so-
 ribus causis, in sequentium duorum capitula-
 tiam, non vulgariū philosophorum placita
 turidicimus, quod a primario illo omnium
 pio, inferior humiliorque Gemmarum causa
 potest facultas coelestis orbis moti, ab ipso Deo
 fusa, pro ipsius orbis diuersarum partium vari-
 tione quam astrorum periti aspectum appi-
 Perito quid sit cœli orbium, planetarum, syde-
 aspectus, situs siue configuratio, non est huius-
 tuti: quamobrem Mathematices peritis re-
 Hoc unum præfatus quod pro variorum aspe-
 ratione & materiei multiūga præparatione
 in subiecta hæc corpora cœli creditur trans-
 re virtutes. Qua de re philosophi illi prop-
 sensibileſque causas scrutati, cœlo ipsi exten-
 il' mineralē lapidificā tribuendam cen-
 mediate vel immediate, ut dicunt, hoc est,
 currenre alia causa vel non. Mediate quidem
 tamenſi corpora cœlica loca non raro mutent
 rat tamen sedes eas lapidificas facultatem illi
 mel ac efficacissimo cœli conatu conceptanti
 rumaciter retinere, ut lapides per multum au-
 gnendo iam dictæ potentie fidem propalam
 tur.

*Adamantini
 res sibi simi-
 les parere.* Hinc fieri arbitror quiddam mirabile & si-
 minime premendum. Relatum mihi iam prid-
 à domina quadam fide digna, quod Domina
 reolis e Luxemburgorum Illustri genere or-
 duos habeat seruetque hæreditarios Adam-
 qui alios crebro, tanto naturæ miraculo prod-

quicūq; statis tēporib; inturātur, *συρῶν* Non
 congenerem sibi prolem eniti, palam iudicent.
 causam, siquidem in naturæ tam raro opere
 philosophari licebit, putare enim esse, quod vis
 parentibus tenaciter insinuat; (quam ada-
 mcam quæ nominaverit) aerem circumfusum
 primum congruamque substantiam demū
 mantem gemmam duraverit transformave-

Quod ne iussu plus admitteret quispiam, au-
 Theophrastus esse lapides qui par aut, nimi-
 quod virtus illa cælestis tenaci materię, vel pre-
 mus, semel transfusa subiectę contumacius co-
 substantię, quę videlicet quo vehementiorem
 rationem experta est, eo pertinacius hanc reti-
 netur.

Instrumentalis Gemmarum causa.

Prima autem & coniuncta seu instrumentalis la-
 pida causa duplex annumeratur. Vel enim cali-
 quoddam est, (si ex elementis corpora subita-
 fieri statuamus) aut caliditas, (si solas in mi-
 qualitates afferri sentiamus) in materia terrea
 tens, & humidum tenax per terreæ molis tenu-
 as qualque partes diducens, digerensque hac ra-
 de singulorum elementorum, terrę præsertim &
 portiones tam apte & ad amillim confundens
 & conglutinans sed & ab omni excrementosa fa-
 elpumans, ut pro lapidis Gemmęve forma pro-
 paranda materiam ipsam recte præparet. Aut demū
 causa frigidum quoddam est, siue frigiditas in a-
 substantia terrestris & sicca materię actionem
 cessā consistens, sua constrictione (frigiditas namque
 non fringere) omnem superabundantem humo-
 adeo exprimens, ut etiam impendio indu-
 adeoque tantum eius relinquat, quantum ad
 mentem partium connexionem sit necessarium,
 & hinc inuitandę formę materia disponatur.

excolaturque. Qua de re non diffidentur philo-
 illi, quod quamuis lapilli hi à frigido coaluerint
 lido tamen, citra alterius humoris appulsum, non
 contumaciter recusant: quod videlicet tanta
 humidi ficciq[ue] naturalis commixtio germinis
 necessitudo, vt suo omni ex parte contrariis
 nuant: nec non, nisi familiaris qualitatis illius
 & ad externæ qualitatis actionem conuincant
 quam non deesse comperit habeamus, quod
 tantum elementa recipiant: ac frigidum vt à
 ita ab omni actione secludant, qui debile cal-
 Gemmarum causam constituent: de quibus ali-

*Quid sint, & unde vim sortiantur Gemmarum proprie-
 occulta.*

CAP. II.

A Vtore est Galenus non simplicium pharmaceu-
 libro, quod Gemmæ vires habeant partim se-
 dum substantiæ totius proprietatem, partim se-
 dum qualitates effectricis, hoc est, manifestas
 cum potentiis hic emanantibus ea medicina
 quam Græci *φαρμακονομικὴ*, Latini *Medicina*
 appellant, in primis contemplatur, cuius confidit
 tionem præsens institutum non amplectitur. Porro
 substantiæ totius proprietatem philosophi vocant
 occultam, quod substantia virium, quibus stupor
 illa munia absoluuntur, humanæ rationis fugiat
 primum: vt ne summis quidem viris illarum aliquo
 penitus assequi contigerit aliter quam multo
 Nimirum quod omnis proprietatis vera ex me-
 do cognitio colligenda sit, ab eius causis proximis
 eidentibusque, quæ bifariam discriminantur,
 enim ex mixtionis modo, vel ab ipsius formæ spec-
 cæ ratione. Porro commixtionis modus miscibilium
 mixtura & conglutinatione perficitur, quæ exa-

*Eius virtus
 occulta di-
 catur.*

*Dua pro-
 prietatis
 causæ.*

ligari humana diligentia nequeat, vel eo ma-
iorem homine quod infinita sit illorum commiscen-
tiam proportio. Eius vero quæ speciem adfert for-
mationem, vel ideo imperferutabilem intelligere
quod ipsam prodire autumant, parum quidem
astruimus) ex potentia materiæ, formarum
seu seminiis à prima uia constitutione per-
mittimur autem (vt magnæ philosophorum illu-
minata placet) ab ideis in mente diuina confi-
gatis (quæ diuus Augustinus primordiales vo-
cat, ab ipso Deo, hinc ab anima mundi (si Plato
consentimus) & aliis inferioris ordinis calicis
tribus, in elementa primum influentibus, dein
per media & formam iam pridem in semina-
tione incoctam (tamquam scilicet mentis ali-
& voluntatis diuinæ ministris) disponentibus.
 præparationis absolutam considerationem,
qua etiam quantumuis diligens aut sublimis fa-
ctus non assequatur. Cum itaque reconditarum
facultatum causæ humano sensu nequeant
cognosci, nemini dubium esse suspicor, quin
per uisum, quod nulla illarum proprietatum
inabili, hoc est, per rationem humanam deducto
quoque experimento, sed casuali duntaxat euen-
tū imperta explorataque dici possit: vel omnino
reuelationis modo, uti per somnia nonnun-
quam legimus contigisse. Quomodo scitum est syl-
uestris rosæ radicem aduersus canis rabidi morsum,
per panem omnisque potus metum & graue fa-
tum adferentem, præstare. Mare scilicet, cuius
in Lacetania Hispaniæ finitima belligerans,
periculum periclitabatur, per somnum (visa in fruteto
radice sibi suauiter applaudente) præmonita,
am & deinde qua potuit diligentia filio misit, ex
potandam, filium obsecrans ut religioni pa-
tri matri obsecundaret biberetque. Quo unico

*Quid mixti
recondita
proprietas.*

simplicique remedio, miles ille præter omni
spectationem servatus, occasione præberi
scendæ eius radicis occultæ contra illam affectu
dum facultatis. Est igitur mixti latens occul
proprietas facultas quædam per eam, unde ipsum
rialiter consistit, insua: perque priuatas opera
multo vso periculose solo, vel aliqua relevatione
tra rationem cognita. Quod demum mixti
conglutinationis meminimus, illud obiter luc
doctrinæ gratia his quoque connectere libet (si
enim tantæ diversitatis occasionem scisciten
benter audias) quod tam discrepantis mixturæ
aprioris causam philosophi sunt arbitrati esse
quandam celestem subiectæ materiæ partes, ad
cet, pro sua virtute permiscentem: adeoque vi
huius permixtionis tenore, eam materiam ad
formam decenter apparentem, in quam tan
amissam dispositam & exultam mirificè illa
funduntur virtutes, formas consequentes spe
Porro hæc dicendi consequentia eo tandem
nimus, unde earum quæ in Gemmis sunt prop
tum facultatumque reconditarum causæ, quæ
præstruximus, nobis sese vltro ac præter expec
nem diligentius perscrutandæ, ac in conspectu
notandæ insinuent. Celebris est itaque philoso
rum sententia, quod omnis causarum turba
eademque principe pender, ducitur atque confer
ad quam & propter quam, ceu ad communem
um finem causæ omnes sua munia tamquam
muni quodam & insito consensu dirigunt: Del
omnia fieri desuper à summo bono, hoc est Deo
eademque esse & optima & ordinatissima. Proinde
irent inficias, Gemmas & earum virtutes à Dñ
esse, eumque etiam solū eundorum causam dici
veram, alias aut causas improprie & ceu per
giam nominari nō dimitterentur. Verumtamē q

*Omnium
causarum
unica prin
cipi.*

quam philosophis illis cognitum id & optime
 sum esset, nihilo tamen magis conquie-
 scitabilisque illorum auditas discendi, & in-
 veribus creatorem admirandi contemplandi-
 siderium. Quinimo insito quodam celestiar-
 goreque ad propinquiores rerum causas, ceu
 per primæ illi ac veræ utcumque instrumenta-
 morum suorum pene diuinam atque perspi-
 cam sublimitatem intenderunt. Hinc itaque,
 uno, mentem, hoc est, primam sapientiam,
 & boni verbum illorum quidam nominant: &
 mente, intellectum, totum vtrumque mundum
 (intelligibilem dico & sensibilem) statuere sunt opi-
 ti. Quam vero bonum ipsum mentem & intelle-
 ctum quid esse, ac vnica simplicissimaque sub-
 stantia persistere adstruunt, vnicum esse rerum o-
 mnium & singularum principium profitentur, sem-
 pitemper omni us adstans cuncta fouens, viuificans, exci-
 tans, complens & roborans. De quo sacer ille Orphe-
 us cecinit:

Cuncta fouens atq; ipse ferens super omnia sese.

Hinc & diuinus ille Plato diuino Sole collustra-
 tus in Sophista ait: *Animalia cuncta mortalia plantaſq;*
quacunque terra ex ſeminibus radicibusve naſuntur, &
quacunque inanimata in terra conſiſtunt, ſiue liqueſcieri poſſint.
non numquid ab alio quadam opifice fabricata quam à
ſacta eſſe, cum prius non fuiſſent, dicimus? An multorum
ſermonesq; ſectabimur dicentium iſta, natura ipſa,
ſine cauſa quadam fortuita ſine mente hac agente, vel cum
ſine potius ſcientiaq; diuina, quæ ab ipſo Deo ſit orta? Nos
ſed vtero Chriſtiana fide ac veritate edeã, primum
hoc rerum omnium principium, ſingulari ſubſtãtia, &
ſibiſque perſonis conformi, ſimpliciſſimaq; voluntate,
ſublimitate maiestate, æqualitate, ac omnipotẽtia cõpre-
hendimus & veneramur, Patremq; vocamus, quẽ illi

*Egregia de
Deo Plotini
sententia.*

bonum simpliciter : Filium & verbum pati-
mentem primamque sapientiam illi. Spiritu
que sanctum nos appellamus, quem illorum
ores boni intellectum & amorem nuncupa-
animam cuncta vivificantem & animantem al-
quo Plotinus libro De intellectu cap. 2. ita in fi-
nam est potissimum qui tradit animo sapientiam & hoc
necessario est intellectus (inquam) qui non aliam quida-
lectus sit, aliam vero ex priis intelligentia : sed verus pot-
lectus, qui hanc ob causam seipso sit pulser. Sed utique
velut primos, totus est quærendum, an potius super
quoque progrediamur? nempe mens ipsa nobis in ali-
gredientibus prior occurrit quam principium omnium p-
quasi in ipsius boni vestibulo constituta, omnia in seipso
ans & significans, velut quedam ipsius boni figura. Et
& eiusdem libri cap. 3. Eadem quoque (inquit) r-
rans ad uniuersum, in eo similiter perveniet ad intellectu-
gnoscentem cum effectorem reuera totiusque artificem. ha-
Plotinus. Porro in intellectu mundum quenda-
telligibilem haberi voluerunt, hoc est, omnium
idearum plenitudinem, sed & in mens omnia
ata & singularum creandarum, gignendarum a-
ducendarum, id est, futurarum rerum ideas, et
simplici congenaeque substantia, solis relatiuis
ibus ab invicem dispescitas, persistere intelle-
easdemque ideas principes esse rerum omni-
causas arbitrati sunt, ab eisque item quosdam
pendere & esse animas omnes intellectuales in-
gentias, corpora celestia, & quicquid in inte-
hoc mundo est visum. Proinde proximam e-
mundi causam, item & cunctarum proprietate-
menti & intellectui, hoc est, verbo Dei & Spiritui
cto detulerunt : quamquam ne ipsum quidem
num ab hac creatione separarint, ut ex locis iam
citatis & alijs non raris philosophorum auctori-
bus patere liquido potest : quemadmodum sacra

eras legere est Deo patri per verbum, & in Spi-
ritu Sancto, tamquam vni principio mundi creatio-
nis tribuere. *Qui fecisti* (inquit Sapientia) *omnia*
in te & Pfaltes, *Verbo Domini califimati sunt, & spi-*
ritus eius omnis virtus eorum. Verum enimvero o-
mnem exploratum velim, Ideas illas in mente diui-
ni esse ab ipsa Dei substantia & praescientia, id
est omnium praecognitione & voluntate aeterna,
certum. Quam, inquam, Deum certum est non
esse in singulorum generum, verum etiam specie-
bus individuorum omnium exactissimam pro-
prietatemque & constituere, & ab aeterno praescire
substantiam, compositionem, formam ac vires tum
proprias communes, & si quid praeterea illis in-
est & hinc accipias diuinas illas Ideas cuiusvis spe-
ciei individui principes esse causas, non modo
sunt, verum etiam cuiusque earum potestatis
communis quam propriae. Cui & id mihi pulcre
videtur quod plerisque philosophis placere
suo: Nempe quod virtutibus certis, id est cer-
tissimamque rationem habentibus, non fortui-
tad efficacibus, potentibus, indeficientibus, nihil
in vanumque ex sese mouentibus, mouean-
tibus in rerum omnium natura consistentes, sed
in alio nostro opere fusi ac syncerius disfa-
ctibus differemus. Porro a mente ipsa & intel-
lectu illorum plurimi volunt effusam creatamue ani-
mam intellectualem, vniuerso orbi commu-
nem, quam idcirco mundi animam vocant. Eandem
mente illa mundi regina rectoricene, toti mundo
esse, atque per eum totum diffundi, ut scilicet tan-
quam primae illi causae ministrans, cuncta per eam &
eius imperio moueret, cogeret, foueret, mode-
ret, efficeret, primariae illius causae, Dei videlicet
ius praeepto parens, obsecundansque. Quapropter
& in animam illam mentem impressisse iense-

*Idea quid
sint.*

*Diuina
Idea, id est,
Deus ipse
omnium re-
rum causa
princeps.*

*De anima
mundi secun-
dum philo-
sophos ple-
rosque.*

sunt rerum omnium primarias principesque
 nes seminales, tantum ab Ideis diuinis nobili-
 sitas, quantum ignobiliiori subiecto ad obsequi-
 fuisse habuerit. Quas forsitan intellexerit quoll-
 rationem esse omnium producendarum rem-
 mediorum. quibus Deus ipse eas producere
 ferre voluerit constitueritque eam facultate quod
 dia illa promouere ipsa possit anima: si tamen
 quaedam anima pro aliquo Christiano admittit
 at. Verum philosophorum quorundam plati-
 ramus, non approbamus. Illam praterea
 sentiant per omnia in omnibus diffundi: &
 meam obedientem: eique ministrantem pro
 ac vegetare, ut & hinc non ab re dici possit in-
 tum primum eorum, quae Deus ordinato con-
 que euentu, hoc est, secundum naturam effe-
 de re hanc animam a mente & intellectu pri-
 ram nuncuparunt. Cui quoque mentem li-
 tiam ac rationem; intellectum vero ut effe-
 ctualis imperiuisse in literis fecerunt. Eam de-
 per omnia flatum spirare vitalem spirituales
 prodiderunt, dum suo scilicet spiritu per om-
 netrans omnia videt, tangit sentitque: & id quod
 modo quodam suo nostris sensibus longe im-
 cognito & multis hominibus discriminato, quod
 nique vnico flatu spirituque, actu lucido, vi
 & omnis generationis fomite; eum scilicet in-
 vita quadam propagine, atque verius tamquam
 nae virtutis vehiculo semper vbique pullula-
 mam illam vniuersalem mundi existimauerunt:
 & forsitan intellexerunt sub Deo ipso; prius
 esse intrinsecum, quo formarum in materia-
 nes seminales ad sui scaturiginem promoti-
 que moueantur ac emergant. Sed haec mihi
 Discaueo namque longius me fortassis euzga-
 vel a ventis praemature concedere. Iam ita

*Spiritus
 mundi phi-
 losophus.*

alius paucis perstringentes addamus, Deum
 Maxi^m omnipotentem, summum denique bo-
 nis liberalissima sua bonitate, rebus cunctis pro
 voluntate, harmoniam, concentum ordi-
 nis & à se & ad sese præditisse: quem stabilem
 concussum eatenus esse vult, quatenus aliter
 respondere decrevit. Harmonico præterea illo
 sibi omnium creatori ministrare voluit: pri-
 mum quidem (quod ad hunc materialem inferio-
 rem mundum spectat) secundum philosophos
 ipsam mundi animam ac eius spiritum: deinde
 ipsam extensum orbibus, figuris, a stiris maxi-
 planetis, stellis & luminibus consistens. Illam
 animam, hoc quoque cælum, principii caus-
 æ sub cælo formarum generatarumque rerum
 consularum proprietatum rationem quandam
 adeo philosophi illi putarunt, quod ad mundi
 formationem, iametsi non ex necessitate, vberius
 tamen Dei bonitate, quadam tenus admittuntur.
 Ad & Anicenna ipse in suis Metaphysicis sentisse
 videtur: *Quæcunque* (inquit) *hic sunt oportet præexsi-*
stere motibus & conceptionibus stellarum & orbium. Ab
ipsa etiam elementa, nonnunquam & artes quadam
modi & res artificiosa accidentales saltem externæ causæ
ipsam sibi denominationem vendicant. Placet itaque
 philosophis illis formam & ex ea vim occultam om-
 nium mixti esse, primum quidem ab Idæis illis diui-
 nis, à Deo ipso omnium creatore & plasmatore,
 ministrantibus ei anima mundi (si Platonice con-
 sideramus adserimusve) deinde & ipsis orbibus cæli-
 busque corporibus planetis, syderibus, figuris, lumi-
 nibus, & si quid præterea cælo extenso similis ratio-
 nis sit post hæc & elementorum temperaturis cæli-
 fluxibus affectis, causis inquam præparantibus,
 materiam ad novam formam cooprantibus.

Cuncta & à
Deo & ad
Deum ex or-
dine consti-
tuta sunt.
* Sapientis-
simum.
* Clementia
plurima.

Proprietatibus
occultarum
causarum unde
sunt.

*Effectuum
varietas est
partim ex
materia
preparatio-
ne partim à
causa.*

Habent itaque (iuxta philosophorum illorum
sententiam) virtutes illae reconditae suam originem
in illis, specificis determinatisque formis a
men materiali per vires preparatorias, in ac-
per Ideas ac formas exemplares, quae omnes
ad cuius rei generationem absolutam (quae
communem ordinatamque Dei constitutione
tinet) convenire illis videntur. Unde tandem
verum commonstretur, quod iamiam dicebatur
quod Deus scilicet rebus omnibus pro libera
luntate, altissima ac perfectissima bonitate, ho-
niam, concentum & ordinem à se & ad se se quod
instituit, indeque rerum omnium cum prima
Deo ipsa, sympathia, connexio, correspon-
consensusque, Divinum de singulis decretum
sequens, non inepte statuatur, hoc est, ut omne
creaturis rebusque artificiosis insitas à Deo ipsi
omnium est actus primus, & actionis omnis
pium creaturis impermiscibile) ministrantibus
iam dictis causis, quae ideo secunda vocantur
dere ac esse intelligas. Quo tamen pro libera
maniporenti sua voluntate (amissis quandoque
quorum meminimus mediis ac ministris) di-
diare ex seipso ea facit quae vult, quibus quoque
raculis nomen est. Ceterum ex his luce men-
clarius patere mihi persuasi, diversos in rebus
ctus pendere non solum à materiae varia altera
seu preparatione, sed à diverso caeli assatu, ma-
autem à discriminatis formis discrimine, hoc
non solum speciem consequentem, sed & à
individuo proprio. Tamen materiae appar-
rebus gignendis ac perficiendis non obscuri esse
menti certum sit. Qua ratione videre est indi-
eiusdem etiam speciei, alia aliis etiam esse elan-
vel viribus ignobiliora, pro videlicet sym-
puritate vel confusione eorum substantiae. A-
ni

que rerum naturalium gnaro dubium esse
 et, callicos influxus impediri posse vel omnino
 propter ineptitudinem materierum in quas
 decerent potentias. Cui & illud subscribit Vir-

Deus est ollis vigor & celestis origo.

omnibus quantum non noxia corpore tardant.

am pulcre & id Platonicum adstipulatur, se- *Democriti*
 merita materiae infunduntur v res celestes. *egregia sen-*

ex cunctis his diuinioribus meditatis, multis
 claret Democriti illius extollenda mul-
 potentia, qua diis, id est, diuinis virtutibus o-
 plena, constanter asseuerabat. Is quidem
 cum vires cum inferioribus huius mundi gene-
 rerum ac indiuiduorum naturis ac proprie-
 conferens, sed & eorum cum superioribus,
 vero cum bono ipso, connexionem perpen-
 furamo ipso bono singula & esse, & proprio-
 minorum exercendorum potestatem adipisci
 iniis ipsis Dei vires adeoq; Deum ipsum cla-
 nebat. Quas virtutes nonnulli diuinas illices
 arco appellant, quod contemplantium ani-
 Deum alliciant tam insignem opificem, vel
 potentia illa diuina omnem in omnibus pro-
 functionem, quod & Ouid. presensisse vide-
 carmine:

Si Deus in nobis agitante calefcimus illo,

Impetus hic sacra semina mentis habet.

to, nescio quo tandem suggerente Mercurio, à
 sito scopo dilapsus quodammodo forsitan vi-
 praeferat itaque eo recurrere vnde discessi. In-
 n tamen iamdudum hanc disputationem in
 m communeque thearrum adductam prius
 bsoluere. Quaedam enim digitulo tantum te-
 is qua dilucidiori enodatione egere fortassis
 antur, quam sic accipias velim. Vulgata mul-

*Cælum du-
plex.*

rum est Aristotelis sententia quod necesse sit
dum hanc contiguum esse superioribus latius
hoc est, cœlo extenso, ut inde vis omnis illius
netur, & ut hinc plurimis creditum conspiciatur
cœlum omnium gignendorum sit causa esse.
Quapropter ut pro philosophorum celestem
tantum non diuinis mediatis rem hanc omni
placemus operapremum facturus videtur lib
que adiectam duplex philosophis sublimiorali
cœlum, primum videlicet & princeps, cœlo
lorum, quod & spirituale à quibusdam nuncu
idemque illud esse intelligitur, atque anima illa
qua anima sibi quadam uisibili plurimum. In
genere consentaneave substantia, spiritus eua
omnia diuisibilis, omnium post Deum ipso
eo functionum primum ministerium. Non
sunt qui ineptius existimant cœlum illud esse
re diuina cum omnium rerum prototypum quod
& intelligentias quasdam esse creatas cœlo re
mouendo atque dirigendo non inefficiente. Quod
dius ille Augustinus sentire videtur super Ge
dicens, quod Deus sic mundum ordinauit, ut ipse
omni creaturae perficeret.

*Cælum alte-
rum.*

Cui etiam subscribere videtur Bonauentura
dist. 14. 2. Art. his verbis: Sicut congrua est
deputari ad imperium hominum, sic etiam congrua
ipso deputari ad motum & regimen cœlorum, cum in
rebus homini uisitor & diuini subseruiant manifeste
hac posito est magisterium tam in theologia quam in
philosophia: quia concordia pietati & fides rationi plurimum
tur. Hæc ille. Alterum cœlum velut prioris
quandam & instrumentum statuunt, & in
ras sita disponi pro earum excellentia natu
ribus senserunt. Quas omnes & vicissim sing
primam communemque mundi illam anima
rius autem ad spirituales illam intelligentias

Deum ipsum, ineffabili quodam ac obse-
cramo contentu conspirare sunt arbitrati. Item
planetas, sidera, & quicquid præterea in cœlo
constitutum est, vel superioribus seruire,
inferioribus & submissis potentias suas transfun-
git & hinc sub terra quædam, quasi cœlica gigni-
fit: dum videlicet corpora illa cœlestia pro-
mine radiis ac viribus, id est, afflatibus, mate-
rinarum audissimam dispuant contempe-
re, in ea seminariam introducendæ formæ ra-
di ad sui propagationem extimulant, atque ad
suscceptionem plasmati rite præparant. Sic-
que hæc illa virtute præcellunt nobilitate ac
ita & in inferiora vires suas ipsa transfundere
ora præstabilioraque universi ordo potest vi-
& benignitas creatoris voluisse perspicitur.
Cum ut quæ ratione est mouens aliquid nō mo-
uatur & alterans sit quoddam non alterabile,
ad dico qualitatibus. Neque enim quod varios
induxus, est (ut plerique putarunt) quod quali-
tates participes sint, sed quod illa viribus crea-
tione sint multiugis. Quam namque instituta
incorruptibilia illa cœlestia ut virgerent regant &
creatori tucantur adferantque infima hæc mul-
te transmutationi obnoxia æquum fuit, ut mul-
tes eis impartirentur virtutes, quibus scilicet
potest extimulentque subiectæ naturæ vim: non
ut sibi simile quicquam producant, sed ut
pareant atque subin nistrent. Quod reuera præ-
cœlica corpora philosophi putant cum vilu-
tis tum virtutibus propriis speciem totam conse-
ntibus per radios lumenque in inferiora hæc de-
ferant. Deum scilicet cœleorum corporum radii
per terram (quæ ceu punctum ac centrum ad cœli
orbitum & capacitatem existimatur) transmissi

assumpta etiamnum forsitan quadam tenuiori
 consentanea elementorum, per quæ penetrant
 stantia ardentur: proindeque densiores effi-
 potentiores, materiam rite & ad portionem ac-
 coaptantque, & praeinfusas in eum seminales
 nec ad actum inuitant, donec ad formam
 materia illa ad amissim, hoc est, pro diuina
 ratione disponatur, ut & hinc non paucis sensu
 philosophis (ut præscriptimus) visum sit atque
 primum, eælum illud extensum cunctorum quæ
 inferiori mundo generatur causam esse effecti,
 quod tam rationi profecto alienum est, quam
 frumentum, non autem Artificis intelligentiæ
 operis alicuius formam artificialem efficiere
 rent. Quamobrem ut ex illa illa corpora minis-
 tria, vel si mauis instrumentaria, causæ speciem
 dam à Deo in illis eorum quæ statâ naturæ con-
 ditione producuntur, primoribus illis & fere di-
 philosophis iudicentur, numquam tamen vera
 est, creatricis aut plasmaticis causæ rationem
 concesserint.

Ceterum pro Christiana nostra veraque philo-
 sophia hoc loco non prægebit subnectere verba di-
 lius Augustini, summi profecto & diuini philo-
 & doctoris nomen meriti, quibus Deum formam
 omnium specificarum & proprietatum singula-
 auctorem esse & causam veram principemque
 palam testatur. *Inuisibilem* (inquit) *seminum* cre-
 ipse creator est omnium rerum, quoniam quæcunque nati-
 ad oculos nostros exeunt, ex oculis seminibus accipiunt
 grediendi primordia: & incrementa debita magnitudinis
 distinctionemque formarum ab originalibus tamquam re-
 sumunt. Et mox subdit: itaque Apostolus Paulus ille
 interius Deum trecentem atque formantem, ab operibus crea-
 qua admoventur extrinsecus, & de agricultura similitudine
 assumens, ait: Ego plantavi, Apollo rigauit, scilicet Deus inter-

Haftenus Augustinus. Atqui pro huius
 supremam manu subuectendum duximus,
 proprietatis effectus bifariam discriminatur:
 illa quae utilis est, aut nocuus. Utilis censetur,
 cuius quippiam inuitatur, adferturve emolu-
 mentum, vt (verbi gratia) eius functiones aut vires con-
 feruat, vegetet, roboret, reparet, absoluat, & ab inter-
 ita vindicet: Vel etiam ad meliorem faciliorem-
 que vitam quicquam adferat utilitatis. Nocuus au-
 tem ex diametro contrarius iudicatur. Deinde
 inutilisve dicitur proprietas vel toti corpori, vel
 cuiusdam cuidam parti. Toti siquidem corpori vene-
 reo singulis item singulatim eius particulis, theriaca
 est, speciatim vero Hyacinthus, Granatus, Mar-
 iana, Aurum, cor sedesque virtutum: Corallium
 & Achates stomachum & ventrem solantur,
 & ceteris causis asserunt. Simili modo Napelli vis
 & acria toti iuxta ac singulis quibusque partibus
 cognoscitur. Ceterum proprietatum quae
 defendunt, quidam hoc moliantur no-
 tum, ad se primum quidem conuellendo, deinde
 euitando. Qua ratione Amethystus umbilico
 & Scammonium vinum vaporem cum primis allicit, & Scam-
 monium bilem reuellit. Alia vero quod flagitiosum
 & turbant, ac tandem propellunt, veluti iam di-
 ximus theriaca cum aliis medicamentis aduersus vene-
 rentissimis contingit, quod & Smaragdus, lapi-
 deus, & alius nonnullis familiare esse perpetuo
 conspicitur. Alia denique praesentem esse
 & imminuere causam diuersam certo indicio com-
 mendant, vti electro atque Adamanti coram toxi-
 co adhaerere contingit, & Torchois vel findi vel omni-
 bus veninam aut maculam quandam efferre dicitur
 & eretente periculo. Eorum rursus quae viribus oculi
 & ceteris, quidam ad actionem corporis extimu-
 lant, quemadmodum pleraque pharmaca

*Proprietatis
 utilis effe-
 ctus.*

in actum (vt physicis vulgatum sermonem
mus) reduci necessum est, priusquam ad opus
um emergant. Alia vero citra omnem a corpo
mutationem propria munia exercent, quib
cendis sola debita applicatione opus est, quo
cet vires suas actu, vel habitu saltem solam ac
talem potentiam constituyente nata sunt: ideo
egent conuenienti ad obiectum admotione,
impediens nullam adsit. Quae de causa Corallia
iam si stomacho diutius adhaereat, nihil a corpo
trimenti admittit: pariter nec Sapphirus anth
fanando vires vel tantillo perdit, quanquam
quidam falso adscribant.

Deratione & causis virium in Gemmis.

C A P. III.

Cognitionem certe non obscuram ea quae
capiti inferenda sunt, cum iis, quae neuissim
feruimus, habere videntur. vtriusque enim cap
dem fere obiectum, eadem pene ratio, idem p
modum argumentum, vt & hic quoque bonam
rum, quae praestruimus, partem adiectam int
velim: quam & adiecissent profecto, nisi prolix
nimiae *ἡγὶ τавтоλογίας*, id est, repetitio n s ac
si metus fuisset. Institutum itaque adgressi dic
praeclaras multum in Gemmis excellere virtutes
eoque & in magna illas antiquitus fuisse maiet
tam conspicuum est, vt cum nihilo consultius fa
rum existimem, qui illarum dignitatem multis
comiis commendare niteretur, quam qui solis
men leuicula quopiam fulgore clarius efficere,
luxuriantibus aliquot (longe tamen imparibus,
etorum more coloribus illud assequi conetur.
enim tantarum virtutum tamq; vere stupendor
inunierim. causas persequi non omnibus ex
facile tuern. Quae de re, paucis libet de illarum

ten

rum ratione quædam recensere, non floccipen-
 fuerunt enim qui Gemmas viuere, & à sua a-
 speciales, adeoque fere diuinas functiones ex-
 crediderunt, quorum iudicium receptum ha-
 non est. Aliter Alexander ille Græcus sensit.
 ne quod illiarum proprietates elementis, vnde
 quantur, referuntur acceptæ, nimirum quod
 mixto alia edant opera quam extra ipsum, in
 qualitatem elementalem, id est, innatum tem-
 peramentum. tanquam instrumentum ad opus mo-
 tius est. Cuius sententia, etiam si plerisque pla-
 multis tamen non mediocribus philosophis vel
 absurditatis expostulatur, quod instrumentariæ
 causa recordatus, effectricem: quæ princeps
 atemisse videri potest, quam peruestigare
 tis est negotii. Hermes autem ille Trismec-
 cœlum Gemmis occultas proprietates trans-
 re perhibet: è quo gignendorum seu produ-
 rum omnium facultates tam singulares quam
 res in hæc inferiora transmitti non dubitauit
 rare, duplici (vt inquit) modo. Aut videlicet
 ter & ex amulli, quoties materia in quam cœ-
 nim suam exercet, eius orbis ac luminis quan-
 tificem seu cognationem refert: ad quam scili-
 o propius accesserit gignendus lapillus, in hunc
 is ac abundantius propter materiæ symmetri-
 connexionem, atq; consensum, cœlum fuisse o-
 um intelligatur. Sed & ideo multa admiratio-
 mas Gemmis esse proprietates inditas asserit,
 lumine & perspicuitate cœlo quadantenus pa-
 res demonstratæ, eius actionem perfectius ad-
 mant conceperuntque. Vnde scilicet tandem ho-
 spiritus effecti specificis pateant Gemmarum
 uietatibus, qua ratione Topazium, Carbuncu-
 damantem, occultis gratiarum proprietatibus
 as esse cōfirmant, vni nō pauci nec incelebres,

*Alexandri
 Græci opi-
 nio.*

*Hermes de
 Gemmarum
 uiribus sen-
 sus.*

ut non deoratis tantum, sed & etiam gestantibus
 edere liceat calicis potentias: primum quidem
 hominis spiritus, deum in humores & solidas
 eius partes, quibus a peste ac venenis defendatur
 enim à cœlo hoc ipsum, quicquid recondita vi
 sunt, Gemmas accepisse, vel hoc argumento ce-
 mant, quod magnos parua mole mirificosque
 mant effectus. Nulli namque elemento con-
 volunt paruo corpore plurimum subito præstare
 nec ignem pusillum magnam unico impetu li-
 rum congeriem viere vel aqua paucillum, ter-
 rimum perfundere. Quæ vero calica vi nituntur
 haud multa materia (ceu scilicet vim eam in-
 magnopere reluctantiâ obiecta, facili opera, di-
 dant) admiratione etiamnum dignas suas sus-
 nes absoluunt. Nimirum quod contrariis adue-
 tibusve causis non agunt, & à validissima cœle-
 tentia in actionem extimulantur. Quo modo
 physiologis quibusdam non vulgaribus placet)
 rallium, Carchedonius, Chrysolithusque Gene-
 ab oue præsertim ac Venere id sunt indeptæ
 tis, quo ab atra bilis melancholiæve symptomata
 ferentem adferere valeant. Deinde & Mercuri-
 chaten sacram perhibent, ideoque & facundiam
 uitare, & homini contra venena amuletum el-
 stantur. Aduersus quæ etiam è Creta collecta
 Etamnum à Phœbo (qui Pythonem transfixit
 gitur) id est, à Sole omnis vitæ & propaginis fo-
 muratam esse profitentur facultatem. Sed &
 ba Pentaphyllon calica vi palam prædita cre-
 non venenatis modo auxiliari potens, sed vultu
 lio diariam febrem, si bis in dies singulos sum-
 ternis, tertio quoque recurrentem: quatuor
 foliis quarranam febrem pollere atque confici
 posse laudata. Nec iniuria profecto; quum nam
 bres hæ variis pugnent tum naturis, tum inte-

*Remedia
 in febrem.*

haud facile fuerit (si me non omnia fallant)
 are, quam ob causam naturalem, vnico simpli-
 que hoc remedio, Pentaphyllo scilicet, tam
 illis rationis affectus abigi queant, si non virtu-
 tanc cœum ipsum illi impedisse causeris. Quid
 rea Phœbo sacrae Pæoniæ, à comitiali morbo vel
 ntem vindicare posse, præter cœlum, concessit
 naturalis sensualisque philosophus? Neque enim
 reperiatis medicamenta quæ similis caliditatis,
 atis, ac modicæ adstrictionis conformes pro-
 qualitates, quarum ratione tamen geminas
 operationes manifestas, aduersus tamen illum
 tam præstabilia esse minime experiaris. Sed
 quorsum? nempe vt mirum non sit, quod philo-
 illi illi arbitrati sint, cœum Gemmis occultas pro-
 ere potentias: quum præsertim similes potesta-
 n obscurioris substantiæ herbas palam sit illud
 uate creditum. Quid præterea? Nonne à veteri-
 obseruatum est quarundam arborum; O'ez, in-
 an, Populi albæ & Salicis folia solstitiali tempore
 uerti: fieri etiam vt ipso brumali die f ondes
 dam reuirescant? Vt & hæc Marcus Varro stu-
 da discrimina nominavit, quibus videlicet anni
 pus discernatur, & ex foliorum versura solstiti-
 , ex recens autem erumpente quarundam herba-
 virore brumalis dies internoscatur. Quæ ne iu-
 quis miretur, non pigebit & hic quoque contex-
 quæ M. Cicero ex Stoicorum placitis refert: Pro-
 um est, inquit, à stercis in ipsa bruma musculorum iocu-
 a augeri, pulegium aridum florere brumali die, item infla-
 rumpi vesiculas, & semina malarum, quæ in illis mediis in-
 sa sunt, in contrarias partes se vertere: Ostreis & conchyliis
 tingere, vt cum Luna pariter crescant & decrescant. Vn-
 manifestum esse puro (vti etiam præstruximus)
 od & philosophis diligenter probatum receptum-
 que inuenio, quod rebus supernis vis quædam insita

Conclusio.

* Lotus hac
herba Nili
est, non ar-
bor.

est vehemens, quæ maxima ex parte cum inferiori
conuenit: indeq; sympathia quædam & ceu cõse-
cuerit, quo animantium motus tacitiq; concen-
calicis corporibus (in rebus quæ stata natura sua
concordare videntur: Quo nomine hæc quoq; li-
riora calicis suis numinibus adscripta reperio: Ap-
lini namque Aries, Leo, Gallus, Crocodilus, Caci-
rus, à Chæremone Porphyrioq; tribuuntur. Ex ali-
ribus vero Palma, Lotus, Laurus Soli feruntur ac
præ. Nimirum quod corâ intuearis * Lotifolia præ
quam sol emergat contrahi, & eo exorto sensum
plicari: Mitto quæ de Heliotropio, & aliis non ra-
herbis, vt literis proditum est, ita re ipsa quiuis
negligens explorator proprio obtutu cernere pote-
Porro de lapidibus multa, nec tamen dissimili.
Philosophis Ægyptiis ac Magis perhibentur, q
quosdam lapillos syderum imagines plane repræse-
tare adstruunt, quos & ideo ab his virtutes in se
concepisse crediderunt, & experimento comp-
basse testati sunt. Quid namque philosopho natu-
rali mirum existimare similitudinem Gemmarum
cum cælo cognationem maiorem, efficere vt eius
ribus obnoxius pateant, atq; hinc valentiores eme-
gant, quum maxime similitudo & extimulata ta-
dem germanitas materiei aptam præparationem
& cælo obnoxium consensum non obscure subin-
dicet. A cunctis siquidem physiologis receptum est
quod agentium actus fiunt in patiente disposito (li-
bet enim eorum vulgatam multum sententiam de
verbum referre) quodque singulæ similitudines se-
se nativo quodam affectu appetunt. Verum ne hæc
quidem absurda iudicauerit, qui monumentorum
magicorum astrologicorumque non inuitus memi-
nerit, hi quippe in rebus similitudinem non medio-
cre ad effectus naturales habere robur certa veluti
hypothesi statuere. Sed vt magica omittamus, qui-
bus

non solo nomine multi terrentur, astrologicum
adferemus exemplum. Inter omnes astro-
logos magis conuenit (quibus etiam medicorum
magis) angarium bona pars facto periculo subscribit)
magis imaginem aduersus calculum amuletum ef-
ficere. Inen stato tempore, hoc est, Sole Leonis pri-
mo gradum occupante in auro sculpta, à collo por-
tatur. Cuius rationem nemo crediderim, aliam fa-
ciat. Venerit saltem naturalem, quam consensum
magis primumque quendam rerum coelestium cum con-
figuratione, in conuenienti materia ab ista
magis harmonia inuitatum procuratumque. Pro-
pter hanc virtus illa coeli, quæ constituto illius con-
figurationis tempore pollebat, à iam dicta parilitate,
magis, id est, auri, ad mensuram præparatione, in
magis iam dicta imagine figuratum allicitur, trans-
fusa, commear, quæ proximum gestantis scilicet,
magis sua vi afficit, qua à calculo ipsum tueantur.
Magis tamen nolim intelligas philosophos illos, vel
magis sentire virtutem hanc esse imagini, sed au-
magis effigie figurato & efformato transfusam, vt sci-
magis baudias illos existimare, quod præparatio, qua
magis sculpturam dictæ imagini fabricandæ necessari-
magis aurum calicis radiis & influxibus concipiendis
magis disponitur, efficit, vt materia hæc patentior
magis aurum calicis affatibus admittendis, & (vt ait M.
magis lib. 1. de Architect. cap. 6.) de latentibus
magis rationibus, artificiosis rerum inuentionibus, di-
magis veris exprimere veritatem rerum peritus vir pos-
magis sultatur. De quibus fusius supra disseruimus. Sed
magis ne philosophorum illorum placita absurdiora
magis, quam vt humanam apparentemq; saltem ali-
magis non habeant rationem: maxime autem quo
magis, sublimioraque ingenia oblectemus (non
magis quod ita esse statuamus) annotanda in primis
magis nobis videtur Platonis illius celeberrimi, &

*Mundum
esse animal
vnum sensit
Plato.*

multorum non mediocrium philosophorum
brata vulgataque sententia, quod scilicet mundus
animal vnum, vna quadam anima intellectus
est, de qua paulo ante disceptauimus) sub mēte
cipe omnium creatrice vita donatum, quæ
obsecundans) congeneco sui spiritu per omnia
vniuersum orbem alit, fouet, moderatur. Cuius
Maronis egregii illius non minus philosophi
poëta subicribit:

----- omnia

*Spiritus intus alit, totamq; infusa per artus,
Mens agitat molem*

*Vna in o-
mnibus vi-
za, omnia
inuicem
conspirare,
& compas-
sione qua-
dam com-
municare.*

Quibus non obscure ostendit naturam hanc
mutationi obnoxiam à natura stabili ordinatricem
regi: singula etiam artus & particulas esse quæ
mundani illius ac magni animalis, eademque
communi vita viuere; adde & cōmuni quodam
tu in propria munia extimulari. Ideoq; & illorum
consilium, vnā in omnibus vitam sub mēte
gore, quæ cuncti eius vi & imperio peragat. Ita
men vt ad suas functiones obeundas tum calicis,
nonnunquam etiam rudioribus instrumentis
Quapropter & in hac communi omniū vita sent
singulas formas cum inuicem, tum per animam
vniuersalem ad omnium vltimum finem, hoc est
premiū ipsum bonum, tandem conspirare, vt &
cunque fiant mundi opera, sigillatim mundi
sint, vel ad eas spectent, vt & ad totum. Quod &
Pythagoras suis numeris demonstrare contende
dum vnitatem omnem numerum constituere,
lem primum atque ex vnitāte & binario ternariū
(id est, Trinitatem quandam) comprehendit, dei
& in simplicem vnitatem alium omnem numerum
resolui multa ingenii dexteritate differebat. Vt
vnde digressus est noster tandem redeat sermo. S
serunt item & philosophi illi, quod citra substan

*Pythagora
de Trinitate
per numeros
compendiosa
sententia.*

proximamque causam non possit in hoc infundo naturaliter produci substantia, nec sine causa viuens quippiam generari: deinde & quodam communi diuersa quæque conciliari. Sole & per substantialem illum mundanæ animæ præsentem spiritum. omnia consensum, cumque commeminimus, participare volunt. Admodum & inter philosophos conuenit quod lumen agentia est actus: intelligentias quæ & superlumine & spiritu non modo communi, sed & proprio agere. Quid igitur illis arduum fuit opinari illum illum vniuersalem, cœli vim materiæ ad præparandam paratæ admouere, vnde rationis eius seminalis virtus ad opus pridem à creatore inseminatum præstaretur. Præstat tamen Chimæricam illam animam, Christianis incognitam, philosophis in hanc rationem ductis relinquere: & attendere iis, quæ ratio diuinis oraculis subnixa suadet, & quotidiana naturæ consuetudo monstrat. Naturam sic operari videmus, vt cœli lumen non desit, rationum seminalium elementis, id est, in ipsa materia, latentium per id exciteetur fecunditas. Quemadmodum quippe prudens agricola terram semenque, sic sua arte ac diligentia præpara at quo speciei. cuius in semine rudimentum aliquod à natura elitescere scit, cœlum omnibus numeris feliciter obluat: Ita & solertissimam prouidissimamque naturam, vel hominem artificiosum aurum lapillumque aptare posse putant, vt quæ in iis per creationem cœpta est virtus, vel insita, per naturam, vel artem eius, quam proxime æmulam, ad perfectionem eadem extimuletur. Proindeque nulli iam mirum in quod Philosophi illi senserunt, cœlum & artem in se inuicem non raro iuuare calicis concipiendis viuacibus, & materiis deceter adparandis, cœlestium motiones & situs obseruare docuerint, vel ideo saltem,

*Quodque
pro.*

*Cur pro-
prietates
occulte re-
bus à Deo
indita sunt.*

quod hæc ad materiam pertineant, aliter vel aptandam. Nempe quod elementa pro illorum tu, positione, propinquitate aut distantia qual euariant, quas non pauci rerum naturalium pmas effectricesve causas existimant, vel saltem superioribus ministrare, quod pro eorum mib & temperamento formam quandam edant, qu specificam quamplurimum disponar. Ut & id uidens, quod superiore capite præteximus, D ordinem quendam constituisse omnium rerum se ad se. Quem Deum credi non ab re potest ea quæ ab vniuersali rerum naturalium consi quæque species & quoduis indiuiduum recepit, prietatem quandam humano capui, non ration sed solo experimento peruiam ad hominis vltim beralissima sua pietate infudisse, atque impartiri. Ut & vtilitatem inde homo capefferet, & tanti que reconditi operis admiratione illectus, ad Dei Domini sui omnium creatoris contemplatione amoremque raperetur conuolaretque. Hic nam ordo vniuersi, & hæc rerum proprietatumque ad randa varietas, dum ab intellectu diligentius am usq; introspicitur, illuminatis tandem inētis oculi principium suum, quod est bonum ipsum, id est, um, refert, incomprehensam sublimitatem, ac mstatem simplicissimam, sapientissimam, potentiam, benignissimamque virtutem atque bonitatem esse. Sed institutum tandem absoluiamus: forsitan enim longius palati discessimus. Itaque tamen si Themegistus ille non absurde videri possit sensisse, quicælum lapillis vires abditas impertriatur, proximo tamen earum causæ non meminit, quam inter philosophos conuenit in materia consistere, & inde su promere functiones. Qua ratione patet, cælum ipsum materiale ac extensum non esse principem proximamque, vel si mauis, coniunctam causam earum qu

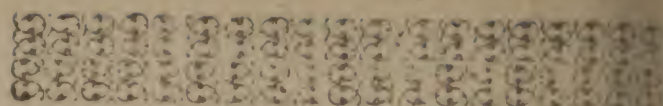
Gemmis latent potentiarum. Quamobrem
 prius ostenderimus, reconditarum virum
 illa fieri complexionali qualitate: sed nec
 elemento aut forma elementorum tem-
 perariarie atq; essentialiter consequente, vo-
 luit ille Magnus cum numerosa nō medio-
 craturā ac iudicii virorum turba, quod species
 essentialis Gemmarum forma sit delitescenti-
 xis experimur, facultatum causa effectui
 mediata. Quanquam nec illi forte negarint
 illi illi formæ vim aliquam adiacere cœlestem,
 ipsa, nonnunquam autem Gemmarum
 imperaturis elementalibus, præcipue illi
 præstatur. His autem non de nihilo subte-
 ridetur, quod quæ Gemmæ natura purissi-
 untur, & ab omni sorde defecata, nullam ar-
 rationem ambiunt, nisi ut rite corpori ad-
 iungantur, & nihil obstat. Quæ vero terra aut crassa
 preciosum intro condunt thesaurum & gra-
 titudinem, mangonum officio, abiecta cru-
 ditutibus & illecebris difundendis, idoneæ
 ar. Neque etiam tibi persuasim velim Gem-
 maliter suis functionibus corpora quævis et-
 nana efficere. Quandoquidem pro corporum
 cis orbibus & afflatibus, vnde vim lapilli mu-
 ant non modicam, maiori vel minori consen-
 sum corporum conveniente vel aduersante
 peramento & innata proprietate, effi-
 caciùs aut segnius Gemmas ope-
 rari contingit.

*Alberti
 Magni de
 proprietatibus
 essentialium
 causarum
 sensus.*

*Non in qua-
 vis corpora
 Gemmas
 aequaliter
 operari.*

PRIMI LIBRI FINIS.

DE GEMMIS XIII. QUAR.

*Diuus Ioannes in Apocalypsi me-
minit,*

LIBER SECVNDVS.

ARGVMENTVM.

JACTIS institui nostri fundamentis, secundi huius libri limine prætexendum, quod diuus ille Ioannes Apostolus Apocalypseos, id est, Reuelationis libri capitulum primo, dum ciuitatis sanctæ Hierusalem, quæ descendit, ac Dei claritate illustris, urbem describeret, tredecim Gemmarum non magno sacramento [quod ne in aliena mensura inueniretur, in præsentiarum prætermittimus] commemoravit. Quas non pigebit, ex ordine eo loci sententia quoque recensere. Neque enim video quam ratione, Dominus omnium Deus nobis reuelauerit, diuinas quasdam Gemmas inesse, & proprietates, quam iis ipsis cœli muros, & eius virtutes, vel [si mauis] Christi Iesu cum tredecim eius Apostolis, Ecclesiæ videlicet capitularum amplitudinem, maiestatem, & tam denique nobilitatem & inuincibilem virtutem per Gemmas designando. Sunt itaque omnes Iaspis, Sapphirus, Carchedonius, Smaragdus, & sardius, Chrysolithus, Beryllus, Topazius, & opoprasus, Hyacinthus, Amethystus: nouissima fecit Margaritas. De singulis autem his hoc libellum ex ordine differere consilii est.

De Iaspide speciebus & viribus.

C A P. I.

plura ab autoribus enumerantur fastigia.
 quæ apud Indos nata Grammatias, aliis
 geminos vocata est: quæque virens. Smaragdo
 genus similis pellucet (ut & hinc sola sub-
 stantie ab hoc desistere fere videri possit)
 obtinuit maiestatem. Ab hac vero diuer-
 sim Cyria visitur, colore glauco, substantia
 Gallis Iaspis alba dicta. Persica æri similis,
 nominata, conspicitur. Thermodoontia-
 in Iaspis, caruleum optima est. Cappadox,
 aureo caruleum refert in mater opaca, ideo-
 que fulget. Phrygia ruboris nonnihil admittit.
 Indica amula, Chalcidica turbulenta ac
 cultum substantiæ, omnium minime iucun-
 dæ vulgo præstantissima est, quæ pur-
 puram complectitur. Secundum habet lo-
 rum roseum quiddam nata est. Tertiam obi-
 quitatem, quæ Smaragdum: quartam, quæ Au-
 relæ matutinum serenumque cælum imitatur.
 quædam Iaspiachates seu Iaspidem & Achatem
 complexa, vires vitæque perstringere
 a. Sunt & aliæ (autore Vincentio) peregrinæ
 species ex Thetel enumeratæ. Nam inuenitur
 in Iaspide scutum habens in collo, & eussidem in manu,
 pedibus serpentem, qui habeat contra omnes inimicos
 rem. Item & alius, in quo sit homo, habens fasciculum
 in collo cuius virtus sit omnes discernendi morbos ac san-
 guinem restringendi: quem Galenum in digito gestasse refe-
 runt. Deinde & cruce signatum viridem reperire est, ne quis
 ergatur efficacem. Hactenus ille. Hic itaque fere
 præcipuum optimam principemque Iaspidem.
 Indam, quæ (quod præ cæteris a-
 gemmæ esse credatur) Polygrammos nuncupata

Thetel.

*Iaspis quæ
optima.*

*Inspidis vi-
res.*

existimatur, quæ tamen celeberrima asserit
viridi purpureum quidnam complexa, alba
gatur linea. Vnciis vndecim magnam vidissimam
testatur, indeque arte conculpatam Neroni
eatarum effigiem. Porro quod ad vires attinet
pro singulari aduersus perniciosissima quæque
na amulero toto Oriente deferri, idem Plinius
pris relinquit. Verum enimvero eam quæ Gal
tias dicitur, alba insignem lineam præferunt, in
geminata candidam efferat crucem à nonnu
miter prædicatur serenam adeo contra aqua
riat adierere, vt & hunc à submersione vind
Gal. medicinæ vsui illas esse confirmat, quod
hasu stomachum firment, quem ventriculi o
dem aut ordixit illiusq; rei se periculum feciss
retur, totq; videlicet ex Iaspide à collo ita sus
vt stomacho è directo responderet. Affirma
coram exploratum esse sculpture expertes nih
nus prodesse, quam si dracone radiato figurat
sent: quales Nechepsus rex insculpi instituit, v
Gal. refert. Adde quod Iaspis mulieribus men
hibet drachmæ pondere deuoratus sanguinem
remq; compescit, hydropem & febres arcet, o
rum aciem suo virore reficit, Venereorum pet
rem appetentiam retundit: partum proprietate
dam occultiori moderari creditur. Sunt qui a
uersis calibus gestantem liberare, phantasma pe
conceptioni aduersari, & oculos ab omni sord
gare Iaspidem dicant.

De Sapphiro. C A P. II.

*Sapphiri
differentia
& nomina.*

Syrrites.

I O V I Phœboq; e antiquitus sacram sapphirum
duo partiuntur præcipua discrimina. Sunt nam
quæ Orientales seu Indæ, sunt & quæ Rodiæ, à
scilicet lux generat onis appellantur. Inuenio
que illam & Syritem, ab inuentionis loco, voc

Quæ

inquam non eam putauerim esse, cuius Plinius
 in libro 37. hist. natur. cap. 10. his verbis: Syr-
 tium (inquit) in littore Syrtium, iam quidem & in Lucania
 videntur, è melleo colore resurgentes, intus autem stellas con-
 spiciunt. Tamen namque nomine & originis
 convenire videantur, color tamen huius syrti-
 melleo croco resurgens, manifestius reclamat,
 ut à quoquam suspicari deceat, hanc syrtim ef-
 fuisse sapphirum. Sapphiri namque cœlesti colore con-
 spiciunt. Porro earum quæ apud Medos reperiun-
 tur, supremam sibi maiestatem vendicant, quæ se-
 cundum vernique cœli colorem efferentes, cœruleæ
 videntur, & cœni transfusas nubeculas (immixta
 tantum levi quadam purpura) repræsentant, ut vi-
 detur sulphuris primum accendi colorem referant,
 his insuper punctis colluceant scintillantque, ita
 ut vilis aciem materiei crassitie retundant, ut
 motarum rerum imaginem speculi instar mini-
 eddant: sunt itaque hæc optimæ sapphiri. Multæ
 et aliæ visuntur, quæ quo magis ab his vel sub-
 tilia vel colore desciverint, eo viliores censentur.
 Inter quas tanquam subcandicantes quasdam
 nubes ostentant, præferuntur, ut ab optimis
 sibi locum occupauerint. Supremam olim
 autoritatem habuisse, ut apud diuos
 tam ipsa perhibet antiquitas. Tam quippe diis,
 ubi maxime, gratam hanc Gemmam cautantur,
 in præcipue sua huic sacra placuisse creditum sit,
 inter hæc sapphirum (tanquam v. delictet Con-
 siliæ signaculum) etiam si non citra fastum super-
 biamque ostentarent. Qua de causa Pontifici-
 bus primis, dein etiam regibus, summis denique
 præ cæteris dignam, ob propemodum diuinas
 facultates, philosophi iudicant. Venere-
 compellere affectus creditur, ideoque castis præ-
 uisui esse perhibetur: deinde animi in Deum

*Sapphiri
 descriptio.*

*Sapphiri
 vires.*

Superstitiose credita. propensionem, deuotionem, pietatem, constantiam, pacis ambitionem. deorum munera optinamque ad hanc vitam spectantia beneficia ibiutare concipiuntur: ut vel hinc ecclesiasticis praesulibus maxime dignam rude etiam vulgus profiteatur dunt & contra iracundiam, & inuidiam, frangit tristitiam polleat. Adeo scilicet contra effrenatos mores efficax est credita. Verum ad aduersionem pertinent.

Corporis praeterea incrementum moliri principesque fouere & asseruare partes, cordis rursusque vires reuocare, horum ex crescentias & inhibere: ruptas quoque membranas cogere Galenus & Dioscorides autores sunt. Addunt & aduersionum ictus & intestinas exulcerationes bibulis etiam pestiferis resistere, & contra venenum, adde etiam & incantamenta praesidio exhibentes cordis venis pulsantibus ad mota iuuandore arcere, sanguinem continere carbunculis scellibusque calidis, pestiferis praesertim, mirum aduersari tradunt. Comimentitium purpureum à plerisque dicitur Sapphirum Carbunculo viribus destitui. Sunt & qui falso iactent sensibilem scoridem quod Sapphirus araneam in pyxide si occidat, si diutius supra animantem penitus moueatur.

Mitto praeterea, quae de hoc lapillo superstitium Magorum praestigiosa vanitas nugatur.

De Carchedonio. C A P. III.

CArchedonium est Carbunculorum esse gemmam Plinius inter Latinos philosophos locupletissimus testatur. Quanquam & hic praemonitum referre omnia tam Graeca quam Latina Apocrypha exemplaria Calcedonium habere: quum tam hoc nomine vocato lapidem, nil apud autores

generim: de Charchedonio autem multa. Ut
 non ab re putem scriptorum incuria utraque
 varia iam olim vitata esse, quo praeferre vi-
 deamus, ne sacri textus veritatem ac dignitatem ne-
 scire videremur. Porro Charchedonios putant im-
 mo generari. Luna plena maxime reperitur.
 noniis montibus nascitur, deinde & apud *Charchedonij*
 in Aegypto: verum quam praedicti obscurio- *generatio.*
 magis fragiles, venenosi & morientis carbonis
 similes. Neque etiam desunt viri non ince-
 qui iuxta Basileam Argentinamq; claras mul-
 tilingues Germaniae ciuitates quosdam Car-
 chedonios reperiri adstruant. Praeterea autor est Sym-
 onus Campegius in Lotharingia quoque Car-
 chedonios oriri mira magnitudinis, & si ferro percu-
 tionibus, quos & vi praeditos scribit aduersus
 nem: vocemque clarificare; Ego vero ab-
 imo Charchedonio cum Lotharingo collato,
 non putauerim (tanti viri pace dictum sit) esse
 Charchedonium. Quandoquidem optimus *Charchedoni*
 conspicitur medio inter Beryllum & Hyacin- *descriptio.*
 thum succedente etiam leuicula quadam & subar-
 guta, ut & proinde facilis sit suspicio con-
 iunctum cum Hyacintho. Ideoque Carbunculis
 & subobscurior visitur, quamquam & Sole
 facilius excitetur. Dicunt etiam Charchedo-
 nios purpureos ostendere, sub dio vere flami-
 nari, & soli expositos scintillare. Qui au-
 tem Lotharingis passim circumferuntur rubri sem-
 per conspicuntur, tantum abest, ut prae-
 dicta & proprietatibus adsequantur. Quamob-
 rem potius Lotharingum Charchedonium
 dicauerim, vel omnino ignobiliorem eius
 speciem. Praeterea commune omnibus
 Charchedoniis inuenio, quod ceram figendam suo
 calore ita quidam liquefaciant ut eius adhaerent.

Mas & fa-
mina.
Carchedony
ites.

tem partem conuellant Carchedonii, vt in omni
marum genere) Masculi acrius, foeminae laetius
fulgent. Sculpturae contumaces esse Carche
inuenio. Caterum faciliates eis tribuunt non o
contra Cacodamonas, & atrebilis symptoma
est tristitiam timoremque. Neque desunt qui
riam ei promittere audeant qui illum secum g
rit. Fertur & festucas calefactus trahere. Præcip
tem dignitatis sunt mares qui stellas intus a
ostentant, vel caelesti hoc schemate diuinas fo
vires attestante.

De Smaragdo. CAP. IV.

Smaragdi
genesis.

Arimaspi.

Viridium Gemmarum iucundissima prima
bita Smaragdus. Nullus namq; color oculis
placuit, quod horum facies virore maxime den
tur, vt & ea propter viridaria visus & animi ro
dorum gratia petantur. Ideoque fit vt nullis
nostra lapillis quam Smaragdis plus oblect
consequantur. Nihil quippe cum herbis de vir
meliori ratione certauerit, quum etiam quam
virorem non raro Smaragdus superet. Porro
apud Scythas in altissimis montib⁹ ac in metal
reis nascitur, vnde non sine magno discrimine
gocio solet adipisci: Gryphis alitibus ferocissim
auro nidificantibus, & illas tutantibus ab Ari
vnico in fronte media oculo insignitis, viris a
eo auri & Smaragdorū cupiditate nimia consue
cedere. Caterum quantum reliquas virentes Ge
Smaragdi superant, Scythicae cū substantiae pu
tum viriditatis illecebra reliqui sui generis
antecellunt. Secundā vero sibi dignitatem Bac
vendicant. Ab his autem Ægyptiæ Quamquam
Britannia maiore (quā nunc Angliam vocāt) re
non ignobiles, autor est Albertus Magnus. Post

as itaque quaque pro sui puritate & viroris
 ti pertinacia, superior aut inferior æstimanda *Optima pro-*
 Porro præclarissima Smaragdus virenti iu- *batio.*
 te amœnissima prata proxime repræsentat,
 præ omnibus aliis intuitum vberim explet,
 labore heberatam oculorum aciem reficit:
 ne apud scalptores maximam inierit gratiam.
 iam è longinquo sese efferunt Smaragdi, quod
 circumfusum ærem suo inficiant tinctu.
 vero duodecim eius enumerantur omnia
 principis tamen & absolutissima descriptio-
 adnotasse sat nobis fuerit; ea siquidem co-
 liquas pro suis meriti meritis, ac æstimare
 fficite fuerit. Selectissima itaque Smaragdus
 viridissima, lucidissima ac purissima exi-
 ue quidem virore oculos constanter explet,
 ita vicinum ærem proprio tinctu inficiens,
 de soli, neque umbris seu lucernis cedat: quin
 perpetuo contumacique virenti fulgore sem-
 dat, sui semper præbet conspectum, substan-
 inaci ac durissima. Porro Smaragdorū quæ
 leues sunt, speculi speciem referunt, & una-
 rum adnotatum supinæ repræsentant. Ideo
 scriptis est: Neronem gladiatorum certamina
 do conspexisse. Vires huic adscribunt præ- *Smaragdi*
 mas aduersus venena omnia: ut & hinc octo *vires.*
 un hordei pondere in polline deuorata, vene-
 morte vindicare potens iam pridem explora-
 Affirmant etiam serpentis oculos disfluere, si
 m Smaragdum diutius intueantur. Comitiali
 a morbo vel à collo pendulam vel annulo ge-
 ceu amuletum generosum prodesse; Hemitri-
 ue sanare confirmant. Iam vero apud omnes
 it lapidem hunc rerum Venercarum in paue-
 e. Ut etiam Albertus ille Magnus adseuerare

non dubitarit, regi Hungariæ cum vxore rem hanc
Smaragdum quem annulo portabat, in tres diu
fuisse partem. Proinde palam esse creditum co
rio, ad castitatem non mediocrem hunc lapille
bere proprietatem. Addunt denique & ipsam m
riam fouere, visum recreare, opes augere. Mit
de lapillo hoc superstitiosorum magorum nug
ma impostura mentitur. Porro qui non vsq; ad
rent, vino & oleo abluti (autore Plinio) emenda

De Sardonyche. CAP. V.

Sardonychas olim Romanis in magno fuisse p
autor est Demonstratus. Porro numerosa spec
suntur : quarum India parens est, celeberrim
bentur; post has Arabicis laudem detulerunt, cu
præclaro candore, nec tamen nimis gracili, ver
in vmbonibus nitido. Optimæ autem iudica
quæ colore constant, veluti carnibus humani
gue interfuso (qualem audio vulgus incarnatum
care) vtroque nihilo secius colore vtrumque p
cido atque languido, ceu scilicet quis rubricat
sum transmittere intelligat affuso etiamnum col
vtrumque glauco. Itaque Indicæ præstant. Color
quoque varietate suam ostentant dignitatem. Vt
in alia Gemma depingenda naturæ diuina sagac
magis reliceat. Ex his namque generosiores, radi
tamquam à basi quadam nigricante (quam quisi
iniuria, è nigro ad cæruleum desciscere credider
Onychas primum quadantenus repræsentant : h
imitante Sardium subrubente zona præcingunt
qua deinde linea alba in gyri modum ambiunt
Tandem vero lata atque diuersa intercapedine
ampliores, nec minus artificiosum ac candidum
circulum ineant. Postrema omnibus iis zonis, vel
ti balis quadam altera substernitur, quæ ut Arabi
nge

*Optima
delineatio.*

ma est, ita Indis cerea vel cornea conspicitur,
videlicet in candido pingui vnguis humanus
Indi, accedente etiam subobscura quadam nu-
bexi timeretur. Ideoque nemini mirum esse de-
quibus Sardonychæ ex Sardii, Sardæ & Onychis
re suspicetur, quum Sardonychæ palam sit
Gemmarum referre colores ac sub-
Præferuntur quibus candidæ vel purpureæ *Probatis.*
se ex ordine, citra alterius rei intermixtionem
ant, & albicantes circuli, immixta leui purpu-
arcus anhelationem quandam referunt.
vero & faculentæ reiciuntur cum iis etiam, *Potentia*
circulus aliquis sese quidem diffundit, non *Onychum.*
recipit. Aduersus venerea pollere, & animi fa-
nem nocuos effectus atcere creditur.

De Sardio. C A P. VI.

um à Plinio Sardam vocari inuenio; tamen
desint viri non incelebres, qui ab hac Sardiū
discriminari iudicent quod videlicet hic ru-
a vero alba visitur. Forlitan vocum vicinitas
imposuit: fuit autem Sardius apud Antiquos
nominis: nunc autem nullus aut minimus
us. Porro colore conspicitur rubro, verum *Sardis deli-*
curo, ut si quis imaginetur terram rubricam *neatio.*
ere quidem, sed subobscura offundi nubecula.
ue is sui generis optimus censetur, & quo la-
hac perfectione reliqui abibunt, hoc minus
s iudicabuntur, Timorem pellere, audaciam *Probatio.*
re, à veneficiis maleficiisque gestantem adse-
anguinem è naribus fluentem compescere, ani-
titiam, ingenio quoq; acumen inuitare, perhi-
præterea retundere iniurias creditur: ut vel
Sardonychæ innocuas esse confirment, quod *Virtutes*
um complectuntur. Sardii item mares acrius, ful- *Onychum.*

gent, ideoque præstantiores habentur, quod
tere Gemmis commune est.

De Chrysolitho. C A P. VII.

*Chrysolithi
species &
genesis.*

*Optima de-
scriptio.*

Facultates.

Chrysolithos multiplici discrimine parti-
quarum ignobiliore Arabica dicuntur, quæ
rio colore ac turbulento conspectu sunt. Repe-
iam & Chrysolithos in Germania nasci, in iugis
cer Mysiacis & locis conterminis, splendore
ad candidum languido, quam alia magis fragili-
lectissimarum India nutrix, quæ quadantenus
lea sunt, marinæ aquæ virorem ita præ se ferens
aurum in collatione quadam veluti argenti fac-
gant albicare. Porro partibus respirationis ad-
asthmaticis Chrysolithum conferre tradunt. A-
sus pusillanimitatem, & contra melancholicos
stultitiamq; pro amuleto defert. Dæmonas pe-
pellere, sapientiam, animi quoque constantiam
movere creditur. Nocturnis item pauperibus, &
lestis intersomniis aduersari crebro sum expe-
Addit & Thetel Iudæus Philosophus, Chrysolithum
reperiri insignitas scemina, vna manu aurem, &
vero piscem continente: mercatoribus vtiliter
stultitiam pellant, inuitent autem solertiam, quæ
suis negotiis bene absoluendis maxime egent. Quo-
quam & id suam abunde redoleat vanitatem.

De Beryllo. C A P. VIII.

*Berylli pro-
batio.*

Beryllorum India parens est, ita ut raro alibi
tur Est autem Beryllus vna ex virentibus lue-
que Gemmis. Probatissima sunt quæ limpidi-
virorem proxime referunt. Ab his Chrysolithi
paulo languidiore, fulgore in aurum vergente,
dantur. Sculpuntur singulæ forma sexangula,
color alioqui hebes & languidus angulorum ex-
tur percussu: vix namq; aliter politæ fulgent. Fi-
quæ

his decem eius faciant genera, sat tamen nobis
 curamus principem indicasse, vel hoc præsertim
 quod hac cognita, facile cuius fuerit reli-
 quies ad iam indigetata Berylli faciem metiri.
 humentibus, ructibus, suspiriis, iecineris quo-
 lis, illius ex qua dilutum (infusionem nostri
 arli vocant) non mediocriter auxiliatur. *Vires.*
 hanc Geminam aduersus hostium iniurias, &
 segnitiam pollere, ingenio prodesse & coniu-
 nuicem conciliare.

De Topazio. CAP. IX.

de Topazii inuentione varia adferuntur, tam-
 quam à nostro instituto aliena (quod & in singu-
 capitibus obseruare admittitur) omittimus.
 Topazium Geminarum amplissimam tradit
 us, vt etiam Arsinoæ Philadelphi vxori statuam
 merit quatuor cubitorum in delubro aureo sa-
 Duplex eius differentia est, priorem Prasoiden, *Duplex To-*
 porraceam, alteram autem Chrysopteron: re- *pazy genus.*
 autem Chrysopterin hoc est ad filicis herbæ vi-
 inclinantem nuncupant. Neq; n. à voce Græca
 , Latinis alam significante aut pennam,
 n. à voce $\pi\tau\epsilon\lambda\iota\varsigma$, filicem herbam indicante,
 chrysopterin deriuari putauerim: est namque filicis
 quam porri dilutior. Vt sit Chrysopteros, vel si
 Chrysopteris Topazius aureo colore transfusa
 der blanda quadā viriditate ad glaucū accedēte.
 rem Topazium mihi estate superiore cōmonstra-
 uisse reminiscor, substantia quidem non medio-
 tenui, multū autem pellucida, colore tamē ex
 tin pallidū languido, immixto etiamnum aqueo-
 virore, adeoq; filicis foliorum viriditatem re-
 tantante. Solæ autem hæ præcellentium Gemina-
 am admittunt vsuq; atteruntur. Topazii laus

Facultates.

non vulgaris profecto: quandoquidem vires eius
sus sanguinis eruptiones tribuuntur: ideo que
ad mota sanguinem è vestigio compescere: lo-
diam præterea ac venerea cohibere creditur. No-
sunt qui facto periculo audeant affirmare, quon-
nus Topazium habens, ab aqua bulliente citra
ram eripi possit: ut quæ aquæ feruorem vsque
temperet. ut ab ea omnem bullam mox pellat
lorem nocuum. Mirum vero, quod vires pro
augmento aut decremento euariet: ut & hinc la-
cos iuuare perhibeatur. Sunt qui hunc lapillum
ritiam pellere, delirium auertere, à momentanea
morte ferentem vindicare, & phrenitidi obnoxi-
muletum esse prodant.

De Chrysopraso. C A P. X.

Chrysoprasum & Chrysoprasium Plinius scri-
bitur; nam lib. 37. cap. 8. Topazii genera de-
minatim narraturus in hunc modum scribit: *Tria
genera faciunt, Prasoiden atq; Chrysopteron similem hys
fio.* Nec ita multo post subdit: *Vilioris turba est
cuius alterum genus sanguineis punctis obhorret. Ter-
gulus tribus distinctum est candidum.* Præsertur his
foprasius porri succum & ipsa referente, sed hæc
lulum declinans à Topazio in aurum. Eiusdem
lib. cap. 5. Beryllorum discrimina descripturus:
num (infit) *genus huic est pallidius, & à quibusdam
generis existimatur vocaturq; Chrysoprasius.* Itē & eius
cap. 11. *Colos (inquit) appellauit Chrysolithum aureum.*
foprasum herbaceus. P. to tamen vel scriptorum vel
pographorum oscitantia Chrysoprasio, pro Chry-
praso, & prasius pro prasiis substitutum esse, vel
ratione, quod utramque asserit porri succum re-
cui Chrysoprasi & prasi voces longe melius res-
dent: sicuti & ibidem his pro is. & Chrysopteron
Chi

propter reponendum censeo, ut scilicet in
modum Pliniana lectio castigetur. Et duo eius *Emendatur*
faciunt Prasoidem atq; Chrysoplerin similem *Pliniana le-*
Chrysopraso & demum vilioris turba est prasus (nisi *etio lib. 37.*
Chrysoprasus: vocem adiectivum quoddam esse cen- *cap. 8.*
quodius alterum genus sanguineis punctis obhor-
tum virgulis tribus distinctum est candidum.
Curatur his Chrysoprasus porri succum & ipsa re-
te. Palam enim est Plinium eo loci Chrysopra-
bus Prasii generibus conferre, eundemq; prae-
rem habere velle. Sed hæc missa.

Chrysoprasus itaq; lapis porri viriditate ad aurum *Descriptio.*
conspicitur: ideoque herbaceum colorem
Optimus itaq; est qui aureis guttis consper-
Mirum quod lumini tam importunam scri-
quidam, ut genuinum decorem per solas tene- *Virtutes.*
tentet. Vires ei tribuunt contra facram auri si-
mordis vires reficere, & oculorum imbecillita-
re creditur.

De Amethysto. C A P. XI.

Præcipua inter violaceas Gemmas Amethysto laus
autoritas: eius autem plura enumerantur facti-
porro Indica supremam sibi vendicarunt maie-
post has vero Arabica, Armeniaca, Ægyptia
in Gallatia reperiuntur. Infima omnium quæ *Descriptio.*
Cypro gignuntur. Singula tamen vio-
que referunt, fulgent quoque, sculptura ut
faciles. Absolutissimam purpuram Indica *Probatio.*
inter quas ea quidem præcellunt,
luti ex carbunculo irradiantis in murice rosei
nitoris iucundam anhelationem effun-
Quarum, quæ blando quodam aspectu tam-
ignitam ei aculantur scintillam generosissimæ
efficacissimæ putantur. Neque etiam hic ad-
pigeat, quod accedunt quidem Amethysti o-

Potentia.

omnes ad vini ruborem, verum eo non adepti
 laceum finiuntur, ut purpura videlicet fulgoris
 adeo igneus non sit: sed ut vini colorem ex
 Quamquam inueniam & Amethylos quodam
 Hyacinthos deficere, alios vero ad vinum magis
 la tamen vinosi coloris expertes omnino laudat
 Quæ vero ad crystallum ceu subalbida quadam
 ni purpura defciscunt, cunctis ignobiliores habet
 Veneris gemmam coloris luxus & illecebra
 fecit. Aristoteles author est amethylum vini
 admotum vini vaporem primum ad se trahere,
 de eum discutere: proindeque à crapula & ebri
 ferentem vindicare; homini præterea contra
 amuletum esse comperio. Addunt & alii mala
 arcere cogitationes & præcox felixque ingenium
 cere. Ad hæc vigilantem & principibus gratum
 dere eum à quo portetur. Sunt qui grandinem
 rere & omnia prospera inuitare illum tradant.
 hic quæ de hoc lapillo superstitiosi impostores
 dulis nimium auribus insusurrant, tamquam vi
 cet Christiano instituto indigna, qualia fere la
 iam quadam ex iis, quæ partim paulo ante
 etiam & in aliis huius libri capitibus, è certis
 autoribus, retulimus, cuius te vel ideo monitum
 pimus, ne quæ egregio illi censori, aut alii simili
 raginis homini calumniandi ansa relicta videatur
 ea venia à nobis prodi posse iudicauimus, quæ ab
 prodita fuisse vidimus, quamquam ea omnino
 tergressi simus, quæ præstigiis illam Magiam
 redolere cernebantur, quam Christianam erudi
 nem deceret admittere.

De Hyacintho. CAP. XII.

Delineatio. **H**Yacinthus à sui nominis flore nomen habet
 ius namque colorem quam proxime repiat
 tat. Est itaque Hyacinthus colore quidem fu

Amerhyſto (Plinio teſte) differens quod quæ in hoc
 viola. in illo dilutior conſpicitur, vt quis ſci-
 entiam Amerhyſto ad aurum immixta etiam leui-
 ſima ſed ſubobſcura purpura, deſciſcere dixerit
 Hyacinthum. Triplicem eius inuenio differentiam;
 ſcilicet qui ad rubrum plus inclinatur, igniq; purpura-
 ſcentis, cui nonnulli primam adiudicarunt autori-
 tatem. Eſt & alius, e fuluo croceum repræſentans,
 qui igne obſcurior redditur. Tertium e fuluo ad
 aurum non ingratam præ ſe fert anhelationem,
 cui ſupphirini nomen habet, cui alii ſupremam ma-
 ximam adiudicant, vel hoc nomine quod Hyacin-
 thum & ſupphirique naturas complecti ex vtriuſque tin-
 ctione videatur. Hic præ omnibus aliis æra ſentire
 videtur, ſereno ſcilicet cælo ceu gratulabundus,
 ſuſus ſuperbiens, nubilo autem aut omnino ob-
 ſcuriucundior, humiliorq; adparens. Probantur
 & obſcuriores nec clariores ſunt, quique igni
 ſubi utcumque purpuræſcunt. Mirum quod tem-
 perationis conſtitutionibus quoque affici videantur, vt
 in ſolacido pelluceant: ingrato vero tamquam eius
 ſuſcitatio agre ferentes, trifti aſpectu compareant, vt
 ac cæleſtis illum eſſe naturæ, non ab re quis aſ-
 ſeruit. Probatiffimus quiſque frigidiffimus ore ſen-
 ſit & ſculpturæ contumax vix tandem cedit. Porro
 ad facultates ſpectat, pertinaci frigidityte cor-
 pus lenſare atque reficere, ſomnum conciliare, vir-
 tutis cordis præſertim) tueri, à populatim ſæuiente
 cum manifesta ſua qualitate, tum recondita
 ſua proprietate geſtante adſerere, creditur. Id-
 eum pro amuleto collo ſuſpeditur è regione cor-
 poris cutem contingat. Nec deſunt qui Hyacinthum
 confirmant diuitias augere, & animi alacrita-
 tem efficere. præterea & à fulguribus
 portantem defendere.

*Genera.**Probatior.**Proprietates.*

De Margaritis.

C A P. XIII.

*Genesis
Margarita-
7471.*

OMnibus certe notiores sunt Margaritæ, quæ earum delineatione opus esse suspicer. Quod ad earum originem attinet, varia est auctorum sententia, cuius tamen diuersitatem dissimilem generi acceptam tulerim, non autem illorum ignariæ aut oscitantia; nec enim video cur cuius mirum videri debeat, si pro diuersa cæli constitutione illarum generatio variet. Quid namque probabiliter nasci eas, quæ ab Erythræo mari, quæ ab Egipti & Troidis, vel etiam ab Arabia petuntur littoribus? secus autem quæ à Paria vicinisque strinis vel etiam occiduis Septentrionalibus Oceanis ab edoctis vrinariis solertissima petuntur arte. Inde Plinium rerum naturalium peritissimum non insensitiæ aut negligentia insimulandum censere. De Margaritarum natalitiis aliter scripserit quæ Austrinarum. Occiduarumque nuper inuentarum regionum lustratores literis prodidere. quorum nimenta prætereone prolixior tiam. Sat namque bis in præsentiarum fuerit apud omnes conuenientia. Conchas pro sua ætate ac magnitudine maiore roris vero (appetente genitali tempore) concepturitate vel obscenitate generosiores vel ignobiliores eniti. Qua ratione vberiore has cum calicibus natum quam cum æquorea consensum & cognationem tenuisse manifestum puto. Flauescere deinde las igne, vel omnino senecta. atq; etiam crassescere, laremque sensim deponere omnibus in confesso est. uenio præterea & concham præuisa manu apprehensura, sese continuo comprimere, utpote suas opellam diuitias, gnaram scilicet, quod harum caulam peratur, inimicam quoque manum si forte comprehenderit, amputare. iustissima (vel Plinio autore) re.

...tatis, luxus & avaritiæ pœna. Est & præterea
 ...logesum in Lotharingia montem amnis Mar-
 ...um ferax: verum non vsque adeo splendidæ
 ...tamen, quod quæ per genesingratia in
 ...deratur, per columbas resarcitur: quæ scilicet
 ...tas puriores tandem eas cum fecibus reddunt
 ...antque. Præferuntur, q̄ candidissimæ, lucidissi-
 ...otundissimæ, leuissimæ, & minimi ponderis
 ...maxime autem si natura perforatæ sint. Porro
 ...a margaritis laus est, quod siccitate innata
 ...s redundantias absumunt: vt vel hinc vires,
 ...cor & principes corporis partes recreent. Id-
 ...intra cardiacos & melancholicos affectus plu-
 ...celebrantur, magnoque vsu commendantur.
 ...quod à vulgaribus pestiferisque morbis defen-
 ...diarrhœis magnopere conferunt; hac tamen
 ...vt vel in polline vel alio quouis modo insu-
 ...Oculorum præterea abundantem humorem
 ...eoque & visui prodesse, oculis scilicet quam
 ...mo earum puluere immisso, traduntur. Neq;
 ...lo gestatu quippiam illas posse reperio, quam
 ...bili humano luxui arridere.

De Carbunculis. CAP. XIV.

...quam de tredecim illis, quarum sacra Apo-
 ...lis meminit, Gemmis, sermoni coronidem
 ...mus, pro nostri absolute institutioni, de aliis
 ...passim in vsu sunt lapillis, operæpretium
 ...fferere, à preciosissimisque Carbunculis or-
 ...bunculos itaque (ab igniti carbonis colore
 ...tos) inter ardentes igneasque Gemmas su-
 ...sibi vindicasse maiestatem, apud omnes
 ...t. Porro in numerosas diuariantur species:
 ...que qui Garamantici, Indici, Æthiopici, A-
 ...nominantur, singuli scilicet à suæ genera-

tionis loco. Persuasum autem habeo præsentem
nostro argumento abunde facturum me satis. I
bunculorum quatuor genera explicauero. I
verissimo generosissimoque, inio & imperat
dignissimo proprie vocato Carbunculo, Mala
Rubinum, ac Granatum Gemmas vulgarissim
numerabimus: hæc siquidem inter ardentes
à certissimo Carbunculo propius repræsentant
ro selectissimorum carbunculorum multiplice
uenio differentiam. Quidam enim colore vel
ter igneo, in modum ardentis prunæ translucent
tamen ut extremus earum igniculus in Ameri
olam desinere videatur: sed & per tenebras in
diffundunt non iniucundum: sunt & alii qui
fulgore pellucunt. Alii alba præcincti venula
coloris præstantia atque illecebra nullis aliis
quibus etiam familiare esse perhibent inter ig
prunas ceu mortuos languidosque comparere
effusa autem aqua, carbonibus extinctis, e vel
priori gratia ceu rediuvio colore gloriabund
splendere: tanto naturæ miraculo, ut hinc Car
culi genus hoc præcipuum nonnulli reputent. E
Carbunculum Apyrotum nūcupari comperio
ignem non videatur sentire. Demum & hui
quitur qui sandalios quibusdam, aliis Garaman
vocatus est. Hic ex India vel Arabia, quæ me
spectat, petitus superiorum splendore atque
colore nobilis, aureas insuper guttas continet,
stellantes: intro quidem semper, nunquam ta
in facie conspectas, hoc etiam ordine dissem
ut Hyades cum guttarum numero tum serie indi
valeant. Ideoque & hoc Carbunculi genus vin
dam non incelebres, cæteros albis (quod aiunt) c
præire confirmant, quod præ aliis longe vberius
lestes complectatur virtutes, syderumque conc
se similitudinem videatur. Qua de re Chalda

Apyrotus.

quibusdam æstimatum est. Gemmarum omni-
um illima sunt Carbunculi, ut eadem sit earum
cum aliis comparatio, quæ auri ad metalla quævis
est. Incundiores tamen existimantur, quæ A-
ræo horizonte dicuntur: quæ ut scilicet extremus
coloris in violam desinit, ac purpuræ quandam
in helationem. Porro in omni carbunculorum
generis matres foeminis excitatus fulgent, foemina
autem pinguiore crassius nitent. Quod autem
attinet Carbunculi singulis quibus Gemma
alia prædita sunt virtutibus commendantur,
que omnium nobilissimi sint habiti. Soli si-
cuti aculato igne fulgoremue rutilo solem imi-
tatur hoc schemate palam conspiciuntur. Ut &
cæteris Phœbo dicari creditum sit, quem
sideribus tamquam regem præesse adstruunt
mythi. Ideoque & solum hunc lapillum suam
figuras posse figuram imprimere, quum tamen
nullus in idem præstando sit, Aristoteles autor

*Carbunculi
vires.*

Carbunculis proximam sibi gratiam di-
stinguuntque Balagius coloris incunditate & illece-
bre. Lapidem quidem colore rubio & præ lucido,
super affuso sub languido quodam fulgore
minum vulgo dictum colorem quadantenus
imitatur. Sequitur deinde Rubinus lapis ita voca-
tus, laudatus maxime si per tenebras in speciem
cuiusdam scintillæ micare videatur & sim-
iliter consistat substantia. Illis denique Grana-
ti dunt longe obscuriore ac minus grato colo-
re, tamquam videlicet opaca quadam umbra
in secula Rubinum offundi iudices. Lapis cer-
tus, proinde & hoc auri in minimo precio
est. Porro harum Gemmarum ut quæque ma-
iusve ad verum Carbunculum accedit, ita
commendatior aut ignobilior, & clarioribus aut

*Balagii de-
neatio.*

*Rubini de-
scriptio.*

*Granati de-
lineatio.*

Probatio.

*Balagj vi-
res.*

Rubini vis.

Granati vis.

obscurioribus proprietatibus donata censetur. gio itaque similes ac Carbunculo facultates, be-
deciliores tribuunt. Rubinum aduersus pestilentia
aërem pro insigni amuleto portant, & contra se-
tia somnia. Granatum præterea melancholia
fari & eor reficere credunt. Adulterantur aut
mnes vitro rubore infecto: sed & elanguidos
bracteisq; quibusdam rubicundissimis substran-
citatiores reddunt, vt non sit facile a spuris ver-
cernere, Scalptura verissima contumaces sunt,
terata cote deprehenduntur; quod fragiliore ac
liore sint compareantq; materia, sed & centrola
be dinoscuntur, nonnunquam etiam pustulis ac
teis intus nitentibus.

De Adamante. CAP. XV.

*Adamantis
descriptio &
genera.*

Maximam in rebus humanis sibi gloriam ad-
Adamas, multo quidem auro solis regibus,
paucis agnitus. Nunc autem tam creber, vt omni-
pene in deliciis sit & luxu. Est autem generosus
Adamas colore ferro candenti haud abumilis. Far-
hircino sanguine, maxime si aliquot ante dies in
petroselino, silere montano & vino sit educa-
plumbo item dissolui reperio.

Probatio.

Porro in sex Adamantem partiuntur genera,
dicus non in auro nascitur, sed quadam cum Cry-
lo cognatione, candore placido translucet. Huius
ximus est Arabicus, minori tantum, nec alibi qu-
in syncerissimo auro generatus. Incudibus & feti-
malleis vterque deprehenditur: ita namque iis vt
que resistit, vt indomitus citra omnem iacturam
ferro & incude sese explicet. Quin imo pusilla ta-
et si mole, ignibus etiam vallidissimis iniectus medi-
pertinax atque illaesus ita permanet, vt nullam po-
sus ignis actionem admisisset (etiam si multos dies
pe. leueret, palam ostendat, vnde & indomitam

vocari Gemmam inuenire est. Est & alius Adamantus Cenchros nominatus milio magnitudine cadens. Alius deinde Macedonicus cucumeris aquans. Hunc sequitur Cyprius in sulphure delitescens, qui licet a prioribus fulgoris laqueat, praecipui tamen in medicina usus est Plinius. Postremus vero Siderites ferreo fulget nitore: ab antiqua petrum minera passim dici audio, adeo ab herri vulgo reliquis praeferritur. Sic vulgatum suo ducitur sensu, ut crebro utilissima de pro optimis reponat. Hic namque siderites sedit & malleis, adeo videlicet ab adamantis palam degenerans, ut vel hinc solam apud ceteris gratiam usurpasse credatur, qui rebus ex contenti ad omnem veritatem oscitare con-
 re. Neque pigebit etiam secundo recensere, non magno naturae miraculo fieri, ut vis illa Adamantis indomita, qua scilicet suarum partium inter contra ferri ignisque iniurias connexionem facit tueretur, ab heri sanguine calido quidem genti ita afficiatur, ut tandem commineat & attenuetur. Indeque seposito omni superbo, quo antea priabatur, fastu, malleis & incudibus cedat, ut in minimas etiam partes frangi, mangonum permittat, qui his postea fragmentis nullam vim non superant. Porro maxima Adamantis
 uitas ouellanae nucis magnitudinem & formam reperihibetur. Generosissimus itaque & selectissimus iudicabitur Adamas, qui iam narrata de quaque inuicta natura praeditus, crystallo paulo prior, ferrum candens nitore refert, caruleo quodam interfuso splendore, ita quidem resul-
 ut flammeeum solareque quendam radium nitere videatur; quasi scilicet vario translu-
 que suo frigore quandam coelestis arcus anbe-
 nem repraesentet. Porro vires Adamanti fere

*Mira Ada-
 mantis ad
 hercim san-
 guinis vim
 diffensio.*

Probatio.

*Proprieta-
 tes.*

diuinas tribuunt Philosophi, efficaciores tamen
auro, quamquam quibuldam placere inueni-
ream quandam tenuissimam bracteam subser-
bere. Contra venena & incantamenta nulli
esse presentaneum testantur, qui Adamante
sente toxico madere confirmant. Ideoque
ris causis resistere creditur: negantque turres
scinari posse, adeo scilicet cacodemonibus inu-
se perhibetur. Insaniam, metus quoque vana
terrentia interlomnia atcere fertur. Gemma
conciliationis predicatur, quod hostilem detrahit
furorē, & vitiū cum vxore necessitatem fouet
incubis & succubis eum adferunt, qui adamante
porrat. Vanum omnino & praxiligi quandam
ferens imaginem eorum nugamentum puto, qui
amantem dicunt vxoris inlece ac dormientem
suppositum statim prodere ut pudica, necne. Verū
ratione quod ipsa à mariti consortio, quasi singula
da statim excidat, si quidem fidei toro iniuriam
pudica fecerit: Adamante scilicet marito eadem
toro indignam mulierculam hoc schemate
ostendente. Huic lapillo natura rerum omniū
patens tale cum Magne & distidum ingenuit, ut
presente omnem vim tractitē à Magne di-
plane conspicias. Quia magis tractum ab hoc se-
feroci quadam vi ab admoro Adamante reuel-
nere est. Vi & hinc multis visum esse suspicari
mantem aliis Gemmis iunctum ipsarum ad le-
tem omnem trahere, quod non crediderim. Si
rum num reconditas illas vereque admirandas
prietates ad demonum impollutas demandabim
quod earum causam naturalem nemo (ut puto)
ferat exactam, ut censori nostro ac similibus, vni-
rum circumspiculis, nihilq; sua ignorantie contē-
volentibus forsitan videretur abui non ab hoc tam
vno, sed & a quouis alio vere docto & pie Christiano
Qu

Distidum

uno eapropter in Dei & Domini nostri omnium
 propensio- rem admirationem feramur, e-
 magnificentiam ardentiori studio ac necessi-
 efferamus.

De Achate. C A P. XVI.

maximam tempus auctoritatem ademit Achata,
 non quod viribus minus quam antiquitus pos-
 sed quod copiosior sit: qua enim occasione solet
 humanis elationem factumq; ratitas adfer-
 etiam multitudo, & crebrior familiari-
 temtum parere consuevit. Plinius auctor
 Epirotarum regem Achaten habuisse,
 Musis cum Apolline citharam manu tenen-
 nem: nulla arte, sed sola naturæ solertia ac-
 sponte maculis ita discurrentibus, ut Musis
 singulis sua redderentur insignia.

no tam est vulgaris Achates ut delineationem
 genera scribere omnino superuacaneum ar-
 Probatissima vero sunt perspicua, quæque
 pelli similes sunt, vel etiam nigrae albis in-
 lineis. Mercurio sacram Achaten rudis ni-
 antiquitas credidit, eamque præsertim, quæ
 ndos nata est, ubi vario colore, guttis etiam
 ceis conspersa visitur. Cæterum omnem A-
 venenis pestiferis, araneorum atque scorpio-
 tib; aduersari, prudentiam ac facundiam
 e ab aduersa fortuna tutari, visum fouere,
 reare, sitim ore contentam arcere adituunt.
 sunt qui tum maxime efficacem scribunt, cum
 oninis inuoluta defertur, quod quam à vani-
 oque ab sit, iudex esto.

Probatiss.

Virtutes.

CAP. XVII.

*Genesis &
delineatio.*

Probatio

Virtutes

Alectorius lapis in ventriculo capi reperitur
scuri crystalli similis & colore & subtilitate
quod paulo crassior apparet, non excedens
gnitudinem. Probatur, quæ intus velut staga
ingesti cibi micam, modicam nec usque ad co
ram ostentat. Sunt quoque qui rudeant ab
caponem, in quo Alectorius sit absolutus, li
numquam, ideoque strenuis militibus ex vi
creditur. Proinde Milonem Crotonientem
Gemma in ore contentæ præsidio, nullo vi
certamine superatum prædicant. Porro A
vires tribuunt non incelebres contra petru
uis. Præterea Venerem ciere, homini constare
mulieribus viroꝝ gratiam conciliare, ferem
que facundiam præstare, potens creditur. Se
tim ac cordis æstus arcere ore inclusa experiri
non raro constat.

De Torcoide. CAP. XVIII.

*Genera &
delineatio.*

Torcoiden tam in magno pretio esse fere
mines conspicuum est, vt multi suo tunc
luxu aliqua ex parte satisfactum putent, cū
ram quandam nacti fuerint.

Duo itaque sunt eius fastigia, à suæ scilicet
gationis loco nuncupata. Inferior siquidem
nica: altera Indica seu Orientalis nuncupatur.
que tamen consimili, crassa & minime pe
substantia. Porro Hispanica colore vtcumq;
te, subobscuro adeoque ingrato conspicitur.
respuitur ceu vilissima. Indica autem ex her
cyaneo quodam lactescente nitore gratiam
vulgarem. Colorem igitur præbet ceu incan
ex viridi, lacteum quiddam perfusum im
Raro citra rimam venulamve reperi. Proba

est, quæ simplicissima, & persimili substantia, *Probatio.*
 namque & cura omnem labem colore suam
 tendat iucunditatem. Mirum quod de diuinis
 causantur. Noui reuera virum quen-
 dam, mihi quidem multa necessitudine
 amicum, qui dum viuet Torcoiden indelicis
 annuloque aureo perpetuo gestabat. Is
 ex seua ægritudine in fata concederet,
 non quoque re inuerat. Tumque naturæ quo-
 dam miraculo contigit, vt Torcois illa, quæ
 ante etiamnum suo domino cura numerolis
 myriadibus de pueritudine ac integra
 certare potuisset, tamquam heri sui necem
 longe tum obscurior adpateret, adeoq; con-
 tinuam per medium porraceam efferret, vt &
 maximam suæ maiestatis partem deposuis-
 set. Proinde de ea mihi aliquando compa-
 rationem abegi. Ego namque cum ob
 lapilli illecebras, tum ob ingentes vi-
 ribus idem vir, facto periculo, Gemmam eam
 constanter asseuerare solebat: eam si quando
 quavis etiam ratione comparare constitue-
 red enim meus me fefellerit error, nam dum
 veni expositam eandem illam litura
 conspersam contemno, hanc alter cuius vili-
 tatem è vestigio mihi ostendit. At cum illam
 castissima, ceu postliminio rediitua sinceritate &
 (renouato domino) perspicio, occæpi me-
 rito vehementer mirari, inopinatum naturæ ac ad-
 ratione dignissimum portentum, deinde & à re
 damnam dammare infelicitatem. Vel hoc euentu
 edoctus diuina quadam lapillum illum fa-
 donatum esse. Porro ostendendis prodigiis *Vires.*
 plurimum est Torcois, vt & vix credibili vir-
 tentem ab imminente periculo (tamquam vi-
 innato contra aduersa quæq; quodam amu-

leto medicamentoq; fortiter vindicare celis.
Adde quod cor & oculos recreare, & hilarita-
prosperitatemque adsciscere creditur.

De Corallio.

C A P. XIX.

Genesis.

Corallium & Lithodendrum appellari in-
quod arboreus lapis appareat. In mari m-
primum crescit, inde vero duratur. Cumque
qua quidem vireat, statim atque hanc superat
bescit. Adstruunt candidas illud intra aqua
ferre baccas, quæ extra eam in sanguineas di-
rent: easque & forma & magnitudine ad huc
lore cornu fatiua representare. Mirum quod
lapide scit si vivit, proinde resibus primum rem-
aut ferramento acri præcidunt: qua de re Cora-
Theophrastus, à radendo, Græcæ voci alludens
appellavit. Porro arboreum esse Corallium,
pius rami palam ostenderunt. Diversam præ-
à ferro ignito naturam Corallium exhibet:

Probatio.

namq; ut aqua ita & hoc molliore aere ilico det-
Commendatissimum est quod rubicundissimum
albissimum, æquabili usque quaque concreme-
forma fruticis, ac terenti facile cedens. Quod
in lapidis exactam duritiem coit, serupulosum,
ne, lacunosumque est, damnatur. In magna an-
tus, apud Indos præsertim, fuisse auctoritate Ce-
lium in literis comperio. Hi namque pro coeli-
lim consuevisse Vniones permutare traduntur.

Vires.

autem quod crebrins est, in magno adeo non est
tio. Dæmonas infensos arcere perhibetur. Vi-
hinc suspicandum sit prudentem vetustatem, Ce-
lio per diuersas formas (non sine licet fastu quod
aut illecebra nunc usurpatur) effigiato, & ex eo
infilato, preces Marianas docuisse numerare.
gnus illius in medicina vltus percrebuit. Quid

refrigerat siccaturque mediocriter: Ideoque
 is refectionibus & eruptionibus prodest.
 vero corallium à collo suspensum, ut sto-
 machum vel pectus contingat, è naribus consuetum
 sanguinem raro compescuisse vidimus. Cor-
 alla & ventriculum, vel ingestum, vel extra, ut
 admodum, roborat. Surculos eius pro a-
 gni infantulorum collis appendunt: fulmini-
 bus marinis ætibus tempestatibusque resistere æ-
 quant. Proinde Ioui Phœboque sacrum putatum
 digiolum præterea gestamen esse amolien-
 tibus oculis comperio, ut decore ac religione gan-
 tandi hæc & contra vesicæ tormina & calculi
 puluerem vitos surculos, & ex aqua poros
 ferunt: item & lienem absumi, si id medi-
 cum sapius poterit. Oculis deinde prodesse,
 cava explere, cicatrices tenuare, denique &
 ex vino poros vel ex aqua (si febris virgeat)
 conciliare Plinius auctor est. Nec desunt,
 illius pollinem erosis dentibus infar-
 gere, gros dentes radicitus eruere, demum & gin-
 givæ. Commentitium omnino puto quod
 puluere fruges evadant vberiores. Quam-
 vis Corall. puluerem inueniam amaras aquas
 efficere.

De Corneolo. C A P. XX.

Corneolus Gemma est vulgaris minii colore, sub-
 lugido tamen, ceu videlicet in humanam car-
 nispicuitas perfusa sit. Rheno frequentissima
 probatur quæ purissima iuxta ac nitidissima
 substantia, colore carneo translucido San-
 guini propalam cohibet, liuentes dentes suo pol-
 limento omnem ab eis detergens sordem. Ira-
 mandum animum placare creditur.

*De Cyaneo Græcis, Caruleo Latinis, vulgaribus autem
Lazuli vocato lapide.*

C A P. XXI.

Magnam profecto auctoribus peperit obsec-
tem, legentibus vero perplexionem, caruli
cyanei nominis diuersa significatio: aliis scilicet
hac voce ceruleum arenam cum cyanea Gemma
fundentibus: aliis autem solam eadem dictione
tallicam arenam complectentibus. Plinius
que naturalis historiae lib. 33. capite ultimo inquit
*Caruleum arena est, huius tria genera fuisse antiquitus:
gyptium, quod maxime probatur: Scythicum hoc dilati-
cile, cumque teritur in quatuor colores mutatur, candidi-
nigriorem, crassiorē, tenuioremve. Praefertur huius
num Cyprium. Accessit his Puteolanum & Hispanum
rena ibi confici cepta. Dioscorides item lib. 5. car-
sic habet ad verbum; Carulei origo ex arariis metallis.
In Cypro copiosius ex arena litoreali secundum quosdam
uatos specus maris inuenitur, quod & magis probatur. Qui-
nus vero Simplicium pharmacorum libro nouem
ter metalla Caruleum reponit. Deinde Paulus
neta de Caruleo Dioscoridis sententiam pene ad-
bum refert: quam etiam Plinius, eo quo dixi capite,
imitatus palam ostendit non de Gemma lapi-
nem se facere, sed de metallico Caruleo: quod
sa quadam substantia, non tamen lapidea, con-
re ad oculum videre est: ut vel hinc in confellis
debeat, iis locis auctores illos, Dioscoridem, C-
num, Paulumque (dico) non de Caruleo lapide
Cyaneaue Gemma differuisse, verum de metal-
illo Caruleo quo ad generosas imagines pictan-
ti consueuere. Galli azurum vocant. Sed em-
nius idem ille lib. 37. quem Gemmis dicaulem
bet: Reddetur & per se Cyaneos accommodato paulo an-
spidis nomine colore caruleo. Optima Scythica, deinde Cyp-*

Egyptia. Adulteratur tinctura, idque in gloria
Egyptia ascribitur, qui primus eam tinxit. Dividitur
in mares & feminasque. Inest aliquando & aureus
concoloratus apphirus: Saphirus enim & aureus &
collocet, carulea & Saphiri rareque cum purpura.
apud Medos, nunquam tamen pellucida. Quibus
statim ab ipso lumine videtur Plinius vitrum-
fundere, Caruleum scilicet metallicum
carulea. Primum quidem vel hoc maxime,
Scythica, Cypria & Aegyptia rationem habue-
rit. Quomodo etiam superiore lib. 33. de are-
neano singulariter agens Cyanei Aegyptii, Scy-
thii Cyprii meminit. Hinc reuera non mediocrem
video imposuisse difficultatem viris etiam
summis. aliis videlicet de vitrisque confuse Pl-
iniano intelligentibus, aliis de solo arenoso caruleo
consequentibus sermones, auctorem insimulanti-
bus innotantibusque tamquam hanc inter Gemmas
carulea male collocarit. Inter quos Hermolaus il-
lud parus, vir alioqui peritissimus, ac de re medi-
cinali optime meritis (pace tanti viri, pro ve-
rum tamen dixerim) nescio qua iudicii adum-
bratione perculsus, non veretur Plinium negligen-
tem arguere. Mihi vero (absit omnis arrogantia)
ma lectio rectius confutatusque hoc loco, id est
cap. 9, castiganda videtur, & in hunc modum
auctori reponenda: Reddetur & per se Cyanos
carulea, accommodato paulo ante laspidi colore
caruleo. Ut his scilicet verbis & laspidis & Cyaneae
substantias convenire quidem, sed colore
ab altero discriminari declaret ostendatque,
quis ex laspide Cyaneum lapillum cernitur
intelligat si illi colorem caruleum addat. Cui
optime adstipulatur, quod mox subnexuit. Ad-
stipulatur (inquit) maxime tinctura. Quod demum
loci Plinius non de carulea arena differat mani-

Castigatur
Pliniana le-
ctio lib. 37.
cap. 9.

festant hæc eius subiecta verba: Inest aliquando
 aureus pulvis cum hisque sequuntur. quæque
 retulimus. Nam & ea non a rose illi arene, (Cy-
 neæ (vulgato nomine Lazuli vocatæ) Gemma
 anulum consentanea esse constat, ut nemini
 (meo tamen iudicio) esse debeat Plinius huius
 de sola Cyanea gemma agere: neque etiam
 credendum fuerit tam celebrem auctorem ac
 naturalium tam indefessum acrem ac perscruta-
 gantem scriptoremque, vulgarissimam hanc
 materiam latuisse. Neque etiam vel leuiter suspicari
 puto, quod agnita nusquam meminerit, quæ
 fertim diligentissimum sese naturæ miratorem
 scrutatorem præconem, promulgatoremque se
 exhibuerit. Sed neque huic nostræ opinioni
 gatur. quod iam citatis locis Aegyptii, Scythici
 priusque Carulei meminerit. Quid namque in
 utramque, caruleam arenam dico ac Gemma-
 neam tribus iam indigetatis locis oriri: Sed con-
 trarij 33. cap. ultimo ad Aegyptium maxime præ-
 scribit, secundo loco Cyprium, nouissimo ver-
 thicum reponit: quibus accessisse adnotauit &
 teolanum & Hispaniense. Vbi vero de Cyanea
 ma, quæ ei Cyanos per se vocatur) hoc est lib. 1.
 cap. 9. scribit, omnibus Scythicam præferri
 Dein Cypriam commendat. nouissimam autem
 gyptiam æstimat. Ecce quam hic vltimam facit
 primam effert: ut & hinc non de illidem Plinio
 uersis his locis scribentem intelligere debeas. Quo-
 mo Sapphitam hunc capite cum Cyaneo lapillo
 ea complexus, ita insit: Caruleæ & Sapphitæ
 (vbi etiam coniunctionem, que semouendam
 cum purpura, &c. His ego certe rationibus
 add. Quis, ut Plinium illis locis non de arena
 aut Gemma tantum, sed libro trigesimo etiam
 renolo Caruleo, libro autem trigesimo etiam

a Gemma capiendum existimem. Quis enim
 (tam inerti, aut in Plinio alioquin auis-
 auctorem tam infenso ingenio fuerit, ut ea,
 yanea Gemma (emendata licet lectione) Plin-
 copalam tribuit arenosa illi arena quadrare
 ar: quam nemo lapidea substantia vel pulue-
 so gloriari recte quidem dixerit? Potius ita-
 zuli vulgo nuncupa & Gemma consentire
 ofecto videbuntur: cum ea substantia sit lapi-
 spici scilicet germana aureumque puluerem
 ossenter. Qua de re subinde vehementer mi-
 uir, hoc loco Plinii sensum totamque cele-
 os auctores Pliniana lectionis etiam studio-
 is haecenus (quod legerim) ira fugisse, ut v-
 ue confuderint, magno humanae conditionis
 ento: dum nempe apud omnes fere seplasia-
 arena pro Gemma in medicandis corporibus
 ceptissime vsuatur. Sed haec quorsum, eo-
 ut melioris doctrinae gratia omnem de me-
 lerem simplificationem, & aliquam Pliniano
 aeferremus restitueremusve lucem. Est ita-
 yanos Caruleae Gemma lapillus substantia
 in laspidi haud ablimilis colore Caruleo. Pro-
 aureo puluere conspersa. Unde & stellarum
 dici inuenio, quod stellis similiter lumini
 aureo puluere scintillet. Praefertur quae
 sui nominis praestantissimum (quem no-
 urum vocant) colorem assequitur, consimili
 aque substantia & concremento. Lapis est
 non usque adeo contumax. Vidi ego ex
 haridem tam affabre tamque graphice con-
 , ut eminus veram iudicarem: puluere nimi-
 aureo tam apposite, quod in animante fuluum
 fecit, imitante. ut cum lapillum ad id mune-
 creatum quivis sana mentis non immerito iu-
 et.

Descriptio.
Totentia.

Porro quod ad vires attinet. Aduersus melancolicos affectus eius polleat torius ablutus, dum exlutum per-grinum nulum præferat saporem, caciissime ingeri, literis & experientia comprobatur. Melancholicum enim humorem per inferna nit, non lotus vero, cum infernis superiora, intra magnum laborem, commouet. Ne defuerit pueris à collo gestatum nocturnos arcere patitur, silentur. Oculorum aciem reficit a q; demulcet, lo appensus prægnantes ab abortu adlerere peritur. Volunt autem appetente partu semoueri.

De Chelidonio. CAP. XXII.

*Generatio-
nis locus.*

Chelidonium vel Chelidonia (utroque con-
nere dicitur) lapillus est parvus, perspicuo-
nime: è iuencularum hirundinum ventre exse-
Mense Augusto. Luna crescente, reperiuntur op-
magnaque ex parte bini, aliquando autem singuli
in earum scilicet ventriculis aut i cusculis. Dicunt
namq; (auctore Plinio) matres exclusis pullis
date lapillum deuorandum. Inuenio & hic qui
solertissime naturæ non suppressendum miraculo
nempe quod illarum pulli per coniuncta totum
se se reconditas has gemmas prodant. Dicuntur

Differentia.

& has debere erui priusquam primigenius per
terram contingat. Quamquam ne hoc quidem
vanitate carere putem. Hanc bisariam discrimi-
ri tradit Plinius: aut enim est rufæ, aut nigra, vel
tius ex pullo nigricans, hirundinum vel pauor
colore minimeque pellucet, sed aspectu ingratu
fitur; sunt & earum aliquæ, parte quidem vna
cantes, altera vero purpurascens, nigris inter-

Probatio.

rentibus maculis. Probatissimas esse compertio.
substantia purissima ac simplicissima, & aureis
insignuntur. Porro singulæ tametsi iucunda si-

Vires.

magis tamen virtutibus prædita adstruunt
& de ipsis teste id occini possit;

Regnat in exiguo præcellens corpore virtus.

nam siquidem sub ala sinistra gestatum lunati-
ficum est, comitiales, insanos, & languidos sanare
sunt. Præterea & facundiam, & apud homines
promouere confirmant. Nigricantem ve-
liliter portatam testantur reges & principes
regere, & cœpta negotia pro animi sententia ab-
soluere, omniumque gratiam inuitare. Eius vero ex-
trahitum, oculorum aciem reficere dicunt. Ne-
que superstitione vacare putem, quod iussam in pan-
theo mundo, nigram autem in croceo tantum in-
dulgias suis præstare potestatibus nugantur, cui &
liberit quod parentibus præsentibus erutis vires
sunt.

Contra
Amstelro-
damuna.
Ergo magna mihi profecto incessit admiratio de
huiusmodi de literis alioqui bene meriti, non leui
tantia, qui in scholiis suis in Marbodeum ubi agit
Chelidonia auctorem citaturus, quo Chelidonium
oculis ostendere proficeret; Plinium ad-
libri 8. cap. 27. & libri 25. cap. 8. & 12. quibus in-
non de Gemma, sed de eius nominis herba pa-
est Plinium differuisse; Siquidem, ut rem per
ex ordine recenseamus, ita habet dicti iam
27. titulus: Quæ animantia quas herbas o-
derint cerui, lacerti, &c. Demum in contextu
Chelidonia agens ita insit: *Chelidonium vsui salu-
m hircines monstrauere, vexatus pullo-
oculis. Deinde libro vigesimo quinto, ubi con-
Plinium de herbarum viribus disceptationem
professo instituisse, capite octauo sic habet: A-
alia quoque inuenire herbas, in primis Chelidonium: hac
hircines oculis pullo- in nido restituunt visum, ut
volunt erutis etiam oculis. Capite denique eius-
libri duodecimo, posteaquam Centaurium*

utramque maiorem scilicet & minorem oculi
nare tradidit, ita subnectit: *1877 Chelidonia super
omnibus mris prodest.* Ex quibus luce meridiana elu-
elle constat Plinii locos hos ab Amstelrodami
suo citatos non posse ad Chelidonium Gem-
torqueri, verum de similis nomenclaturæ herba-
rum debere intelligi. Quæ ideo annotauimus
quis eius auctoritate falsus, in similem errorem
pingat.

De Aetite. CAP. XXIII.

*Genera.
Probatio.*

Delineatio.

Virtutes.

AETITE quatuor genera refert Plinius, vul-
tamen nomine singuli, Aquilæ lapides vocantur.
Videtur egi cinereo colore Aetitem, alterum albo
tium pullo. Sonitu dignoscuntur, si quantantur
enim in sese conceptum lapillum manifeste produ-
Lapis est cortice duro, scabro & minimè laui.
qui aquilam in nido marem & foeminam habere
struunt, negantque illam sine eis oua parere: in
que solis iis, quæ è nidis eius alitis eruta fuerint
medicam concedunt. Nihil igne hic lapis deper-
creditur. Porro Aetites gravidis quæ ob vteri in-
cillitatem foetum egre continent, brachio sinu
alligatur magno earum vsui, parturientibus alio
brachio admoueri debet: foeminibus item allig-
citra dolorem (notatu dignum) foetum dicitur
trahere. Nec desunt, qui hanc velint statim à pu-
auferri, ne vterus sequax partum vitiet. Mirum quod
furem prodere fertur, si quis in pane conditum
ferat: neque enim mantum, vel etiam cum ea de-
ctum quicquam, furem deuorare posse confirmat.
Tritum & cerato exceptum comitiales strenue
vare comperio. Mirro quæ de hoc lapide præstigi-
æ illi ac toto cruce aberrantes magi nugantur,
que enim vxorum furta deprehendere, vel futuri
prælagire hunc citra incantamenta posse crediderunt.

ego quæ de furis prodicione pranotavi, refer-
li non auctorum ridicula, & non digna fide gra-
& fides reclamaret.

De Magnete. CAP. XXIV.

tura, ut saxi vocem homini obloquentem,
ommo & Echo resonantem dedisse videri potest:
Magneti sensum manulq; tribuisse quodam-
non inepte existimetur. Ferri namq; indomi-
pemodum pugnacillimaq; natura trahenti illi
plo cedit, utque propius accedit ab eo contine-
quodam veluti complexu cohaeret. Sunt qui ab
tore, ita vocato in India pastore, nomenclatu-
us rationem adferant: quibusdam autem Side-
liis Hercules nominatur. Hic tamen in Ida
repe- tus sit, passim tamen apud Hispanos &
queque locis nascitur. Qui vero à Troade pe-
qui & albus pumici laud absimilis comparet,
neus est, & non usque adeo efficacis potentia,
que respicitur. Æthiopici laus & præcipua
mendatio, iis præsertim, qui ad caruleum magis
ant, quales maxime in Æthiopia Zimiri regio-
ensa reperiri inuenio. Æthiopici argumen-
st, quod Magnetem quoque alium trahit. In
lis ferreis oritur. Hunc Germani atq; Itali ha-
ferrugineo tamen seu pullo magis colore: qui
parte caruleum propinquius refert, acrius tra-
uctor est tamen Diogenianus probatissimum
tem argenti adeo similem esse, ut incautos fa-
ulat, quæ & ad maleficia præstantiorem esse re-
Porro omnibus præfertur, qui maxime trahit,
vltus Hamatiten fere repræsentat. Quod au-
vires attinet; Potus triobolorum pondere ex
foeniculi hydropicis aquam detrahit: ferro itē
cato vulneratis præfenti remedio subuenit,
tum medicamenti imponitur, præterea &

Nomina.

Genesis.

Probatio.

Virtutes.

J

ad epiphoras: adusta vero crematus vituse
 nat. Commentitium puto, quod de Magnete
 dam nugentur: Nempe quod in somnis igitur
 foeminae capiti subditus, adulteram lecto de
 fidelem vero probamque uxorem ad manum
 xus, etiam dormientem prolechet. Vanum illud
 nec è re publica esse iudico, quod quidam
 tem furibus suo fumo atque nidore viui el
 rant, quasi scilicet ad furta lapis natus sit. Hoc id
 vehementer mirari, admiratione non vulg
 gnant huius lapidis tractricem virtutem, quae
 cet ferrum non solum, quod contingit coram
 re; verum etiam & suo contactu similes in
 ferre vires trahentes, unde & aliud quodeun
 genus ferrum conuellere possit, ut videtur
 raro plures acus hac ratione sese suspendere
 quam scilicet mutuis sese manibus inuicem
 hendissent. Quinimo non desunt, qui facto p
 affirmare audeant, ferrum à Magnete in lib
 tractum nihil Magneti ponderis adicere, ceu
 ferri grauitas vi lapidis absorbetur. Porro
 cem hanc virtutem ab Vrfa coelesti magnete
 tuatam esse coniectant, argumento quod ar
 affricta libere in solarib. horologiis pendens
 sam saltem minorem fere moueatur; Magn
 tentiis acum sequacem trahentibus: Vrfa ven
 que acum & lapilli in ea virtutem, ceu sibi
 congeneamve, conuellente atque alliciente,
 que vi fidus hoc appetente. Quod si ita est, si
 illa Magneti cum ab initio perfusa est, tum pe
 Vrfa radiis & infuxu vegetatur. Proinde si q
 rum, quæ de lapilli huius trahente potestati
 mus, rationem expetat, non inscite responde
 fit, virtutis eius causam esse cum lapilli spec
 formam, tum eius germanitatem cum ferru
 & eorum quidem viriusque consensum

lesti, cui & obnoxior sit lapill⁹ ipso ferro. Qui-
 daditipulari video, quod solum ferrum Ma-
 viribus patere palam conspiciatur, easq; con-
 uertere retinere perpendatur. Adhuc, quod (aucto-
 rio) vulnera asperiora fiunt ferro Magnete con-
 porro huic lapidi contrariam inuenio Theame- *Theamede s.*
 nemmam, omne à se ferrum respuentem profl- *lapis Discor-*
 que. Est & Plinio genus aliquod Magnetis, vi- *dia.*
 lorem alliciens Lapillo item illicum allio dis-
 est nō obscura: is siquidem allio illitus, tractri-
 nem facultatem perdere fertur. Dissidet etiā
 damante, qui & iuxta positus illum trahere nō
 minimo conuulsū iam ferrum admotus ilico
 t. An aurem vires hæ occultæ mirificæq; Ca-
 onum imposturis adscribi debeant, an potius
 idius admirandus atq; laudandus Dominus o-
 creator Deus, ac per ea quæ in hoc lapide fa-
 t, sempiterna eius virtus & diuinitas magis co-
 nda, & in mirabilibus suis operibus benedi-
 tuum esto iudicium Lector.

De Hæmatite. C A P. XXV.

ando superiore capite Hæmatitis meminimus
 on ab re quædam & hic de eo recensere opera-
 videtur. Duo itaq; Hæmatitis genera Plinius
 alter Magnete cognominatū, sanguineo exte-
 lore, ideoq; tritus is sanguinem refert, ferrum
 Magnetis modo minime trahit. Hunc pro vero
 te à non paucis pharmacopolis damnofo erro-
 bundari vidimus. Alterum a. Hæmatiten dicit itē
 venis rubentibus discerni, hoc est, ab optimo
 lisse iudicari, ita enim Plinium intelligo. Hic si- *Probatio.*
 Dioscoridi probatissimus est, non qui intermi-
 bet venas rubētes, sed & qui puro colore (vt ei⁹
 star) niger est durus, in se æqualis, & nulla in-
 sorde ulloq; zonante tinctus. Itaq; dux nobis

Virtutes.

præcipuæ hæmatinis species relinquuntur. Alter
 ercitiis rubens, interius autem nigricans, ut Mar-
 colorem quadantenus imitari videatur, alter
 omni ex parte nigra. Quamquam nec me fugiat
 etiam à Plinio numerari illius fastigia, verum quæ
 nostro instituto suffecerint. Neque enim de li-
 Gemmis, sed de selectissimis vulgatissimisque
 rendum suscepimus. Porro quod ad vires attinet,
 lis cruore suffusus mire prodest, muliebri proflav-
 sistit, & cum mali punici succo iis qui sanguinem
 ciunt confert. Vesicæ præterea utilis est, & feri-
 rum ictibus. Ex lacte oculos à lacrymis vindicat
 & ipsos procidentes ingenta vi continet cohibet.
 Calfactoriæ & extenuatoriæ est facultatis.

De Succino. CAP. XXVI.

Genesis.
Plin. lib. 37.
cap. 3.

Genera.

VARIÆ multum de Succini ortu auctorum sen-
 sunt. Prætermisistamen de eius origine & na-
 opinionib. diuersis, sed & de eo ridiculis Poëtarum
 fabulis, in India atque Germania Plinius tradit
 defluente medulla arboris è pinearum genere, quæ
 admodum è Ceraso, gummi, & ex Picea, resina ro-
 Erumpere namq; humoris abundantia, succosum
 primū esse, deinde vero vel rigore vel tempore
 mni densari atq; durari confirmant, & in umela-
 bus tandem marinis æstibus rapi, ac in littora ne-
 quam transportari aduersa. Indeque succino nu-
 quod pini arboris succus esse credatur, argu-
 quod attritum pineum refert odorem, accensum
 tedæ modo nidore flagret. At liquidum primo
 indicio quid è sunt quædam intus translucen-
 ro succinorū tria esse præcipua genera literis
 tum est. Primū, quod melleo colore conspicit-
 cundum quod Phalernum vinum: tertium, quod
 didum refert, quod & odore præstantissimum

erunt quidam Phalernum, fuluum scilicet ac *Probatio.*
 lucens confimili vnde quaque substantia & con-
 tento, ea tamen lege vt non nimio ardore flagret,
 quem tantum ignis ostendet anhelationem, non
 igneum fulgorem adsequatur. Apud multos
 album odoris illecebra commendat. Rude
 primum & austerum legitur, tandem vero
 lactētis suis incoquitur, deinde expolitur. Por- *Vires.*
 od ad succini virtutes spectat, infantibus pro a-
 ligari, lymphationibus prodesse, ac lotii diffi-
 cibus, inuenio. Præterea in polline exhibitum
 menses, stomachi fluxiones, ventusque proflu-
 ere, crebro didicimus experimento. Cor & ce-
 um vel odoris præstantia propalam recreat. Ex
 teritur ad oculorum finiendas humiditates At-
 & calfactum festucas, quisquilias & leuissima
 que allicit & trahit, præter Ocimi tamen surcu-
 uos auctore Plutarcho, reicit repellitque, vna
 cum iis quæcunq. oleo perfusa fuerint. Succ- *Lyngurinus.*
 seplariariorum officinis charabe, barbara Arabū
 dicitur. Hoc genere & Lyngurium vel (vt aliis
) Lyncurium contineri, coloris, substantia &
 rietatum congenia germanitas multis persua-
 siorum enim fuerit secundi generis, hoc est, Pha-
 ruborem referentis species quadam ardentior.
 filosofum omnino esse suspicio est, quod plerisque
 umarum perscrutatoribus videtur, Lyncurium ex
 cis animalibus vrina harena mox à deiectu conte-
 Solis deinde ardore concreta ac durata consiste-

fictitiarum veris Gēmis differentia & dignoscendi ratione.

C A P XXVII. & vltimum.

On mediocrem fidei ac maiestatis partem Gem-
 mis ademit de republica pessime meritorum
 minum pertinax auaritia & luxus. Quadoquidem

Q. 2

inde factum est, ut tam subtili dolo fere omnis ge-
 nis Gemma adulterentur, ut à fictis veras dignos-
 vix sit aliquis modus. Sunt quippe qui ex veris a-
 lioribus, alterius generis lapillos ementiuntur,
 iam usus percebit multo contumaciùs igne
 phiro Adamantem fingere, & tanta arte imitare
 multis hic fucus non raro imposturam faciat: ro-
 que album Sapphirum. Quibus longe pernici-
 res sunt, qui nigro, vitro ac aliis vilissimis mate-
 adiecto coloris mendacio, optimas ita emulantes
 sua nequitia naturæ opus, sagacissimamque & in-
 cibilem artem tantum non assequantur, qui utin-
 à republica amandarentur, suis namque id genus
 laciis tam huic quam auctoribus qui solerti stu-
 & diligentia de verarum Gemmarum natura & vi-
 bus doctissime disseruerunt, ita quidem imponunt
 ut dum qui ementitas decepti, pro germanis en-
 rant easque iis non esse præditas facultatibus dep-
 hendunt, quibus philosophi naturales donatas se
 confirmant, & Gemmas & de ipsis definientes
 doctores vel vilitatis, vel mendacii, atque temerita-
 damnant, vel etiam plerumque male audiant qui ex-
 tistimas absolutissimasque commendant. Ut itaq;
 impostorum vitari queant scelestissimi fuci, pau-
 Gemmarum probandarum rationem persequi libi
 ubi primum te monuerimus & has multo ævo sen-
 scere, proindeque & gratiam & vires sensim nulli
 seculis deponere. Pelluentes igitur lapilli feret
 ac inatutino cælo, omnino autem in horam qua
 tam probari debent. Re namque compertum est
 horis ac aëris constitutione penitus longe introspici
 posse quicquid vitii habeant. Porro & pondere in-
 ternosci comperio, quamquam & hic diuersas mu-
 tum auctorum esse sententias animaduertam, non
 nulli enim placet generosas grauiiores esse: alius con-
 tra sententiis, eas scilicet leuissimas minimaque
 pon

*Gemmae
 eandem se-
 nescere.
 Natura pro-
 bandu gem-
 me oportet.
 na.*

Fondus.

deris esse, quod & facto periculo deprehendi, nec
 contra rationem fuerit, vel hoc præsertim nomine
 fictitias cum ab ignobiliori, a deoque & minus
 faciente, tum ex longe obscuriori ac magis ter-
 ribi subitanea fieri palam sit, quibus etiam Plinius
 popularum li. 37. capit. vltim. *Experimenta* (inquit)
his modis constant. Primum pondere grauioribus sentien-
 tia in cute & capidamento, fulgoris inconstantia, &c.
 quibus coram ostendere videntur, quod a falsis in-
 gat veras pondere superari. Cui & id suffragatur
 que, Margaritas præfert, quæ minus graues sunt.
 ammantur denique & corpore. Eminentis quip-
 bullo in profundo comparant, quas & scabra cute
 apillam non is, flammium tenuissimorum instar in-
 stantibus, conspicias: fulgore item inconstante
 ne iniucundo, nitore videlicet priuquam a-
 completatur elanguido. Certissimarum si-
 dem splendor colorve non in facie tantum (vt in
 lterinis) sed & per omne corpus, quibusvis etiam
 ma & situ gratissimæ iucundissimæque visuntur,
 scilicet ad sui decoris spectaculum blanda qua-
 morulos afficiant comitate: quo namque diutius
 concuntur, hoc magis delectant, ac gratia non in-
 excillitio obrutus explent. Laudatæ item limam
 capiunt: vt vel hoc solo veras à falsis dispelcere
 angonum magna pars norit. Sunt tamen qui Sma-
 dum & Topazium excipiant. Deinde & quibus
 oppinqua non spuria, illasæ euadunt: excepto ta-
 en Chrysolectio ignium rapacissimo. Ad hæc du-
 res maxime commendantur, nimirum quod lapi-
 propria sit durties. Quod autem ad optimarum
 lectum pertinet, aqualibus cauas vel extuberantes
 ponunt. Oblongas quadratis prætulit antiqui-
 verum nunc anteponunt quadratas, vt quibus
 ogulos minima olim fuerit auctoritas, nunc versa

*Cene in
 mineris pon-
 deris.*

*Bulla emen-
 titas o ten-
 dunt.*

*Fulgoris in-
 constantia.*

*Argumen-
 tum à lima.*

*Experimen-
 tum ab igne.
 Laudato-
 rum electio.*

vice clarior sit gratia. Illas sequuntur quæ leu-
forma, deinde quæ triangulæ. Omnium vero no-
mæ æstimantur rotundæ, quamuis forsitan omni-
præferri deberent si figuræ rationem spectes.

Epilogus.

Nostis vero his lucubratiunculis ad umbilicu-
tandem perductis, postremo te quoque benemo-
ctor admonere visum est, nil tibi mirum esse de
quod Gemmas quandoque masculino, aliquand-
tem feminino genere scripserim, nimirum ex
troque genere ac promiscue illas collocari apud
ficos auctores crebro legere sit. Cuius quidem re-
vnicus mihi testis & auctor est idoneus Galen-
ille Medicorum ab Hippocrate abunde
princeps lib. 9. simplicium
pharmacorum.

LARISSIMO AC

VDITISSIMO VIRO

ANCISCO RVEO MEDICO,

fuls artem Apollineam proficenti, frater

Paschasius Balduinus canonicus

Phalempinensis S P.D.

*Epistola super his duobus Ruet libris iudicium continetur
primum: deinde de Hebraicis Gemmarum nominibus, de-
que earum admiratione, usu abusu, & viribus tractatur.*

Erlecto libello quem de vitibus ac natura
Gemmarum nuper elaborasti, non potui
tibi non gratulari optime Francisce, hoc
sa te argumenti genus esse tractatum ac il-
lustratum tum quod tuam professionem
dedeceret eiusmodi studiorum inquisitio, tum
ad nos quibus potissimum sacris operam nauare opus
est molesta animi anxietudine atque labore leua-
re. Ea enim non nihil ad sacra pertinere nullus reor,
neque eas ibi, quam tam sedulo ac serio illis interteran-
tiac ordine disponantur. Atque penitus ista exqui-
sitio, quia per varia prophanorum scripta dispergun-
tur, atque ea mente ab eis explanantur ut ad tempora-
rium modum proficiant, per otium nobis non conce-
ditur. Sed & pontificiis decretis plus nimio eisdem in-
terhibere vetamur, cogimur quoque præscriptis diuinis
literas euoluere: *Scrutamini scripturas* inquit ipse
sanctorum oraculorum conditor. *Quia vos parati
estis ipsas vitam aternam habere, &c.* Quod vero loquere

*Hebraica
nomina
Gemma-
rum.*

*Sapphirus
Iaspis.*

Apocalypseos locum tibi potissimum delegeris traditum ordinem tenueris, ac deinceps ceterarum Gemmarum quæ celebriores habentur, non omnia elucidationem, maxime probo. Certissimum ac solidissimum locum qui in diuinis literis habetur & qui tuo congrueret instituto selegisti, utpotè interpretis & auctoris idem esset, de quo ambigitur saphirium sit. Illa autem nomenclatio quæ in libro digeritur cap. 28. incertior ob variam interpretationum translationem, & diuersas scriptorum opinionum habetur. Si voces Hebraicæ perinde compertissent, atque Græcæ, nulla fuisset eligendi ratio, forte quia hæc ad sacerdotalium ornamentorum splendorem, illæ autem ad ciuitatis diuinæ cultum, & natum pertinent. Nunc quia Hebraicus sermo incertissimus fuit agnitus, qui externarum linguarum habere peritiam, tum ob venustatem tum ob utilitatem Hebræorum vitam, qui ab aliis gentibus investigati earum commerciis ratius vterentur. Græcæ autem tam nobis familiaris ut in quotidianum vultum nostrum transierit, merito quod sic vsitatum habetur, præ altero tibi in explanationis materiam suffragari, ne ambiguis fundamentis iactis totum quod perstrueretur, vacillaret. Hebræi liquidem in hac huius ætatis, tanta caligine in horum notitia erant, ut plusquam talpas ex oculatos credere fas sit, forte quorundam lapidum Hebraica vox in eam nam linguam deriuata antiquæ veritatis vestigia iam cæteris nationibus reliquerit, ac inde à primis ad nos vsque permanarit illorum incolumis nomenclatura. Quorum præter Sapphirum qui ipsis vniu- quoq; dicitur & Iaspidem *Iasēph* nominatum non crediderim hac ratione cognitū: tæti etiā in Iaspide aliud interpretes nonnulli sentiant, eundē in Beu- vertentes, cæterorum nomina ad linguam nostram translata variant, aliis alia suspicantibus. Vnde

comperitum habetur, an idem diuus Ioannes factus is gemmis antiquitus per Moſen proditis alluſus, an ſe conuenire voluerit; quandoquidē in nominis deſcriptione cum interpretibus antiquis non ſolum diſſentit, hoc eſt, tantum in carbunculo. aſſignat Ligurio & Onychino, quarum vice Chalcedonem ſine Carchedonium, Sardonychen, Hyacinthum, & Cyſoprāſum conſtituit, vt non ſatis liquidum ſit interpretum fide, quā iam omnis illorum verſio ſolum a nonnullis vocata ſit. Arbitror tamen non eoſdem lapillos adiicere voluiſſe, quum ſed ſiſ, qui apud Moſen inter duodecim Gemmas ſaturatur nullam mentionem fecerit, quem plerique Ioannes in eo nomine ab Hebraica voce *ſobam* ſolum vocitant: niſi forte Sardonychen idem Ioannes pro illo ſtatuert, quod Iosephus facere videtur, cuius onychini lapilli in tuo opusculo vix reſeruiſſes quum tamen præ cæteris in veteri inſcriptura eius mentio frequentius repetatur. Arbitror conſulto tibi accidiſſe, quod malignioris ſit ſententia, nec inter celebriores Gemmas ſupputetur, ſed tanta ſit dignitatis & uſus vt curæ tibi fuerit enucleatius explicare. Quod idem in Lynci- *Probatio.*
gemmam noſtrates theologi aut phyſiologi Ligerium ſed tant effecere viſus es, niſi quod ſuccini naturam monſtrans eius aliquātulum memineris. Porro veterum qui ſacris libris continentur, quos tam Apocalypſis non habet, gaudeo te non fuſſe obliuſum, quatenus non minus è re theologica fuerit, obſeruari quam illos. Carbunculum & Achaten ſed ſi liber cap. 28. atque Ezechiel nobis exhibent, ſed ſi quoque ab eodem Ezechiele cap. 3. & à Zacharia uſurpatur, quamuis hoc potius interpreti Latini quam veritati tribuerim. Neque enim Hebrai- *Virtutes.*
ſermo ibi permittit Gemmam omnium nobiliſſimam intelligi: quum durities indidem tantum,

non præ signis eminentia petatur, ut etiam si
 illic memorato. Intellexerim itaque pro
 quod saxi genus: quod etiamnum Græcus in
 ostendit in petram eam vocem vertendo. Si
 in Exodo ac Ezechiele loco lapidis adamantini
 loquentur, tanta est Hebræorum oculis offusa
 Nec non sunt alii, qui pro vitro, quod Iob cap.
 interprete positum est vocem Hebraicam Zei
 in Adamantem vertendam autumant. Idipsum
 in omnibus Gemmis reliquis vluenit Hebræi
 subinde novam vel aliam pro alia excogitant
 cæci errorum magistri, quibus illæ diræ à sacris
 protulæ imputantur. Obsecrantur, inquit, oc
 rum ne videant. Est quoque eodem cap. Iob vo
 lum, quod in Corallium trahunt, quum nullum
 in sacris habeatur: id autem est pro quo, ecce
 duxit interpretæ Latinus, minus considerate
 Hebraicam pro altera sumens. Inuenimus qu
 alteram vocem, in eminentia, in eodem capi
 sam quam etiam volunt esse cuiusdam Gemmæ
 bolum Gabis ea dictio scribitur. Hæc autem
 rim, ut tuum consilium approbem, qui diu in
 Gemmis explanandis, reliquas etiam vfu & dig
 celebriores non omittendas censueris, inque
 quæ sparsim in diuinis literis leguntur, rapet
 rum non sit, quæ sint verisimile fuerit con
 Non abnuerim tamen illud primum seculum
 sacra condita sunt scripturæ, hoc est Moysis
 usque adeo fuisse edoctum, ut omnium Gemm
 permoueret naturas & vires, quum inspicere
 mus, illud tunc primum omnem ruditatem ex
 & perficuum sit ab ætate Plinii, non parum in
 tatam esse earum gemmarum æstimationem, &
 busdam non parum pretii accessisse, quum eo
 pore primū vel secundū dignitatis locum obtin
 vniones, nunc autem vix quartum sortiuntur, H

Gabis:

*Gemmarum
 admiratio.*

tertium centies vna Cleopatrae Aegypti reginae
 citata: quae summa non minus aestimatur ducentis
 viginti quatuor milibus trecentis quoque &
 viginti quinque ducatis. Potuerunt itaque eo
 culo Adamantes & nonnulli alii lapilli primae
 indicaturae fuisse ignoti: & qui maximae tunc
 pretis fuere, temporis accessione, nobilioribus
 coeperunt. Ecce quo me protraxit tuus de
 lapillis & lapillis operosus labor. Cernis quis tan-
 ti lapilli finis erit, si cuncta examussatim pergam
 quae secundum hoc tuum argumentum pa-
 reat, si mysticas à singulis Gemmis significatio-
 nem habere parem: si duodecim fundamenta his la-
 pis aedificata, portasque singulis Margaritis exstructas,
 gemmarum more ad morum fabricam, & sacra-
 mentorum expressionem trahere velim. Quem haec
 contemplatio, atque tam decori habitaculi adun-
 ti, ad vitae purioris splendorem non pertrahat?
 Quos in nos inores ad rectitudinis lineam huius civi-
 tatis speciosa desiderio non corrigat? quis tam
 mentis & hebetis ingenii, qui non ex his per-
 cipiat, quanta munditiae praeponere debeant civi-
 tatis ornatae miraculis ingredi cupientes, quā
 inquinatum, ut palam diuus ipse Ioannes
 baptista, in illam recipiendum sit. Iam paulisper
 urgebit animum attendere in eos, qui horum
 gemmarum gestaminibus gaudent onerati, vel ut se
 ad spiritualia inde promoveant, quod in il-
 lorum vestibus quas sacerdoti magno apparatus
 factum credimus: vel ut eorum fulgoribus
 conditē, apud vulgus ignobile gloriosam quam-
 ex his captantes, & quiddam diuinum sibi ar-
 tes, quod Tyrion regi impingit propheta Eze-
 quem in medio ignitorum lapidum ambulasse
 stat: de quo paulo ante dixerat. *Eo quod eleuatum*
est quasi cor Dei. Et post, *Omnis lapis pretiosum ope-*

*Gemmarum
 pretium.*

*Contra luxū
 in gemmis
 gestandis.*

*Admiratio
earum rur-
sus & gesta-
tio licita
qua.*

rimentum tuum. Eiusmodi homines quis non degeneris esse animi, qui propriis ornatibus hoc est, virtutibus denudati exoticos & extrinsecus asciscunt, tiaras, digitalia, cingulos & frequentissimis lapillis infarciunt? perinde ac si los vertendi essent, animi nativum ornamentum. His omnibus si vel mentis mica inest diuersa, ea nimirum quæ omne fictitium mentitum aspernatur, in primis appetent honestos mores illis ipsis lapillis designatos satagerent. Excellens quidem natura opus exiguum miraculum est Gemmarum natura si spectetur materię temperamentum & quæ lucis cum elementari etasate copulatio, & cellentius quo durabilis: & tam est mirabilis natura suam totam vim in earum opificatione gisse ac effudisse videatur. Quamobrem hauris, quia summi peregrinorum oculos alliciunt, ut in cuiusdam insignioris operis symbolum aut signum adsumantur, quo mens haud natura gradibus illas antecellemus vegetior, & operationis promittit finem accommodatur: & ad æternam beatitudinem, ad quam benedictor illam destinavit compendiosius pervenit præceptum horum lapillorum munus creditur quod si defuerit indignum potius celsitudinis gestamen poterit iudicari, ne unde corpus corrumpitur ornatum aucupatur inde maius diuinus animus celestibus natus incurrat & ne lapillorum fulgetris addictus, lapideus etiam ipse evadat, ac proinde a sua conditione decidat ne honoris subsidium quærat, quibus ipse opinionis honoris elargitur. Hac ratione agnoscant reges & principes. & quicumque horum gestinat adjacenti honoriosiores apparere, eorundem vires, illas quæ ad augmentationem transferant, ut in Sapphiro sit ratio

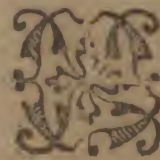
in amor, in Carbunculo ardens caritas, in
 te iustitia constantia, in Sinaragdo facilis
 tas, & in ceteris simile aliquid quod menti
 tribuat: ne quiddam simiaticum referant
 ne sicut simia in purpura factum quendam
 & se ridendos præbeant. Nolin tamen *Vires natu-
 rales.*
 Gemmarum vires attenuare, corporibus
 oppido quam profuturas, si commoda, illis
 Quas vires & proprietates ut reliqua-
 rum, corpori humano conducibiles, fuerit
 cum vestigare: illa vero signa quæ mentem
 theologorum, ut in eadem re tractent me-
 & diuina theologi, atque sic vnumquod-
 in mystico Christi corpore, suo mu-
 ne perfungatur. Vides optime Francisce,
 inlectione me non parum fuisse delectatum,
 verbis gaudium testatum reliquerim & affe-
 velut œstro percitus, vel potius numine af-
 derim, ne prorsus perditum laborem tuum
 Nam si eiusmodi fructus neutrquam se-
 frustra fuerat à sacris tuum argumentum
 quandoquidem luce clarius est in his Gēmas
 oratas non ut corpori decorando seruirent,
 virtutibus vel conquirendis vel conseruan-
 cerent, sed neq; alioqui plurimum decuisset
 libellum cuius *ἡ ἀρετὴ* dicare,
 sacra tractare semper incumbit: sed neque me
 statui oportuisset, cuius vires tantæ rei ex-
 impares sunt. Non pauca etenim è philo-
 adytis, nonnulla è Theologorum placitis
 deduxisti, de quibus certum ferre iudi-
 ficile fuerit, quādo nec summus philosophus
 his sufficere, & Theologus interdum
 bit, nonnunquam dissimulabit, modo nihil
 celestibus ac ecclesiasticis dogmatib. re-
 Eiusmodi sentimentorum nonnumquam

narratorem non assertorem suspicio, quod
 non intimis auctores quibus acceptum fere
 expromis & quibus te tuearis, quam libet
 plenique utranque partem fouere. De quibus
 esset longius quicquam differere, praesertim
 probe calleas quid intus habeam. Relinquo
 logicis apotelesmata, theologorum turbam non
 refragantem, sed manibus pedibusque illos
 tem interim dissimulo, de quibus nihil mihi
 nunc scribere, quando prolixior ipse fuerim
 putarem praesertim tibi occupatissim
 cuius seria interpellare, piaculi
 quiddam refert.

Vale.

F I N I S.

ORDVS RVEVS ETIAM NV M

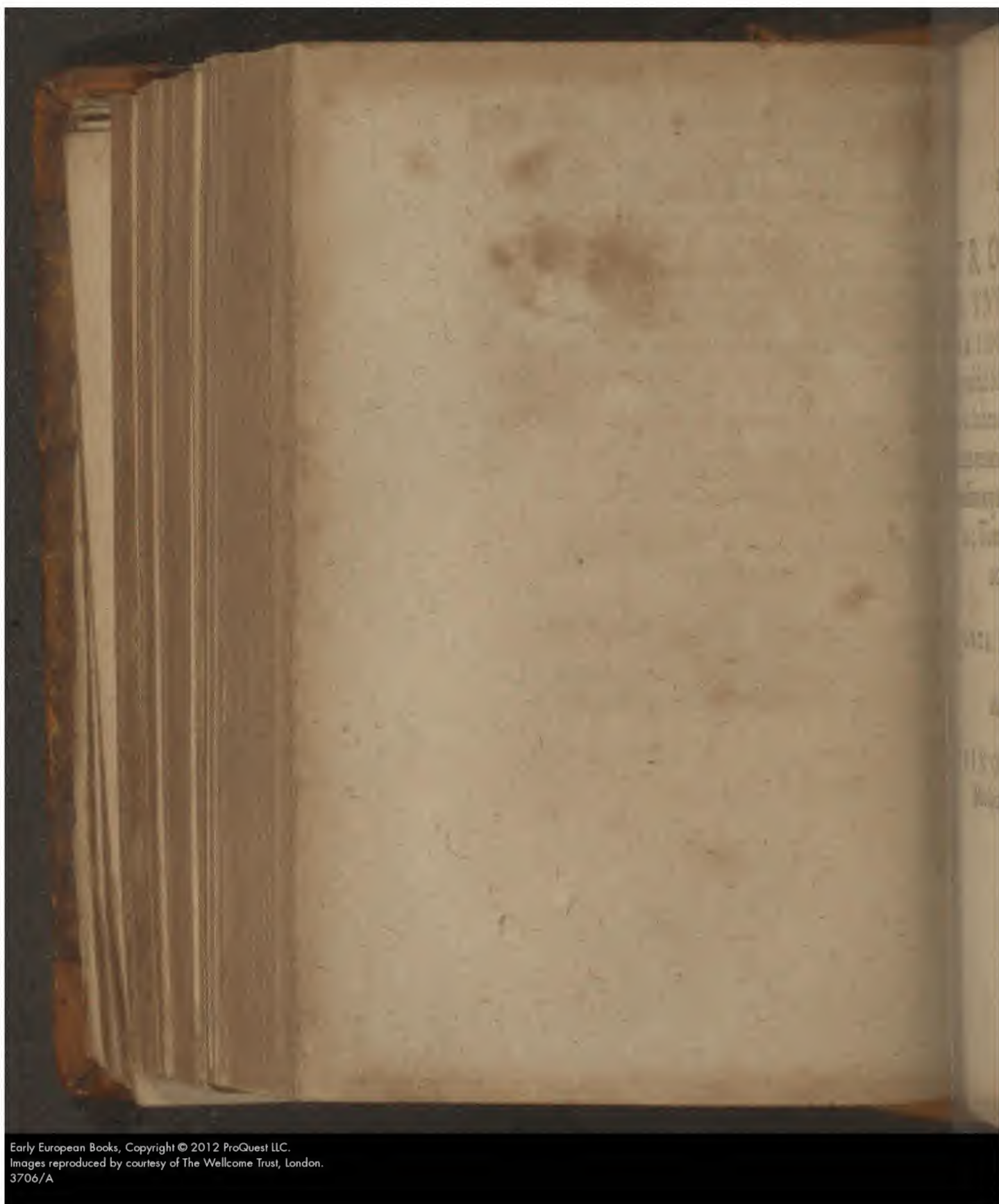
r, Patris obseruandissimi libellum Lectori
commendat hoc Elegiaco.

legis inuisi conuiuia cruda Thyesta,
scerpiumq; vagis curribus Hippolitum.
odemq; oculis captum: struclamq; venenis
ideam, regum bellaq; ficta legis.
legis Harpyias, Centauros, Gorgonas, Hydrans,
uid nisi monstra precor, prodigiosa vides?
qua cruciant animum male sana faceffunt,
uq; virum sapiant perlege scripta patru:
vim gemmarum tractat, que cognita longe
arum vincit commoditate decus.

Eiusdem ad Patrem integerrimum
Epigramma.

pater volitant totum tua scripta per orbem,
ceta per aternos scripta legenda dies:
pe tuo exemplo me nostrum nomen in auras
argere vis: tutum tunc mihi pandis iter.

DE

ET TROLOGIA

UTER VNVS; IN QVO

UTER INDICATUR, QUID

propi, quid ficti falliq; habeat, & qua-

luti sit habenda fides: in quo de-

multæ rerum Physicarum abditæ

oculissimæque causæ explican-

tur; Tum prouerbii

origo:

QUARTA LVNA NATI:

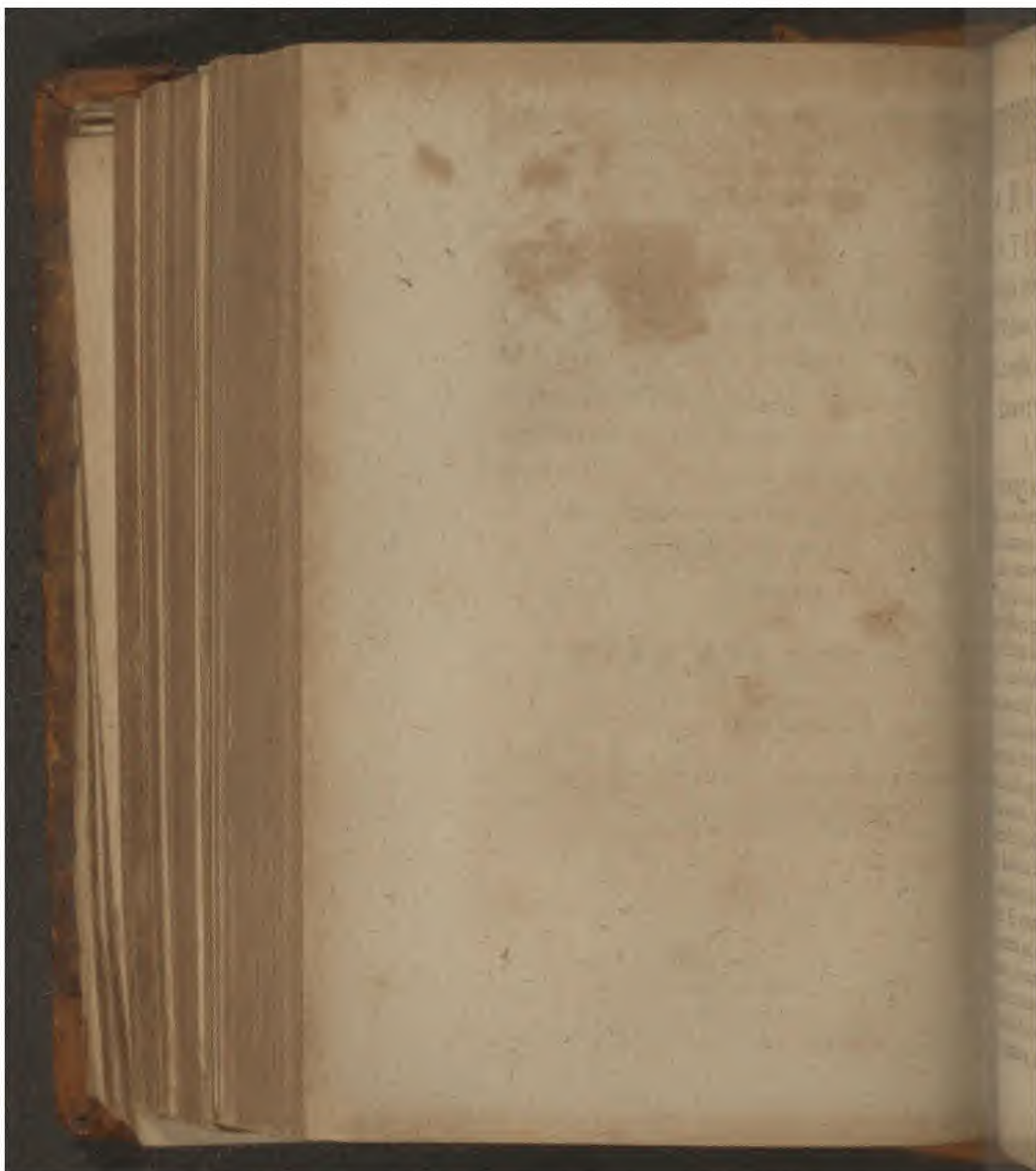
Auctore

EVINO LEMNIO

Medico Zirizao:

R

ARISSIMO,
NATISSIMO QVE

triusque Iuris consultissimo, D. Cor-
is à Veldam, inuidiss. Casari Ca-
rolo à consiliis, LEVINVS

LEMNIVS Medicus

S. P. D.

QVAM QVAM vrbis nostræ viri prima-
rii, totaque fere Senatorius ordo, diu
multumque me inuitarint, atque iden-
tidem inuitent, vt rem Medicam quam
supra annos vndeiginti apud nostros ex-
aliquo scripti genere illustrem, atque exte-
aque testatum faciam, qua vsus sum in medendi
te, quo successu; hætenus tamen ob mul-
agnaque causas constanter iis sum oblectatus.
m, quod assidue in ea Medicinæ parte versa-
qua rota in actione consistit; atq; hinc vitro ci-
me inuisendis ægrotis essem occupatior, quam vt
otio vacare, aut vllam operam impendere li-
Deinde quod dicendi artibus tenuiter instru-
nec doctrina satis excultus, scribendi difficul-
tari, varioq; euentus, atq; ancipites exitus perti-
nerem. Et quamuis illos aliquo obsequio, offi-
vel demereri par est; atq; his nostram approbare
triam, quorum consilio & auctoritate Medicis
a decerni cœperunt: ea tamen huius consilii mei
subinde à scribendo deterruit, quod tale quid-
me præstare, efficereq; posse duiderem. Nunc

R 2

vero propemodum expugnari animum me-
 rior, postquam tam instanter id a me exigunt,
 stantque tot amplissima dignitatis viri, & im-
 pue vir Clarissime, si quando principis tui mi-
 delegatas functiones, summa cum laude, ac pa-
 publ. commodo, apud nostrates Belgas obin-
 quum nō ita pridem studiose apud me hoc ege-
 vulgari more, prognostica in vulgum proferre
 que eo agebas inlentius, quod hæc soleam peti-
 los Lunæ, Solisque decursus, & curricula
 ἀποφασίζω, aut ambigue civibus nōlla
 nuntiare. Nam in his sciscitandis virgendisque
 tigare ingenium meum consueverunt illustri-
 D. Hieronymus à Seroeskerka, Equestris ordi-
 dignitatis heros, D. Lininus à Burgk vibi nobis
 cretis, cuius in rebus politicis ante complures
 spectata virtus & prudentia, tum Iacobus ille
 cui præter generis claritatem, & nominis splend-
 raras ingenii dotes naturæ parens est elargitus,
 cum illis tum plerisque aliis, qui us cum versari
 suerudinem habere consuevi, innotescant: hæc
 ramen ab his publicitus exhibēdis abstinui, quod
 derem passim exagitari, & prescindi conuiciis
 huius Professores, tum vanitatis atque impostu-
 sinulari: tamen si ut ingenue fatear, paulo impu-
 tius, & acriori, quam par est, stomacho id quidam
 stitasse videri possent; nisi quorundam nagitas
 prognosticandi libido superioribus seculis cre-
 in immensum, sic iniquum illis petendum fuisse
 terpretor, ut æquum ferrent. Ego vero, vir ornatus
 me, artem ipsam vtilissimam, omnibusque amplexan-
 dam esse censeo, modo quis ea legitime viatur, u-
 do ne cum pietatis iactura coniuncta sit, & mor-
 integritati officiat, modo ne quid detrimenti Be-
 ex illa capiat. Itaque non verebor hæc veritate ali-
 & (quo tibi nostroque Magistratui gratificer, Ali-
 loq

qua ex parte assertor esse, & extra contem-
 nuntum ipsa patitur, hanc vendicare; cuius
 res Medicis vñ sit, & necessaria, Galenus in
 libris decretoriis (modo ne supposititii sint,
 falso inscripti) tum Hippocrates De aere &
 monstrare mihi videntur. Cæterum ne quis
 quibusvis assentiatur, iudicium delectumq;
 secundum statuo, quæ ab Astrologis prodire so-
 lita enim merito improbari in hac progno-
 sticatione meritate, quadam minus recte, & præter
 impugnari. Itaque commonstrandum du-
 q; progredi fas sit, & in quibus culpandi di-
 quidam, quorum improbitate effectum est,
 contemni esse, & despicata haberi cœpta
 rem vir magnifice sub tuis auspiciis, & no-
 favore perficere statui, vt qui in medendis,
 difq; morbis; intuenda sarciendaq; sanitate
 experimentum sumisti, atque illum cumu-
 , quam eius tenuitas est merita, laudibus
 ita eiusdem in his, quæ minoris sunt mo-
 alecumq; ingenii specimen accipias. Deus
 diu te nobis conseruet incolumem, vna cū
 o Catilio singularis ingenii viro; cui præter
 nobilitatis insignia, exacti excussiq; iudicii
 refero: quem vt habes eiusdem vrbs ciuem,
 es in celebri illo Hageni confessu eiusdem
 eiusdemq; dignitatis collegam, & mu-
 nicipem. Ex Zirizæa, anno incoatæ
 salutis, M. D. LIII. No-
 nis Martii.

R 3

PASCHASII GENII APVD ZIRI
Archididascali. in Operis commendat.
Epigramma cum primis eruditum.

E Cquid ab incepto properas desistere cursu?
Et retrahis, veluti tactus ab angue, pedem?
An tua, vix licet titulo, censura libelli
Tam temere auctorem damnat, agitve reum?
Dente Bionta diuina mathematica rodi,
Aut eslo aquari somnia vana putas?
Falleris haud dubie: nec enim conuellit honestas
Artes nec fumos vendit amore lucri.
Altiua hunc purum subuexit in aethera Phœbus,
Quam qui sic lauo tramite serpat humi.
Nil minus, ac verbis alienis diuitat aures,
Ingerat ut loculi mille talenta suis.
Nulla futurarum sunt hic presagia rerum,
Nec quæ caelesti condita mente latent.
Longe aliud Medico scribendi præbuit ansam,
Iussaq. suscepti causæ laboris erat.
Sunt quibus Astrologi vel sidera vertice tangunt,
Et quicquid fingunt nymminis instar habent:
Sunt qui præcipites vel ad infima Tartara mittunt,
Astrologi quoque ferunt vanum esse nihil.
Iudicium morbo superante videtur illos:
Atque hos transuersos, quo lubet, error agit.
Lemnus imbutus meliore Pallade, neutris,
Assensus medium (non sine munte) præbat.
Astrologos sequitur sacras dumtaxat ad aras,
Quas si conscierent, deserit Astrologos.
Quid veri, falsiq. habeant, velut indice monstrat:
Quatenus & Physici rebus habenda fides.
Proinde sacæpendas ad amussim cuncta, priusquam
Lector, Anstarchi munus obire pareat.

VINI LEMNII MEDICI ZIRIZÆI

De Astrologia

LIBER VNVS.

ASTROLOGIA, artium vetustissima, ob diuinandi, nugandique temeritatem, atque impudentiam plus quam coniecturalis & commentitia, à veteribus explosa est; adeo ut Professores ab eruditis aliquot proscindi & suggillari cœperint, prorsusque vanitatis, imposturæ insimulari, quod ipsum nemo vni in artis contumeliam ab his esse factum in animi induxerit, nec calumniandi morbo, aut libidine præclarissima; aut iis, qui illo ex professo sunt insultasse, sed ea mente in hoc argumento inesse, quod perspicerent credulam vulgi turbam, & omniuem plebem plus satis illis fidere, illorumque responsa tamquam ex tripode dicta arripere, & omnem spem ac fiduciam in illorum dictis collocarent, iisque fixius inhaerent. Denique cum huic doctrinæ professores nihil nō pollicerentur, multipaque mentes inescarent, vel incantarent potestate fallaci atque ambigua, certatim à cordatiorum professorum professio cœpit irrideri, atque exsibilari.

R. 4.

Lib. 17.

Sic Corn. Tacitus: *Mathematici, inquit, genus horum potentibus infidum, sperantibus fallax, quod in nostra te & vetabitur semper & retinebitur.* Sic Seneca: *In*

In ludo

Claud.

inquit, Mathematicos aliquando verum dicere, quidam diu, postquam princeps est factus, singulis mensibus, si annis efferunt: & tamen mirum non est, si errant, horum nemo novit. Fauorinus quoque apud Gellium

Lib. 19.

Cap. 1.

lix contra illos agit, illorumque professionem igno verborum apparatu subruere, atque inter ea huiusmodi argumentis conuellere tentat. Aduersa dicunt euentura Astrologi, aut prospera prospera, & fallunt, miser eris, frustra expectas. Si aduersa dicunt, & mentiuntur, miser eris frustimendo. Si vera respondent, eaque sunt non propterea iam inde ex animo miser eris, ante quam fata finies. Si felicia promittunt, eaque ventura sunt, plane duo erunt incommoda, & expectatio te suspensum fatigabit, & futurum gaudii fructum tibi deflorauerit. Nulla igitur huiusmodi praesentia habenda fides. Erasmus itidem tali vititur dilectum contraque illos sic ratiocinatur: Aut vera praedicant Astrologi, aut falsa, aut ambigua: Si ambigua, perit est, ac si nihil praedicant: Si falsa, contumelia est de di mendacio: Si vera, aut lata sunt, quae dicuntur tristitia: Si tristitia, miser eris ante tempus, & conuocabitur malum; frequenter enim metus impendendi mali, est ipso malo grauior. Consequitur igitur, inutilem esse futurorum scientiam. Iam vero Cicero non patitur viros cordatos mollibus cogitationibus effeminari. Nam si ante, inquit, mors ipsa adueniat, quae Chaldaeorum promissa sumus consequuti, spoliati magni quibusdam bonis destituti illusi, videbimur. Quod si desinit impendimus animis, cruciamur, angimur. Et cum haec perusio ludæorum quoque mentes occupasset, multos auerti à Deo curiosa astrorum obseruatione indignate

Tuscu. 1.

ur Hieremias. *Iuxta vias gentium, inquit, nolite* Cap. 10.
signis cali nolite metueret. quia timent gentes: quia
oculorum vana sunt. Pari zelo incitatus Esaias sic
populo Iudaico splendidis promissis deluso, Cap. 47.
auda spe futurorum destituta: *Stent, & saluent*
spices cali. qui contemplantur sydera, & supputabant
ut ex eis annuntiarent futura tibi: ecce facti sunt ut
ignis consumsit illos. Postremo, quo probatio
facier, Christi testimonia proferam: qui cum
nos anxie discrucari futuro um expectatione,
illam illam obseruandi curam animis nostris his
proximit: *Nolite querere, quid esuri sitis, aut bibituri &*
sublime tolli, hoc est; Nemo vestrum sit tam dif-
fluens fluctuantisque animi, ut superuacua, & nihil
sollicitudine diuexetur, ut qui ex Astro-
procul in futurum consulunt, ac sciscitan-
genethliacis, quos euentus successusque sint
ari. Hæc autem, & pleraque alia, quæ hic conge-
ment, & quibus inuadi à nonnullis Mathematici
ipforumque placita luxari; non eo accipi ve-
Astrologia despici, contemni que merea-
um non artis, sed Professorum vitia hic desi-
ar, quia ad imposturas nonnumquam illa abu-
fumosque imperitæ multitudini offendunt.
enim Mathematicæ suas apodixes, nec omnino
as, nec fallaces: sed intra has professores eius
sistent, ut qui nulla certa & probabili ratio-
demonstrationum peritia fortunas, euentaq;
& contingentium causas explorata comperta-
bere se exerte profitentur: qua persuasione in-
mitis modis imponunt, & ignaras mētes ludifi-
Sic minutula quædam, ut pluuias, ut tēpella-
angura, coruscationes, tonitrua, caritatem atque
penuriam, morbos denique populares, quos
Græci vocant, quotannis denuntiant

cum fere nihil tale subsequi soleat, sed magis
 parte in contrarium omnia deuegant, quo sunt
 exstimationem passim consequuti, ut plerique
 hallucinari, & excurrere in assertionibus pronum
 tum raso scopum attingere & collimare. Quam
 tem eorum plerique sint a pietate sinceroq; Dei
 tu alieni, nec (ut lacri vates olim faciebant, quos
 id videntes Scriptura vocat) ex Dei praescripto
 praedictiones moliantur, nec ad amissum Evan-
 gam illas exigant, non verentur tamen incondite
 Reg. 1. c. 9. decernere quas clades sit acceptura Respubl. qui
 tutus rerum status, quis cursus, quae fortuna ci-
 obuentura sit, regibus, satrapis, dynastis, heroibus
 pulentisque matronis, nam tales potissimum
 ptant ac venantur, spe & cupiditate lucri. De
 Prou. 10. beis vero atque tenuioris fortunae infimaeque li-
 Psal. 112. hominibus, qui Deo opt. max. etiam num curae
 I. Reg. 2. & ex quibus nonnumquam emergunt ad opes
 principatus, ad imperia, nulla mentio. Obserua-
 est anno incoatae salutis vigesimo nono supra ses-
 millesimum, grassante Cardiaca sudoritera (quod
 affectum inter contagiosas ephemeris refero, in
 bisque aliis populatim ingruentibus prorsus fu-
 elingues, ac pisce magis muros. Insuper cum ab
 incarnati Seruatoris trigesimo ad hunc qui n-
 voluitur, quinquagesimum secundum, iam quatuor
 Oceanus, dissipatis aggerum molibus, maxima
 Belgica partem oppresserit, tantamque homin-
 pecudumque stragem dederit, ut nemini non ter-
 rem & miserationem, tum luctuosum funestum
 spectaculum incusserit, a nullo tamen Astrologo
 hac calamitas vel est prauiata, vel denuntiata, non
 argumento, hac ipsa non tam siderum concoctio-
 bus ad quas omnia illi reducunt, quam ultioni de-
 na esse assignanda. Quod si istarum rerum pro-
 fiores dexteritate quadam, atque artificio coniec-

norint, facile efficiunt, ut euentus illorum di-
 respondeant, aut non penitus aduersentur repu-
 que. Nam pleriq; illorum vaficie quādam at-
 Vlyfla calliditate regiones omnes perluftrant,
 audia populi obferuatur, tum in quem fauor ho-
 um inclinēt: qui rumores diffeinentur, vel in
 em, vel in probrum cuiusque: quot huic regi-
 finitimo concrouerfiā, aut fimilitates; quā fit
 foederatos confpiratio; inter ciuiles contentio;
 competitores concertatio; fic illis fere aftra mi-
 aiunt qui opibus minus valent, quiq; armorum,
 amicorum praefidio funt deftituti: Nunc Rex
 tranfiq; periclitatur; nunc Imperator inuidus fini-
 aliquid exspectat; nunc Galliarum Rex aliquid
 nifi alit, & quo regni limites proferat, bellum
 ditatur etiam quum tale quiddam numquam illi
 mentem venerit; nunc Turca infestiffimus Chri-
 norum hostis ceruicibus noftris imminet, atque
 tropam terra mariq; inuafurus dicitur; nunc Ec-
 fiafici procures ditione feulari fpoliandi, quod
 annullos, qui his non optime volunt, affectare im-
 vident. Sic modo huic, modo illi minitatum
 fama, fauore, opinione, ac fortuna nutante, aut
 nc, aut in illum minus propenfa. Hæc quum non
 alitiose, nec petulanter, infolenterq; à me dicantur,
 fed eo ftudio, vt quæ vitia arti fubefle fentiam
 errigantur; nolim me fraudi efle, aut à quoquam
 terpretari malignius, quum nemo me huius artis fit
 diofior, illiq; addictior. Nam is demum huic arti
 bitum honorem deferre videtur, qui in fpectis ob-
 ruatq; fideribus, mentem in illorum opificem e-
 git, quique horum vires, & quam habent in res in-
 iores efficaciam Deo afserit, illud exclamans idem:

*Tu ftellas numeras, quarum tu nomina folus
 Signa, poteflates, curfus, loca, tempora nofti.*

*Ouid. Lib.
 Metam. 5.*

Ps. 146.

Psal. 32.

Job 4.

Psal. 8.

Vel ut familiarius cum illo agas, vobisque popularibus illi iuas laudes & magnificentiam decant. Tu numeras stellarum myriadas, & singula nomina impas. Verbo tuo Domine celi stabiles sunt, & spiritu oris tui confirmatur, & ornatus eorum. Tu precipis Soli, & nuntur, & stellas claudis veluti ob signaculo. Video calos operam tuam, Lunam & stellas que in fundasti.

Quæ cum euidenter demonstrent, Deum nihil remere, nihil frustra, aut fortuito, sed omnia prudē & solerter in hac mundi vniuersitate constituisse; nec passim stellas, omni vi ac facultate destituta vagari otiosius: certo statui potest a viris etiam Christianis, i feriora hæc motibus cælestibus, duce influxuque siderum seruari, foueri, ac vegetari herbas, frutices, arbores, virgulta, metalla, fodinas, & subterranea quæque. Sic Lunæ impulsu suos altus habet Oceanus, & continenter disultat ac reciprocatur; sic Soli secundum Deum debetur, quod non intermittit statis vicibus;

Apud Ciceron.

Tusc. 1.

Cælum nitescere, arbores frondescere,

Vites latifera pampinis pubescere

Rami baccharum ubertate incurvescere,

Segetes largiri fruges, florere omnia,

Fontes scatere, herba præra conuulsiuer.

Nec solum vi & calore Solis vegetabile quodque, ut stirpes, atque arbores fructifera matureseunt, & incrementa sumunt; sed mentes quoque humane vigent, atque illustrantur. Nam magna ex parte sagaciora existunt, minusque obfuscescunt, quæ huic sideri vicina sunt, quæque Sol ipso fulgore suo propius irradiat; ad quod sic allusit Dido Virgiliana:

Æneid.

ib. 1.

Non obtusa adeo gestamus pectora Pæni:

Nec tam auersus equos Tyria Sol iungit ab urbe.

Et quoniam sidera non vnam seruant faciem, sed varias formas, ac diuersos colores sibi asciscunt, vel ex situ loci, calique ambitu, quem permeare solent,

vel ex obiecti natura, & re quapiam illis offu- *Anno 1552.*
 gemini nuper contpecti soles, & totidem iri- *Ian. 19.*
 iter solitum auerique a sole curuamine ex-
 lata) ideo curæ est rerum Physicarum studio-
 and illa portendant, exactius obseruare, atque
 prænuntiare serenitates, ventos, pluuias, tur-

Ac tempestates dubio prædicere calo,
 quando infidum remis impellere marmor,
 conueniat quando armatas ueducere classes.

Virgil.
Geor. 1.

naatæ apud Belgas biduo ante Solis & Luna
 æstuum, & totidem diebus post hunc, Oceani æ-
 stum obseruant, quem indigenæ voce gentilitia
Chierstoom vel, *Chierstoom* vocant: nam eo tempo-

Comment.
belli Gal.

intumescit, solito altius, & fluctus crebre-
 Cuius rei ignorus Cæsar, cum in Oceano Gal-

infidam stationem esset naatus, amissis armen-
 onuulsisque antennis & artemone, propemo-
 classem elisit. Similem Oceani æstum & Luna
 constanter fieri videmus, quo tempore con-
 & testacea quæque turgescere, & impleri con-

Luc. 12.

Hæc autem & pleraque eius generis tempe-
 & rerum futurarum præagia, quæ ex physicis
 tionibus eruuntur, non improbat, nec obser-

etia Christus, quum inquit, *Hypocrita, faciem ca-*
diu diiudicare. Sed vultu, quæ menti cultum ad-
 t, parem adhiberi diligentiam, eorumque ob-
 ores esse tum oculatos, tum curiosos. Medi-
 o eatenus obseruanda siderum ratio, quatenus
 adripartitas anni varietates, ad corporum mu-
 nes, ad morborum insultus spectat. Sic Gale-

De morbis
vulgar.

am primis; inquit: *Necessarium vnaquaq; in regio-*
artem. Medicam obire instituis, perspexisse cuiusque si-
comment. I.
 nersus obitusque, quia tempora anni ab his circumseri-
 Quod ipsum rectissime præcepisse mihi vilus
 quum corpus humanum magnas ex hac vicissi-

rudine mutationes sublinear, humoribus aliis
 mergentibus, vel subfidentibus. Sic evidenter
 cinus, vel efflorescere sanguinem, & spiritus
 zitate flavam bilem esse mescere, atque iras
 autumnino reflagrare melancholiam, mentemque
 iici, atque obnubilari; hibernis mensibus red
 pituitam & corpus veterino opprimi. Iam ce
 quam causam aliam referri velis muliebri pro
 fitas fixasque periodos, quam in fluxu morum
 quibus naturalis is fluxus est futurus, exactis tri
 plus minus diebus, quibus lunare curriculum
 citur, excitari solet: quod si serius, vel citius flu
 decurrat, præter nature ordinem, atque ex
 id fieri constat. Sic iuvenulis, atque iis quæ n
 sunt, maturæque viro, à decimoquarto ætatis
 ad primum & vigesimum pubescente Luna, ip
 in cornua modo falcata, menses profluunt, ob
 ta climacterici anni ratione. Ab ea vero ætate
 gesimum octavum, aut trigessimum primum.
 medio orbe divisa, hunc sexum proli cont
 Quæ vero ab eo annorum decursu ad trigessim
 quintum prouehuntur, Luna plena eoque in o
 circinata, mensium profluvio obnoxia sunt. Et
 autem, & quarum ætas ad quinquagesimum a
 vergit, sensim desinunt muliebria, aut madore
 confertim, nec affluenter, sed collapsis meatib
 coniuventibus locis, quarta Luna, iamque senesc
 promanant. Atque hinc proverbiali schema
QVARTA LVNA NATOS dicimus, quæ
 sinistra, parumque auspiciata rerum omnium fun
 tia. Quod ipsum non tam ad diem quartum, li
 eo humores etiam rarefiant subfidentque, quæ
 postremum Lunæ quadrantem sefero. Nam quæ
 nesciente Luna, aut post huius dodrantem nasci
 partim ob sideris defectum, partim ob ætatis
 bilitatem ægre atque laboriose in lucem prodeant

7. 6. 9.

Cum enim parturienti loci debescere aut dilatari
 incipiunt, confestim erumpente humoris profluvio,
 osculos membranæque macerari, ac lubricas fieri
 contingit; quæ vlligine vulva destituta; ut quarta Luna
 olet cunctantius partus absoluitur, adeo ut vix ma-
 gno conatu ac molimine ex tam angustis aridisque
 tebris infantulus eluatur. Tale enim quiddam *Simile.*
 partu imaginari debemus, quale in nauigiis, ma-
 risque molibus subducendis observamus, quæ un-
 de oleoque perfusa commodius propelluntur; vel
 schleis, vngvine, seuoque illitis ac delibutis fune
 stario quæqua versum minimo negotio incitantur,
 interum in conceptu & partu omnia contraria exi-
 untur: in illo enim moderata siccitas & scabrities;
 hoc laeuer, & mera lubricitas exquiritur, labraque
 atque hiantia. Sic sternutamentum in conceptu,
 oscitatio in partu noxia est: quod per illud dilatari
 diduci, per hanc præter rationem concludi con-
 tingitque vterum contingat. Porro iis quæ parturi-
 incipiunt, salutaris sternutatio; quæ vero conce-
 tura sunt, oscitatio: sic ut post congressum marita-
 m oscitare mulierem, firma plerumque conceptus
 argumenta præbeat; sternutare vero effluxum eius
 mod adhaesurum erat, indicat. Quamobrem instan-
 urgenteque partu, aut secundis hærentibus ster-
 nutamenta cedere utile est, quod hisce Aphorismis Hip- *Lib. 5.*
 ocrates astringit: *Mulier quæ strangulatu uterino mole-* *Aph. 35.*
tur aut difficulter parit, sternutatio superueniens, bonum.
Item Aphorif. 49. Si secunda procidat, sternutatorio ap-
plicato, & nares apprehendito & os. Puerperæ itaque, ut
cepta persequar, commodum facilemque par-
im Luna plena experiuntur, quod vterus humo-
mucofo affatim madescat, cuius adminiculo in-
ntem procliuter defilire contingit atque cla-
. Quamobrem mulieres, quæ obstetricandi mu-
is obeunt, ruptis secundis, ac profluente humore

lubrico, sedulo instare operi par est, atque partem
 rem, ut alacriter eniti studeat, placide existimare
 praesertim ubi quarta Luna pariendi labor incipit.
 Quod si illam occasionem atque huius rei conficiendi
 opportunitatem praeterlabi sinant, tam difficile
 tus absoluitur, ut toto vitae tempore illa enitendi
 ficultas & de lassatio utriusque, adhaereat; sic ut in pa-
 rum dubia sint valetudine ac vacillanti, omnibus
 membrorum functionibus improspere utantur.
 maxima tamen calamitatis pars in foetum recidere solet.
 Nam hoc illi accedit ad malorum cumulum, ut
 tam agat arduam, atque infelicem plerumque
 aggrediendis rebus successum habeat: liquidem
 tam corporis viribus quam consilio & prudentia
 quibus res maximae perfici solent, sunt destituti.
 Hinc igitur proverbia origo profuxisse mihi vide-
 quae tamen apposite ad conceptum referri possunt.
 Qui enim concepti sunt utero destituto humoribus
 quo foetus alitur quo vires & incrementa sumit, non
 possunt omnibus numeris suis perfici, omniumque
 partium facultatibus absolui; quod fere usu veni-
 soletis, qui quarta Luna arentique pulua, ut Eschylus
 ait, concipiuntur. Sic videre est illos, qui a procreantibus,
 vergentisque matronis progenerantur ob co-
 poris ariditatem plerumque esse graciles, macile-
 tos, strigosos; ob spirituum vero densitatem rigidos
 praefractos, refractarios, totosque ἀγέλαις
 atque ἀγράτῃς alienos: nisi forte in ea aetate pro-
 nitores blandi atque hilares, tum modice vino con-
 calefacti procreandis liberis operam dederint. Vi-
 sunt enim seniculi aliquando inter se iuvenari & li-
 sciuire, suaque habere blandimenta, ac vernis men-
 sibus in amplexu tuere. Nam ea pars anni pro-
 verbum nobis peperit: *Nullus equus est tam effectus*
tamque exhausto corpore, quin mense Maio huiusmodi edat.
 Quo intelligunt neminem tam senilis aut decre-
 tae

*Psal. 4.
 Cap. 5.*

etis, quin in amoenissima illa anni parte aliquid in-
 fluuientis animi effetur, aut aliqua hilarioris, e-
 tiorisque mentis indicia proferat. Hinc elice, qui
 ut infantium nonnulli viuidi sunt, alacres, erecti,
 oculos, moribusque plane Comiciis: & quod ad ex-
 teras notas attinet, corpore succulento, colore fiori-
 dulo, vultu blando, facie honesta & liberali, ut quibus
 illa oris compago decenter sit expressa; non os
 contortum; non frons tetrica & superciliosa; non la-
 bium deformiter exprorecta, & protuberantia; non
 dentes exserti, & prominentes; sed quod ad oculos,
 lineamenta, totiusque corporis speciem attinet, *De temp. c.*
 ut res amabiles, & gratiosi. Cuiusmodi constitutio. *c. 2.*
 quoniam nominibus temperamentum aquabile & symme-
 tricum Galenus attribuit, quod omnes facultates tam
 animales, tum animales inculpatas inoffensasque ob-
 tinent. Alii vero hi dissimiles, & toto diametro op-
 positae sunt, cogitabundi, atque animo pla-
 cidissimo, delectaque, aut quam pro ea arat, sed a-
 colore denique exsanguis, aut qui albo est dete-
 giluo, albedine vero toruo, fronte obducta:
Obstipa capite, & figentes lumine terras,
Murmura qui secum, & rabiosa silentia rodunt,
Atque exprobrato trutinantur verba labello.
 quos ego vel ex morosis, vel seniculis, vel valetu-
 dinis progeratos iudicare soleo; quibus fere, dum
 gignenda soboli dedimus, vires flaccescant, ac
 deinde remisseque connubiali munere perfungun-
 tur. Sunt etiam plerique minus salaces minusque ferui-
 duli, qui grauius huius rei operam impendunt; hi quo-
 ribus gratificentur, atque illas pacatiores magisque
 modas experiantur, pensum concubitus persol-
 unt quidem, sed frigide, flaccide & oscitantur. Quo-
 ut proles, si quas excitent, degeneres, minusque
 feroci existant; quod illis spiritus cum humori-
 bus parcius contractusque distribuatur. Hinc arrepta

Eigwv-
xws.

Plato de
Repub. 6.

est occasio quibusdam, ut dies, & signa quædam
minosa videntur. Cum enim per totius corporis
Luna voluitur, studiose cauent, ne quod mens
aliquid incommodi sentiat. Sic Luna cum Scorpione
inbaret (quod insecti genus non in terris tantum
bus inferni & exitiale est) in se venerea sibi
imperant, nec consultum arbitrantur illas par
fatigare, quas Luna perreptat, & quæ Scorpion
bura assignataque sunt. Non desunt, qui in ipso
Lunio concubium fugiant; quod non abs rem
cere videntur; quum eo tempore venæ aesculapii
natura iis præfidiis, quibus res ista perficitur, sit
tuta. Quod si eiusmodi conditionis homines videntur
sus, vel necessitas, seu debiti solutio (sine qua co
re nequit pax domestica) ad concubium impu
cum fere meticolose sese operi accingant, nec co
rem ipsam perficiant; sit, ut vel fructus præsentium
ris frustrentur, vel qui concipiuntur, aut non sit
tales, aut macilenti & squallosi ex humoris defectu
vitam prodeunt. Similes animorum affectiones
fentem recidere solent, si quando vel ira, vel mo
vel quavis alia perturbatione mentem opprimi
obnubilari contingat. Sic Socratem dicere soliti
accepimus; Corporibus ebrietate diffusis, aut ira perchi
impandendam operam procreandis liberis: nam fetus motu
& membris mutilos obliquosque procreant. Sic Diogenes
quando conspiciens adolescentem lascivum, at
improbis moribus; Ebrus te, inquit, profeminavit p
Nec sane aliunde, quam ex perturbati animi motu
proueniunt tot vitii atque ante diem exturbati
ceptus, tot abortus informes & inelaborati, tot p
digiosi partus, tot monstra portentaque homin
tanta denique deliratio, tantusque error mentis, & al
natio; adeo magni refert, quo quisque sit animi af
ctu, qua corporis constitutione, ubi propagationi pi
lium est ceditus, aut in rem venerea incumbit. Au

Ha

autē his rebus efficaciter astrorum cōcursus :
 Aristotele verissime est prolata sentētia: *Homo*
et Sol. Quæcunq; n. in humore & calore 2. *Physe.*
 atq; perfici debent, Solis ac Lunę motibus
 reguntur. Quod ipsum obseruantes agricolæ, ligna
 & carie infestentur minusque vermiculis &
 obnoxia sint, silenti Luna cadere solent: vt
 excrementitio minus imbuta. Quæ ve-
 rit, plantantur, inseruntur, & inoculantur:
 ut vbi cultores aliena ex arbore germen

2. *Georg.*

adunt, vbiq; docent inolescere libro;
 Luna tempestiuus ea perficiunt. Nam ci-
 scunt, atq; incrementa capeffunt succulen-
 atq; affluentiore humore perfusa. Sic colo-
 frumenta senescenti Luna in horrea con-
 sicca permancant, atque a gurgulionibus
 etantur. Quod si humida tempestate, aut
 Austrino sara, demessaq; fruges inferri cō-
 renascuntur, vel asseruata promptissime vi-
 ahunt. Sic zythus, eaq; potio, quæ cereui-
 citur, ex huiusmodi fruge decocta citissi-
 tiatur, tum panis confectim mucidus fit,
 citur. Atq; huc refero, quod cereuisia (vt
 e vtar) mense Martio cocta, serius acēscat.
 polentaria, aut cremor ille frumentaceus
 cocto huiusmodi liquamen & colore fulue-
 re tantum non vini naturā asciscit) ex ae.
 minus corruptela sentiat. Nam eo tem-
 2. *Hopp.*
 starii flores, atq; frumenta tempestiue
 eumq; vsum macerata, perennare solēt,
 anni decursum nihil vitii aut noxæ con-
 aqua cælestis, quæ mense Maio delabitur,
 britatē omnis corruptionis experscit,
 us inter calorem feruida, & frigus in-
 tra duo extremi conuictum, maxime
 exultat; diffusa scilicet vbiq; florescen-

tium stirpium, herbarumque suauitate.
 Quo fit, vt nihil contagii concipiat, aut
 credinis causam præbeat, assumat: adeo
 triennium in vsum depromserim defecatis
 omnis vitiosa al. enq; qualitatis experiri
 tur res inferiores sic afficiat ex li qualitas
 polleat, Sol ipse dux & moderator omnis
 Luna (vt cetera præteream) suas vires co
 aliena atq; ascititia luce splendescat: non
 fecto, nec ab re siderum meatus obseruari

13. Georg.

Nec frustra signorum obitus speculantur &

Temporibusque patem diuersis quatuor an

Mulsi enim morbi statim fixiq; tempo
 runt, atq; impulsu sideru agitatiss humo
 minio recrudescunt. Sic qui morbo com
 iuntur, atq. epilepsia concidunt, quu auri
 tur, aut impletur, magna ex parte huic ma
 rur, statu fere cali nubilo atq. Austrino,
 iis corporis partibus infixis, in quibus del
 mor, qui huic malo cau. a præbet & seru
 que circa ea tempora purgationes his m
 tum coercere morbi sicut a amuletis, atq
 macis; inter que præsentanea comperi Pe
 lam, Galeno etiamnu celebratam, scyllan
 generu Pancration, fruticulum, quem vi
 (que graphice his versib. expressu Virg. in

Talis erat species auri frondenti opaca

Ilice, sic leui crepitabat bractea vento;

Quale solet silui brumali frigore viscum

Frondē vivere noua, quod non sua seminat

Et curuo sætu teretes circumdare truncos.

14. Melant.

Alcis animantis ungulam, postremo hu
 scobem aut ramenta: eaque omnia vel ex
 tione vel totius substantiæ vi & proprietate
 rem accurate siderum ratio obseruanda
 plorandis excutiendisq. morbis; in exul

E ASTROLOGIA. LIB. I. 277

secandis venis, in ciendis ex morbo suppress-
 urs: sic, quo ars naturæ a liminibusetur, iu-
 atq. iis, quæ in ætate florida hoc præsidio ad-
 dos morbos opus habent, in nouilunio aut
 o circa malleolos venam ferire iubeo, aut
 ilis coxis ad motis scarificari. Sic horum de-
 lagia critica stabilire, fulcireque soleo, suc-
 Hippocraticis. Nam hecticos, tabidos, ma-
 marcere affectos, quosq. immodica siccita-
 trophia, hoc est nutriendi defectu implicari
 Silicernia deniq. & capulares senes silenti
 q. maris subidente, extinctum iri denun-
 oricos vero, & quos morbis ex plenitudine
 rum redundantia tentari video, ceu Peri-
 a, Pleuritide, Lethargo, Apoplexia, Cato-
 Catalepsi, morbisq. aliis pituitosis & in-
 s, Luna plena, æstuq. Oceani exundare in-
 pronuntio aut saltē plerosq. eorū pro mor-
 one manifestam alterationē subituros, sub-
 ritica sanguinis eruptione, vel ex quauis
 pontanea humorum purgatione. Hæc ve-
 us a medicuntur, quod Astrologiā plurimi
 e velut quemquam ab hac professione de-
 l incitari potius, & calcar adicere, modo in-
 r, quæ generi humano sint vsui & absint in-
 o superstitiosa vanitas, atq. in pronuntian-
 alta temeritas. Nam ad hunc modum is, qui
 conscripsit, seu Solomon, seu Philo, ob- *Cap. 7.*
 memoratur astrorum decursus, totiusq. cali-
 Ex his enim vices rerū varias, atq. innoua-
 litas, subf. qui videmus. Non enim temere,
 la causa firmamentū opus tam spectabile,
 specie, oculis hominū exhibuit Deus: sed *Genes. I.*
 te, sit in signa & tempora, in dies & annos. & 2.
 nem vero Astrologiam seu iudiciariam (quæ
 rofitentur verius, quā præstant) non omni-

*De morbis
vulgar.
lib. I.*

no improbo, modo intra fines suas ipsa confido ne religioni fiat iniuria, & pietati iactura, modo ne nos, nostraq. omnia siderū necessitas stitiosius astringat. Quod autē præter artes, Mathematice potissimū sit amplectenda, neminē, qui in operibus naturæ sit exercitatus in rerū contemplationem mentem habet esse ignorare existimo. Quis enim rei Medicæ causa ab Astrologiæ placitis tam est alienus, qui quod non obseruet, quid astria efficiant, & quas vires in terrena concretaq. ex elementis corpora causa? Sic vel ex plebe quivis facile perspexit nictulæ ortū, atq. ardentium stellarū congressum re corpora, & siticulosa efficere, febres æstuat, siccitates & squalores (vt Hippocratis testatur) inducere: sub qua tempestate ac calis flagrantur in rabie, homines extenuatis resolutis viribus flaccescunt & resoluuntur, si es grandæunt atq. strumosi, pecudes & iumenta lassitudo, cerosa, languoreq. morbo efficiuntur, præsertim bi aura æstiu mensibus egelida est, aut flantibus & Euronoto tepescit. Nec solū quicquid vitale existit, his iniuriis expositum est, his morbo noxiū, sed inanima quæque, atq. ipsa alimenta ris à ambientis qualitate noxā contrahunt acritur. Sic etiam apud hos qui polo Arctico subluantur rancescunt, & vermiculis scatent, panis multuq. obducitur: zythus & quæ Belgis *Biria* dicuntur mo quoq. tempore euadit acida, restagnant apud putei, & velut Cocytus, aut Camerina mepe quandam exhalant, vestes à tineis, à blattis papæ eroduntur, fruges rubigine, herba vredine inter teneros olerum cauliculos, plantarumq. asparaguriones eruca depascunt: è caseis scaturiunt num examina, vinum in cellariis, nisi in intimis cellis reconditū, porticibus fenestrisq. Aquilon

modo fluctuat feruescitque, modo pendulum
 mellis lēto tenax & glutinosum, ex cuius po-
 tui in renibus, in articulis purulenta concretio
 macta durities cōgelascunt. Quę cū magno mor-
 damno ac detrimento quorū annis spectemus,
 non assentiat astroꝝ cursus effectusq. obseruan-
 dico tum rationem ineundam, quā horum in-
 moda declinari, euitariq. possint? Ceterum nolo
 a existimet, sic me patrocinari Astrologis, ut o-
 lorū demonstrationibus subiiciam: neq. enim
 Mathematicis rationibus inhærescunt Medi-
 culi in materia & humorū commixtione, mor-
 um causas tum differentias perquirant, quum
 marici morbos, eorumq. symptomata ad siderū
 sum refeant. Sic Martis aspectus, ut isti statu-
 iosos efficit, iracundus feruidus, suiq. generis
 parit nulla habita flauæ bilis, aut rubræ cho-
 lide: Saturni sidus melancholicos effingit:
 morosos, amarulentos, quartanisq. obnoxii
 modo de re iquis ratiocinantur. Hinc Per-
 quod Cornuto philosopho indiuulſe cohereret,
 esset vtrinq. animorum consensus, ac sym-
 astrorum motibus his numeris id adscribit:

Satyr. 5.

*non equidem hoc dubites, amborum fœdere certo
 sentire dies, & ab uno sidere duci:
 astra vel aequali suspendit tempora libra
 circa tenax veri, seu nata fidelibus horis
 uidit in geminos concordia fata duorum:
 urnumq. grauem, nostro Ioue frangimus una.
 scio quod certe est, quod me tibi temperat astrum.*

us sane ut non repugno, ita Medicorū senten-
 us adhæreo. Nam firmioribus illi rationibus
 ti videntur, ut qui ad qualitatū elementariū
 is, ad temperamentī differentias, ad humorū
 antiam & defectū omnia referant. Siquide n
 in morbi naturam, eiusq. symptomata defixi,

decumbentē periculo eximunt, mortiq. eripiunt
tempore atq. opportune adhibita venæ sectione
uiq. ductione, tum iis q. vrinas, quæq. sudores
atq. humorū collectiones discutunt, quorū præ
sublata humorū redundantia & ebullitione, di
putredine & oppilatione, mitescunt morbi, &
mitari solent accidentia consopiantur. Nec ver
dici quālibet dira minentur astra, quantumvis
aspectus formidabilis existat, sibi moras inieci
untur, aut a legitima curandi ratione abstant,
morbus vrget & infestus est, omnia quæ dicat
quæ suadet experientia (queis duobus tota medi
nititur) nō segniter circa agrotū moliuntur, nec
ne sectione deterrentur in ea etiam nū parte corp
cui Luna insistit, atq; immoratur. Et profecto
nō mihi semper vis Medicorū sententia potior,
quā ad sanitatem tuendā, profligandoq. morbo
consilia dirigunt Medici, vnica ratione & dēnu
morbos, & iis commode iri ederi norant, vitæq.
letudinis incommoda diserte p̄dicere, & dextre
pulsare: quum Astrologi non ad curandi ratione
euentuū modo prædictiones nonnumquā male
intenti sint, omniumq; morborū, & contingent
causas assignēt astris, quæ vt donē in corpus, illiq.
hærentia aliquē locum, effectumq; sortiri: hoc v
axioma, seu pronuntiātū, vt rationi & vero conse
neū, omnibus persuasum esse conuenit: *Astra nos
no imperare, nec mentē aut voluntatē illorū vi incitare.*
ma n. non est elementaris; & astra, si quid effici
non agunt, nisi in ea, quæ ex elementis constant
è rerū concrezione constantur. Insuper & hoc p
doxi loco adiciā cui, q. ad probationem nō deest
tiones intelligā, ego lubens assensum facio, & nem
nō assentiri credo, nempe: Lōge minores motus
in corpore astra, multoq. inefficacius & tardius
pellere ad agendū concursū siderū, quam quælibet

fas elementares. quod humores corpori cognatos &
 iares quod ipsa alimenta, ex quibus humores suam
 actualq. qualitates sortuntur. Aliquanto n. con-
 uores. magisq. feruidos vinum facit. meracius libe-
 q. haustum, quod Martis rutilantis radii. Nonnulli n.
 no plus satis incalescant, ad arma profiliunt pau-
 lentius quod si ex astris impelli contingat, denique
 ius lubos incitant parteq. corporis abditas
 obsecenas tentigine afficiunt scincus, bulbi, orchi,
 ones, citercula fungi, eruca, nasturtium, rapa, na-
 ngium, cinara, scolimos, quod Veneris, aut cuiusvis si-
 influxus & inclinatio. Sic salubris diæta, victusq.
 antia, & frugalitas optimi corporis habitum mo-
 animi sedatos constituunt. praua autem viuendi
 etudo, quæ luxum vitamq. intemperantiâ comites
 deterrimū corporis habitum efficit: ex quo fere
 animorum motus, affectionesq. emergunt. Nam
 q. ut Galen, asserit, *Animi mores corporis tempera-*
quantur. Cæterum nemo tam est infelici constitutio-
 corporis, nec tam inæquali intemperie, quin salubri a-
 torum usu & laudabilis succi cibis appositisq. ex-
 is, deprauatum corporis habitum ad commodiorem
 reducere. Humores n. atq. alimenta subinde al-
 unt, atq. alia in alia promixta transeunt qualitatū
 mutatione. Sic admodum facile est ex Cholericō vel
 ancholico sanguineū perficere, vel ut ad qualita-
 otius hæc referam, frigido & sicco vel alteri^o qua-
 temperamento calidum atq. humidum inducere,
 si vel Martis, vel Saturni sidus rapit in contra-
 . Sic quod ad internas notas attinet, sæpe videas
 gmaticum veterem & torporē excutere, Cholericum
 tati animi impetus, atq. excandescendi procli-
 e cohibere: Sanguineum ad seuiores motus se-
 nere: Melancholicum anxium, & ex nulla causa
 uitum animum exsuere. Ut n. ferè & immanes be-
 ura atque officio hominum mansuescunt, & ci-
 tur exsuta natia insitaq. feritate: ut deniq. ge-

nerosi ac feroces equi palpo & popismate cōdant
insultare solo, & gressu raglomerare superbum:

Ita natura hominis mutationib. assuescit, singe
 obsequitur arbitrio; sic vt non in corpore modo
 etiam in animo ad diuersos mores & studia ad
 vitæ consuetudinem reducantur. Natura n. hu
 vii stirpes & virgulta cultu domita & condocesa
 omnem partem flexilis atq; obsequiosa est. Siqu

Ex Plinii
 Epistolis.

Ut laui est cera, molli cedensq; sequatur

Si doctus digitos in, saq; singat opus;

Et nunc informet Mariam c'samque Minervam,

Nunc Venerem effinget, nunc Veneris puerum:

Sic hominum ingenium flecti duciq; per artes

Haud rigidas docta mobilitate solet.

De usu
 part. Gale
 lib. 1.

Quod ipsum nemini absurdum videri debet, qu
 sint homini infra virtutum semina, ipsaq; mens
 buta sit artibus etiã ante arte. Ratio n. menti in
 omnes artes in se complectitur, illasq; animo in
 sas elicit, vt nos attritu silicis scintillantes ignicu
 Quod si huc accedat proba institutio, mentemq
 uinitus afflari contigerit, nō est quod quicquam
 tuat quamlibet ferale sidus aut noxiū. Dicia, vix q
 at, quā commodè, quā inculpatè, quamq; ex vsu v
 tudinis in his qui liberaliter incorrupteq; sunt e
 cati, perfici contingat naturalium facultatum poter
 ceteraq; inoffensè administrari quib. sanitas consi
 & conseruatur: qualia sunt cibus & potus, quies, ex
 citatio, somnus, vigilia, aëris ambientis qualitas, af
 ctiones animi, ex quib. fere infinita corporū differe
 tiz, motusq; animorū dissimiles oriuntur. Gentes
 & nationes omnes non solū locorū interstitiis dist
 ac discretæ sunt: sed etiã cultu inter se differunt, li
 gua, moribus, alimentis, corporū atq; animorum v
 rietate. Sic intra vnius ciuitatis mœnia intra eiusde
 domus septa, & ædiū conceptacula, quæ ingenioru
 morumq; dissimilitudo perspicitur, quale animorū
 diser

serimen, quāta corporū disparitas: Iulius Firmicus,
 io attem suam plausibilem facit, eamq; attollat
 immensum, omnium rerū ordinem, cursum, torru-
 m, casus, atq; euenta ad suā professionē referi, ex-
 q; & astris horum causas assignat: quod ut in pra-
 tia nō libet refellere, in eoq; esse contentiosum sic
 uationē maximam habere vim, ac plurimum hac
 re momenti obtinere prorsus statuo, illique omnia
 pensa acceptaq; refero, ut quæ in tota ratione mor-
 tum solo (ut Plin. verbis utar) utramque conficiat
 ginam. Nam si multorum populorum studia, mo-
 s, propensiones, conatus atque molimina libeat
 cutere inuenies non ab astris, sed ab educandi ra-
 ne, & patria consuetudine hæc ipsa pendere: sic

*Naturalis
 histor. lib. 2.*

c. 7.

In arte Poet.

Gratis ingenium, Gravis dedit ore rotundo

Musa loqui, præter laudem nullius anatis:

Thessali venificii infames: Leontini poculis ad-

ti, petulanteisque ac lascivi: Sybaritæ luxu perdit,

luq; turgidi: viles Cares, & venale mancipiū. Mile-

molles & delicati: in disciplina militari seueri La-

damonii, & corū coloni Croroniatæ, callidi ac frau-

lenti Thræces, Galatæ stolidi & (ut Paulina utar Tit. 3.

ce) & vōn &: Cretenses, ut id. in ex Epimenide

fert, semper mendaces, malæ bellæ, ventres pigri: Galli.

illi agiles, erectaq; mentis, & inquietæ ingenio va-

, versatili, panurgo, & nato reb' agēdis: obiter illos

Esse putes quamvis hominem: tum dicier apte

Grammaticus. Rhetor. geometer. pictor. aliptes.

Augur. schænobates, medicus, magus, omnia nouit.

li magnificentia regia, & maiestate prorsus heroica

stantur, incessu moderato, cultu habituque cor-

ris decenti & composito, ingenio ad dicendum ap-

posito: ceterum simultatum atque iniuriarum tena-

, ac vindictæ auidi: Hispaniarum populus, qualem

ratius in arte Poëtica producit Achillem,

Impiger, iracundus, inexorabilis acer,

Iura negans sibi nata, nihil non arrogat armis.

*Iuuenalis
 Satyr. 3.*

Hispani.

*Britanni.**In Catill.
bello.**Germani.**De bello.**Gal. 6.**Mela lib. 3.**Flandri.*

Britanni in cultu & corporis nitore splendidi, in viti
delicati, & sumtuosi: sed plerique eorum inhospit
les, & inhumani, ne dicam crudeles: ut qui in victo
inclementer saeviant (quum olim Romani orbis de
mirantes, ut Salustius ait, nihil prater iniuria licentia
eripere soleant) doctrina tamen, & instituta ne tar
pide illorum ingenia mitescere, minusq. ferocire didi
cerunt. Germani magnanimi, atq. animosi, sed ex ve
teri instituto predationibus assueti: quæ, ut Cæsar ait
nullā habent apud illos infamiam, ubi extra fines cu
iusq. civitatis perpetrantur: eas n. exercenda iuven
tutis minuendaq. desideria causa tolerari prædicant, &
ne ea ætas otio ac veterno torpescat, Flandri ex Pieu
monis, Gordunis atque Aduaticis conflati, lingua &
manu prompti sunt, in bello audaces, & nullis post
habendi, nisi poculis atq. amoribus illorum virtus lan
guesceret. Quod vero ad huius gentis vulgare & ver
naculū loquendi usum spectat, nusquā gratior verbo
rum blandities, & lenociniū, nusquam maior comitas,
affabilitasq. sermonum. Nec solum in patrio nativooq.
idiomate disertisunt, linguaq. fluxa, volubili & flexa
nima, sed externas peregrinasq. linguas nā exacte so
nare consuecunt, ut nō cuius proptū sit, innata ne sit
hæc illis, an ascititia diiudicare: adeo penitus gēculina
loquendi proprietates illis aboletur. Quæ naturæ dotes
plerisq. nationib. in discendis, exprimendisq. linguis
protinus denegantur. Brabantii, quos *Ambriaritos* olim
dictos ex Cæsare colligere licet, symposiis gaudent &
cōpotationibus dediti sunt: q. testantur tot apud illos
encania & sodalitates, tot dies Geniales & Soterias
quo sit ut senectū tē minus gravē atq. onerosā senti
ant, nec ut ceterarū nationū seniculi morosi aut que
ruli existant, nec inertis & somniculosæ mentis, sed
qui ingrauescente ætate vivunt hilarius ac mores pla
ne Comicos scenicosq. exprimant: sic ut quā minorū
imaginationib. melancholicis se inquietari patiatur,

Lino

imo his obstant porius atq. oblucentur. Qua viuēdi ratione efficiūt, accedēte aēris tēperie, vt longāui sint tū cruda omnes viridiq. senecta Bataui, quos Hollādos modo vocāt, olim (vt Lucanus & Tacitus testātur) inter inferioris Germaniæ populos virtute & belli gloria p̄cipui, nēc vero residues & dissuoti bello, ob vberimū annonæ puentū, rerumq. omniū affluentia obest, ac ventricoli potius esse student, q̄ bellaces: sic vt plerisque, *Pinguis aqualiculus propensū sc̄sq̄ ipede exstet.* In his tamen nihil fuci deprehēdas, nec illos quidquā vel simulate, vel insidiosē agere: quo spectat illud Cæsaris, q̄a nonnullis admonitus, vt ab Antonio & Dolabella sibi caueret: *Non istos, inquit, metuo obesos & rubicundos sed illos macilentos & pallidos;* Brutū & Calliū designans. Itaq. Hollandi, tāctū ad res gerēdas minus appōiti videntur, & ab v̄sū armorū alieni, humanitatis tamen & candoris haudquaquā sunt expertes: in adib. vero & domestica supellestile omnia apud illos speciosa sunt, & muliebri cura nitescunt. Zelandi, qui à Cimbris profluxisse memorantur, Mattiaci Tacito dicti, moribus plerumq. rusticanis atq. incultis existunt, sed laboris patientes, in rebus aggrediendis audaces, in bello intrepidi, in conficiendis negotiis celeres & expediti, in re nautica strenui. Negotiatores illorum callidi & cati ad rem attenti, in contractibus astuti, versipelles, & polytropi: inter quos sunt minuti quidam & ignobiles, qui quum non liberaliter, nec ingenue mercaturam exerceant, omnia callide versute, insidiosē agunt, vtque Virgilianus ille Sinon,

-----*In utrumq. parati*

Aut versare dolos, aut insulam inuoluier ipsi.

Qui vero ex erythrodano quā rubeam vocant, quæstum faciunt, atq. emolumenta spectant: quiq. saporas & balsamenta venditant, deniq. salinatores ipsi, quorū in Zirizaa ex viris primariis maior, quā apud reliquos Belgas copia est, optima rerum contractarū fide vrū-

tur, magistratus etiamnum interposita attestatio
 affixaque mercibus peculiari tessera, sic ut nulla in
 suspicio, vel fraudis, vel doli mali incidere possit. Quae
 aurem à plebeis moribus remotiores, atque à negoti
 di consuetudine alieni, literis & disciplinis se oblectant
 (quorum sane apud hos permulti) simili fere sunt i
 genio, quo fuisse Aristotelem & Theocritum refert C
 cero, quorum uterque suo studio delectatus contem
 nit alterum. Quae emulatio hoc effecit superioris ætatis
 memoria (nam id vitium nunc sublatum est) ut nulla fue
 rit inter eruditos consiliorum studiorumque comuni
 catio: nulla inter eiusdem artis candidatos & sym
 plicis vitæ coniunctio, nulla societas: rari amicorum cœtu
 rari conuiuius domesticus, cœgressusque familiares, qui
 tamen propter sermonis festiuitatem tempestiuis mo
 deratisque conuiuiis impense se delectatum apud Cice
 ronem refert Cato: atque ab his non modo non auocatur
 verum etiam inuitatur atque illecebratur Plato: non certe ob ali
 ud, quam ut quisque animi nebulas, & quæ vel inuitis non
 nunquam obrepunt, absurda phantasmata, huiusmodi
 laxamentis discutiat, diluatque. Nec sane cuiusquam
 magis interest φιλασθραπειαν inter se colere &
 fouere, quam eorum, qui humanitatis studiis sunt im
 buti. Hæc autem morum atque ingeniorum discrimina (qua
 nullius, vel iniuria, vel contumelia, sed illustrandi ar
 gumenti causa obiter à me referuntur, ut quæ in ruda
 atque imperita plebe passim elucescant) partim ab au
 tis moribus & progenitorum natura, partim ex alimen
 tis atque ambientis aeris qualitate, præcipue autem à prima
 institutione atque inueterata consuetudine profluxe
 runt. Sic videre est plerasque gentes rebus inclinatis, ac
 statu publico labente in deterius, ac corruptissimos
 mores esse prolapsas: rursus alios mutatis moribus reli
 ctosque veteribusque inolitò errore, erectos in melius, ac
 laudabile vitæ institutum, asseruisse. Sic obseruatum est
 nostra

& auctōrū memoria. Cisalpinos aliam viā, alios
 assumisse, vel aliterius gentis coalitu & com-
 mune, vel per nomophylaces, hoc est, legū condi-
 saniori inducta disciplina. Sic Belgæ cultū mis-
 esse cœperunt postquā huc inuecta negotiatio
 opulentissima emporia erecta sunt; postquam
 inducta artium atque humanitatis studia; quæ
 primū ab Academia Louanienſi (qua nulla
 prior) progressu temporis in finitimas quasq; re-
 s deriuati, propaga- iq; cœperunt: postquā deniq;
 Imp. Carolus eius nominis V. has oras fre-
 are consueuerit tot vitis Heroicis, atq; illustri-
 tot inelytis ambactis (vt Cæsaris voce vtar) sti-
 Quibus rebus effectū est, vt homines olim bar-
 atq; ab omni humanitate alieni, nūc lingua, cul-
 ribus quosuis non emetiri, sed ad viuum expri-
 didicerint. Sunt n. istiusmodi hominum ingenia
 modū vti frutices, atq; arbusta, quæ si cōmode
 arate tractes, facile vt ait præstantissimus Poeta,
exerint siluestrem animum. cultiq; frequenti.

in quascunq; vocēs artes, haud tarda sequuntur.

quippe solo natura subest.

ut viriosum ac depravatū corporis habitum
 lum facile est mutare in melius: ita quæ cuique
 tia sunt, & cognata, quæq; à prima salua. atq;
 sosos nutrīcū amplexus inhæterunt, admodum
 ue est, si quid habent vitii, vel eximere, vel co-
 nulla habita fiderū ratione, eaq. vel neglecta,
 anxie obseruata. Ceterum in his quæ ad res,
 menta, ad qualitates spectant, non patiar astro-
 debita laude fraudari, sed metas statuo, atque
 a iniicio, qui impudētia quadam circulatoria
 ur longius, & (quod hinc quæstus manat vber-
 inexplorata pro certis, dubia pro veris, inco-
 ro compertis hominum mentib. ingerunt: quo
 ud consequuntur miseri, qui ab his responsa

petunt atque oracula scitantur, quam ut ex
 pugnatq. animi stabilitate inconsultis moti
 cantur. Nam plerofq. noua Generuliacorum
 fione imbutos, ingrauescencib morbis aut cal
 aliqua fauius ingruente, remedia, quālibet pri
 nea respuisse, omniaque vitæ & valetudinis lo
 doloris lenimenta penitus auersatos, sic ut me
 tis, aut inanē aliquā opinionē impendentis
 ex vanis quorundam auguriis conceperant, &
 eximi paterentur. Alios obseruari tā supina se
 re, tantaq. licentia ætatē transigere, ut freti qu
 præfagiis, ne dicam præfigiis, nullis mouerem
 roribus nec vllis periculis, vllisq. malorum
 burum insultibus concuterentur: sic ut pro
 persuaderent ea omnia, quæ generi humano
 bet acerba dira, ac formidanda singulis moti
 impendent, nihil ad se pertinere, ab illisq. se
 fore tutos atq. immunes. Quod ipsum hi soli
 persuasum habere & possunt & debent, qui
 Dei fulciūt, eoq. subsistunt, quiq. ex fiducia in
 torem nulli non expetendam atque optabilem
Ad quæ iure sibi vendicāt, quæ quid effill
 animis hominū, eū Paulus ad Rom. abunde
 strar, tū Plalmi & Prophetæ nusquā non testifi
 Huc igitur nostri institutio atq. huius narra
 scopus dirigitur: ne quis Astrologiā figmentis
 cōraminet, nec superstitiosius siderū vires in
 in liberos animi morus in cōsilia actionesq. non
 voluntates tamquā illorū necessitati obliuiscas
 trare sinat. postremo (in quo totius rei cardo ve
 ne sit alter in consultationib. expetendis nimis
 curiosus, vel credulus, alter in iis pronuntiā
 satis aut præps aut temerarius. Siquidē ut Virg
 carmine rē finitā, *Nescia mens hominū sati, sortissq.*

F I N I S.